

ÇARPIŞMA PARTİSİ

CHUCK PALAHNIUK

İngilizceden Çeviren:
Funda Uncu

AYRINTI

4. BASIM

Asilerin,

kaybedenlerin,

hayalperestlerin,

küfürbazların,

günahkârların,

beyaz zencilerin,

aşağı tırmananların,

yola çıkmaktan çekinmeyenlerin,

uçurumdan atlayanların...

dili, sesi

Yeraltı Edebiyatı...

CHUCK PALAHNIUK: Gerçek adı Charles Michael Palahniuk olan yazar 21 Şubat 1962'de Burbank, Washington'da doğmuştur. Annesi ve babası Chuck henüz on dört yaşındayken ayrılır. Chuck ve kardeşleri annelerinin ebeveyninin sığır çiftliğine yerleşir ve burada büyür. 1980'de Columbia High School'u bitirdikten sonra Oregon Üniversitesi'nde gazetecilik öğrenimi görür. Üniversite yılları boyunca yazar olmayı aklından geçirmez. Geçimini Freightliner adlı şirkette otomobil tamirciliği yaparak sağlamaktayken, 1996'da, arkadaşlarıyla birlikte bir edebiyat grubuna katılır ve burada "Project Mayhem" (Kargaşa Projesi) adlı bir kısa hikâye yazar. Söz konusu hikâye üç ay gibi bir zaman zarfında *Fight Club*'a (1996) [*Dövüş Kulübü*, Çev. Elif Özsayar, Ayrıntı Yay., 2001] dönüşür. İlk romanını yayımlatması kolay olmaz. Pek çok kez reddedilir. Chuck Palahniuk her reddedilişinde daha da "karanlık" yazmaya başlar. Nihayet yayımlanan ilk romanı *Dövüş Kulübü*, özellikle de 1999 yılındaki film uyarlamasının ardından büyük bir ses getirir ve kitap Pacific Northwest Booksellers Association Award ve Oregon Book Award ödüllerine değer bulunur. Yazarın kitapları: *Survivor* (1999) [*Gösteri Peygamberi*, Çev. Funda Uncu, Ayrıntı Yay., 2002]; *Invisible Monsters* (1999) [*Görünmez Canavarlar*, Çev. Funda Uncu, Ayrıntı Yay., 2004]; *Choke* (2001) [*Tıkanma*, Çev. Funda Uncu, Ayrıntı Yay., 2003]; *Lullaby* (2002) [*Ninni*, Çev. Funda Uncu, Ayrıntı Yay., 2007]; *Fugitives and Refugees* (2003) [*Kaçaklar ve Mülteciler*, Çev. Esra Arışan, Ayrıntı Yay., 2005]; *Diary* (2003) [*Günce*, Çev. Funda Uncu, Ayrıntı Yay., 2005]; *Haunted* 2005 [*Tekinsiz*, Çev. Funda Uncu, Ayrıntı Yay., 2009]; *Rant* (2007) [*Çarpışma Partisi*, Çev. Funda Uncu, Ayrıntı Yay., 2010]; *Snuff* (2008) [*Ölüm Pornosu*, Çev. Funda Uncu, Ayrıntı Yay., 2011]; *Pygmy* (2009) [*Pigme*, Çev. Gökçe Çiçek Çetin, Ayrıntı Yay., 2013]; *Stranger Than Fiction* (2004) [*Kurgudan da Garip*, Çev. Ahmet Ergenç, Ayrıntı Yay., 2013]; *Tell-All* (2010) [*Anlat Bakalım*, Çev. Şeyda İşler, Ayrıntı Yay., 2014]; *Damned* (2011) [*Lanetli*, Çev. Gökçe Çiçek Çetin, Ayrıntı Yay., 2014]; *Beautiful You* (2014) [*Bir Haz Markası*, Çev. Ahmet Aybars Çağlayan, Ayrıntı Yay., 2015]; *Fight Club 2* (2016) [*Dövüş Kulübü 2*, Çev. Min Soo Kim, Ayrıntı Yay., 2015]; *Burnt Tongues* (2014) [*Yanık Diller*, Çev. Sinem Çetmilioğlu, Ayrıntı Yay., 2016]; *Bait* (2016) [*Zoka*, Çev. Funda Uncu, Ayrıntı Yay., 2018]. Chuck Palahniuk, halen ABD'nin Pasifik Okyanusu kıyısındaki Pacific Northwest bölgesinde yaşamaktadır.

Ayrıntı Yayınları

Yeraltı Edebiyatı

Çarpışma Partisi
Yedi Bela Öğğk Casey'in Dilden Dile Dolaşan Hikâyesi

Chuck Palahniuk

Ayrıntı: 557
Yeraltı Edebiyatı Dizisi: 49

Çarpışma Partisi
Chuck Palahniuk

Kitabın Özgün Adı
Rant

İngilizceden Çeviren
Funda Uncu

Yayına Hazırlayan
Gökçe Çiçek Çetin

© 2007 Chuck Palahniuk

Bu kitabın Türkçe yayım hakları
Ayrıntı Yayınları'na aittir.

Kapak İllüstrasyonu
Sevinç Altan

Kapak Tasarımı
Deniz Çelikoğlu

Dizgi
Esin Yetiş

Baskı ve Cilt
Kayhan Matbaacılık San. ve Tic. Ltd. Şti.
Merkez Efendi Mah. Fazılpaşa Cad. No: 8/2
Topkapı/İstanbul
Tel.: (0212) 612 31 85 - 576 00 66
Sertifika No.: 12156

Birinci Basım: *2010*
İkinci Basım: *2010*
Üçüncü Basım: *2013*
Dördüncü Basım: *2018*
Baskı Adedi 2000

ISBN 978-975-539-571-5
Sertifika No.: 10704

AYRINTI YAYINLARI
Basım Dağıtım San. ve Tic. A.Ş.
Hobyar Mah. Cemal Nadir Sok. No: 3 Cağaloğlu – İstanbul
Tel.: (0212) 512 15 00 Fax: (0212) 512 15 11
www.ayrintiyayinlari.com.tr & info@ayrintiyayinlari.com.tr

twitter.com/ayrintiyayinevi facebook.com/ayrintiyayinevi instagram.com/ayrintiyayinlari

Çarpışma Partisi

Yedi Bela Öğğk Casey'in Dilden Dile Dolaşan Hikâyesi

Chuck Palahniuk

Ayrıntı Yayınları

Yeraltı Edebiyatı

YERALTI EDEBİYATI DİZİSİ

CENAZE MERASİMİ
Jean Genet

TEKİNSİZ
Chuck Palahniuk

ZEN KAÇIKLARI
Jack Kerouac

ÇARPIŞMA PARTİSİ
Chuck Palahniuk

BİR DÜŞ İÇİN AĞIT
Hubert Selby Jr.

ÖLÜM PORNOSU
Chuck Palahniuk

BÜYÜK MAYMUNLAR
Will Self

HÜCRE
Hubert Selby Jr.

PİGME
Chuck Palahniuk

VAHŞİ OĞLANLAR
William S. Burroughs

YOK EDİCİ
William S. Burroughs

DEVRİMİN KIZLARI
Carolyn Cookef

TRAVESTİ
Mircea Cartarescu

KURGUDANDA GARİP
Chuck Palahniuk

BEKLEME DÖNEMİ
Hubert Selby Jr.

İBLİS
Hubert Selby Jr.

GALLER'İN RUHU EJDERJA
Niall Griffiths

LANETLİ
Chuck Palahniuk

AFFEDİLEMEYENLER
Philippe Djian

TEHLİKELİ YAKINLAŞMA
Jenn Ashworth

DÜĞÜN UÇUŞU
Yusuf Yeşilöz

ANLAT BAKALIM
Chuck Palahniuk

PARILTILI ARMAĞAN
Manuel Vilas

"VAY..."
Philippe Djian

EVREN BOZMASI
Anıl Nişancalı

KAÇAN ŞEHİR
Hovhannes Tekgyozyan

BİR HAZ MARKASI
"Beautiful You"
Chuck Palahniuk

İZMARİT
Will Self

ADAM STRAND'IN
39 ÖLÜMÜ
Gregory Galloway

SİYAH YILDIZ NAİROBİ
Mukoma Wa Ngugi

GECE GÜNDÜZÜ DÜŞLÜYOR
Ingvar Ambjørnsen

YANIK DİLLER
C. Palahniuk, R. Thomas D. Widmyer

NEW YORK'TA İKİ AYLAK SANATÇI
Warhol ve Giorno
Cyrille Martinez

ÖTEKİ ŞEHİR
Michal Ajvaz

İNTİKAMLAR
Philippe Djian

SAVRULANLAR
Deniz Utlu

GAMMAZ CEKETİ
Christopher Goffard

Babam Fred Leander Palahniuk için.
Kafanı kaldır da bak. Lütfen.

Doğmamış olmayı
hiç istedin mi?

Yazarın Notu: Bu kitap, çok çeşitli tanıklarla görüşmeyi ve onların ifadelerini derlemeyi gerektiren, sözlü tarih tarzında yazılmıştır. Birden çok kaynağa, paylaşılan bir tecrübeyle ilgili sorular sorulduğunda, kaynakların birbiriyle çelişmesi kaçınılmazdır. Bu tarzda yazılmış diğer biyografiler için lütfen George Plimpton'nın *Capote*'sine, Jean Stein'ın *Edie*'sine ve Brendan Mullen'ın *Lexicon Devil*'ına bakınız.

1
Giriş

Wallace Boyer (x *Araba Satış Elemanı*): Çoğu insan gibi ben de, kendisi ölene kadar Öğğk Casey'yle tanışıp muhabbet etmedim. Çoğu ünlü insan için durum genellikle böyledir: Nalları diktikten sonra yakın arkadaş çevresi mantar gibi biter. Ölü bir ünlü yolda yürürken, gerçek hayatında hiç tanışmadığı bir milyon kadar en iyi dostunu görmek zorunda kalır.

Jeff Dahmer ve John Wayne Gacy'nin hayatı boyunca yaptığı en iyi kariyer girişimi, ölmekti. Öldükten sonra Gaetan Dugas'ın kendilerini siktiğini söyleyen seks partnerlerinin sayısı rekor kırdı.

Öğğk Casey de aynen böyle söylerdi: İnsanlar siz hayattayken size saldırarak veya siz öldükten sonra sizi överek itibar kazanırlar.

Bana gelince, bir uçaktayım ve çiftçinin teki yanımda oturuyor. Adamın derisi, kaza yaptıktan sonra bakmaya cesaret edemeğiniz arabanız gibi görünüyor: Isırıklar yüzünden üzerinde diş izleri var; ayrıca çukur çukur ve buruş buruş; ellerinin üst kısmındaki deri iğrenç.

Uçuş görevlisi bu çiftçiye ne içmek istediğini soruyor. Hostes, adamdan içkimi bana uzatmasını rica ediyor: buzlu İskoç viskisi. Ne var ki, canavar parmakların plastik bardağı tuttuğunu, çiğnenmiş eklemlerini görünce, o bardağı ağzıma sürmem imkânsızlaşıyor.

Salgın hastalık söz konusu olunca insan yeterince dikkatli olamıyor. Havaalanında içinden yürüyerek geçmemiz gereken bir metal dedektörü var ve eskiden SARS (Ağır Akut Solunum Yolu Yetersizliği Sendromu) bulaşmasın diye kullandıkları vücut ısısı monitörüne benziyor. Hükümet çoğu insanın hastalığın kendine bulaştığından haberdar olmadığını söylüyor. Birisi kendini iyi hissedebilir; ancak o monitör bip sesi çıkarırsa, bu o kişinin ateşi yüksek demektir ve o insanı karantinaya alırlar. Belki de hayatının sonuna kadar karantinada kalır. Dava bile açılmaz; hiçbir şey olmaz.

Emniyet için önümdeki servis masasını kapatıp bardağı elime alıyorum. Viskinin renginin solmasını ve sulu bir hal almasını izliyorum. Buz eriyip gözden kayboluyor.

Geçinmek için araba satan her insan size şunu söyleyecektir: Tekrar etmek bütün becerilerin anasıdır. Satıcılık mesleğinde ilişki kurarak para kazanırsın.

Ne olursanız olun, becerilerinizi geliştirebilirsiniz. Bir adı hatırlamanın en iyi yollarından biri, renklerini -yeşil, kahverengi ya da mavi- hafızamıza kazıyana kadar kişinin gözlerine bakmaktır. Buna Ezber Bozma diyebilirsiniz: Eskiden unuttuğunuz şeyleri artık unutmamanıza yarar.

Bu yabancı kovboyun gözleri açık yeşil. Antifriz yeşili.

Ben pencere tarafında, o ise koridorda oturuyor ve Peco Junction'la şehir arasındaki bağlantı uçuşu boyunca kolçağı paylaşacağız. Elçiye zeval olmaz ama, ayağındaki kovboy çizmelerindeki kurumuş boklar pul pul kalkmış. Uzun favorileri sayesinde belki lisede amcık götürmüştür; ancak o favoriler artık alnından çenesine kadar bembeyaz uzanıyor. Ellerinden söz etmiyorum bile.

Muhabbeti koyulaştırmak için adama biletini kaç paraya satın aldığını soruyorum. Müşterinin ihtiyacını bilemiyorsanız, herhangi bir uçakta size kolu sürtünen bir yabancının hassas noktasını bulamıyorsanız, onu Cadillac şöyle dursun, bir Nissan'ın bile "zihinsel sahibi" yapamazsınız.

Birini arabaya oturtacaksanız bir başka hile de şudur: Baktığınız bütün arabaların radyosundaki birinci kanalı kilise müziğine ayarlayın. İkinci kanalı rock and roll'a. Üçüncü kanalı caz'a. Muhtemel adayınız emir komuta zincirine dahil bir tipse, arabanın kapısını açar açmaz radyo ya haberleri vermeli veya siyasetten söz eden bir kanal açık olmalıdır. Sandalet giyiyorsa Ulusal Halk Radyosu düğmesine basın. Motoru çalıştırdıkları anda radyo onlara duymak istediği şeyi anlatmalı. Olur da Çarpışma Partisi yapan çocuklardan biri buraya düşer diye, sattığım bütün arabaların radyosunun beşinci kanalını techno-rave türü zırva müziğe ayarlarım.

Çiftçinin gözlerinin yeşil rengi, çizmelerindeki bok gibi konulara satıcılar "zihinsel atıklar" der. Sorulan sorunun tek bir cevabı varsa, buna "kapalı soru" denir. Müşteriyi konuşturmak için sorulanlarsa, "ucu açık soru"lardır.

Örneğin: "Uçak biletiniz kaç paraya patladı?" Bu kapalı bir sorudur.

Ve viski bardağından bir yudum alan adam yutkunuyor. Dosdoğru karşıya bakarak, "Elli dolar" diyor.

Şu ise ucu açık sorulara güzel bir örnektir: "O yaralı, çiğnenmiş ellerle nasıl yaşıyorsunuz?"

Bunun yerine ona şunu soruyorum: Tek yön mü?

"Gidiş dönüş" diyor ve çukurlu, buruşuk eliyle viskisini ağzına götürüyor. Çiftçi, " Kayıp yakını tarifesi denen şey" diyor.

Ona bakarken yüz yüze gelmek için koltuğumda öne doğru eğiliyorum; kovboy tişörtünün kalkış ve inişine uysun diye nefes alıp vermeyi yavaşlatıyorum. Bu tekniğe "aktif dinleme" deniyor. Yabancı, boğazını temizliyor; biraz bekleyip ben de boğazımı temizliyorum, onu taklit ediyorum; buna, iyi bir satış elemanının bir müşterinin "hızını denetlemesi" deniyor.

Ayaklarımı kavuşturup sağ ayağımı soldakinin üzerine atıyorum, yani aynen onun gibi yapıyorum ve "İmkânsız" diyorum. Uçuş tarihi belirsiz uçak biletleri bile o kadar ucuz değil. Ve soruyorum: O fiyata nasıl aldınız?

İçkisini susuz içiyor ve "Önce akıl hastanesindeki kilitli odandan kaçman gerekiyor" diyor. Sonra üzerine plastik kısa botlar ve arkası bir türlü kapanmayan kâğıttan kıyafetten başka bir şey giymeden, otostop çekerek ülkeyi baştan sona katetmem gerekiyor. Bir çocuk tacizcisinin mükerreren karına tecavüz etmesini engellemek için oraya bir kalp atışı kadar geç varman gerekiyor. Ve annene. Tecavüzden peydah olmuş ve insanların attığı, galon dolusu eski dişi toplayan bir çocuğu büyütmen gerekiyor. Liseden sonra deli oğlun evden kaçmalı. Sadece geceleri faaliyet gösteren bir tarikata katılmalı. Arabasını elli kere çarpmalı ve bir nevi, gerçekten orospu olmayan bir orospuyla takılmalı.

Yol boyunca oğlun, binlerce insanı öldürecek bir salgın hastalık bulaştıracak; o kadar çok insana bulaştıracak ki, sıkıyönetim ilan edilecek ve dünya liderlerini onları devirmekle tehdit edecek. Ve son olarak oğlun büyük, alev alev yakan bir cehennemde ölecek ve bunu, evinde televizyon olan herkes izleyecek.

"Bu kadar basit" diyor.

"Sonra cenaze için cesedini almaya gittiğinde" diyor ve

viskisinden bir yudum alıyor, "havayolu şirketi sana indirimli özel bir fiyat veriyor."

Gidiş dönüş elli papel. Önümdeki servis masasında duran viskime bakıyor. Sıcak. İçinde buz kalmamış. Ve "Onu içecek misin?" diye soruyor.

Buyrun, diyorum.

Hayatınız işte bu şekilde hızlıca değişebilir.

Yarınki geleceğiniz, dün sahip olduğunuz geleceğinizle aynı olmayabilir.

Şu konuda ikileme düşüyorum: Ondan imzasını istesem mi? Nefesimi yavaşlatıp göğsümün ritmini ona uydurarak şunu soruyorum: O adamdan... Öğğk Casey'den mi bahsediyorsunuz? "Kurt adam Casey"; hani şu hastalık tarihinin en kötü "Birinci Hasta"sı? Ülkenin yarısına hastalık bulaştırmış "süper bulaştırıcı"? Amerika'nın "Öpen Katili"? Öğğk "Kudurmuş Köpek" Casey?

Adam, "Casey" diyor ve canavar eli uzanıp viskimi alıyor. "Oğluma verilen isim Yedi Bela Landru Casey. Öğğk değil. Buddy de değil. *Casey*" diyor.

Gözlerim adamın parmaklarındaki yara izlerine takılıp kalmıştı. Her kırışıklığa, her beyaz kıl tanesine. Burnum adamın viski ve inek boku karışımı kokusunu kaydediyor. Dirseğim adamın gömleğinin koluna dokunmayı kaydediyor. Hayatımın sonuna kadar bu yabancı hakkında atıp tutacağım zaten. Adamın her anını dikkatle izliyorum; bütün kelimelerini ve jestlerini çalıyorum ve şunu söylüyorum: Siz...

"Chester" diyor. "Adım Chester Casey."

Yanımda oturuyor. Chester Casey; Amerika'nın yürüyen, konuşan Biyolojik Kitle İmha Silahı Öğğk Casey'nin babası.

Andy Warhol yanılmış. Gelecekte insanlar on beş dakikalığına ünlü olmayacak. Hayır, gelecekte herkes en az on beş dakikalığına ünlü birinin yanında oturacak. Tifolu Mary veya Ted Bundy'nin veya Sharon Tate'in. Tarih canavar ve kurbanlardan ibaret. Veya tanıklardan.

Ne diyebilirim ki? Üzgünüm, diyorum. "Çocuğunuzun ölmesi büyük bir kayıp" diyorum.

Acısını paylaştığım için, kafamı iki yana sallıyorum...

Birkaç kez nefes alıp verdikten sonra Chet Casey kafasını sallıyor ve bu jestten sonra kimin kimin hızına yetiştiğinden emin olamıyorum. Bu şekilde ilk kim oturdu? Belki de bu boklu kovboy beni inceliyordur. Beni taklit ediyordur. Hassas noktamı bulup yakınlık kuruyordur. Belki de bana bir şey satıyordur, şu gözünü kırpan, yaşayan efsane Chet Casey. Dakikada on beş kereden fazla nefes almıyor. Viskinin kalanını içiyor. "Olaya nerden bakarsan bak" diyor ve dirseğiyle kaburgamı dürtüyor, "uçak bileti için lanet olası güzel bir fiyat aldım."

2
Koruyucu Melekler

Yeşil Taylor Simms'in Alan Notlarından (q *Tarihçi*): Calcutta veya Yeni Delhi sokaklarındaki inek neyse, Middleton'daki tazı da odur. Bütün pis sokakların ortasında kırma Coonhound türü tazılar uyur; bir karış dışarıdaki dilinden salyalar damlayan, güneşin altında nefes nefese kalmış tazılar. Kürklü kasis gibi görünen bu hayvanların tasması veya isim künyesi yoktur. Sabanla sürülen tarlalardan kalkan toz toprak üzerlerine pudra gibi yapışır.

Middleton'a gelmek için tam tamına dört gün boyunca araba kullanmak gerekiyor; yani oraya giderken başka bir araç görmeden bir arabanın içinde en uzun süreyi geçirdim. Kutsal yolculuklarımın en bunaltıcı olanıydı.

Zavallı Nelson (q *Çarpışma Partisi Üyesi*): 1968 yılında Utah eyaletinin Antelope Spring şehrindeki amatör paleontolojist William Meister'ın, üçloblu fosilleri ararken, killi yapraktaşı kümesini böldüğünde, beş yüz milyon yıllık bir insan ayakkabısı izi bulmasını nasıl açıklayabilirsiniz? Ve 1922 yılında Nevada'da bulunan başka bir fosilleşmiş ayakkabı izi, Triasik devirden kalma bir kayanın üzerinde nasıl olabilir?

Talihsiz Echo (q *Çarpışma Partisi Üyesi*): Middleton'a arabayla giderken, yani gecenin köründe lanet olası ülkeyi bir uçtan bir uca katederken **Vurucu Dunyun** radyonun düğmelerine basıp trafikteki durumu bildiren kanalı aradı. Kaçırdığımız şey var mı, duymak istiyorduk. Okyanus ötesi yerlerdeki gündüz ve gece sürüş zamanlarıyla ilgili bültenleri. Dün trafiğin nasıl kilitlendiğini veya arapsaçına döndüğünü. Zaten yarın olmuş yerlerde ölümcül zincirleme trafik kazalarını ve otobandaki arabaların nasıl hurda yığınına döndüğünü.

Birinin yarın öldüğünü duymak çok boktan. Sanki Moskova'da işiyle evi arasında araba kullanan o adamı arayıp, hem de şimdi arayıp, "Evden çıkma!" diyebilirmişiz gibi.

SRC [Sürücü] Radyosu Trafik Raporu: Richmond bölgesinden geçerken Meadows Çevre Yolu'ndan doğuya doğru ilerliyorsanız bir hayli gecikeceksiniz demektir. Yavaşlayın ve en sol şeritteki iki arabanın yaptığı, ölüme sebebiyet veren kazaya uzun süre bakmak için boynunuzu ileriye uzatın. Öndeki araç 1974 model, deniz yeşili bir Plymouth Road Runner; dört boğazlı karbüratörlü 440 kübik inçlik, sekiz silindirli döküm blok demir motora sahip. İç döşemesi fabrika çıkışı buz beyazı. İki kapılı spor arabanın sürücüsü çok çekici, yirmi dört yaşında bir kadın; saçları meçli. Ders kitabına göre, atlas ve ikinci boyun omurunun arasında yer alan omurgası kırılmış veya yer değiştirmiş ve omuriliği tamamen enlemesine kesilmiş. Ortaya çıkan hasarı anlatmak için kullanılan süslü sözler öyle berbat ki, tokat gibi patlıyor yüzünüzde.

Arkadaki araba iki kapılı, üstü kapalı, tercihan New Yorker Brougham St. Regis; rengi krem ve lanet olası bir lüks krom kaplama ve arkasına kelebek camlar takılmış. Sürmesi keyiftir. Yanından yavaşça ve meraklı gözlerle geçerken sürücünün yirmi altı yaşında bir erkek olduğuna, göğüs kafesinde sıradan çapraz bir kırık olduğuna, her iki kaburgası da kırıldığından ve direksiyona çarptığı için, kırılan kaburgaların akciğerlerine saplandığına dikkat edin. Buna ilaveten ambülanstaki çocuk bana bunun ölümcül dahili eksanguinasyon olduğunu söyledi.

O halde... kemerinizi takın ve yavaşlayın. **Tina Bilmemne**'den Trafik Raporu'nu dinlediniz...

Talihsiz Echo: Sokağa çıkma yasağını ve hükümet karantinasını delip, hiçbir şey bulmak üzere yollara düşmüştük. Ben yolcu koltuğundaydım. **Vurucu Dunyun** arabayı kullanıyordu. Zavallı Nelson arka koltuktaydı, kitap okuyordu ve bize Karındeşen Jack'in ölmediğini söyledi –kendisini ölümsüz kılmak için zamanda geçmişe yolculuk etti ve annesini öldürdü– ve şimdi kendisi Amerikan Başkanı veya Papa'ydı. Belki de bir çatlağın, UFO'ların uzak gelecekten gelip bizi ziyaret eden, bildiğimiz insan turistlerle dolu olduğu yönündeki teorisinin ispatıdır bu.

Vurucu Dunyun (q *Çarpışma Partisi Üyesi*): Middleton'a Öğğk'ün anlattığı yerleri görmek ve "onun insanlarıyla" tanışmak için geldiğimizi düşünüyorum. Ailesiyle, yani Irene ve Chester'la tanışmak için. Birlikte okula gittiği en iyi arkadaşı **Bodie Carlyle**'yle tanışmak için. Hakkında durmadan konuştuğu boktan çiftçi ailelerle, yani Perry'lerle ve Tommy'lerle ve Elliot'larla tanışmak için. Çarpışma Partisi'nin büyük kısmı arabada gezmek ve muhabbet etmekten ibaretti.

Bir sürü hödük bir arada. Amacımız Öğğk'ün anlattığı hikâyeleri ayrıntılarıyla vermekti. Ne kadar tuhaf, değil mi? Ben ve **Talihsiz Echo**, arka koltukta da kullandığım Cadillac Eldorado'nun sahibi Nelson. Öğğk'ün Nelson'a hediye ettiği arabaydı bu.

Evet, Öğğk'ün mezarının üzerine çiçekler ve bir şeyler koymak için gittik.

Talihsiz Echo: Radyonun düğmelerini karıştıran Dunyun, "Güzel bir Magandalar Gecesi'ni kaçırdığımızı biliyor musunuz?" diye soruyor.

"Bu gece değil" diyor Nelson. "Takvimine bak. Bu gece Sürücü Adayı Gecesi."

Vurucu Dunyun: İlerideki ışık huzmesi ufkun siluetini ortaya koyuyor. Işık huzmesi yükselerek önce beyaz bir ışık kümesi, sonra yarım daire, sonra da tam daire oluyor. Dolunay. Bu gece harika bir Balayı Gecesi'ni kaçırıyoruz.

Talihsiz Echo: Müzik çalmak yerine birbirimize hikâyeler anlattık. Öğğk'ün, büyüme sürecine ilişkin anlatmış olduğu hikâyeler. Beyinlerimizin en kuytu köşelerindeki en derin dehlizlere kazıdığımız her ayrıntıyı kazıp çıkararak Öğğk'le ilgili hikâyeleri birbirine ekledik. Arabayla giderken herkes Öğğk'le ilgili bir anısını eşeleyerek buldu ve hepimiz hikâyelerimizi anlattık.

Vurucu Dunyun: Middleton'ın yerel şerifi bizi durdurdu ve biz de ona gerçeği söyledik: Öğğk Casey'nin doğduğu yeri görmek için buraya kutsal bir yolculuk yapmıştık.

Kasabadaki herkesin uyuduğu böylesi gecelerde Öğğk Casey amatör telsiz kanallarını dolaşırdı. Kulaklığını takardı. Böylesi gecelerde, çocuk Öğğk radyonun düğmesini çevirip Los Angeles ve New York şehirlerindeki yol durumunu bildiren kanalları arardı. Londra'daki yoğun, arapçasına dönmüş trafiğe ilişkin anlatılanlara kulak verirdi. Atlanta'daki durma noktasına gelmiş trafiğe. Paris'teki, üç arabanın birbirine girdiği kazayı Fransızca dinlerdi. *Neumático desinflado* ve *punto muerto* gibi İspanyolca terimleri bilirdi: Madrid'deki lastik patlaması ve trafiğin kilitlenmesi yani. Trafiğin kilitlenmesine

Roma'da *imbottigliamento* denir. Amsterdam'da *het roosterslot*. Paris'te ise *saturation*. Trafik evreninin gözle görülemez dünyası.

Talihsiz Echo: Hadi ama. Gece yarısından güneş doğana dek herhangi bir çiftçi kasabasında araba kullanırsanız riski göze aldınız demektir. Polisin size siren çalmaktan başka yapabileceği bir şey yoktur. Middleton şerifi ehliyetlerimizi el fenerinin ışığına tutarken bizi şehir konusunda bilgilendirdi. Öğğk Casey şehre taşındığı için ölmüştü. Şehirde insanların hepsi katilmiş. Bizi kastediyordu.

Bu şerif üzerimizde Teksas Polisi etkisi bırakmaya çalışıyordu; John Wayne'in beyin kimyasını sökmüştü ve bize karşı tekrar ediyordu. Acemi bir çavuşu alın ve onu bir ağır ceza hakimiyle Doberman karışımı bir tip haline gelinceye kadar şişirin, işte size bu şerif. Omuzlarından duvara iliştirilmiş gibi duruyordu. Başparmaklarını kemer tokasına geçirmişti. Ve ayağındaki kovboy çizmelerinin üzerinde ileri geri sallanıyordu.

Dunyun, "Öğğk'ün annesini öldürmek için herhangi biri gelmedi henüz, değil mi?" diye sordu.

Şerifin üzerinde kahverengi bir gömlek vardı ve gömlck ceplerinin birinin üzerinde de pirinç bir yıldız; bir kalem ve güneş gözlüğü o cebe takılmıştı ve gömleğinin uçları, blucininin içine sokulmuştu. Yıldızın üzerinde "Polis Memuru Jambon Carlyle" yazıyordu.

Hadi ama. Dunyun'ın sorabileceği en kötü sorudan bahsediyorum.

Zavallı Nelson: 1844 yılında fizikçi Sir David Brewster'ın, üç yüz milyon yıl önceki Balıklar Çağı'na ait eski bir kumtaşına tamamen gömülmüş metal bir çivi bulmasını nasıl açıklayacaksınız?

Yeşil Taylor Simms'in Alan Notlarından: New York'tan Los Angeles'a uçarken Middleton'ı havadan görebilirsiniz ve insan-

ların nasıl olup da orada var olabildiğini hep merak edersiniz. Verandalara atılmış köhne koltukları tasavvur edin. Arabalar ön bahçeye park edilmiş. Evler yarım yamalak temellerinin üzerine cüruf biriketlerle oturtulmuş; altında ise tavuk ve köpekler uyuyor. Şayet doğal afet olmuş gibi görünüyorsa, bu sizin daha önce böyle bir yer görmemiş olmanızdandır.

Zavallı Nelson: Illionis'li ev kadını Bayan S.W. Culp'ın bir kömür topağını kırdığında, içine gömülü altın kolyeyi bulmasını nasıl açıklayacaksınız?

Yeşil Taylor Simms'in Alan Notlarından: Kasvetli görünüyor olmasına rağmen bu kasabalar çok seksidir. Erken yaşta güzelliğe ve cazibeye erişmiş ancak yaşadığı yere hapsolmuş insanlar sadece burada bulunur. Mükemmel göğüslere ve kaslara sahip olan genç kadın ve erkekler, sahip oldukları bu gücü en iyi nasıl kullanacaklarını öğrenemeden hamile kalıp, eve benzer bir bataklığa gömülürler. Aklınıza bile getirmediğiniz yerlerde bu döngü en iyi genetiği meydana getirir. Middleton gibi yerlerde. Alabildiğine çekici olan dangalakların çocuk doğurup uzun ve çirkin yetişkinlik dönemine geçtiği küçük yuvalar olur. Venüs'ler ve Apollo'lar. Küçük kasabaların tanrı ve tanrıçaları. Middleton, can sıkıcı, durgun ve tozlu toplumsal tarihinde göze çarpan tek bir ürün çıkardıysa, o da olağandışı Öğğk Casey'dir.

Talihsiz Echo: Öğğk, "İnsanların küçük kasabalardan ayrılmak istemesinin en büyük sebebi, geriye dönme fikrine kapılmalarıdır. Yerinde çakılıp kalmalarının nedeni ise çıkıp gitmeyi kafaya koymalarıdır" derdi.

Yani Öğğk, insan nerede olursa olsun mutsuzdur demeye çalışıyordu.

Yeşil Taylor Simms'in Alan Notlarından: Middleton'ın, özellikle de Casey ailesinin güç metaforu, Hıristiyan bayram-

larındaki yemek düzenlemeleriydi. Bu toplaşmalarda –Paskalya kahvaltısı, Şükran Günü ve Noel akşam yemekleri– aile fertleri iki farklı sınıfa ayrılırdı. Yetişkenler nesiller boyunca el değiştirmiş antika porselenlerde yemek yerdi; tabaklara elle kenarsüsü, çiçek buketleri ve yaldızlar çizilmişti. Çocuklar mutfaktaki masada otururdu; aslında bir masa değildi bu, daha çok bir araya getirilmiş katlanan oyun sehpası kümesiydi.

Talihsiz Echo: Mutfaktaki her şey; peçeteler, masa örtüsü ve tabaklar kâğıttandı; böylece, buruşturup çöpe atabilirdiniz. Casey ailesindeki yetişkinler, ekmeklerini paylaşmak üzere masaya oturduklarında hep aynı duayı ederlerdi: "Tanrım, bize lütfettiğin bu aile ve yemek ve önümüzde duran bu talih için sana teşekkür ederiz."

Yeşil Taylor Simms'in Alan Notlarından: Ailenin yaşlı fertleri, çocukların oturduğu masaya oturup gıda zehirlenmesi için dua ediyordu. Veya balık kılçıklarının soluk borusuna takılması için. Genç nesil ise el ele tutuşup başlarını öne eğerek büyük ve ağır bir felç veya kalp krizi için dua ediyordu.

Talihsiz Echo: Öğğk, "Hayatın en rahat kısmı, omzunun üzerinden geriye bakmak ve senden kötü durumdaki insanların arkanda sıraya girmiş olduğunu görmektir" derdi.

Vurucu Dunyun: Çarpışma Partisi Gecelerinden önce takımımız akşam yemeğine çıkardı; Yeşil Taylor Simms, Öğğk'ün aynı çatalla bütün yemekleri yiyişini izleyip onunla alay ederdi. Öğğk boktan bir herif değildi; ama plastik kaşık kullanmaktan öteye de geçemedi.

Simms, arkasından Öğğk'e "Huckleberry Puştu" diyordu.

Yeşil Taylor Simms'in Alan Notlarından: Bay Dunyun, Öğğk'e atıfta bulunurken "Diş Perisi" terimini kullanıyor.

Talihsiz Echo: Şunu bilin. Middleton'da gece yarısı **Vurucu Dunyun** ve ben, Öğğk'lerin çiftlik evinin bittiği yere, üzerine boyayla "Casey" yazılmış posta kutusunun yanına park ettik. Mahsullerin ortasındaki ev beyazdı, önünde uzun bir veranda vardı, çatısı dikti ve bir çatı penceresi bütün verandayı görüyordu: Bu pencere, Öğğk'ün duvar kâğıdıyla kaplı çatıdaki yatak odasına aitti.

Temele yakın yerlerde çalı ve çiçekler büyümüştü ve biçilmiş çimler halkalı zincirden yapılmış çite kadar uzanıyordu. Neredeyse evin arkasına saklanmış olan kahverengiye boyalı ahırı görebiliyorduk. Geri kalan her şey, Nelson'nın Cadillac'ından ufkun yassı dairesine kadar uzanan alandaki buğdaydan ibaretti. Dunyun, trafikteki gelişmeleri bildiren bir kanal yakalamak için radyoyu kurcaladı.

Sürücü Radyosu Trafik Raporu'ndan: Başlarınızı biraz kaldırın. Şehir merkezi istikametinde, Milepost 67 otobanında batıya doğru giderseniz sağdaki bankette iki arabanın yaptığı ufak çaplı trafik kazasına dikkat edin. Arka çamurluklarına bağlanmış teneke kutularla her iki araç da düğün arabası gibi görünüyor. Sürücüler, gelinlerle damatların çığlık atarak birbirlerine düğün pastası attığını izlemek için arabayı yavaşça kullandıklarından trafik durma noktasında. Nedimeleri ve yoldaki beyaz pirinç tanelerini de görebilirsiniz...

Talihsiz Echo: Dunyun, surucu kapısına doğru horlayarak uykuya daldı. **Irene Casey**'nin hâlâ hayatta olduğuna ve gizemli bir yabancının onu boğarak veya bıçaklayarak öldürmediğine dair bir işaret görmeyi bekledim.

Zavallı Nelson: 1913 yılında antropolog H. Reck'in Tanzanya'daki Olduvai Gorge adındaki arkeolojik arazide, Erken Buzul Çağı toprağına gömülmüş modern insana ait kafatasını nasıl keşfettiğini açıklayın hadi bana?.. Modern insan kafataslarının sırasıyla Arjantin'deki Buenos Aires'te ve İtalya'daki

Ragazzoni'de Erken Buzul Çağı ve Orta Pliyosen katmana nasıl gömüldüğünü açıklayın?..

Vurucu Dunyun: Çim biçme makinesiyle biçilmiş otlar yüzünden çöplük gibi görünen mezarlıkta yürüdük; ancak Öğğk'ün mezarını bulamadık. Ne kadar tuhaf, değil mi? En iyi arkadaşı **Bodie Carlyle**'nin adını telefon rehberinde bulduk; sonra da pis bir yolun sonundaki karavanını. Fidanlar pencerelere kadar yığılmıştı; pitbull cinsi bir köpek oraya zincirlenmişti ve pis bahçeye doğru havlıyordu. Güneşin doğmasına bir saat vardı. Karavanın kapısını tıklamadık bile.

Talihsiz Echo: Unutun gitsin. **Irene Casey**'yi hiç görmedim. Kadının kapısını çalmadık bile. Bildiğimiz kadarıyla, evin içindeki kadın zaten ölüydü.

Wallace Boyer (x *Araba Satış Elemanı*): Uzun süre araba satarsanız şunu görürsünüz: Hiç kimse o kadar ilginç değildir. Herhangi bir kimsesiz ve tuhaf kişi, tuhaf kişilerin bulunduğu büyük bir yuvadan gelir. Asıl tuhaf olan şu ki, Slovakya'da ahır gibi bir köye gidersiniz ve Andy Warhol bile size aniden çok mantıklı gelmeye başlar.

Talihsiz Echo: Olmaz böyle şey! Şafak vakti şerif, bizim arabanın yanına yaklaştı ve federal Acil Sağlık Hizmetleri Yönetmeliği'ne uymadığımızı ve SENİ-GÖRÜYORUM yasağını çiğnediğimizi megafondan söyledi. Bayan Casey'yi korumasız bırakmak istemiyorduk; ancak Büyük Reis Şerif silahını bize doğrulttu ve "Sorgulanmak üzere kasabaya gelmeye ne dersiniz?" dedi.

Yeşil Taylor Simms'in Alan Notlarından: Middleton'da, uyuyan köpeklerin geçiş üstünlüğü var.

3
Köpekler

Bodie Carlyle (x *Çocukluk Arkadaşı*): Kış geldiğinde Middleton'daki köpekler sürü halinde gezerler. Buralardaki sıradan çiftlik köpekleri ipini koparıp gözden kaybolur; onları ancak geceleri ulurken ve havlarken duyabilirsiniz. Diğer köpekleri ise insanlar arabalarına alıp yolun kenarına atarlar. Terk ederler. Buradaki insanlar, köpeklerin kendi başının çaresine bakacağını, vahşileştiğini ancak açlıktan ölecek hale geldiklerinde bu itlerin, zararlı böceklerin bokunu bile yiyeceğini bilirler. Boklar sineklerin yumurtalarıyla doludur. Salıverilmiş bu köpeklerin çoğu kurtlar yüzünden ölür.

Diğer köpekler sürü haline gelip birbirlerini ısıtırlar. Hayatta kalan köpekler böyle yaparlar. Sürü, tavşan ve geyik yakalar.

Kış geldiğinde çiftlikteki köpekler, sürünün geceleri nehir kıyısındaki ağaçların altında, taze avlarının başında uluduğunu duyarlar ve çiftlikten çıkıp giderler.

Evde bakılan köpekler bu ulumayı işitirler ve siz ne kadar çağırırsanız çağırın, en sevimli köpekler bile isimlerini unuturlar. Bütün kış boyunca ulumalarını duyarsınız; ama o köpekler sanki ölmüş gibi ortadan kaybolur. Kar yağmaya başlar ve evde baktığınız, en sevdiğiniz arkadaşınız olan köpeğiniz karanlığın içinde uzakta uluyan kurt adam sesinden başka bir şey değildir artık. Hava soğudukça, çıkardıkları ses sonsuza kadar sürecekmiş gibi gelir.

Kışın bir çocuğun en kötü kâbusu, karanlık çöktükten sonra eve dönmek ve köpek sürüsünün yaklaştığını ve karanlıkta daha yüksek sesle uluduğunu duymaktır. Zilyonlarca dişi ve pençesi olan bir şeydir sanki. İnsanlar sürü tarafından yakalanmış bir geyik görecek olurlarsa, geriye kalan tek parça kafatasıdır. Geriye kalan deri veya iskelet ise ısırılmış ve parçalanmış ve etrafa saçılmış olur. Gördüğünüz şey tavşansa, etrafa saçılmış kürk pisliğinin içinde küçük bir ayak bulabilirsiniz. Her yerde kan olur. Tavşanın bir parça ıslak ve yumuşak kürkten ibaret ayağını insanlar şans getirsin diye yanlarında taşırlar.

Casey ailesinin köpeği, ortadan kaybolana kadar her kış, sürüyle birlikte kaçtı. Geceleri koltuktan atlayıp pencereden dışarı bakar, sürüler gezinirken seslere kulak kabartırdı. Sürüler avlanırken de bunu yapardı. O sürüler, gördüğünüz gerçeklerden daha fazla anlatılırdı. Yarı efsane olmuşlardı. Buralarda sahip olduğumuz tek canavar onlardı. Yarı efsaneden de öteydiler. O köpekler, hatta kendi köpeğiniz bile aklınıza düşecek olsa çıldırır, korkunun ağına düşerdiniz. Kendi köpeğiniz, okuldan çıkmış, eve dönerken sizi takip edebilirdi. Yolun kenarındaki çalılık boyunca izinizi sürebilirdi. Gizlice yanınıza sokulabilirdi. Kendi köpeğiniz üzerinize saldırıp ısırıklarıyla sizi parçalayabilirdi. "Fido" diye seslenseniz veya ona

"Dur" veya "Otur" deseniz bile, yavruyken evde eğittiğiniz, gazeteyle vurduğunuz o köpek, dişlerini gırtlağınıza saplayıp boğazınızı parçalayabilirdi. Fido, ölmekte olan sizin üzerinize çıkıp uluyabilir, sevgi dolu kalbinizden fışkıran ılık kanınızı içebilirdi.

Şerif Bacon Carlyle (x *Çocukluk Düşmanı*): Ona acımamı benden istemeyin. İlkokulda bile Öğğk Casey berbat bir şekilde ölmek için yalvarıyordu. Yılan veya kuduz yüzünden. Casey ailesi köpeklerine "Gital" adını koydu. Köpek bir çeşit tazı kırması, av köpeği kırması, Rottweiler kırması, bulteriyer kırması; her köpeğin kırmasıydı. Chester Casey'nin köpeğe verdiği isim buydu: Gital.

Edna Perry (x *Çocukluk Komşusu*): Eğer merak ediyorsanız söyleyeyim; üç kişilik Casey ailesinin her bir ferdi birbirine farklı bir isimle hitap ederdi. **Irene Casey** kocasına "Chet" derdi. Adam karısına hitap ederken "Irene"nin kısaltması olan "Reen"i kullanırdı ve bunu sadece yüzüne söylerdi. Ondan başka hiç kimse **Irene Casey**'ye o isimle hitap etmezdi. Öğğk, Chester'a "Baba" derdi. Irene oğluna "Buddy", babası ise "Buster" derdi. Babası ona asla "Öğğk" demezdi. Sadece **Bodie Carlyle** ona "Öğğk" derdi.

Geçmişte Öğğk, Bodie'ye "Kurbağa" derdi. Bizde yalan yok.

Herkes birbirine diğerinden farklı bir isim verirdi. Buster, Öğğk'tü; Öğğk, Buddy'ydi. Chester, Chet'ti; Chet, Baba'ydı. Irene, Anneydi; Anne, Reen'di. İnsanlar insanlara, sevgilerini göstermek için uydurdukları isimlerle hitap ederdi. Sizi kendilerinin malı gibi göstermeye çalışırlardı.

Şerif Bacon Carlyle: Bir köpeği sokağa atmaya benzer şekilde, bir insanın yapabileceği en kötü şey kendini dağıtmasıdır.

Talihsiz Echo (q *Çarpışma Partisi Üyesi*): Dinleyin. Öğğk insanlara, "Tanıştığınız her insan için siz farklı birisiniz" derdi.

Öğğk bazen, "Sadece başkalarının gözünde var oluyoruz" derdi.

Onun mezar taşına ondan bir alıntı yazacaksınız, Öğğk'ün en sevdiği şu sözü yazın: "Yarın sahip olacağınız gelecek, dün sahip olduğunuz gelecekle aynı olmayacaktır."

Vurucu Dunyun (q *Çarpışma Partisi Üyesi*): Bu çok saçma. Öğğk'ün gözde deyişi şuydu: "Bazı insanlar insanoğlu olarak doğar. Geri kalanımız ise insan olabilmek için hayatımız boyunca uğraşırız."

Bodie Carlyle: Öğğk'ün şunu sürekli söylediğini hatırlıyorum: "Hiçbirimiz bu akşamki kadar genç olamayacağız."

Irene Casey (x Öğğk*'ün annesi*): Eskiden Buddy pazar günleri kiliseye büyükannesi Esther'la birlikte giderdi. Hava güzel olduğunda, Chet ve ben Buddy'yi arabayla Esther'ın evine bırakırdık. Kiliseye Büyükannesi tek başına gitmek zorunda olduğundan küçük Buddy ona eşlik etmeyi âdet edinmişti. Esther, Middleton Hıristiyan kilisesine çıkan yolun hemen aşağısında oturuyordu. Küçük kilise şapkası takmış yaşlı hanımefendi ile yakasına papyon takmış küçük oğlan, el ele tutuşup pis yol boyunca yürürdü.

Bir pazar günü, açılış ilahisi söylenmiş, İncil'den bir bölüm okunmuş ve vaazın neredeyse yarısı tamamlanmış olduğu halde, Buddy ve Esther henüz kiliseye gelmiş değildi. Bağış toplama faslına geçtiğimiz sırada kilisenin kapısı tahrip edilerek açıldı. Dışarıdaki merdivenlerden bir vuruş sesi geldi; kilisenin verandasındaki tahtalara vuruldu ve büyük kapı o kadar hızlı açıldı ki kapının iç kısmındaki kulpu kapı aralığındaki duvara delik açtı. Bütün kafalar olup biteni görmek üzere geriye döndü. Küçük Buddy tökezleyerek içeriye girdi;

nefes nefeseydi. Ellerini dizlerine koyarak eğildi; arkasındaki kapı hâlâ açıktı ve güneş etrafını aydınlatıyordu; Buddy nefes nefeseydi ve saçları gözlerinin üzerine düşmüş bir halde, soluğunu düzeltmeye çalışıyordu. Papyonu yoktu. Beyaz gömleğinin uçları pantolonundan çıkmıştı.

Muhterem Curtis Dean Fields, "Rica etsem kapıyı kapatabilir misin?" dedi.

Ve Buddy güçlükle nefes alıp, "Onu ısırdılar" dedi.

Konuşmak için biraz daha nefes aldı ve "Büyükanne Esther. Hasta, fena durumda" dedi.

Hava soğuk olduğu için, bir köpek sürüsünün onu ısırmış olduğunu düşündüm. Vahşi köpeklerin ısırmış olduğunu.

Şerif Bacon Carlyle: Bunu söylediğim için benden nefret etmeyin; ancak Casey'lerden hiç kimse, Öğğk'ün kilise duvarına açtığı deliği tamir ettirmek için para ödemedi. Bunu *kazayla* yaptığını kabul etsek bile.

Irene Casey: Buddy, Esther'ın bir örümcek tarafından ısırıldığını söylüyor. Görünüşe göre, karadul örümceğiymiş. Yürüyerek yolu yarıladıkları sırada, Buddy'nin büyükannesi durmuş, hiç hareket etmemiş, sadece eli yana düşmüş. Esther, "Tanrım!" diye bağırıp elleriyle kafasındaki şapkayı söküp çıkarmış; beyaz saçlarındaki firketeler duruyormuş. Gazeteyi ortadan yırtarken çıkan ses gibi bir ses çıktı diyor Buddy. Siyah renkli ve yuvarlak olan kilise şapkası, pudra kutusu boyutundaydı. Elini şöyle bir sallayarak o şapkayı pis zemine atmış. Esther, kiliseye giderken giydiği ayakkabılarıyla, tozun içinde yatan siyah sateni ezmiş. Siyah ayakkabıları toz yüzünden grileşmiş. Bir elinde çantası olan Esther, diğer elini geri çekilmesi için Buddy'ye sallamış ve "Ona dokunma" demiş.

Esther'ın firketeyle tutturulmuş beyaz bukleleri şapkanın üzerindeymiş hâlâ.

Esther kiliseye giderken giydiği ayakkabısıyla tekme atıp şapkayı uzaklaştırmış, sonra ikisi birden eğilip bakmış.

Toz ve çakıla bulanmış ezilmiş tül ve buruşmuş satenden, bir bacak çıkmış; bacağını uzatan şey bir örümcekmiş. Belinde kırmızı kum saati olan cinsten, siyah bir örümcek.

Yeşil Taylor Simms'in Alan Notlarından (q *Tarihçi*): Güney Afrika'daki *Latrodectus* cinsi, tarak ayaklı örümceğinin kuzeni olan karadul örümceği, kullanılmayan elbiseler veya açık havadaki tuvaletler gibi tenha yerlere yuva yapar. Kapalı mekânlarda sıhhi tesisat mevcut olana kadar karadulun ısırıkları genellikle kurbanın kaba etinde veya üreme organlarında görülürdü. Çok yakın geçmişte, bir örümcek daha çok kurbanın elbisesiyle teni arasında kalınca ısırıyordu; örneğin arada sırada giyilen ayakkabı veya eldivene yuva yaptığında.

Irene Casey: Büyükanne Esther saçının üstüne dokunmuş, iki parmağının ucunu saç tutamların arasında gezdirmiş; buklelerden birini kenara ayırmış, sonra bir tane daha ayırmış, sonra da ağzını beş karış açık bırakan bir noktaya dokunmuş ve gözlerini kapatarak bağırmış. Buddy, büyükannesinin gözlerinin açtığında yaşarla dolu olduğunu söylüyor.

Çantasını açıp içinden bir mendil çıkarmış. Buddy, büyükannesinin mendili kafasının üzerine bastırdığını söylüyor; sonra mendile baktıklarında üzerinde kan lekesi görmüşler. Sonra Esther ona, "Çok hızlı ol ve koşarak babanı buraya getir" demiş. Esther Shelby dizlerinden birinin üzerine çökmüş, sonra yere oturmuş, sonra da yolun banketindeki tozun üzerine yatmış ve "Oğlum, hızlı ol!" demiş.

Talihsiz Echo: Öğğk, ninesinin kendisine, "Hızla koş; ancak yeterince hızlı olamazsan bile seni sevdiğimi unutma..." dediğini söylüyor.

Cammy Elliot (x *Çocukluk Arkadaşı*): Yalan söylüyorsam beni öldürün çünkü ben yalan söylemem; ama ister inanın

ister inanmayın, rüzgâr çok sert estiğinde Middleton'daki köpekler daha da vahşileşiyordu. Fırtına çıktığında çöp bidonları devrilir ve köpekler buna bayılır.

Altıncı sınıfta bir kızın öğrendiği ilk ders, septik çukurunun her şeyi parçalamadığıdır. Kadınlara ait çöpler gazeteye sarılmalı ve çöpün özellikle dibine atılmalıdır. Atık tankeri çukurunuzu boşaltmak için geldiğinde doğal atıklardan başka bir şey bulursa ekstra ücret ister.

Elbette, rüzgâr çöp bidonlarını devirdiğinde, mekânın durumuna göre pis Kotex'ler her yere kanat çırparak uçar!.. Fırtınalı o günlerde herkes aybaşı olur. Pedler ve kadın bağları çekip gider; rüzgâr tarafından hareket ettirilen sıradan bir ordu gibi görünür. Sarılı oldukları gazete kâğıdı uçtuktan sonra, üzerinde kum ve buruşuk bir kabuk olan pıhtılaşmış kanı göz önüne sererler. Pisipisiotunun tohumlarından iğnedenliğe dönerler. Ne zaman bir çöp bidonu devrilse, çöpe atılmış kan ordusu daha büyük görünür ve rüzgârın yönüne bağlı olarak bir tarafa doğru uygun adım ilerler. En sonunda da bir çite varır. Veya bir kaktüse.

Vurucu Dunyun: Öğğk etrafındaki köpek sürüsünün havladığını ve ısırmak üzere hareketlendiğini duydu. Büyükannesinin yanından ayrılmak istemiyordu ama büyükannesi ona gitmesini söyledi.

Cammy Elliot: Bende yalan yok. Üç sıra dikenli tel çitin tamamı beyaz pamucuklar yüzünden, Noel için süslenmiş gibi görünür. Yanına gidince, bunların partiden kalma sönmüş balonları andıran kaputlar olduğunu fark edersiniz. Yeşil veya gri veya açık mavi renkli bütün kaputların dibinde, aynı beyaz sıvı vardır.

Sivri tellerin dikenlerine takılmış ve rüzgârda size doğru kanat çırpan kadın bağları, büyük tamponlar ve yoğun günlerde kullanılan pedler vardır. Pürüzsüz ve damarlı kaputlar

vardır. Trackside Market'te asla göremeyeceğiniz prezervatif ve hijyenik kadın bağı markaları göze çarpar.

Kurumuş kan ve topaklar o kadar karadır ki, adeta yollardaki zifti anımsatır. Kahveyi anımsatan da vardır; solgun pembe renkte olan da. Meniler ise neredeyse temiz su haline gelmiştir.

İnsanlara göre, özellikle de erkeklere göre kan, kandır; ancak, bir buçuk kilometrelik, dikenli telden çite takılmış iki tamponu eşleştirme söz konusu olunca herkes zorlanır.

Orda burda kasık kılları bulursunuz. Sarı, kahverengi, gri kıllar. Sağlam bir rüzgâr çıktığı anda Middleton'ın ahalisi olarak biz, telefon tellerine dizilmiş kuşlar gibi meydana seririz. İlçe fuarındaki herhangi bir gençlik sergisi gibi görünürüz.

Şerif Bacon Carlyle: Bana sorarsanız işin en kötü kısmı köpekleri evin içinde tutabilmekti. Rüzgârın çöp kutularını devirip içindekileri etrafa saçtığını bilmek için, insanların dikenli tele takılmış meni ve kanı görmesine gerek yoktu. Köpekler çılgına dönüyor, mızıldanarak kapıların eşiğini kazıyor, kapıların boyasını kazıttırıp, halıları aşındırıyorlardı ve bunları, sadece bir köpeğin burnunun alabileceği o belli belirsiz kokuyu yakalamak için yapıyorlardı.

Dışarıya çıkmak ve işini görmek için duyduğu ihtiyaçtan farklıdır bu. Köpekler sıcak rüzgârda sallanan o kaputların ve amcık tıpalarının kokusunu alır ve salyaları akmaya başlar.

Tanrı sizi o kapıyı açmaktan esirgesin. Ahalinin çoğu, bu pislikten ötürü birbirini suçlamak ve diğerinden gelip çöpü toplamasını istemek için hemen telefona sarılır.

Cammy Elliot: Buradaki arazi o kadar düzdür ki, ahali şöyle bir bakarak her yerdeki insanları görebilir. Mazbut ahali, Seks Kasırgası olduğunda yürüyüşe çıkmayacak kadar saygındır. Olgun domatesleri toplar gibi kepazeliği topladığını milletin görmesini hiç kimse istemez.

Bunları ahali toplar; onlar toplamazsa toplayan kimse olmaz. Her zaman büyük bir hesaplaşmadır bu. Bir edep açmazıdır.

Mary Cane Harvey (x *Öğretmen*): Tanrı biliyor; şayet öğretmen olmasaydım size Yedi Bela Casey'yle ilgili dedikoduları anlatırdım. Müstesna bir genç adamdı.

Şerif Bacon Carlyle: FBI ve ahalinin bir kısmı Büyükanne Esther'ın, Öğğk'ün Bir Numaralı Kurbanı olduğunu söylüyor.

Mary Cane Harvey: Buster dil sanatları derslerinin hiçbirinden C'den yüksek not almadı; ancak Buster'ın dünyanın tamamını çomak ve çakıllardan ve öğrendiği birkaç kelimeden inşa edebileceğine inanılıyordu. Bunu, hapisteki mahkûmların veya aylar süren seferlerde denizcilerin oyarak yaptığı eserlere benzetiyordum. Örneğin Vatikan'daki kibrit çöplerinden yapılmış ölçekli maketler veya tutkalla birbirine yapıştırılmış kesme şekerlerden kurulmuş Akropol gibi. Bunlar sınırlı malzeme veya aletle meydana getirilmiş sanat eserleridir; ancak çok fazla zaman ve konsantrasyon gerektirir. Sabır adına yapılmış anıtlardır.

Bodie Carlyle: Şimdi anlatacaklarım, son sınıfta Öğğk'ün ne kadar popüler olduğunu gözler önüne seriyor: Bir gece köpeklerimiz ulumaya ve kapının eşini kazmaya başladı. Rüzgâr esiyordu ve bunun her zamanki Seks Kasırgası olduğunu anlamak için ışığa gerek yoktu.

Öğğk gelip mutfak kapımıza vurdu. Annem telefonda kabahati birinin üzerine atmakla meşgulken Öğğk dışarı çıkmam için el etti. Omzuna çuval bezinden boş bir çanta atmıştı.

Annem çuvalı görüyor ve hayır manasında kafasını sallıyor. Ancak ben kapının önündeki köpekleri itekleyip dışarıda, karanlıkta duran Öğğk'ün yanına gidiyorum; rüzgâr saçlarımızı savuruyor, gömleklerimizin eteklerini bir tarafa uçuruyor.

Çitlerin orada beyaz dolgulu bir tampon, rüzgârda kanat çırpıyor; tuzağa düşmüş bir tavşan kadar vahşi ve canlı görünüyor. Kaputlar, ucuna tükürük bulaşmış gri renkli bir dil gibi sallanıyor. Öğğk bir kaputu takıldığı yerden çıkarıp burnuna götürüyor; köpüklü meni üstdudağına deydi değecek ve Öğğk bunu kokluyor. "Muhterem Curtis Dean Fields" diyor. Gülümsüyor ve "Bu kötü kokuyu her yerde tanırım" diyor.

Elindeki çöpü çantasına atıyor. Çitten bir am tıpası çıkarıyor; beyaz yastığın ortasında minnacık bir kırmızı nokta var. Ay ışığında kırmızı renk siyah görünüyor; Öğğk bunu koklayıp kaşlarını çatıyor.

Bir kez daha kokluyor ancak bu defa gözleri kapalı ve "Bu LouAnn Perry, orası kesin; ancak o florürlü haplara tekrar başlamış olmalı..." diyor.

Kırmızı noktayı bana uzatıyor; ancak ben kafamı hayır manasında sallıyorum.

Doğru dürüst biri yardım etmek için yanımıza gelmeden önce Öğğk, çiti boydan boya geçip üzerindekileri ayıklayarak bütün yarak ve amcıkların kime ait olduğunu tahmin ediyor.

Mary Cane Harvey: Middleton'da gençleri harekete geçirecek şey yok denecek kadar az. Sosyal hayat ya kilise ya da okul etkinliklerinden ibaret. Çiftlikte her hafta sonu ahali gayri resmi toplanıyor: Bazen bahar geldiğinde bir çeşit dans partisi düzenleniyor; bazen de tatil sezonunda el sanatları panayırı kuruluyor. Veya Cadılar Bayramı olduğunda yavrukurtlar para toplamak için kapı kapı dolaşıyor.

Bodie Carlyle: Öğğk'te köpeklerdeki koklama yetisi vardı. İnsan tazısı olan Öğğk, her şeyin izini sürebilirdi. Geceleri geç saatte daha da iyi koku alabiliyordu. Okuldaki en popüler delikanlı olması da her kokunun arkasındaki ismi bilmesine yarıyordu. On ikinci sınıfa geldiğinde, bütün yetenekleri birleşip Öğğk'ün çıkarına çalışmaya başladı.

"Şuna bak" diyor Öğğk ve ortasında minik, kırmızı bir çiçek bulunan beyaz yastığı gösteriyor. Çiçek bir menekşe kadar küçük. Koklamasına gerek olmadan, "İngilizce Öğretmeni Bayan Harvey" diyor.

Rüzgârda uluyan görünmez köpeklerin sesi etrafımızı kuşatıyor.

Kırmızı şekle dayanarak bunun Bayan Harvey olduğunu söyleyebiliyor. " 'Amcık baskısı' yapmış" diyor ve parmağını kırmızı lekenin etrafında gezdiriyor. "Parmak iziyle karşılaştırıldığında çok daha fazla kişisel" diyor. Leke, kasık arası bir öpücük vermiş gibi görünüyor, diyor.

Öğğk'ün Bayan Harvey'nin organının şeklini nereden bildiğini sormanıza gerek yoktu. Kar veya kumdaki hayvan izlerine benzer şekilde, Öğğk zengin bir çeşitlilik oluşturan, ister yerli ister gelip geçici, her bir amcık türünün şeklini eliyle çizebiliyordu. Ne kadar uzakta olursa olsun, Öğğk bir kaput görünce kimin sikinden çıktığını tahmin edebiliyordu.

Evimin mutfak penceresinden, evyenin yanında ayakta duran annemin siluetini seçebilirsiniz; dirseğini havaya kaldırıp yana uzatmış, elıyle, saçına yasladığı telefonu tutuyor. Belki bizi izliyor. Muhtemelen bizi izliyor.

Öğğk üzerinde koyu renkli leke olan beyaz bir tamponu takıldığı yerden çıkardı. Kokladı ve kafasını çevirip benim eve doğru baktı.

"Kimin?" diye sordum ve kafamla, kurumuş kanı işaret ettim.

Tamponda yeni bir amcık baskısı, Bayan Harvey'nin çiçeğinden daha büyük bir çiçek vardı; onun menekşesiyle kıyaslandığında ayçiçeği gibi görünüyordu.

Ve Öğğk çantasını açıp, "Boş ver" dedi.

Hayır, gerçekten, dedim ve almak için uzandım. "Bırak da koklayayım."

Öğğk ayçiçeği gibi büyük lekeyi, çuval bezinden çantasına koydu. Benden uzaklaşmak için bir adım attı, çitin yanından

yürümeye başladı ve "Annenin olduğuna kesinlikle eminim" dedi.

Annem izliyordu. Karşısındaki kişiyi suçlamak amacıyla kulağı hâlâ telefondaydı.

Öğğk Casey'yle yürürken zaman sanki dururdu. O an, sıradaki dakika sıkışıp kalırdı. O dakika sonsuza kadar hep kafamın içinde hiç sonlanmamaya mahkûm olmuştu. O yıldızlar şu an halkın hâlâ özlem duyduğu eski, elden düşme yıldızlardı. Bu geceki ay, o geceki ayın tıpatıp aynısıydı.

Şerif Bacon Carlyle: Öğğk Casey'nin koşup kiliseye gelmesiyle bizim yaşlı Esther'ın yanına gitmemiz arasında geçen sürede, köpek sürüsü kadını bulmuştu. Irene'in annesini. Sürü, Irene'e gelip toplaması gereken berbat bir şey bırakmıştı.

Bodie Carlyle: Öğğk Casey'ye annemi sikip sikmediğini sormayı götüm yemedi.

4
Sahte Yıldızlar

Talihsiz Echo (q *Çarpışma Partisi Üyesi*): Öğğk çocuk yuvasına gitmeden önce olmasa bile sonrasında, normal bir yatakta uyumaya başladı; mutfaktaki saatin küçük kolu ikiyi gösterdiğinde annesi, küçük kol üçe gelene kadar Öğğk'ü yatırırdı. İster esnesin ister esnemesin, Öğğk çatı katındaki, yastığını duvara dayadığı o yatakta olmak zorundaydı. Yatakta, "Ayı" dediği bir oyuncak tavşana sarılırdı.

Sizi ilk kez, kendilerinin güzel, minik versiyonundan başka bir şey olarak görmeye başlayan annenizi ve babanızı düşünün. Siz, onlarsınız ancak daha gelişmiş halisiniz. Daha eğitimlisiniz. Masumsunuz. Sonra da onların hayali olmaktan vazgeçtiğinizi düşünün.

Güneş parladığında ve dışarıdaki köpeklerin havladığını duyduğunda Öğğk, "Ayı oyun oynamak istiyor..." derdi.

Yorgun olmadığında Öğğk, "Ama Ayı'nın gözü açık..." derdi.

Ruby Elliot (x *Çocukluk Komşusu*): Irene Shelby'yle birlikte okula giden bütün kızlar, Yedi Bela Casey'nin neredeyse doğmama durumu olduğunu bilir. Chester, Irene'in peşine düştüğünde Irene en fazla on üç yaşındaydı; bebeği doğurduğunda ise on dört. Dürüst olmak gerekirse, Irene dokuzuncu sınıfta çatlak izleri bulunan ve meme veren tek kız olduğu için çok mutlu değildi.

Edna Perry (x *Çocukluk Komşusu*): Size bunu anlattığım için küfürü basacaksınız; ne var ki, Buster doğmadan önce Irene resim yapmayı ve heykel oymayı çok istiyordu ve bu fikre alışmıştı. Tarzını asla düşünmedi. O bebeği doğurmamak için Doktor Schmidt'e bile gitti. Bebeği aldırmak için izin istemek üzere Middleton Kilisesi'ndeki Muhterem Fields'a gitti. Bunlar bir işe yaramadı: Annesi Esther Shelby ona, bebeğin Şeytan'ın canlı kanlı laneti olarak doğacağını söyledi.

Talihsiz Echo: Irene dudaklarını Öğğk'ün minik alnına dokundururdu. Yatağının yanında otururdu ve parmağını oyuncak tavşana sallayarak, "Yine de uyumamız gerek" derdi. "Uyuyana kadar yıldızlarımızı sayalım" derdi. Öğğk'ün, tavana yapıştırılmış çıkartmaları bir... iki... diye saymasına yardım ederdi. Dört, beş, altı ve geri geri yürüyerek odadan çıkar ve kapıyı kapatırdı.

Ruby Elliot: Yalan değil; Esther çocuğunu, Irene'le aynı yaşta doğurmuştu. Minik Öğğk'ün dünyaya gelmesine yardım eden tek ses Chet Casey'ydi. Chet ve Irene evlenmişti; ancak Irene'in okuldan ayrılması gerekiyordu. Bugünlerde ahali Yedi

Bela Casey'nin gidişatını ve başlattığı musibeti görüyor; ancak Irene'in yanlış bir seçim yaptığını düşünmemek de elde değil.

Talihsiz Echo: Tek başına geçirdiği o saatte Öğğk dosdoğru tavana bakıyordu boş gözlerle; parmağını burnuna sokmuş, kafasının içindeki ılık, derin dünyayı çalışıyordu. Saat iki olduğunda Öğğk daima orada öylece uzanır ve burnunu karıştırırdı. Yapış yapış burun pisliklerini tutup çıkarır, rengi siyaha dönene kadar parmaklarının arasında yuvarlardı. Siyah sümük topağını önce parmaklarından birine, sonra da başparmağına yapıştırırdı ve elini ne kadar hızlı sallarsa sallasın sümük asla düşmezdi. Uzanarak bütün yapış yapış siyah minik topakları yastığının arkasındaki duvara yapıştırırdı; beyaz duvar siyah öbeklerden, karabiber serpilmiş gibi görünürdü. Ezildiği için dümdüz olmuş siyah sümüksü topağın üzerine halkaları ve kıvrımlarıyla, Öğğk'ün minik parmak izinin binlerce kopyası basılmış olurdu. Kafasının içinde yaptığı seyahatlerden hediyeler. Öğğk'ün sağ elinin işaretparmağının hep aynı portresi. Bu benekli gökkuşağı, siyah noktalardan oluşan, yay şeklindeki fresk, küçük çocuğun kolu büyüdükçe daha geniş bir alana yayılıyordu. Yastığa yakın yerdeki kurumuş sümükler, çocuğun küçüklüğünden kalma siyah zerreler, kuru bir yadigârdan ibaretti. Yüz uykunun ardından, noktalar kuru üzüm kadar büyük bir hale gelmişti; Öğğk'ün ulaşabileceği kadar yukarıda ve geniş bir alandaydı. Öğğk arkasına devrildi, kafasını yastığına yerleştirdi.

Irene Casey çocuğunun yatak odasındaki tavana, ışığı kapattığınızda yeşil yeşil ışıldayan parlak yıldız şekilleri yapıştırmıştı.

Öğğk'ün yatağının başucunda ise gecenin zıddı bir manzara vardı. Orada, yapışkan siyah noktalardan oluşuyordu takımyıldızları. O güne kadar Öğğk farkı görememişti.

Edna Perry: Sır tutabilirseniz, söyleyeyim; manyak Öğğk Casey'nin hayatını altüst ettiği ilk kişi Irene'di. Son verdiği ilk parlak gelecek, annesininkiydi.

Talihsiz Echo: Öğğk'ün melek olmaktan vazgeçtiği zaman olan saat ikide annesi uyuması için onu yatağa yatırıyordu. Eğilip Buddy'yi öpüyor ve ona tatlı rüyalar diliyordu. Öğğk'ün yuvarlak yüzü yastığına gömülüyordu. Uzun kirpikleri neredeyse pembe yanaklarına değiyordu.

Eski fotoğraflara baktığınızda **Irene Casey**'nin ne kadar güzel olduğunu görebilirsiniz. Sadece genç değil, aynı zamanda, aynaya baktığınızda yüzünüzün pürüzsüz olduğunu, gözlerinizin ve dudaklarınızın etrafında kırışıktan eser olmadığını gördüğünüz kadar güzel; ancak fotoğrafınızı çeken insanı sevdiğinizde görünebileceğiniz kadar güzel.

Öğğk'ün annesi genç ve güzel bir anne; kulağına yakın bir yere hafifçe dokunan yumuşak dudakların ta kendisi. O, sigara kokulu "Tatlı rüyalar" fısıltısının ve nefesin ta kendisi. Şampuanının şekerimsi kokusu. Tenine sürdüğü kremin çiçek kokusu.

Nefesi, "Annesinin minik hazinesi" diyor.

"Sen bizim meleğimizsin" diyor.

Annelerin çoğu çocuğuyla yalnız kaldığında aynen bu şekilde konuşur.

"Annesinin mükemmel küçük adamı.."

O an, ineğin gözyuvarından ve çıngıraklıyılan ısırmalarından ve lisedeki ereksiyonlardan önce Öğğk ve annesinin sonsuza kadar bu denli yakın olduğu son andır. Birbirlerini bu kadar çok sevdikleri son an.

O an... sonsuza kadar sürmesini dilediğimiz andır.

Dr. David Schmidt (x *Middleton Hekimi*): Bana sorarsanız, Casey çifti başarısız bir ebeveyndi. Tecrübelerime göre pek çok genç, yeni doğmuş bebeğine sanki eşek şakasıymış gibi

bakıyor. Bazen onu bir ceza gibi görüyor. Bebek, bebektir; kullanabileceğiniz, kromdan yapılmış bir alet değildir. Bir bebek size klimalı bir ofiste masa işi vermez.

Chet Casey o bebeğe hem en kötü düşmanı hem de en iyi dostu gibi baktı ve bu ikisini harmanladı.

Talihsiz Echo: O uyku zamanı geldiğinde, Öğğk'ün annesi yatağın üzerine eğiliyor. Parmaklarıyla Öğğk'ün minik alnındaki saçları tarıyor; Öğğk'ün yüzüne göre çok büyük olan açık yeşil gözleri ise annesine bakıyor. Gözleriyle annesinin yıldızlarını sayıyor.

Mutfağa veya bahçeye veya televizyon seyretmeye gitmek üzere tam doğrulurken, Öğğk'ün genç ve güzel annesi bir anda duruyor. Tam doğrulmamış bir vaziyette, yastığın üzerindeki duvara bakıyor; sıvadaki bir şeyi görebilmek için gözleri kısılıyor ve seğiriyor. Dudakları birazcık aralanıyor. Gri renkli gözlerini kısıyor, kısıyor, duvara dikkatlice bakıyor; güzel ve sivri çenesi boynuna yapışık neredeyse. Elini uzatıyor, bir parmağıyla kurcalıyor; tırnağı beyaz boyadaki bir şeyi almaya hazır. Pürüzsüz teni büzülüp kaşlarının arasında çukur bir hal alıyor.

Yataktaki Öğğk dönüyor, bakmak için kaykılıyor.

Annesi, "Bu ne?.." diye soruyor.

Ve parmağıyla bir şeyi, siyah bir öbeği, bir topağı, neredeyse yumuşak olan bir tümseği, ezilmiş bir kuru üzümü fiskeliyor ve bulunduğu yerden kopan şey Öğğk'ün yastıktaki yüzünün yanına düşüyor. Yüzünün yanında küçük ve siyah renkli bir parmak izi duruyor.

Öğğk'ün annesi duvardaki siyah noktalı geniş alanı, meleğinin yastıktaki kafasına kadar dönerek inen yapışkan leke yığınını gözleriyle takip ediyor.

Öğğk'ün hep söylediği gibi: "Bazı insanlar insanoğlu olarak doğar. Geri kalanımız ise.."

Bir bakıma hepimiz aynıyız. Nefesinizi tutup dikkatlice baktığımızda hepimiz kurumuş sümüğü görürüz. Masa ve sandalyelerin altındaki o yapışkan hissiyatı biliriz.

Muhterem Curtis Dean Fields (x *Papaz, Middleton Hıristiyan Cemaati*): Küçük Öğğk'ün işlemeyeceği bir günah yoktu. Hayır, küçük Buddy günahkâr olarak büyüdü ve günahları bütün ailesine yetecek kadar fazlaydı.

Talihsiz Echo: Hayatınızın sonuna kadar sürecek anlardan biri işte. Ölmeden bir dakika önce Öğğk'ün gördüğü bir sahne. Zaman yavaşladı, durmaya başladı, durdu ve dondu. Çocukluğunuzun engin, bulanık okyanusunda bulabileceğiniz tek ada.

Yıl gibi gelen o an, Öğğk'ün annesinin yüzü buruştu ve çizgileri meydana çıktı. Yüzünde tenin yerine kaslar vardı sanki. Pembe diş etleri boyunca dizili her bir dişinin uzunluğunu gösterecek şekilde, dudaklarını incecik olana kadar gerdi. Gözkapakları seğirdi ve titredi; ellerini büktü ve pençe haline getirdi. Sonsuza kadar süren o an, Öğğk'ün yatağına eğilen genç ve güzel kadın, yeni ortaya çıkan yaşlı ve çirkin yüzüyle oğluna baktı ve "Sen..." dedi.

Yutkundu; incecik boynundaki gırtlağı aşağı yukarı hareket etti. Yaşlı pençelerini lekeli duvara doğru salladı ve "Sen..." dedi.

Öğğk arkasındaki gurur duyduğu koleksiyona bakmak üzere döndü.

Ailemizin, büyüyüp onlar gibi olmayacağımızı fark ettiği anlar vardır ve bunu hepimiz yaşarız.

Irene'in sahte, yapıştırılmış yıldızlarına karşılık Öğğk'ün gerçek sümükten freski.

Öğğk'ün gururu, annesinin utancı.

Logan Elliot (x *Çocukluk Arkadaşı*): Yalan değil. O Casey oğlanı, kökleri kazıyıp köprüleri atmak dışında, olağanüstü hiçbir şey yapmadı.

Vurucu Dunyun (q *Çarpışma Partisi Üyesi*): Bu gibi zamanlarda ailenize başarısız bir deney gibi görünürsünüz ve aileniz

hayatının sonuna kadar bu durumla yüzleşmek zorunda kalır. En kötü oyuncuya verilen ödül gibi. Ve annenizle babanız sizden daha iyi herhangi bir şeyi yapamayacak kadar geri kalmış bir Tanrı gibi görünür.

Ailenizin sınırlarının yaşayan kanıtı olmak için büyürsünüz. Onların önemsiz başyapıtı olursunuz.

Talihsiz Echo: Annesi ayakta durduğu mesafeden aşağıya, küçük Öğğk'e baktı ve Öğğk'ün önceden hiç duymadığı, kalın bir ses tonuyla konuştu; hayatının sonuna kadar Öğğk'ün içinde yankılanacak bir sesle şunu söyledi:

"Seni iğrenç küçük canavar seni."

O gün öğleden sonra Öğğk, annesinin hayatında, "Ayı" onun hayatında ne ifade ediyorsa onu ifade etmekten vazgeçti. Onun gerçekten doğduğu an işte o andı. Öğğk'ün gerçek bir birey olmaya başladığı andı.

O gün öğleden sonra, yeni hayatının ilk öğle uykusunda Öğğk gerçekten uykuya daldı.

Yeşil Taylor Simms'in Alan Notlarından (q *Tarihçi*): Sonraki Şükran Günü yemeğinde, karadul örümceği Esther Nine'yi sokup öldürdükten sonra, **Irene Casey** mutfaktaki yerine oturmayı reddetti. Halbuki, Öğğk'ün büyük büyükannesi Hattie, yetişkin masasında oturacak bir yere sahip olmayı başardı. Kıdeme göre tahta çıkmak, Kitabı Mukaddes'in boş sayfalarına yazılmış isim ve tarihler kadar barizdi.

Vurucu Dunyun: Ne kadar tüyler ürpertici, değil mi? O Şükran Günü'nün sonuna gelindiğinde, yaşlı Hattie Nine kıvranıp, kaşınıp durdu. Bütün önemli günlere giydiği tilki kürkünde –boynundan kaymasın diye, lanet olası kafaları ve ayakları doldurulmuş iki veya üç kırmızı tilki postu birbirine tutturulmuştu– o boklu şeyin üzerinde pireler zıplıyordu.

Tüyler ürpertici demek az bile kalıyor. Bir insan bu kadar yaşlı olunca ani bir rüzgâr bile onu öldürmeye yeter. Kalça ke-

miğinin kırılması. Bir arının sokması. Fırında pişirilmiş, bozuk tuna balığından sadece bir lokma almak. Karadul örümceklerinden veya pire ısırmasından söz ederken, cahil köylülerin muhteşem hayat tarzının başka bir doğal parçasından söz ediyorsunuz. Çizgili sincap veya dağ sıçanı veya tarla faresi, tavşan, koyun veya dağ sincabı da olabilirdi; ancak doğal dünyalarındaki bir şey pirelerini geride bırakırdı. Hattie Nine önce boğaz ve baş ağrısından yakındı. Mide ağrısından. Hattie nefes alamadı. Hastanede bir saat kaldı ve zatürree yüzünden öldü.

Yeşil Taylor Simms'in Alan Notlarından: Fareden bulaşan *Yersinia pestis* adlı bakteri en son 1924-25 yıllarında Los Angeles'ta ortaya çıktı. Telef etmek amacıyla, çayır köpek kolonisini salgın hastalık bulaşmış hayvanlarla yan yana getirmeye dayanan yaygın uygulamada bu bakteri saptandı. 1930'larda ülkedeki dağ sıçanlarının yüzde 98'i öldürüldü; ne var ki, geriye kalan yüzde 2'lik kısım hıyarcıklı vebayı semptomsuz bir şekilde taşımaya devam etti.

Talihsiz Echo: Ciyak ciyak bağırarak uyanıyordu. Öğğk kâbuslarında büyükannesinin minik işve peçesinin, yani siyah dantelinin değişmeye başladığını söyledi. Şapkası sanki canlanıyor, kendisini parçalara ayırıyordu ve siyah iplikler yanaklarına kadar sürünüp onu ısırıyordu ve Büyükanne Esther çığlık atıyordu. O rüyalarda Öğğk köpeklerin havladığını duyabiliyor ancak onları göremiyordu.

Şerif Bacon Carlyle (x *Çocukluk Düşmanı*): Son derece açık ve net; o rüyalar, kendisini suçlu hissetmesinden kaynaklanıyor. Öğğk'ün o yaşlı kadınları öldürmesiyle ilgili. Hastalığını bulaştırmasıyla ilgili.

Vurucu Dunyun: Belgesellerde tüylü minikler çok tatlı görünür; ancak her yıl ortalama yirmi insan vebalı tarla sincabı veya çizgili sincapla kazara rastlaşır. Lenf bezleri balon

gibi şişer; ayak ve el tırnakları kararır ve ölürler. Yani insanlar ölürler. Tüylü minikler değil.

Talihsiz Echo: Hiç durmayın, Irene Casey'ye Öğğk'ün yatak odasının duvarını sorun. En sonunda orayı duvar kâğıdıyla kapladı. Ona göre kurumuş sümük, asbestten kötüydü.

Yetişkin olduğunda bile Öğğk'ün apartman dairesinde bulunan yatağın üzerindeki duvar, asla dokunmak isteyeceğiniz bir şey değildi.

Irene Casey (x *Öğğk'ün annesi*): Anımsadığım kadarıyla, üç veya dört yaşındayken Buddy'nin yatak odasını duvar kâğıdıyla kapladık. Duvar kâğıdında atlara kement atan kovboylar ve birkaç kaktüs deseni vardı ve zemin, kiri göstermeyecek çikolata rengindeydi. Berbat koyu bir renkti; ancak erkek çocuğun odası için kullanışlıydı.

Kurumuş sümükle kaplı duvara ilişkin kısım asla gerçekleşmedi. Buddy harika bir çocuktu. Tam anlamıyla küçük bir melekti. Tavanına yıldızlar yapıştırdık. O çıkartmalar karanlıkta parlıyordu; yıldızların altındaki küçük kovboylar da. O bölüm doğru; ancak gerisi... Ben asla bebeğime canavar veya Şeytan'ın canlı kanlı laneti demedim.

Ve Buddy'nin ahaliye böyle bir hikâye anlatmış olması imkânsız.

5
Görünmez Sanat

Bodie Carlyle (x *Çocukluk Arkadaşı*): Paskalya'nın kutlandığı Pazar gününden haftalar önce Bayan Casey'nin ellerindeki sirke kokusunu almaya başlardınız ve bu koku, turşu mevsimindekinden bile beter olurdu. Bayan Casey bir kap dolusu su kaynatırdı. Bu, yumurtaları pişirmek içindi. Sonra da ikinci bir kap dolusu suyu sirkeyle kaynatır, renk versin diye de içine ıvır zıvır doğrardı ve yumurtalarını boyardı.

Casey'lerin evi kırsal alandaydı; ancak tavuklarını ölü satın alırlardı. Buralarda biri hakkında söylenebilecek en kötü şey, yumurtalarını satın aldı demekti; buna rağmen Bayan Casey kendilerininkini satın alıyordu. Sadece beyaz olanları alıyordu. Legorn tavuk yumurtalarını. Özellikle de Paskalya sebebiyle.

Casey'lerin mutfaktaki telli kapısından içeri girince –kapı *cıırrt çat* diye ses çıkarırdı– Bayan Casey'yi dirseklerini masaya dayamış vaziyetle bulurdunuz. Okuma gözlüğü burnunun ucuna düşmüş olurdu. Kafası ise arkaya doğru yatırılmış. Masanın ortasında kiliselerdeki kadar kalın beyaz bir mum dururdu ve yanarken etrafa vanilya kokusu yayardı. Fitilin etrafındaki kısım erirdi ve berrak bir gölet oluştururdu. Bayan Casey bir nakış iğnesini o balmumuna batırırdı ve diğer elinde de beyaz bir yumurta tutardı. Parmaklarından biriyle üst kısmını, başparmağıyla da alt kısmını tutup yumurtayı çevirerek erimiş balmumuyla kabuğuna bir şeyler yazardı.

O anda dünya yanıyor olsa bile mutlaka durup onu izlerdiniz.

Yeşil Taylor Simms'in Alan Notlarından (q *Tarihçi*): Gençler evlerine aynalar asıyor. Yetişkenler ise tablolar. Ve bencil bir gözlemde bulunacak olursam, kırsal kesimin sakinleri el sanatlarını sergiliyor; devinim becerisi sınırlı olan ve ucuz iplikle boş zamanlarda yapılan karışık ürünlerini.

Bodie Carlyle: Tıpkı casus yazışmaları gibi, görünmezdi ve beyaz yumurtaların üzerindeki beyaz balmumunun nerede gözden kaybolduğunu sadece Bayan Casey söyleyebilirdi.

Fırının üzeri hep kalabalık olurdu; her kaptan farklı bir koku yükselirdi. Soğanlar. Pancarlar. Yeşil ıspanaklar. Kırmızı lahananın berbat kokusu. Koyu kahve. Artı sirke kokusu. Her kapta farklı bir renk olurdu: sarı, kırmızı, yeşil, mavi veya kahverengi. Suyu, yemek suyu kıvamına ve rengine gelene kadar kaynatırdı. Ama öğle yemeği hiç hazır olmazdı.

Gözlerini şaşı yapıp burnuna bakardı; o kadar odaklanırdı ki ağzı beş karış açılırdı. Yılın her günü aynı kırmızı ruju sürerdi; dönüp bize bakmadan, "Tütün çiğniyorsanız tükürün" derdi. "Fırının üzerinde mısır unu krakeri var."

Bana ve Öğğk'e.

Orada uzun süre duracak olursanız, belki de size balmumunun boyayı yumurtadan nasıl uzak tuttuğunu söylerdi. Dirseklerinin etrafında, hâlâ beyaz görünen katı pişmiş yumurtalar olurdu; aslında, yarısı balmumuyla boyandığı için o bölümlere boya işlemiyordu. Onu izlemek bile dışarıda sizi bekleyen bir karınca ordusunun bulunduğunu size hatırlatabilirdi. Veya ölmüş bir rakunun. Hatta bir kibrit kutusunun.

Öğle vakti acıkmış olsanız bile Bayan Casey'nin yumurta işine burnunuzu sokardınız.

Yeşil Taylor Simms'in Alan Notlarından: Çoğu kültürün manevi tören, dua veya meditasyon yerine özenli ancak geçici sanat formlarını uygulaması ilginçtir.

Bodie Carlyle: Bir gün Bayan Casey dirseklerini masaya dayamış, bir eliyle nakış iğnesini balmumuna batırıyor, diğer eliyle yumurtaları tutuyorken, bana veya Öğğk'e bakmadan, "Yumurtalardan birini seçin; aksi halde dışarı çıkın" diyor. "Beni sinirlendiriyorsunuz."

Bayan Casey bize birer iğne ve soğuk katı yumurta verdi ve masayı sallamaya bir son vermemezi söyledi. "Bir desen hayal edin" dedi. İğnenin ucunu muma batırıp balmumundan berrak bir damlayla, marketten alınmış tavuk yumurtasının kabuğunu boyamayı gösterdi. "Deseni iğneyle çizin" dedi. Damla damla. Beyaz üzerine beyaz. Görünmez. Bir sır.

Öğğk, "Sen söyle. Ne çizeceğimi bilmiyorum" diyor.

Ve annesi, "Aklına bir şey gelir mutlaka" diyor.

Yeşil Taylor Simms'in Alan Notlarından: İster Piranski yumurtaları olsun ister Tibet'teki Budistlerin kumdan mandalaları, olsun, bunların ortak noktası, yoğun bir şekilde odaklanmak ve sanatçının tüm dikkatini toplamasıdır. Sanat eserinin kırılgan doğasına rağmen, sürecin kendisi zamansal olanın dışına çıkmanın bir aracı haline gelir.

Bodie Carlyle: Mutfaktaki masanın çevresinde oturan biz; Öğğk, ben ve Bayan Casey, evyenin üzerindeki pencereden giren güneş yüzünden rengi atmış, zayıf alevli mumun etrafında birbirimize ~~sokul~~muş, ~~ne olduğu~~nu sadece kendimizin bildiği bir şeyler çiziyoruz; hesapta hiçbirimiz aç değiliz. Hiçbirimiz, elimizde de balmumu ve yumurtadan başka bir şey yok. Kaplarda sadece yeşillikler ve soğanlar kaynıyor olmasına rağmen mutfaktaki havada buhar ve yemek kokusu var; telli kapı *cıırrt çat* yapınca hepimiz yerimizden sıçrıyoruz ve Bay Casey orada ayakta duruyor.

"Yemekte ne var?" diye soruyor.

Bayan Casey şaşı gözlerle yumurtasına bakmaya devam ederek, "Lokantada yiyeceğini düşünmüştüm" diyor.

Öğğk duruyor; yumurtası elinde ancak iğnesini muma batırmıyor. Elleri ve nefesi kaskatı kesiliyor.

Bense yumurtama bir balmumu günü çiziyorum; ışık saçan bir güneş, bir ağaç, evim, gökyüzünde balmumundan bir bulut; ama bunların ne olduğunu ancak ben bilebilirim.

Bay Casey, "Irene" diyor. "Çocuğa bunu yapma."

Ve Bayan Casey, "Bana lokantada yiyeceğini söyledin" diyor.

Bay Casey ocağa yaslanıp, kapların üzerindeki buhara burnunu uzatıyor ve kokluyor; "Hevesini kırma çocuğun" diyor.

Yumurtasına, aklındaki hayalin görünmez sırrına şaşı bir şekilde bakmaya devam eden Bayan Casey, "Neyini kırmayayım?" diye soruyor.

Öğğk hiçbir şey çizmiyor.

Ve Bay Casey, "Evlenmenin acısını çocuktan çıkarma" diyor. Bayan Casey'nin masadaki dirseklerinin yanında duran yumurta kâsesine uzanıyor. Yumurtalar tamamen beyaz ancak Bayan Casey bütün sabah üzerlerine sırlarını yazdığı için aslında yarı yarıya desenli. Görünmez birer sanat eseri.

"Onları alma" diyor Bayan Casey; gözlerini yukarıya kaldırıyor ve gözlüğünün üzerinden bakıyor.

Ancak zaten iki yumurta Bay Casey'nin avcunda kaybolmuş durumda.

Ve yüksek sesle, evin dışına taşacak kadar yüksek bir sesle bağırarak, "Onları alma!" diyor.

Bay Casey pencereyi açıp, yumurtayı soymak için evyeye tak-tak-tak diye vuruyor.

Bense gökyüzüne balmumundan bir kuş çiziyorum; evimin üzerinde uçuyor ancak görünmüyor. Ağaçta elmalar olsun diye ağacın üzerine balmumundan minnacık damlalar konduruyorum.

O gün öğle yemeği saatinde ilk kez zamanın durduğunu hissettim. Öğğk ve annesi kaskatı kesildi; yumurtadaki sülfürün ve sirke boyasının ve boyamak amacıyla kaynatılan sebzelerin kokusu bir hafta, bir yaz mevsimi, hiç gitmedi; nice yaş günü geldi geçti ama koku kaldı. Biz o evde, evyenin üzerindeki pencerenin tam ortasındaki güneşle bir asır yaşadık.

Saatler bile nefesini tuttu.

Bay Casey, pencereden dışarıya bakarak yumurtaları yedi; gölgesi yüzünden mumun alevi öyle parladı ki masanın üzerindekiler iyice seçilebiliyordu. Pis su borusuna attığı kabuklardan katı yumurtaların sülfür kokusu yayıldı. İki yumurtayı da mideye indirdi ve dışarı çıkınca telli kapı arkasından *cıırt çat* diye ses çıkardı.

Sonrasında güneş, pencere pervazının köşesine dokunmak üzere hareket etti. Zaman eski haline döndü. Bütün saatler tik tak diye atmaya başladı.

Şerif Bacon Carlyle (x *Çocukluk Düşmanı*): Bu çocuğun işlediği suçların sebebi Chet Casey'ydi demeyin. Şunu söylemeye çalışıyorum; doğduğunuzda hiç kimseyi seviyor olmazsınız. Sevmek sonradan öğreneceğiniz bir beceri. Bir köpeği evde eğitmek gibi. Geliştireceğiniz veya geliştiremeyeceğiniz bir yetenek belki de. Tıpkı kaslarınız gibi. Lanet olası ailenizi sevmeyi kendinize öğretemezseniz, gerçekten sevemezsiniz. Hiç kimseyi sevemezsiniz.

Bodie Carlyle: Bayan Casey'nin ilk yumurtayı kaşıkla boyaya batırınca, bütün öğleden sonra ilk kez, birbirimizin sır resimlerini gördük.

Tahta kaşıkla, yumurtamı kaynayan kırmızı lahana kabına götürürken etraf sirke ve osuruk kokuyordu; Bayan Casey yumurtamı mavi renge batırıp çıkardı. Gökyüzü mavisine. Elmalı bir ağaç, bir ev, bir bulut ve mavi gökyüzünde bir güneş hariç yumurta tamamen masmaviydi. Bay Casey geri gelmeden önce gitmek istediğim evim hariç.

Bayan Casey yumurtasını kaşıkla alıp içinde pancar olan kaba götürdü ve batırarak yumurtasını kırmızıya buladı... Kan kırmızısına. Her tarafını saran, örümcek ağları veya dantel perdeler kadar karmaşık görünen, balmumundan fantezi çizgiler hariç yumurta kırmızıydı. Ancak o çizgiler perde değildi; el yazısı kelimelerdi. Sevgililer günü kartında görebileceğiniz şiirler kadar fanteziydi. Anlaşılmayacak kadar fantezi.

Annesi, Öğğk'ün yumurtasını kaşığa alırken, "Hangi renk?" diye soruyor.

Yeşil, diyor Öğğk.

"Al sana yeşil" diyor annesi.

Yumurtayı balçık gibi görünen ıspanak yeşilinin olduğu kapta şöyle bir gezdiriyor. Yumurtayı kaptan çıkarıyor; balmumundan çizgiler, yan yana çekilmiş şeritler gibi görünüyor. Kareler halinde bölünmüş.

Öğğk parmağıyla yumurtaya dokunuyor. Bir kez daha dokunuyor. Annenin tuttuğu kaşıktan yumurtayı alıyor. Ucundan tutarak yumurtayı, içinde kaynamış soğan olan kaba birazcık batırıyor. Sarı boyaya.

Yumurtayı kaptan çıkarıyor ve bir yarısı yeşil, öbür yarısı sarı çizgili yumurtayı havada tutuyor. Kenarları kesen balmumundan beyaz çizgiler okuldaki dünya küresinde yer alan çizgileri andırıyor.

Bayan Casey, "Çok güzel bir ananas olmuş" diyor.

"Ananas değil ki" diyor Öğğk.

Bir yarısı yeşil, diğer yarısı sarı olan yumurtanın üzerinde, balmumundan yapılmış beyaz çizgiler sayesinde minik kareler var. Öğğk iki parmağıyla üstten ve alttan tuttuğu yeşil-sarı yumurtayı havaya kaldırıyor ve "Bu, MK2 parça tesirli el bombası" diyor.

İçinde toz TNT var, diyor. Otuz metre öteye atabiliyorsunuz. Patladığında on metrelik alan içinde etkili; şarapnel için dökme demirden yapılmış. İki metre yakınındaki her şeyi öldürüyor.

Öğğk el bombasını, üzerinde benim mavi renkli yumurtam ile annesinin kırmızı renkli yumurtasının kurumakta olduğu mutfak havlusunun üzerine koyuyor. Ve Öğğk, "Haydi, daha fazlasını yapalım" diyor.

Talihsiz Echo (q *Çarpışma Partisi Üyesi*): Öğğk'e göre bahçe, annesinin mıntıkasıydı; ön bahçe ise babasının. Irene tomurcuklanan çiçeklere bakarak zamanı söylerdi. Önce çiğdem, sonra lale, unutmabeni, kadifeçiçeği, aslanağzı, gül, zambak, kasımpatı ve ayçiçeği. Ispanak, sonra turp, marul, turfanda havuç. Chester Casey için bir hafta, çimleri biçme zamanı gelmiş demekti. Bir saat ise, çim fıskiyesinin yerini değiştirme zamanı anlamına geliyordu. Hepimiz farklı saat ve takvimlere göre yaşıyoruz.

Öğğk, bir Paskalya günü annesinin yumurtaları, lalelerin ve güllerin oraya gömdüğünü söyledi. Öğğk'e bir sepet vermiş ve "İyi avlanmalar Buddy" demiş.

Öğğk'ün elini ısıran örümceğin bıraktığı yara izi, hâlâ orada duruyor.

Bodie Carlyle: Paskalya sabahı Öğğk elini bir bitkinin veya gül ağacının altına götürüyor ancak hemen geri çekiyor. Öğğk'ün gözleri fal taşı gibi açılıyor ve dışarıya fırlıyor; elinin üzerine ilişmiş örümceğe bakıyor. Kurtulmak için onu fiskeliyor; ne var ki, örümceğin altındaki derisinin bir kısmı çoktan

kıpkırmızı olup kabarmış. Sızlayan damarları koyu kırmızı olmuş; zonkladığı için kol kol ayrılmış; acı veren ısırık izleri oluşmuş.

Öğğk ağlayarak mutfağa gidiyor ve ısırılmış elini öne doğru uzatıyor; parmakları eve gelene kadar beysbol eldiveni gibi şişmiş ve gergin.

Bay Casey bir eli şişmiş ve kırmızı, diğer eli ise rengarenk yumurtalarla dolu pembe bir Paskalya sepeti sallayan oğluna bakıyor; Öğğk'ün yanaklarından gözyaşları süzülüyor ve Bay Casey ona, "Ağlamayı kes" diyor.

Vurucu Dunyun (q *Çarpışma Partisi Üyesi*): Esther Nine'nin dizlerinin üzerine çöküp öldüğü kilise sahnesi, Öğğk'ün aklından hiç çıkmadı. Ninesinin, takma dişleriyle kendi dilini ısırdığını unutmadı.

Bodie Carlyle: Bayan Casey banyoda; kiliseye gitmeden önce son rötuşları atıyor.

Bay Casey, Öğğk'ün Pazar günü giydiği en sevdiği pantolonun kıçına vuruyor ve ona yumurtaların tamamını bulmadan sakın buraya geri gelme diyor.

Öğğk şişko elini ileriye uzatmış, bunu karadul örümceği yaptı diye hıçkırıyor; bu yüzden öleceğim diye hıçkırıyor. Çok acıyor diye hıçkırıyor.

Babası Öğğk'ü omuzlarından tutup döndürüyor, sonra arkasından itiyor ve "Bütün yumurtaları getirirsen sana tıbbi müdahale yaparız" diyor. Öğğk içeriye girmesin diye telli kapıyı mandallıyor ve Bay Casey, "Yumurtaları hemen bulursan, belki o eli kaybetmezsin" diyor.

Şerif Bacon Carlyle: Öğğk hep evden ayrılmak, çıkıp kurtulmak, kendine yeni bir aile seçmek istediğini söyleyip duruyordu; ancak bana göre böyle bir şey hiç olmayacak. Aile bireylerinizi en kötü halleriyle kabul edemiyorsanız, başkala-

rını hiç kabul edemezsiniz. İşte Öğğk bu başkalarını ölçü aldı kendisine.

Bodie Carlyle: Beyaz gömlek giyip papyon takmış, siyah rugan ayakkabı giyip kemer takmış olan Öğğk'ün sade, sıradan Paskalya yumurta avı şimdi Ölümle Yarışmak oyununa dönüşmüştü. Küçük elleriyle çiçekleri bir tarafa yatırıyor, dalları parçalıyor. Ayağıyla petunyaları eziyor. Havuçların tepesini kırıyor. Kalbi her attığında, elindeki zehrin beynine doğru pompalandığını hissedebiliyor. Isırıldığı yer hissizleşiyor; önce eli, sonra da kolunun bir kısmı hiçbir şey hissetmiyor.

Annesi dışarıya çıkınca Öğğk'ü çamurun içinde nefes nefese olduğunu, bahçesinden geriye kalan gübre yığınında yüzüstü yattığını ve yeşil gözlerinden fışkıran gözyaşlarına çamur bulaştığını görüyor.

Talihsiz Echo: Böylece onu o şekilde bıraktılar. Arabalarına binip Paskalya ayinine doğru yola koyuldular.

Sonsuza kadar sürmesini dilediğimiz anın sona ermesi tekrarlanıyordu.

Bodie Carlyle: Öğğk o üç yumurtadan fazlasını asla bulamadı. Annesiyle babası eve geldi ve Öğğk bütün gün süren aramalarının sonucunda onlara sadece bu üç yumurtayı gösterebildi. Ortada üç yumurta ve bir örümcek ısırığı vardı; öte yandan eli o dakikaya kadar küçülerek çocuk eli halini almıştı.

O örümcek, o karadul örümceği Öğğk'e zehrini bulaştırmıştı.

Daha sonra çamura batarak, bütün bitkilerin söküldüğü ve kazıldığı bahçesine giren Bayan Casey bile, sakladığı Paskalya yumurtalarından hiçbirini bulamadı. Bütün yaz mevsimi boyunca bahçe harap haldeydi. Paskalya'dan sonraki hafta Bay Casey'nin ön bahçesi de harap oldu.

Talihsiz Echo: Şunu bilin. Öğğk bana bütün yumurtaları bulduğunu, hepsini ahır veya kulübedeki gizlenmiş kutulara koyduğunu söyledi. Her hafta iki veya üç yumurtayı gizlice alıp babası çimleri biçmeden önce otların altına sokuyordu. O zamana kadar zaten yumurtalar berbat şekilde bozulduğundan renkleri kapkara oluyordu.

Babası elektrikli çim biçme makinesini ne zaman çalıştırsa, her yerden pis bir koku yayılıyordu. Çim biçme bıçağına, otlara, babasının çizmelerinin her yerine ve pantolonunun paçalarına siniyordu. Öğğk'ün bizzat kendisinin boyadığı el bombaları, kara mayınına dönüşmüştü. Ön ve arka bahçe felaket bölgeleriydi. Öğğk tel çitle çevrili alanın, balta girmemiş orman gibi göründüğünü söyledi. Kara pis koku evin her yanına sinmişti. Veranda yabani bitkilerden geçilmiyordu. Arabayla yanından geçseniz orada kimse yaşamıyor diye düşünürdünüz.

Bodie Carlyle: Karbon-Sülfür gazlı ABC-M7A2 tipi taarruz bombasına uysun diye yumurtaları gri renge boyadı, üzerlerine de kırmızı çizgiler çekti. AN-M8 tipi sis bombası olsun diye, tepesini beyaz bırakıp, açık yeşil renge boyadı. Bayan Casey kalan kaynamış suyu kavanozlara doldurdu. Bahçesinden geriye parlak kırmızı ve sarı, mavi ve yeşil renklerle dolu kavanozlar kaldı. Güneş soldurmasın diye kavanozları buzdolabının üzerindeki bir dolabın arkasına koydu.

Öğğk yılın geri kalan kısmında o renklerden gizlice damla damla almaya devam etti. Yazdan yeni yıla kadar, babasının çamaşırlıktaki kirli donlarını bulup göz damlalığıyla hepsinin ağına sarı renk damlattı.

Bay Casey ne zaman işese son damla düşsün diye aletini sallıyordu. Tuvalet kâğıdıyla siliyordu. Buna rağmen her hafta donlarında daha fazla sarı leke oluyordu. Öğğk kırmızı yiyeceklerin rengindeki damlaları kullanmaya başladığında babası neredeyse korkudan ölüyordu.

Talihsiz Echo: Büyüyünce Öğğk'ün işten tüymek için kullandığı en sevdiği yöntem, her iki gözüne de kırmızı yiyeceklerin renginde birer damla damlatıp patronuna konjunktivitis olduğunu söylemekti. Bildiğiniz göz nezlesi işte. Bir haftalık hastalık izni almak için hepatit olduğunu söylemek için sarı rengi kullanıyordu. Öğğk'ün asıl zekice davranışı ise işe gitmesi ve birisinin, kırmızı veya sarı gözlerini görerek onu eve göndermesi için patronu zorlamasını sağlamasıydı.

Öğğk açık yeşil gözleriyle benim mekâna gelirdi ve kovalamaca takımı için çevrede dolaşırdık.

Bodie Carlyle: Bay Casey aslında kendisinde olmayan mesane enfeksiyonunu tedavi ettirmek için bir ton para harcadı. O kadar çok antibiyotik yuttu ki, neredeyse bütün yıl boyunca ishaldi.

Talihsiz Echo: Öğğk ölmeden önce bana beyaz bir katı yumurta verdi. Beyaz balmumuyla kabuğa bir şey yazdığını söyledi; ancak beyaz kabuğa beyaz balmumuyla yazıldığı için mesajı okumak imkânsızdı. Kendisine bir şey olursa yumurtayı boyamamı ve mesajı okumamı söyledi.

Yumurta şu an o kadar bayat ki ona dokunmaktan bile çekiniyorum. Kabuğu kırılacak olursa, açığa çıkacak koku boyut değiştirmeme sebep olur.

Bodie Carlyle: Öğğk şehre taşınıp öldükten sonra FBI gelerek beni sorguya çekti. Onlara Paskalya el bombasını anlattığımda gözlerinin nasıl parladığını görmeliydiniz.

Irene Casey (x *Öğğk'ün annesi*): Chet ön bahçedeki çimleri biçmekten vazgeçti ve bir sonraki kış ayı boyunca köpek sürüleri gelip bahçede yuvarlanmaya başladı. Oradaki pis kokuyu tüylerine bulaştırdılar. Büyükanne Esther'ı parçalayan köpeklerdi bunlar. Köpeklerin bu kadar berbat bir şeyi arzulaması çok anlamsız. Istırap kadar kötü olan bu kokuyu sanki gururla taşıyorlardı.

6
Diş Perisi

Bodie Carlyle (x *Çocukluk Arkadaşı*): Gülmeyin ama dönüm noktası olan bir yaz, meyankökü çubuğu almak size altından beş dolara patlıyordu. Sıradan plastik su tabancası elli papele mal oluyordu.

Diş Perisi baharı Middleton'daki yaşam standardını komple altüst etti.

Olaylar bir cumartesi günü Öğğk'ün boynuna izci fuları dolamış bir halde evime gelmesiyle başladı ve anneme, çöp işlemede başarı rozeti almak için bütün gün atık boya kutularını toplamamız gerek, dedi.

Önceleri Öğğk ve ben sadece fularları olan izcilerdik. Eğer aileniz size sadece, boynunuza dolamanız için sarı renkli bir

fular satın alabiliyorsa, bu siz yavrukurtların en alttaki basamağındasınız demekti. Diğer oğlanlarda, yani hali vakti yerinde olanlarda gece mavisi üniforma gömleği olurdu. Zengin oğlanlar gömlek ve pantolondan oluşan üniformayı giyerlerdi. Milt Tommy, nizama uygun izci bıçağı ve kını, pirinç tokalı izci kemeri ve kemere asılan pusulasıyla böbürleniyordu. Her toplantıya, liyakat brövesinden geçilmeyen omuz kuşağını takarak geliyordu.

Brenda Jordan (x *Çocukluk Arkadaşı*): Kimseye söylemeyin ama, Öğğk Casey'yle flört ederken kendisi bana bir yabancıdan söz etti. Büyükannesi Esther yerde ölmek üzereyken, nerden geldiği belli olmayan bir yabancı, arabasıyla yanlarına yanaşmış. Esther'a göz kulak olacağını söyleyip Öğğk'e altını nerede bulacağını anlatmış. Öğğk, adamın uzun boylu, yaşlı biri olduğunu söylüyor.

O yaşlı adam Öğğk'ün gerçek, öz babasıymış ve onu ziyaret etmek için şehirden gelmiş. Bu yabancı adam, Chester Casey'nin önemsiz biri olduğunu söylemiş.

Bodie Carlyle: Parayı ne kadar zor kazandığınızın bir önemi yok; fantezi şeritlerle dolu izci liyakat brövesini satın almak beş dolara patlar. Öğğk ve ben o brövelerden alamıyorduk.

O yaz el arabası iterek tarlalara gittik ve kapıları çaldık. Şunu sorduk: Ailenin oraya istif ettiği, kurumuş, eski boyaların paslı kutularını alabilir miyiz? Öğğk onlara bunun yavrukurtların metal hurda projesi olduğunu söylüyor; insanlar işe yaramaz atık kutulardan kurtuldukları için bu teklifi seve seve kabul ediyor. Bütün cumartesi günü Öğğk'ün ailesinin ahırına kendimiz için servet değerinde kutu istifliyoruz.

Öğğk kutulardan birinin metal kapağını tornavidayla açıyor; içerisinde yatak odası boyasından kalan yoğun pembe renk var ancak o oda sonsuza kadar o renkte kalmayacak. Bütün çiftlik evlerinin eskiden kalma odalarındaki renkleri unutun

gitsin. Şaşırtıcı hiçbir şey yok. Sadece ölü renkler. Ta ki Öğğk kutulardan birini açıncaya kadar. Kutunun içi gazete kâğıdıyla doluydu; bazısı yumak yapılmış, diğerleri sert bir cismin etrafına dolanmış. Yuvarlayarak açıyoruz; gazete yumaklarının içinde eski şişeler var. Mor rengi, eski zamandan kalma şişeler. Minik yüz kremi ve ilaç kavanozları.

Gazete, bilardo masalarının üzerindeki çuha kadar yumuşak; rengi beyaz değil sarı ve suçları sona erdirmek için işlenmiş suçlar, dünyanın sonunu getirecek savaşlar ve salgın hastalıklarla dolu. Her yıl gazeteler dünyanın bir kez daha sonunun geldiğini ilan ediyor.

Hartley Reed (x *Trackside Market'in Sahibi*): Çocuklardan biri, yani Jordan'ların kızı bana bir avuç dolusu, altın para getirdi. Paraların çoğu 1897'de basılan Liberty (Özgürlük) dolarıydı. Sonradan kızın bir taş bulup büyükannesinin takma dişlerini parçaladığını öğrendim. Çocukların "Diş Perisi parası" dediği parayla dişleri takas etmiş. Madeni paraları bana getirdi ve Walker kataloğundan özel siparişle getirdiğim oyuncak bebek evini kendi evine götürdü.

Bodie Carlyle: Boya kutularının içi madeni parayla doluydu. Altın ve gümüş paralar, tıkırdamasınlar diye sıkıca sarılmıştı. Bazılarının üzerinde yılanlarla dövüşen kartallar vardı bazı madeni paralarda güzel kızlar ve yaşlı adamlar. Kızlar ayakta duruyorlardı ve neredeyse çıplaktılar; ama yaşlı adamlar sadece kırışıklıklarını gösteriyorlardı.

"Altından böcekler" diyor Öğğk; millet ne hükümete güveniyor, ne de bankalara. Ne komşulara, ne de aileye. Ne de karılarına. Bu yalnız, tek başına cimriler gümüş ve altın istifliyorlar ve gizli hayatlarını paylaşmadıkları için de kalp krizi geçiriyorlar, diyor Öğğk.

Şayet sahibi ölmüşse ve şayet gerçek ve yasal varisler, para kendilerinden gizlenecek kadar sevilmemişse, buna hırsızlık

denmez, diyor Öğğk. Korsan hazineleri gibi. O boya kutuları kulübe raflarına yan yana dizilmiş; ahırlarda ve terk edilmiş arabaların bagajlarında paslanmış.

Meğer Öğğk paranın buralarda olduğunu biliyormuş. Elbette her boya kutusunda para yoktu ama yeterince vardı. Öğğk bu durumu uzun zamandır biliyordu; ama böylesi bir zenginliğe sahip olma nedenlerimizi bulana kadar bu kutuları alıp getirmek için uğraşmadı. Artık biz, sadece izci fuları olan ve bize gönderilen liyakat brövelerini bile alamayan çocuklar, üzerinde yüz yıl öncesine veya daha eski zamanlara ait tarih yazan altın veya gümüş paralar harcıyorduk.

Hartley Reed: Arz ve talep. O çocuklar paralarını silah zoruyla harcamadı. İstedikleri şeyi almak için parayı fon olarak kullanıyorlardı. Doğal olarak talep artınca, fiyatlar da arttı. Kasabadaki her çocuk Fizzy marka kirazlı içecek talep edince, maliyet de kabardı.

Bodie Carlyle: Öğğk'ün korsan hazinemizi nasıl aklayacağını bulması enflasyon demekti. Beşinci sınıftaki en iyi arkadaşlarımızdan başlayıp, çevremizdeki herkese şunu sorduk: Kimin dişi sallanıyor? Dişi çıkan her çocuğa çat diye gümüş veya altın para verdik ve ona bu parayı Diş Perisi'nin getirdiğini söylemesini tembihledik. Beşinci sınıftaki çocukların büyük kısmı Diş Perisi'nin yalan olduğunu bilir; ancak ailelerimiz bize bu kadarını anlatmaz.

Her hafta sonu, geride bırakılmış gerçek paranın istiflendiği boya kutularını toplamak amacıyla uzaktaki çiftliklere, ıssız çiftliklere, gitmek için o el arabasını uzun yollar boyunca itiyorduk.

Ve her hafta çocuklara yeni çıkan dişe karşılık bunu Peri'nin getirdiğini ailelerine söylettirmek için daha fazla gümüş veya altın veriyorduk.

Bunun yalan olduğunu çoğu aile biliyordu; ancak anne ve babalar gerek Diş Perisi gerek Noel Baba ve bunun gibi şeyler

hakkında söyledikleri yalanları itiraf etmek istemiyorlardı. Biz ailelerimize yalan söylüyorduk, onlar da bize söylüyordu; ama hiç kimse yalancı olduğunu itiraf etmedi.

Beşinci sınıftaki hiç kimse beni veya Öğğk'ü ispiyonlamadı; çünkü hepsi para kendilerinde kalsın istiyordu ve gerisinin geleceğini umut ediyordu.

Diş Perisi ile ilgili aynı yalanda kimse tuzağa düşmedi.

Çıkarları söz konusu olduğunda, aynı yalanı söyleyen bir sürü insan bulabilirsiniz. Herkes aynı yalanı söyledi ve o bir yalan değildi; en azından artık yalan değildi.

Livia Rochelle (x *Öğretmen*): Beşinci sınıfı okuttuğum yıl Elliot'ların kızı bana altın para getirdi ve bunu verirsem, kaç Tootsie şekeri alırım diye sordu. Kütüphaneye gidip madeni parayı araştırdık ve 1858 yılından kalma, iki buçuk dolarlık Liberty paraları olduğunu öğrendik. Madeni paranın ön yüzünde bir kadın profili vardı: Alnını, üzerinde "Liberty" yazan bir taç çevreliyordu ve profilin etrafına on üç adet yıldız yerleştirilmişti.

Baktığımız kitaba göre o altın paranın değeri on beş bin dolardı.

Parayı çalmış olmasından korktuğum için parayı nereden buldun diye sordum. Elliot'ların kızı, dişi düştüğü için Diş Perisi'nin bu parayı kendisine verdiğini söyledi ve parmağıyla, gülünce ağzının kenarında beliren boşluğu gösterdi. Ön taraflara yakın bir öğütücü diş düşmüştü; basbayağı bir sütdişi.

Bodie Carlyle: Küçük azıdişi beş dolardı; hem de dolar altındı. Sütdişi, on. Silas Hendersen geçen yaz tatili sırasında on iki kesici diş, dokuz köpekdişi ve on altı yirmi yaş dişi düşürdüğünü iddia etti. Büyük çocuklar, Peri'nin verdiği paranın yarısına dişlerini beşinci sınıftaki çocuklara satıyordu. Çocuklar at dişlerine, köpek dişlerine, köküne kadar kullanılmış büyük inek dişlerine geçmeye çalıştı. Olaylar bu raddeye gelince de Öğğk diş uzmanı oldu. Cıvalı alaşıma bakarak gümüş

diş dolgusunu biliyordu. Zorla koparılmış dıştacı ile gerçekten düşmüş diş arasındaki farkı biliyordu. Öğğk'ün yatak odasında, içinde milletin dişleri olan sabun kutuları, ayrıca puro kutuları, ayrıca ayakkabı kutuları, bir de alışveriş torbaları yığını vardı. Middleton Diş Müzesi.

Beşinci sınıfı zengin ettiğimiz için, Öğğk'ün ve benim zenginliğimiz şüphe çekmiyordu. Bir çocuğa verdiğimiz altın veya gümüş paraya karşılık kendimize iki adet ayırıyorduk. Öğğk, parasını harcamadığı için bendeki paranın iki katını biriktirmişti.

Kasabada ortaya çok fazla para çıktığı için Öğğk ve ben paramızı makul ölçüde harcadık. Yeni yaşam standardıyla kıyaslandığında sıradan bir miktardı.

Takım kaptanları karşılığında para almaya başladığı için en berbat top oyuncusu bile atış yapabildi. Middleton İlkokulu'ndaki öğretmenler karneye en fazla notu yazmak için el altından birkaç yüz papel alıyordu. Çocuk bakıcıları, uyumayıp gece yarısı gösterilen filmleri izlemek isteyen çocuklardan som gümüşten yüz dolarlık rüşvet alıyordu.

Livia Rochelle: Trackside Market'in sahibi Bay Reed çocuklara şeker satmaktan çok mutluydu. O zamanın bir diğer yansıması da, marketin "Hanımefendiler İçin Hediyeler" reyonunu kaldırıp oyuncak ve hobi reyonunu, dondurulmuş yiyecekler reyonuna kadar uzatmasıydı. Bir yıl boyunca marketin yarısı çubuk şeker, pompalı tüfek ve oyuncak bebeklerle doluydu. Fırınınıza filtre almak için ta Pitman Mills'a gitmeniz gerekirken, Trackside Market'te yedi farklı renk ve ebatta havai fişek vardı.

Bodie Carlyle: Para yetiyorsa herkesin herkese her şeyi satabildiğini öğrendik. Middleton ekonomosinin tamamı enflasyona uğramıştı. Cepleri Diş Perisi parasıyla ağzına kadar dolu olan çocuklar çimleri biçme konusunda da kazan kaldırdılar. Yolların banketine depozitolu gazoz ve bira şişeleri yığıldı.

Buradaki millet bunu, "sermayenin fakirden zengine akışıyla" refah kuramı olarak adlandırdı. Bütün çocuklar zengindi. Bütün büyükler de o parayı almak için gülümsüyor, yaltaklanıyor ve kendini sevimli gösteriyordu.

Geriye bakınca, piyasada canlılık kaydedilmesine ve Middleton'daki küçük şehir merkezinin tekrar doğmasına sebep olduğumuzu görüyorum. Çocuklar kendilerine yeni birer bisiklet aldı ve Trackside Market, otoparkına en sonunda asfalt döktürdü. O sonbahar çocuklar yeni açılan okullarına giderken kertenkele derisinden kovboy çizmeleri giydiler. Türkuvaz ile süslenmiş rodeo kemer tokaları taktılar. Bileklerine taktıkları saatler o kadar ağırdı ki, yürürken o tarafa eğiliyorlardı.

Piyasadaki ikinci canlılık patlaması Noel'de gerçekleşti; çünkü Noel Baba beşinci sınıftaki öğrencilerin çoraplarını iyi veye kötü olduklarına bakmaksızın altın veya gümüşle doldurdu.

Livia Rochelle: Sınıfta gerçeğin mutabakat olduğunu söyleyerek öğrencilerimi etkilemeye çalıştım. Hepimiz öyle olduğuna karar verdiğimiz için, elmastan balonlu çiklete kadar bütün objelerin bir değeri vardı. Hız sınırı gibi kurallar, insanların çoğu riayet etmeye karar verdiği için vardı. Altınlarının almak istedikleri ıvır zıvırdan çok daha değerli olduğunu tartışmaya çalıştım; ne var ki, kendimi, incik boncuk için kabileye ait topraklarını satan Kızılderilileri izliyormuşum gibi hissettim.

Middleton çocukları ekonomimize gerçekten yön veriyordu. Bir hafta içinde Elliot adındaki kız sınıfa gizlice Tootsie şekeri soktu. Liseye gelene kadar yüzü dolunay gibi olmuştu.

Talihsiz Echo (*Çarpışma Partisi Üyesi*): Olayın insanı ürküten kısmı, Öğğk hariç Middleton'daki insanların çoğunun, birinin o altınları ele geçirmek için ne kadar uzağa gittiğini bilmemesiydi.

Mary Cane Harvey (x *Öğretmen*): Çocuklar bir kadının külahta, üzerine vişne şurubu dökülmüş buz sattığını söylediler; bir altın dolara iki külah veriyormuş. Çocukların bu külahlardan nasıl da iki ısırık alıp gerisini bahçedeki çimlere attığını görmeliydiniz.

Çalışmadan kazandığınız parayı çok kolay harcarsınız.

Brenda Jordan: Diş Perisi her aileye farklı şekilde geldi. Elliot'lar, düşen bir dişi kâğıt mendile sarıp uyumadan önce yastığın altına koydular. Sabah olduğunda kâğıt mendilin içinde para vardı. Perry'ler dişi yarısına kadar suyla dolu bir bardağa koydular ve bu bardağı mutfaktaki pencerenin eşiğine bıraktılar. Sabah olunca, dişin yerine bardakta para vardı. Hendersen'lar, Elliot'larla aynı ritüeli uyguladılar; ancak, "diş mendili" dedikleri dantel örtüyü kullandılar. Perry'ler hep aynı bardağı kullanıyordu; bu "diş bardağı" dedikleri, desenli bir kristal kokteyl kadehiydi. Benim ailem de dişi suya koydu; ancak onu bütün gece komodinin üzerinde beklettik. Diş Perisi içeri uçabilsin diye, en yakındaki pencereyi araladık.

Öğğk Casey'yi neredeyse ele verdiğim özel ve tek durum şuydu; bir gece bardağın içindeki dişimin yerine 1897 tarihli Morgan gümüş bir dolar koydum. Ancak sabah olduğunda, bardağın içinde sıradan yirmi beş sentlik madeni para vardı; üstelik yeni tarihliydi. Annemle babamın yenisini bırakıp gerçek parayı aldığını biliyordum; buna rağmen, mutluymuşum numarası yaptım.

Cammy Elliot (x *Çocukluk Arkadaşı*): Büyükler Diş Perisi hakkında yalan söylüyordu. Çocuklar yalan söylüyordu. Herkes, herkesin yalan söylediğini biliyordu. Derken, büyükler yol yordam bilmeyen çocuklara yüz papele helyumla dolu balon sattılar. Büyükler çocuklardan çalıyordu, tüccarlar da büyüklerden. Açgözlülükte yarışıyorlardı.

Diş Perisi hadisesinin meydana geldiği yaz, Middleton'daki birazcık itibarlı insanların tüm itibarını yitirdiğine yemin

edebilirim. O zamandan beri hiç kimsenin sözü geçmiyor. Herkes, herkesin yalancı olduğunu biliyor. Buna rağmen millet gülümsemeye ve nazik davranmaya çalışıyor.

Vurucu Dunyun (q *Çarpışma Partisi Üyesi*): Bir sonraki Şükran Günü Öğğk'ün ninesi Bel, yetişkinlerin masasında yer almak için sıraya girdi. Sonra amcası Clem. Sonra amcası Walt ve yengesi Patty. Öğğk annesinin orada ayakta durduğunu ve yetişkin gibi yemek yiyebilmesi için ölmesi gereken akrabalarını parmaklarıyla dört, beş, altı diye saydığını söylüyor.

Şükran Günü yemeği yendiği sırada Öğğk'ün ninesi Bel'in ateşi vardı ve terliyordu. Bel'in ateşi 40 dereceydi ama buna rağmen üşüyordu. Diğer semptomlar ise baş dönmesi, bitkinlik ve kas ağrılarıydı. Öğğk, ninesi Bel'in doğru düzgün nefes alamadığını çünkü akciğerlerinde sıvı birikmeye başladığını söyledi. Böbrek yetmezliğiymiş. Öğğk hastaneye giderken yolun yarısında ninesi Bel'in artık hiç nefes almadığını söylüyor.

Talihsiz Echo: Meğer şanslı büyükanne Bel'e öldürücü bir virüs bulaşmıştı. Adı "hanta virüsü"ydü ve Öğğk'ün "beyaz ayaklı sıçan" dediği hayvandan insanlara bulaşıyordu. Fare sıçıyor, boku kuruyarak toz halini alıyor. Bok tozunu soluyorsunuz ve virüs sizi altı hafta içinde öldürüyor.

Büyükanne, dudağına kırmızı ruj, burnuna beyaz pudra süren yaşlı bir kadındı.

Öğğk, vilayetin Bel'in pudralığının içindeki pudrayı test ettiğini ve pek tabii ki yarısının fare boku olduğunu söyledi. Tarla farelerin dışkısının tamamıyla kurumuş tozu. Pudra ponponunun her yerinde bok tozu varmış. Esrar çözülmüş. Bir anlamda çözülmüş.

Vurucu Dunyun: Örümcekler, pireler, fareler ve arılara bakarak Öğğk Casey'nin bir çeşit natüropatik seri katil olduğunu düşünmeyin; ancak bu konuda polemiğe girebilirsiniz.

Bodie Carlyle: Altınlarımın sadece küçük bir kısmıyla o gece mavisi yavrukurt gömleğini ve pantolonunu aldım; izci bıçağı, kemeri ve pusulasını aldım. Milt Tommy altıncı sınıfa geçmişti ve hazineden pay alamıyordu; dolasıyla her türlü liyakat brövesinin dikili olduğu omuz kuşağını yüz papel verip aldım. Üzerinde İlkyardım'dan İyi Vatandaşlık'a kadar her türlü bröve vardı.

Doğru fiyatı verirseniz, insanlar gerçekten, size her şeyi satabilir.

Ve parayla satın alınmış liyakat brövesinin bir boka yaramadığını da öğrendim.

7
Perili Köşk

Bodie Carlyle (x *Çocukluk Arkadaşı*): Öğğk sadece bir kere altın para harcadı; o da Perry Et Paketleme'ye giden yol boyunca el arabasını yokuş aşağı ittiği gündü.

Muhterem Curtis Dean Fields (x *Papaz, Middleton Hıristiyan Cemaati*): Çiftlik evinin büyük salonunda her yıl yapılan perili köşk orgazisyonunda, tren mazotu kokan, katranlı kamyon tentelerinden olurdu ve bu, içeri girerken içinden geçmeniz için yukarıya asılmış zifiri karanlık bir tüneldi. Millet tentelere asıldığı için tünel sağa ve sola dönerdi; kafanızı karıştırmak ve yürüyüşünüzün mümkün olduğu kadar uzun sürmesi için de kendi kendine ters dönerdi. Çocuklar tünelin

girişinde beklerdi ve Öğğk her seferinde bir kişiyi içeriye götürürdü. Çocuklar içeriye üşüşürdü. Tünelin en dibinde kostüm yarışması, pasta ve şekerden ibaret bir parti olurdu. Bir keresinde pinyata bile vardı.

Tünelin içi, size korkunç bir şey göstermek için ışıkların aniden çaktığı zamanlar hariç zifiri karanlıktı. Dibi en karanlık bölümdü ve Öğğk gözlerinizi bağlardı. Elinizi pişirilmiş, sonrasında da üzerine soğuk margarin sürülmüş burgu makarnayla dolu büyük karıştırma kabına sokar ve size, "Bu beyin" derdi. Bir kâse dolusu üzerine mısıryağı sürülmüş üzümü veya soyulmuş katı yumurtayı hissettiğinizde Öğğk, "Bunlar yerinden çıkarılmış gözyuvarları" derdi. Fazlasıyla manasız işlerdi. Bir çocuğun karanlıkta ayakta durup elini ılık jelatin ile dolu kâseye daldırması, bu sırada Öğğk Casey'nin, "Bu taze kan..." demesi ve o çocuğun bunu hissetmesi hayal gücü bakımından zorlayıcı olmalı. Şimdilerde ise, bunları korkunç göstermeye çalışmak hayal gücünü fazlasıyla zorluyor olmalı.

Luella Tommy (x *Çocukluk Komşusu*): Perili tünelin bitiminde düzenlenen partide çocuklar pasta atıştırıp, Mendil Kapmaca oynuyordu. Bir de, Portakalı Dolaştır oyununu. Beyin ve ciğer ve korkunç döküntüye benzeyen şeylere dokunduktan sonra ellerini silmek için çocuklar mendil arardı. Bazıları ellerini üzerlerine veya başka birinin üzerine silerdi.

Elliot'ların küçük kızı, elleri dirseklerine kadar kıpkırmızı olmuş bir halde tünelden çıktı. Gerçekten kırmızıydı. Ağlıyordu. Askı teline ince kâğıtları gererek yapılmış kanatları ve üzerine altınrengi yaldız tozu serpilmiş telden halesi bulunan, minik melek kostümü giymiş olan Elliot'ların kızı, eliyle gözlerini siliyor ve yüzüne kırmızılık bulaştırıyordu. Hıçkırarak, "Öğğk Casey çıplak elime gerçek ve canlı bir kalp koydu" dedi.

Ve ona, "Hayır, tatlım. O sahteydi" dedim. Bir mendile tükürüp yüzünü silerken, "O kalp, bildiğin soyulmuş eski bir domatesten ibaret..." dedim. İlk endişem kızın çok korkmuş

olmasıydı. Yere diz çöküp, yüzünü kâğıt mendille silmeye çalıştım; ne var ki, mendil parçalara bölünüyordu. Sonra kırmızı şeyin ne kadar yapışkan olduğunu fark ettim; kızın eteğine yapışmış, eteğin katlanıp kıvrılmasına neden olmuştu. Yapışkandı ve üzerinde koyu lekeler vardı. Sırf yiyeceklerden elde edilmiş kırmızı renk değildi. Ve kokuyordu. Tıpkı sıcak günlerde katran kokan tren vagonları gibi; eski tentelerin yaydığı dizel kokusunun yanı sıra, bozulmuş etin ve kadife çiçeğinin tatlı kokusuyla karışık klozet kokusunu alabiliyordum.

Glenda Hendersen (x *Çocukluk Komşusu*): Tanrı aşkına. Çocukların bir veya iki elinin parmaklarına, bazılarının kollarına ve elbiselerine; minik korsanların ve perilerin ve berduşların her yerine kan bulaşmıştı. Kırmızı kan o kadar eskiydi ki rengi kararmıştı. Pastaya dokundukları için onun vanilyalı kremasına da kan bulaştırdılar. Meyve suyu kepçesinde ve Portakalı Dolaştır oyununun portakalında da kan vardı. Ağızda kraker varken ıslık çalma oyununda kullanılan tuzlu krakerlerin hepsinde kanlı parmak izleri göze çarpıyordu.

Çiftlik binasının beton zemini üzerinde, tente tünelden geçerek dışarıya yönelmiş bir minik ayak izi ordusu dikkati çekiyordu; spor ayakkabılarının ve sandaletlerin adım izlerinde yapışkan kan vardı. Liseden Lowell Richards, bir el feneri ödünç alıp bakmak için içeriye girdi.

Şerif Bacon Carlyle (x *Çocukluk Düşmanı*): Polislerin çektiği gelmiş geçmiş en kötü suç mahalli fotoğrafından bile kötüydü.

Luella Tommy: Millet, belki de **Irene Casey**, Buddy doğduğunda plasentasını eve getirip dondurmuştur diye dedikodu yaptı. Benim ilk izlenimim ise Buddy'nin perili köşkte rezalet çıkarmış olması ihtimaliydi: Asılmış Adam, Hayalet, Cehennem Hayali ve **Irene Casey**'nin plasentası...

Tanrı'ya şükürler olsun ki yanılmışım; ancak yine de yaklaşmışım.

Polk Perry (x *Çocukluk Komşusu*): Kavruk kalmış bir hayvan olan Öğğk Casey'nin neler planladığını bilseydim, o gözyuvarlarını ona satmazdım. Olup bitenler, Casey'lerin oğlunun büyüyünce katil olacağının belirgin işaretiydi.

Lowell Richards (x *Öğretmen*): Öğğk Casey karanlıkta, Hendersen'ların oğlunun elini tutup kâselerin içine daldırıyor. El fenerinin ışığında kâselerdeki kan, puding kadar yoğun. Kâselerin içinde mezbahadan gelmiş ciğerler var. Domuz ve dana ciğerleri, gri renkli ve kâselere doldurulmuş. Kâseler dolusu iğrenç, gri renkli beyinlerin hepsi bozulmuş ve püreye dönmüş. Bağırsaklar ve böbrekler yere düşmüş.

İçinde farklı ebatta gözyuvarları olan bir salata kâsesi var. Kanlı parmak izlerinden geçilmeyen inek, domuz ve at gözyuvarları yukarıya bakıyor. Bütün bu pislik sıcaktan kokmaya başlamış. Böbreklerin ve mesanelerin ve kurabiye tepsisinin üzerine bağırsaklar yığılmış.

Polk Perry: Hikâye tam anlamıyla bir kâbus. Her yerde kesilmiş diller vardı.

Lowell Richards: Ben izlerken Öğğk Casey, Hendersen'ların oğlunun elini tutup açıyor ve avcuna parlak, kara bir şey bırakıyor ve "Bu kalp..." diyor.

Kocaman, ölmüş bir ineğin kalbi.

Ve Hendersen'ların oğlu kıkırdayarak, gözleri bağlı bir halde elindeki kalbi sıkıyor. Kesilmiş damarlardan kan sızıyor.

Bodie Carlyle: Dişleri altına, altınları ise gözyuvarlarına çevirdiğimizi düşünmek korkunç. Hayattaki şeyler, et ya da para, sanki aynı anda var olamazmış gibi. Bu, bir insanın aynı

anda hem hayatta hem de ölü olması gibi bir şey. Olamazsınız. Birini seçmeniz gerekir.

Şerif Bacon Carlyle: O bir Casey olduğu için, elbette olaya kaza süsü verdi. Millete, perili köşkün zaten daima o şekilde düzenlendiğini sandığını söyledi. En az izci lideri kadar güvenilir ve onurlu ve saygıdeğer olan, topluluğun baba şahsiyetlerinin, yetişkinlerin çocuklara yalan söyleyebileceğini tahmin etmediğini söyledi. Herhangi bir Casey ferdi gibi salağı oynadı. Öğğk, çocukların beyinlere ve ciğerlere dokunmayı hep istediğini söyledi. Bayat makarnaya dokunmak korkunç değildi, dedi. Öğğk, üzüm ve yiyeceklerden elde ettiğimiz renkleri kullanmak benzeri, yaptığımız eski, saygın işleri utanç verici bir suç gibi gösterdi.

Lowell Richards: Öğğk Casey çok kötü biri değildi. Daha çok dünyada gerçek bir şeyler bulmaya çalışıyordu. Bugünlerde çocuklar hiçbir şeye bağlanmadan büyüyorlar, bireysel takılıp başka insanların onlar adına deneyimlediği hayatları yaşıyorlar. İkinci el maceralar. Sanırım Öğğk, herkesin gerçek bir macerayı tecrübe etmesini istedi. Toplum olarak insanları birbirine bağlayacak bir şeyler istedi.

Kasabadaki herkesin aynı eski filmi izlemesi veya aynı can alıcı noktayı desteklemesi milleti bir araya getirmez. Öte yandan, eve döndüklerinde çocukların elbiseleri kana bulanmış bir haldeydi; tırnaklarının altındaki kan bir hafta boyuna çıkmamıştı ve ahalinin söylediği gibi saçları kötü kokuyordu. Mutlu olduklarını söyleyemeyiz; ancak ahali birbiriyle konuşuyordu ve bir aradaydı.

Sadece Middleton'a ait bir şey, gerçekten meydana gelmişti.

Vurucu Dunyun (q *Çarpışma Partisi Üyesi*): Öğğk'ü rahatsız eden tek şey herkesin can attığı deneyimler değildi. Rezil

çocukların asker veya prenses veya cadı olarak paketlenmesiydi. Yapay vanilyayla yapılmış kek yemesiydi. Artık gerçekleşmeyen hasat zamanını kutlamaktı. Bir fabrikadan gelen meyve içkisiydi. İnsanların bilincinde olmadan, hayaletleri yatıştırmak için yaptıkları törenler veya Cadılar Bayramı'nda yapılan lanet olası herhangi bir şeydi. Öğğk'ü rahatsız eden şey, her şeyin yapay, saçma sapan tabiatıydı.

Yeşil Taylor Simms'in Alan Notlarından (q *Tarihçi*): Afrika'daki insanlar Diş Perisi'ne inanmaz. Onun yerine orada Diş Faresi vardır. İspanya'da, Ratoncito Pérez. Fransa'da, La Bonne Petite Souris. Dişleri çalıp yerine bozuk para bırakan küçük, büyülü bir kemirgen. Bazı kültürlerde herhangi bir cadının düşen dişi bulup kullanmasını engellemek için o diş, yılan veya fare yuvasına saklanır. Başka kültürlerde çocuklar dişi hararetli bir ateşe atarlar, sonra da soğumuş külleri eşerek madeni para ararlar.

Önce Noel Baba'ya, sonra Paskalya Tavşanı'na, sonra da Diş Perisi'ne inanan Öğğk Casey bu efsanelerin cici hikâyeler ve çocukları memnun etmek için kullanılan gelenekler olduğunu fark etti. Ya da çocukların davranışlarını belirleyen. Bu üç geleneğin her biri çocukların ödül karşılığında imkânsıza inanmasını talep eder. Bunlar çocuğun inancını ve hayal gücünü yapılandırmak için kullanılan aşamalı sınavlardır. Birinci sınav büyülü bir kişiliğe inanmakla ilgilidir; ödülü ise oyuncaktır. İkinci sınav büyülü bir hayvana güvenmekle ilgilidir; ödülü ise şekerdir. Son sınav ise en zor olanıdır ve ödülü fazlasıyla idealdir: Size para bırakan uçan bir periye inanmak ve güvenmektir.

Bir adamdan bir hayvana, bir hayvandan bir periye geçiş.

Oyuncaklardan şekere, şekerden paraya geçiş. Dolasıyla şekilsiz, pas tutmuş madeni paralar için parıldayan bir periye inanmak ve güvenmek yeterince ilginçtir. Zar gibi kanatlardan beş sente... on sente... ve yirmi beş sente geçiş.

Böylece bir çocuk olgunlaşırken, hayal gücü ve inancın bir üst mertebesine adım atar. Süreç, sütçocukluğu çağında Noel Baba ile başlayıp çocuğun yetişkin dişlerine sahip olacağı Diş Perisi ile sona erer. Veya açıkça söylemek gerekirse süreç, çocukluk döneminin bütün olasılıklarıyla başlayıp ulusal paraya sonsuz güvenle biter.

Vurucu Dunyun: Hayal kırıklığından bahsediyorum. Değişimin, bu akışın içindeki bütün yalanlardan ve gerçeklerden: Şekerleme değerinde altınlardan. Altın değerinde şekerlerden. Makarnalar, beyin yerine geçiyor ve büyükler Diş Perisi'nin gerçek olduğuna yemin ediyorlar. Noel Baba gibi tuhaf, kültürel bir yanılgı yıllık perakende satışların yarısına yön verebiliyor. Bazı kıçımın kenarı efsaneler, ulusal ekonomimizi yönlendiriyor. Bu durum hayal kırıklığından da öte.

O gece, küçük bir çocuk olan Öğğk Casey sadece, bir şeyin gerçek olmasını istedi. O gerçek şey, kan ve bağırsak kokuyor olsa bile.

Yeşil Taylor Simms'in Alan Notlarından: Her tatil geleneği, kavramsal gelişimde bir alıştırma rolü oynar, çocuk için büyük bir meydan okumadır. Çoğu ebeveyn bu fonksiyonu tanımıyor olmasına rağmen alıştırmayı pratik eder.

Aynı şekilde Öğğk de, sanrıyı çözmek için çocukların nasıl yeni beceriler kullandığını gördü.

Noel Baba hakkında eğitim almamış bir çocuk, onu hayal de edemez. Onun için, gerçek ve dokunulabilen objeler hariç hiçbir şey mevcut değildir.

Akran veya kardeşleri, bir çocuğun sahip olduğu inanç veya hayal gücüyle alay ettiğinde, o çocuk aniden hayal kırıklığı yaşar ve ister manevi ister maddi herhangi bir şeye inanmamayı tercih edebilir. Bir daha güvenmemeyi ve merak etmemeyi.

Ancak, bir çocuk Noel Baba, Paskalya Tavşanı ve Diş Perisi sanrılarından vazgeçtiğinde, en önemli beceriye sahip olarak

ortaya çıkar. O çocuk sahip olduğu hayal gücü ve inancın ne denli güçlü olduğunu fark eder. Kendi gerçekliğini yaratma becerisini benimser. Kendi dünyasının tabiatını belirler. Kendi görüş açısını da. Ve bunu yaparak ve kendisini güçlü bir örnek görerek, diğer iki tipin gerçekliğini belirler: hayal edemeyenler ve güvenemeyenler.

Muhterem Curtis Dean Fields: Ahşap döşemeyi ne kadar yalıtırsanız yalıtın, cilalayın veya vernikleyin, üzerindeki koku çıkmaz. Çiftlik binasında da oluklu parke vardır ve yaz sonu geldiğinde sedir parkeyi temizleseniz bile üzerindeki kokuyu hâlâ alabilirsiniz. Çünkü hava sıcaktır. Bir çocuğun –sanırım Dorris Tommy'ydi – yediği pastayı kusması yetti de arttı bile ve ortaya çıkan koku yüzünden o kadar çok insan kustu ki, kim ikinciydi söylemek imkânsız.

Danny Perry (x *Çocukluk Arkadaşı*): Ortalık kan ve kusmuktan geçilmiyordu; bütün zemini kaplamış yapışkan bir halı gibiydi. Kan ve kusmuk. Yedi Bela Casey'ye "Öğğk" takma ismiyle seslenmeye başlamalarının hikâyesi şuydu: Öne eğilmiş bütün çocuklar hemen hemen aynı sesi çıkarıyordu. Çocuklar, "Öğğk!" diye öğürdüler ve vanilyalı pasta ve krema kustular. "Öğğk!" diye öğürüp, mor meyve suyu posası kustular.

Middleton'daki ahali hastaysa veya sarhoşsa, kusacağını hissettiğinde hâlâ, "Sanırım Öğğk yapacağım" der.

Bodie Carlyle: Öğğk şehre taşınmadan önce bana, milletin kaybolmuş dişleriyle ağzına kadar dolu, doksan litrelik süt bidonları verdi. Minik bebeklerinkinden tutun da, kazılarak çıkarılmış sandık ve hatıra kutularındaki, büyükbaba veya büyükannelerin dişlerine kadar her tür dişle dolu olan. Bana göre şehre götürdüğü bavulların içinde altın paradan başka bir şey yoktu.

Öğğk o süt bidonlarına "Middleton Diş Müzesi" diyordu.

8
Hız Denetimi

Wallace Boyer (x *Araba Satış Elemanı*): Gerçekten etkili olan araba satış elemanı ilk olarak size kartvizitini verecektir. O satış elemanı size merhaba der, adını söyler ve size kartını verir; çünkü insan davranışlarına ilişkin yapılan araştırmada, müşterilerin yüzde 99'unun oto bayiinden çıkmak için bahane olarak kartviziti kullandığı belirlenmiştir. Araba alacak insanların çoğu sizden, hatta arabalarınızdan nefret etse bile zamanınızı boşa harcadığı için üzülür. Kartvizitinizi rica ederlerse, kurtulduklarında kendilerini daha iyi hissederler. Alıcıların çoğunu kıstırmak istiyorsanız, gördüğünüz anda onlara kartvizitinizi verin: Böylece kaçamazlar.

İnsan davranışı uzmanları, yabancı biriyle tanıştığınızda, ilk kırk üç saniye içinde o yabancıya bakarak gelirine, yaşına, zekâsına ve o yabancıya saygı gösterip göstermeyeceğinize karar verdiğinizi söylüyor. Dolayısıyla zeki bir satış elemanı temiz bir takım elbise giymelidir. Kafasını kaşıyıp, ardından tırnaklarının içini koklayamaz.

1967 yılında Los Angeles'taki California Eyalet Üniversite'sinde yapılan ve sonrasında birkaç kez kanıtlanmış olan önemli bir çalışma, insan iletişiminin yüzde 55'inin vücut diliyle, insanın duruşuyla veya oturup kalkışıyla veya karşısındakinin gözünün içine nasıl baktığıyla ilgili olduğunu ortaya koymuştur. İletişimimizin diğer yüzde 38'i sesimizin tonu, konuşma hızımız ve ne kadar sesli konuştuğumuzla ilgili. Şaşırtıcı olan ise, vereceğimiz mesajı, iletişimin sadece yüzde 7'sini tutan kelimelerle veriyor olmamız.

Dolayısıyla zeki bir satış elemanının en büyük becerisi nasıl dinleyeceğini bilmesidir.

Biz buna, müşterinin "hızını denetlemek" diyoruz: Müşteri nasıl nefes alıp veriyorsa, biz de o hızla alıp veriyoruz. Ayağını veya parmaklarını tıkırdattığında aynısını yapıyoruz ve onun hızına yetişiyoruz. Kulağını kaşıdığında veya boynunu esnettiğinde, yirmi saniye bekleyip aynısını yapıyoruz. Söylediklerini dinleyip, konuşurken gözlerini nereye çevirdiğini takip ediyoruz. Müşterilerin çoğu görerek öğrenir ve genellikle yukarıya bakar; bir şeyi hatırlamaya çalışırken sola, yalan söylüyorsa sağa. Diğer gruptaki insanlar dinleyerek öğrenirler ve bir o yana bir bu yana bakarlar. En küçük gruptaki insanlar ise hareket ederek veya dokunarak öğrenirler ve konuşurken aşağıya bakarlar.

Görsel insanlar, "Bak" veya "Gözümün önüne geldi" der. "Kafamda canlandıramadım" veya "Sonra görüşürüz" der. **Talihsiz Echo** buna örnektir: Gözü hep üzerinizdedir.

İşitsel insanlar, "Dinle" veya "Kulağa iyi geliyor" veya "En kısa zamanda konuşuruz" der. Örneğin **Vurucu Dunyun** isim-

li şu herif: Hiç kimsenin gözünün içine bakmaz; ancak hızlı konuşacak olursanız, sesten heyecanlanır ve galeyana gelir.

Dokunma bazlı müşteriler size, "Bunun üstesinden gelebilirim" diyecektir. "Anladım" veya "Seni sonra yakalarım" diyecektir. Zavallı Nelson isimli genç çocuk işte böyledir: Size yakın noktalarda durur ve dinlemeniz için size hep yavaşça vurur, parmaklarıyla dokunur.

Gerçekten etkili hız denetiminde satış elemanı, konuştuğunda -görsel veya işitsel veya dokunma bazlı- müşterinin yukarı, yanlara veya yere bakıyor olmasından hareketle onun öğrenme tarzını benimser. Amacınız ortak bir zemin oluşturmaktır. Herkes beysbolu veya balık tutmayı sevmez ancak herkes kendisine takıntılıdır.

En sevdiğiniz hobi, kendinizsiniz. Kendiniz hakkında uzmansınız.

İyi bir satış elemanı karşısındaki kişinin gözlerinin içine bakar, onun vücut dilini taklit eder, kafasını sallar veya güler veya büyülendiğini ispatlamak için oflar; bu ses veya hareketlere "sözlü refakat" denir. Satış elemanı, size en az sizin kadar takıntılı olduğunu ispat etmelidir sadece. Sonrasında ikiniz ortak bir tutkuyu paylaşırsınız: yani sizi.

Bundan sonra pek çok konu gelir: saklı komutlar, itirazı destekleme, zayıf noktalar, bağlama ve ek sorular, kontrol soruları... adını siz söyleyin.

İyi bir satış elemanı size şunu söyleyecektir: Bir müşteri sizin ne kadar bilgi sahibi olduğunuzu öğrenmeden önce kendisine ne kadar özen gösterdiğinizi bilmek ister.

Ve gerçekten etkili satış elemanı, sizi cidden sikine taktığını göstermek için nasıl numara yapacağını bilir.

9
Avlanmak

Bodie Carlyle (x *Çocukluk Arkadaşı*): En sonunda parmaklarım yaşayan, canlı bir hayvanın kürküne dokundu. Öğğk kolumu toprağın derinliklerine sokmam için beni cesaretlendiriyordu. Parmaklarım yağlı olduğu için kaygandı. Güneş yüzünden neredeyse her yanım kıpkırmızı, kumun üzerine uzanmıştım ve elim zararlı küçük bir hayvanın karanlık, serin olmaktan ziyade soğuk yuvasının derinliklerine ağır ağır ilerliyordu. Bu belki de kokarca yuvasıydı. Bir çakal veya sincap yuvası.

O an Öğğk, gözleri gözlerimde, "Bir şey hissediyor musun?" diye soruyor.

Elim kör bir şekilde dolanarak çalı köküne, yumuşak taşlara, sonra da kürke dokunuyor. Yumuşak tüyler tünelin içinde hareket ederek elimden uzaklaşıyor.

Öğğk, "Takip et" diyor.

Ani bir rüzgâr, Bayan Casey'nin yaptığı, artan köfteler yüzünden yağlı olan kırışmış folyo yaprağını uçuruyor. Kazmak için kullandığımız ellerimize sığır kıyması ve kekik sürdük; köfte, tırnaklarımızın diplerine bulaştı, parmaklarımızın arasını kayganlaştırdı. Ve yerin altında kaybolmuş olan elim ulaşamayacağını düşündüğüm noktaya ulaşıyor; elimi uzatıp kürkü ve altındaki hızlı kalp atışını hissediyorum. En az benimki kadar hızlı olan kalp atışını.

LouAnn Perry (x *Çocukluk Arkadaşı*): Hikâye, Öğğk'ün, onu beğenen kızları öpmesinden ibaret. Oğlanlara gelince, onları hayvan avına götürürdü. İkisinde de o insanların bağlılığını teste tabi tutardı

Bodie Carlyle: Yazın ahalinin büyük bir kısmı sıcak havada nehir boyunca ilerleyerek balık tutmaya giderdi; Öğğk ise öbür yolu tercih ederdi.

Bütün sabah boyunca çölde yürüyüp yere uzanan ve kolunu dirseğine kadar pis bir yuvaya sokan Öğğk'ü bulmak zor değildi. Yaratığın ne olduğunun -akrep, yılan veya çayır köpeği- önemi yoktu; Öğğk karanlık yeraltına elini kör bir şekilde uzatır ve en kötüsünün olmasını dilerdi.

Pazar günkü Paskalya'da karadul örümceği onu öldürmediği için, kendisini hangisinin öldüreceğini görmek amacıyla Öğğk ava başladı. "Cüzam ve difteri aşısı oldum" derdi. "Sıkıntıdan korunma aşım kesin çıngıraklıyılandır."

Su makoseni yılanının ısırığına "angaryadan korunma aşım" derdi.

Çıngıraklıyılanlar, ısırma eylemlerinin neredeyse yarısında zehirlerini zerk etmeyi unutur. Kitaplarda yazılanlara bakılırsa, diyor Öğğk, çıngıraklıyılan da su makoseni yılanı da aslın-

da insanlardan korkuyor. Çıngıraklıyılanların asıl gördüğü insanoğlunun dışarıya çok fazla yaydığı ısıdır. Çok büyük ve ısı yayan bir şey gördüğünde bir yılanın yapabileceği tek şey, üst çenedeki zehirli dişlerini ortaya çıkarıp bunları *çat* diye insanın koluna batırmaktır.

Öğğk'ü kuru ısırıktan daha fazla sinirlendiren bir şey yoktu. Acı var, zehir yok. İçinde ilaç olmayan aşı gibi. Kolundaki sıralı çift delikler, incik kemiğini çepeçevre saran delikler, kırmızı izler değildi. Sadece kuru ısırıktı.

Öğğk balık tutmak için nehre gitmek yerine, arka verandaya çıktı, çöp yaktıkları varilin yanından geçti, makine hangarını geride bıraktı, yonca kaplı çayıra çıktı; Yağmur Kuşu şeklindeki fıskıyeler sıcak güneş ışığına fıs, fıs, fıs diye su serpiyordu. Yoncalardan sonra görüş alanına, uzun gümüşi yapraklarıyla kabarık duran Rus zeytin ağaçları girdi. Sonrasında şeker pancarı. Pancarlardan sonra başka bir ufuk. Onun ötesinde, içeriye sızmaya çalışan horozibiğinden geçilmeyen dikenli telden çitler vardı. Kotex'ler ve kaputlar çite takılmış, kanat çırpıyordu; orası Middleton'a ait meni ve kanla doluydu.

Onun ötesinde başka bir ufuk daha vardı. Casey'lerin arka kapısından sonraki üç ufku geçince insan kendini çölde buluyordu. Öğğk bir hayvan tarafından ısırılmak üzere oraya gitmesine, "balığa çıkmak" diyordu.

Irene Casey (x *Öğğk'ün annesi*): Canavar karıncalar tehlike işareti olmalıydı. Buddy eve, karınca ısırıklarından elleri ve ayakları kızarmadan gelmezdi. Acı yüzünden çocukların ağlamasını beklersiniz ama, Buddy, bunlar sanki isilikten öte bir şey değilmiş gibi davranırdı.

Bodie Carlyle: Ailesi bunların yarısından bihaberdi. Öğğk okuldayken kolunu sıvayıp ısırıkları sayıyordu: karaiğne, hobo örümceği, akrep.

"Aşılarımın geri kalan kısmı" derdi Öğğk.

Dokuzuncu sınıfta Öğğk daima, çingıraklıyılan tarafından sokulduğu gerekçesiyle, Cuma günleri on ikinci sınıftakilerle oynanan yakartopa katılmamak için izin isterdi. Biz aldığımız top darbeleriyle inim inim inlerken Öğğk çoraplarından birini çıkarıp antrenöre şişmiş, kırmızı ayağını gösterirdi. Zehir olduğunu tahmin ettiğimiz berrak bir sıvının sızdığı iki delik olurdu ayağında.

Bu onun, yakartoptan koruma aşısıydı ve bunu sadece ikimiz biliyorduk.

Öğğk'e göre acı bir ufuk çizgisiydi. Zehir bir sonraki. Hastalık ise bu ikisinden sonra gelen ufuk çizgisinden başka bir şey değildi.

Yeşil Taylor Simms'in Alan Notlarından (q *Tarihçi*): Karadul örümceği ısırdıklarının sadece yüzde 5'ini öldürür. Isırıktan bir saat sonra nörotoksin alfa-latrotoksin kurbanın lenf sistemini kullanarak yayılır. Batınınız, kaskatı kas dokusuna dönüşür. Kusabilir veya bolca terleyebilirsiniz.

Ortak belirtilerden bir diğeri de priapizmdir. Bu, sertleşme bozukluğunu doğal olarak tedavi eder. Öğğk bunu ailesine asla söylemedi; ne var ki o Paskalya'da hayatında ilk kez penisi sertleşti. Çocukluk zihininde seks ve böcek zehri konusu sonuca bağlanmadan dağıldı.

Talihsiz Echo (q ~~*Çarpışma Partisi Üyesi*~~): Öğğk'ün yılanların peşinden koşmasının sırrı buydu. Şehirde bile birilerini yatağa atmadan önce karadul veya keşiş örümceği bulması gerekiyordu. Buna "destek vuruşu" diyordu.

Bunu evde denemeyin; çünkü yarağınız sertleşip o şekilde saatler boyunca kalır. Sekse hazırdır ve vites kolu kadar büyüktür. Birazcık kalsiyum glukonat kullanırsanız normale dönersiniz.

Şerif Bacon Carlyle (x *Çocukluk Düşmanı*): Öğğk'ün kendisini ısırtmasının tek sebebi uçmak istemesiydi. Zehir de,

bağımlılık yapan uyuşturuculardan biridir. Kafayı güzelleştirmenin başka bir yoludur. Kanun adamı sıfatıyla konuşacak olursam, size müptela bir bağımlının sıradan insanlar gibi olmadığını söyleyebilirim. Bu hikâyenin sonunda, Öğğk'ün kafasını güzelleştirmek ve o şekilde kalmak için ne yaptığını öğrenince şoka gireceksiniz.

Bodie Carlyle: Bana sormayın. Ben bu işin cazibesini hiç çözemedim. Diğer çocuklar benzin veya model uçak tutkalı koklarken, yazın neredeyse her gün, adaçaylarının hemen yanında karnını kuma yapıştırmış olurdu. Buradaki çocuklar gerçeklerden kaçarken, Öğğk kendini buna hazırlıyordu.

O, kayaların altındaki o pis deliklerde bir çatlak arardı; onun göremediği yerler, bizim çok korktuğumuz gelecek demekti. Ellerini karanlığa soktuğunda, bu yüzden ölmediği gibi artık korkmuyor olurdu da. Pantolonunun paçasını sıvayıp ayağını dümdüz uzatırdı. Çölde oturup çıplak ayağını, millet nasıl küvetteki suyun sıcaklığını belirlemek için başparmağını küvete sokuyorsa, çok sıcak mı yoksa soğuk mu bakmak için, aynı hesap, çakal yuvasına yavaşça sokardı. Ben Öğğk'ü izlerken, o, ellerini kuma dayayıp gözlerini sımsıkı kapardı ve kocaman bir nefes alıp, onu tutardı.

O yuvanın dibinde bir kokarca, rakun, enikleri olan anne çakal veya bir çıngıraklıyılan olurdu. Dokunduğunda yumuşak tüyleri veya pürüzsüz pulları, duruma göre sıcak veya soğuğu hissederdi ve hayvanın ağzının içindeki dişler *çat* diye Öğğk'ü kapardı ve Öğğk'ün bacağının tamamı titrerdi. Ve Öğğk, ahalinin çoğunun yaptığı gibi, deriye geçirilmiş dişler bacağa daha fazla zarar verecek şekilde bacağını geri çekmezdi. Hayır, Öğğk hayvanın ağzının bacağını bırakmasını beklerdi. Hayvan belki bir kez daha ama bu sefer daha sıkı ısırırdı. Dişlerini derinlere saplardı. Sonra bırakırdı. Sıkılırdı. Sonra da ayak parmaklarına ılık bir nefes vururdu. Öğğk, yeraltındaki ıslak bir dilin kanını yaladığını hissederdi.

Öğğk o yuvadan ayağını çıkardığında derisi yüzülmüş ve parçalanmış ancak üzerindeki pislikler yalanarak temizlenmiş olurdu. Temiz derisinden pıt, pıt, pıt diye kan damlardı. Gözyuvarlarındaki kocaman, siyah gözbebeği büyümüş olurdu; Öğğk diğer ayağındaki çorabı çıkarıp paçasını sıvar ve ne olacağını görmek için çıplak bacağını karanlığa uzatırdı.

Bütün yaz boyunca Öğğk'ün ayak ve el parmaklarındaki deri aşınırdı ve parmaklarından şapır şapır kan damlardı. Her defasında zehirli bir ısırıkla, bir parça zehrin eşliğinde daha büyük bir şeyin talimini yapıyordu. Korku aşısı oluyordu. Bir çakal ayağınızı kemirdikten sonra, gelecekte berbat bir işiniz olsa veya berbat bir evlilik ya da askerlik yapsanız bile size bana mısın demeyecektir.

Talihsiz Echo: Şunu bilin. Öğğk Casey ile çıktığım ilk gece İtalyan yemeği yiyoruz ve Öğğk bana, "Seni yılan soktu mu?" diye soruyor.

Üzerinde mont olduğu için kolunun ne kadar *sakatlandığının* farkına varamıyorum.

Sanki bu benim kusurummuş gibi beni teşvik etmeye devam ediyor ve "Bunca yıl yaşamış bir insanın üzerine bir kokarcanın kokusunu püskürtmemiş olmasına inanamıyorum..." diyor.

Sanki maksimum dikkat ve mahrumiyete dayalı bir hayatım varmış gibi.

Öğğk, önündeki spagetti tabağına bakıp iç geçiriyor ve kafasını sallıyor. Sonra kafasını yana çevirip bana tek gözüyle bakıyor ve "Eğer hiç *kuduz* olmadıysan, bu hiç yaşamadığın anlamına gelir" diyor.

Küstahlığa bakar mısın? Mübarek sanki ermiş!

Artık anlayın. Direksiyondan vitesli arabayı bile kullanamadı.

O geceye kadar hayatında *ravyoli* görmemişti.

Dr. David Schmidt (x *Middleton Hekimi*): Casey'lerin küçük piç oğlu ailesine ısırıldığını söylemeye zahmet etmeden

önce de kendisinde bazı belirtiler vardı. Kuduz bulaşmış hayvanın salyasında virüs olur. Isırdığında veya yaladığında, hatta hapşırdığında bile hastalığı bulaştırır. Size bulaştıktan sonra virüs, merkezi sinir sisteminiz boyunca yayılır ve omurganız vasıtasıyla, üreyebileceği yer olan beyne ulaşır. Hastalığın ilk aşamasına "tutulma" denir; çünkü hasta insanda hiçbir belirti yoktur. Kişi hastalığı bulaştırıyor olsa bile kendini iyi hisseder ve iyi görünür.

Bu örtük aşaması birkaç gün içinde başlayıp yıllar boyunca sürebilir. Bu süre zarfında kişi salyasıyla insanlara kuduz bulaştırabilir.

Bodie Carlyle: Öğğk zirve deneyimlemektense avlanmaya gitmek istedi. "Hayatım değersiz ve sıkıcı olabilir ama en azından benim hayatım; fabrikada üretilmiş, ikinci el, kalitesiz bir hayat değil" derdi.

Vurucu Dunyun (q *Çarpışma Partisi Üyesi*): Çıngıraklıyılan tarafından sokulmak, geri kalmış bir teknoloji gibi görünüyor.

Dr. David Schmidt: İşin tahammül sınırlarını aşan yanı, Yedi Bela Casey'nin popüler bir çocuk olmasıydı. Öyle olsa gerekti. Son on yılda altı erkekte kuduz teşhis ettik. Ve bu altı vakanın altısı da Buster'ın kendisiydi. Ne var ki, kırk yedi kıza kuduz bulaşmıştı ve kızların çoğu Buster'la aynı okula gidiyordu; içlerinden iki tanesi de Buster'ın öğretmeniydi. Bunun dışında, aynı zamanda üç tanesi, babanın adını açıklamadan hamileliğini sonlandırmayı tercih etti.

LouAnn Perry: Olaya nasıl bakarsanız bakın, Buster'ın o civarda olup Şişe Çevirme oynaması tehlikeliydi.

Polk Perry (x *Çocukluk Komşusu*): Hikâye, Öğğk Casey'nin neredeyse bütün hayatı boyunca kuduz virüsü taşımasıydı.

Beynindeki o türden bir mikrobu büyütmek, Öğğk'ü çıldırtmıştı. Yine de ahalinin büyük kısmı, deli insanların çekici olduğunu söyler.

LouAnn Perry: Buster beni hamile bırakmadı ancak bana sık sık kuduz mikrobu bulaştırdı. İlkinde, beşinci sınıftaydık ve okuldaki Noel kutlamasında ökseotunun altında ayakta duruyorduk. Beyaz gömleğimin üzerine kırmızı kadifeden kolsuz elbisemi giymiştim, sahnede ön sıranın ortasında duruyordum ve "Oh Holy Night" şarkısını söylüyorduk, herhangi bir melek kadar tatlı notaları söylüyorduk, saçlarım melek saçı gibi belime kadar lüle lüle iniyordu, hoşluğun resmi gibiydim ve bir öpücükle kuduz oldum.

Yedi Bela Casey sayesinde.

Dr. David Schmidt: Doğruyu söylemek gerekirse, bütün enfeksiyonların suçunu tek bir çocuğa atamam; ancak, Yedi Bela Casey kasabadan ayrıldıktan sonra burada bir tane bile kuduz vakası olmadı.

LouAnn Perry: Kızların çoğu aynen benim gibi kuduza yakalandı. Üniversite birinci sınıftaki kızların neredeyse yarısı. **Brenda Jordan**, Cadılar Bayramı'nda Casey'den sonra sıra kendisine geldiğinde elmaları ağzıyla tutmaya çalışırken kuduz olduğunu iddia etti; işin aslı, Buster'ı öpmüştü.

Yedi Bela Casey yılanları nasıl görüyorsa, kızlar da Buster'ı öyle görüyordu. Ailelerinizin size asla gitmemeniz gerektiğini söylediği bir yer gibiydi. Öte yandan, küçük bir hata, sonradan yapılacak büyük bir hatadan sizi korur.

Casey'yi öpmek gibi hatalar, çoğu zaman, eğer o hatayı yapmamışsanız en büyük hatadır. Yakışıklı bir oğlan size iki üç kez kuduz mikrobu bulaştırdığında, uslanıp, hayatınızın sonuna kadar sizi heyecanlandırmayacak bir adamla evlenirsiniz.

Talihsiz Echo: İkinci randevumuzda, Öğğk parktaki yaprakları karıştırmak istedi. Kuduz kapmanın en sağlam yolu yarasalarla ilişkiden geçer. Yaprakların altına bakarsanız sizi ısıracak bir yarasa mutlaka bulursunuz. Kurumuş yaprak öbeğine atlamadan önce *bunu* mutlaka aklınızda bulundurun.

LouAnn Perry: Hikâye, o çocuğun son derece popüler olmasından ibaret. Sadece babası varken öyle değildi sanırım.

Vurucu Dunyun: Ne kadar saçma, değil mi? Cinsel açıdan aykırı, on üç yaşında, çıngıraklıyılan zehri bağımlısı ve kuduz... Bu çocuğun her babanın kâbusu olabileceğini söylemek yerinde olur.

LouAnn Perry: Hikâye, Yedi Bela Casey'nin, bir kızın telafi edebileceği kadar genç olduğu bir dönemde yapma ihtiyacı duyduğu bir hata olmasından ibaret.

Bodie Carlyle: Biz çölde, dünyanın geri kalan kısmından üç ufuk uzaktayken, Öğğk gözlerimin içine bakmaya devam ederek, "Kalp atışını hissediyor musun?" diye soruyor.

Bense postu hissediyorum. Postu okşuyorum. Yeraltındaki postu. Gömülü postu. Elim, hâlâ kemik kadar solgun. Köfte yağı kokuyor elim ve kaygan.

Güneşte olduğum için tenim yanıyor; kafamı sallayarak evet diyorum.

Öğğk gülümsüyor ve "Elini çıkarma" diyor.

Çat diye ses gelene kadar kürkün yumuşaklığını ve sıcaklığını hissediyorum; sonra bir şey başparmağımla işaretparmağımın arasındaki boşluğu delerek içine giriyor, oradaki derimin dokusuna sivri bir şey batıyor ve kolum o kadar çok titriyor ki, dirseğimden omzuma kadar çıkan dar tünelin duvarlarını dövüyor; köprücük kemiğim o kadar acıyor ki kolumu dışarıya çıkarmak için uğraşıyorum.

Öğğk arkadan kollarını göğsüme doluyor ve beni çekip çıkarıyor.

Elimde iki delikli bir iz yok. At nalı şeklinde çakal ısırığı da yok. Kan tek, büyük ve karşılıklı bir delikten boşalıyor.

Öğğk kana ve kanın damladığı deliğe bakıyor ve "Isırılmışsın" diyor. "Uzun ayaklı bir tavşan ısırmış."

İkimiz de el ve ayaklarımızdaki minik deliklerden kan damlatıyoruz; kızgın güneşte kavrulan kuma düşen kanımızı seyrediyoruz ve Öğğk, "İşte" diyor, "bildiğim kadarıyla, kilise tam da bunu yapmak istiyor olsa gerek."

10
Kurt Adamlar

Dr. Phoebe Truffeau (x *Epidemiyolojist*): Kadim kültürler tarafından tecrübe edilmiş en eski batıl inançlardan biri, kurtların dadandığı gölcüklerden asla su içilmemesidir. Atalarımız ya kurt sürüsü tarafından öldürülmüş av hayvanlarından –mesela geyikten veya karacadan– uzak durmuşlar. Ya da bu inanca riayet edilmediğinde –veya kısaca bir kurt tarafından ısırılması durumunda– o kişinin, yarı insan yarı kurt bir canavara, kana susamış ve vahşi bir efsanevi yaratığa, yani kurt adama dönüştüğüne inanmışlar.

Tevrat'taki, domuz etinin ve kabuklu deniz ürünlerinin yenmemesine ilişkin yasak, nasıl atalarımızı trişinoz veya salmonella yüzünden feci şekilde ölmekten korumuşsa, kurtlarla

ilgili bu ilkel batıl inançlar da, tarihsel olarak dünya çapındaki memeli türlerine bulaşan negatif polariteli RNA virüsleriyle morfolojik açıdan aynı cins olan *Lyssavirus* mikrobunu taşıyan salyadan uzak durmalarını sağlamıştır.

Denise Gardner (x *Emlakçı*): Margot'un arkadaşlarıyla buluşmak için kapıyı tekmelemesi hâlâ hatırımda. Sanki her gece Cadılar Bayramı'ymış gibi, hepsi siyah dantelli elbise ve file çorap giyiyordu.

Kazağına sanki tüylü aksesuarmış gibi minik bir yaratık iliştiriyordu. Sanki broşmuş gibi. Korkunç, küçük pençeleri siyah kazağını sıkıca tutuyordu veya bazı geceler Margot saçını topuz yapıp üzerine yarasa yuvası yerleştiriyordu veya bunu yüzünün bir tarafından sallandırıp tek küpe gibi görünmesini sağlıyordu. Gotik arkadaşları onları isterdi... Kayışımsı minik iğrenç yaratıkları... Yarasaları kastediyorum, Margot'un arkadaşlarını değil. Evde hayvan besleyecek olan vampir gençler için tüyler ürpertici yarasalar mükemmeldir. Bütün arkadaşlarında yarasa vardı. Bunun sebebini bilmediğimiz için bize yazıklar olsun. Tehlikeli oldukları için, evcil hayvan dükkânlarında köpek veya kedi yavrularının yanında satılamıyorlardı. Yani kocam Sean böyle olduğunu söyledi.

Sean Gardner (x *Müteahhit*): Kızımızın adı Margot'tu; ancak, vampir arkadaşları ona "Canavar" diyordu. Yarasasına "Minik Canavar" adını verdi, sonra da ismini kısaltıp "Monty" dedi.

Dr. Phoebe Truffeau: Casey'lerin salgın hastalığından önce, modern zamanlarda en büyük salgın, ithal protokolünde yapılan bir dikkatsizlik sonucu meydana gelmiştir. Yabancı Ülkeden Gelenlere Uygulanacak Karantina Tüzüğü'ne (42 CFR 71.54) göre, Amerika Birleşik Devletleri'nde yarasaları evcil hayvan olarak satmak yasaktır. İthal edilmiş yarasalar hayvanat

bahçelerine veya araştırma enstitülerine gönderilir. Ancak, 1994 yılında yalnızca bir kez yapılan prosedür hatasıyla birkaç bin Mısır yarasası (*Rousettus aegypiacus*) evcil hayvan mağazalarında satılmak üzere ülkeye girmiştir.

Sean Gardner: Margot'a Noel hediyesi olarak yarasa satın aldık. Düzelteyim: Yarasayı o satın aldı. Annesiyle ben, parasını ödedik. Üç yüz dolar tuttu; Mısır veya lanet olası bir yerden almamız gerekti. Yarasanın maması da bir servete mal oldu. Yarasa Yiyeceği veya Yarasa Öğünü. Saçma sapan bir çöp işte. Annesi onun yanına bile yaklaşmadı.

O Minik Monty berbat kokuyordu.

Dr. Phoebe Truffeau: Her yıl, kuduz bulaşan insanların toplamının sadece yüzde 20'si bir hayvan tarafından ısırıldığını veya tırmalandığını bildiriyor. 1995 yılının Mart ayında Washington eyaletinde, yatak odasında bir yarasa bulunan dört yaşındaki kız buna tipik bir örnektir. Çocuk hayvana hiç dokunmadığını söylediği için hastalıktan koruyucu tedaviye başlanmadı. Akabinde hem çocuğa, hem de yarasaya kuduz bulaştığı ortaya çıktı.

Dağsıçanları örneğinde, bir hayvan, önceden içinde hasta bir hayvan yaşamış yuvaya girdiğinde hastalık hemen ona da bulaşır.

Virüs öncelikle salyayla bulaştığı için, öksürük veya hapşuruk gibi küçük bir hareket bile virüsün hemen yakındakilere geçmesine neden olur. Asansör veya uçak kabininde virüs kesinlikle bulaşır. Teknik açıdan konuşmak gerekirse, kuduz kapmak, üşütmek kadar kolaydır. Ancak, üşüttüğünüzde hastalığın belirtileri hemen kendini göstermeye başlar.

Denise Gardner: Öğretmenleri Margot'un huzursuz ve sinirli davrandığından şikâyet ettiler. Yerinde duramadığını söylediler. Dengesizdi. Bazen de endişeli. O bizim sorunlu çocuğumuzdu. Minik gotik arkadaşları da onun gibi davranı-

yordu; daima hırçın ve kaba. Tek kelimeyle korkunç. Ama biz durumu hiç anlayamadık. En sonunda, Margot Medeniyet Tarihi dersinden düşük not alınca, pratisyen pediyatri uzmanı, ona Ritalin yazdı.

Dr. Phoebe Truffeau: Virüsü kaptıktan sonra, tipik olarak hasta, ısırıldığı veya tırmalandığı bölgelerde karıncalanma hisseder. Enfeksiyon mukoza zarıyla bulaşırsa, hastanın o bölgeleri aşırı duyarlı olur. Virüs ağız-üreme organlarına temasla bulaşmışsa, ki bu da Öğğk serotipi vakası gibi görünüyor, üreme organlarını ve üreme organlarının çevresini etkileyen daha önceden belirtilmiş karıncalanma hissinin hiç de kötü olmadığı tespit edilmiştir. Bu zevk veren durum, salgın hastalığın topluma neredeyse fırtına hızıyla bulaşmasına sebep olur.

Sean Gardner: Belirtileri arasında içekapanıklık ve antisosyal davranışlar, düşmanca saldırganlığı izleyen soyutlanma vardı. Hastalık Kontrol Merkezleri bu belirtileri gösteren bütün gençleri tedavi etseydi... Sonuç olarak hiçbir hükümetin o kadar fazla parası yoktur.

Dr. Phoebe Truffeau: Altı ila dokuz gün süren ve "tutulma" evresi olarak da bilinen kuluçka evresinde virüs, enfeksiyon bölgesine bitişik dokuda kendi kendini üretmeye başlar. Geri giden aksoplazma akış, virüsü merkezi sinir sisteminin içinde hızlıca hareket ettirir. Beyin sapındaki nöronal hücrelere, medülla, hipokampüs, purkinje hücrelere ve beyinciğe bulaşır –bunları istila eder, kendi kendini üretir ve her hücrenin içinde tomurcuklanır– ve bu süreçte omurilik, beyin ve aksonların bozulmasına ve beyin dokusunun demiyelinizasyonuna sebep olur.

Virüs direnci arttıkça vücuttaki en fazla zayıflayan dokular, özellikle de tükürük bezleri en son evreye geçer. Belirtilerin ilk safhasında, yani prodromal dönemde hastada ateş, mide bulantısı, baş ağrısı, yorgunluk ve iştah kaybı olur.

Sean Gardner: Açıkçası çocukların davranışlarına bakarak şüphelenmediğimiz için kim bizi suçlayabilir? Özellikle de nasıl dans ettiklerine bakıp.

Denise Gardner: Sean kızımın ruh halini dinlediği müziğe bağladı.

Sean Gardner: Eşim de sebebin video oyunları olduğunu söyledi.

Dr. Phoebe Truffeau: Prodromal dönemden sonraki duyusal-eksitasyon dönemi, tükürük salgısının artması, kasların seğirmesi, uykusuzluk, aşırı saldırganlık ve ısırmaya veya çiğnemeye düşkünlük olarak tanımlanabilir.

Hastalığın kuluçka süresi dolmuşsa ve hasta şüpheli davranışlarda bulunuyorsa, hastalık artık tedavi edilemez. Hastalığın üçüncü ve son aşaması felç ve komadır. Beyin doku örneklerine kuduz antikorları uygulayıp floresan mikroskobu altında inceleyerek yapılacak olan otopside antijenler açığa çıkacaktır.

Denise Gardner: En kötü zamanda Sylvia Leonard aradı. Margot'un minik gotik arkadaşlarından Dean Leonard'ın annesi. Neyse, Sylvia telefon etti ve selamlar, Dean'in beslediği yarasa nalları dikti, dedi. Minik topaç, Dean'in çamaşır çekmesine kıvrılmış, bugün de cennete uçmuş. Ölmüş. Ve Sylvia şunu öğrenmek istiyor: Margot'un yarasası hasta oldu mu? Sylvia şunu öğrenmek istiyor: Satış fişini saklamış mıyız; sakladıysak, uğraşıp para iadesi almak için bizimkini kullanabilir miymiş?

Margot'un yatağının altındaki ayakkabı kutusunu çıkarıyoruz; kokudan her an bayılabiliriz. Kutunun kapağını açmıyoruz bile. Kocam Sean kutuyu arka bahçeye götürüyor ve Minik Monty'yi Margot'un sahip olmak için yalvarıp yakardı-

ğı diğer kemirgen ve hamster ve yavru kedi ve japon balığı ve kertenkele, muhabbet kuşu, kobay faresi, fare ve tavşanın yanına gömüyor.

Dr. Phoebe Truffeau: Kelimenin kendisi, İsa doğmadan üç bin yıl önce kullanılan ve "şiddet göstermek" anlamına gelen, Sanskritçe *rabhas* kelimesinden gelmektedir. On dokuzuncu yüzyılda virüs dünyanın her yerinde, özellikle de Avrupa'da yaygındı. Avrupa'daki insanlar kendilerine kuduz bulaşacağından korkarak intihar ediyordu.

Akranları, kuduz bulaşanları veya hakkında bulaştığına ilişkin söylenti dolaşanları, korktukları için öldürüyordu. Veya sevdikleri için.

Tarihte virüs birkaç memeli türüne geçti. Hastalık 1700'lerde ağırlıklı olarak kırmızı tilkilerde (*Vulpes vulpes*) mevcuttu ve bu hayvanlar İngiliz tarzı tilki avı için ithal edildiğinde Amerika'da kendine sağlam bir yer buldu. 1800'lerde kokarcalar (*Mephitis mephitis*) kuduz hastalığıyla o kadar ilişkiliydi ki, o dönem kokarcalar için kullanılan popüler isim "Phobey Kedileri"ydi. 1960'lardan sonra, bildiğimiz rakun (*Procyon lotor*) kuduz hastalığının en fazla bulaştığı türdü. Kuduz kadar etkili olmasa bile, çakallar (*Canis latrans*) yılda ortalama elli enfeksiyona sebep oluyor. Böcekçil yarasalar ise yılda ortalama 750 enfeksiyona.

Lyssavirus'in Öğğk serotipinden önce, kuduz hastalığından ölenlerin sayısı yılda yüz bin kişiyi geçmedi ve ölenlerin çoğu tropik veya astropikal bölgedendi. Yılda kuduz hastalığına bir milyar dolar harcanıyor ve aşı yapılıyor olmasına ve kamuoyunun duyarlılığına rağmen 1993 yılında hayvanlardaki enfeksiyon tarih boyunca en yüksek noktaya ulaşmıştı.

Yedi Bela Casey'ye atfedilen salgın hastalığa bağlı olarak kuduz virüsünü taşıyan memelilerin en büyük bölümünü insanlar oluşturuyor.

Sean Gardner: Anladığım kadarıyla iki çeşit kuduz var. Bir tanesi, kuduz olan kişinin delirmediği ve kimseyi ısırmadığı "sakin" kuduz. Hasta, yorganının altında top gibi büzülür ve ölür. Bir de milletin yüzde 80'inin yakalandığı normal kuduz türü vardır ki, bunun adı "saldırgan kuduz"dur. Kişi sersemler, küfür eder, sağa sola sallanır, Dünya Bebekleri koleksiyonu da dahil olmak üzere yatak odasındaki her şeye vurur ve babasına, "Pis, bok yiyen, aşağılık, işe yaramaz sik kafalı..." der. Sonuç olarak kızımız Margot'a bulaşan kuduz, bu türdendi.

Denise Gardner: Yazıklar olsun bize; ama sanırım Margot on üç yaşına girdiği ve ilk kez saçını siyaha boyattığı için yas tutmuştuk.

Dr. Phoebe Truffeau: İlkel dönemlerde bestiyalite için konmuş yasakların, insanlara geçecek *Lyssavirus*'u veya herhangi bir hastalığı önlemeyi amaçladığı iddia edilebilir.

Kadim kültürlerde de, herhangi bir papazın piç evladının sonradan kurt adam olacağı konusunda halk uyarılmıştır. Ensest ilişki sonucu doğan çocuklar da buna dahildir.

Denise Gardner: Yazıklar olsun bana; ama Margot'ta kuduz olabileceğinden şüphelenip, ardından buna ilişkin ilk ipucunu elde ettiğimde, Margot'un numara yaptığını sandım. Margot ve gotik arkadaş grubunu izlerken, kaba ve tuhaf olmaya çalışıyorlar gibi gelmişti bana. Bunu o kadar abarttılar ki, sanki en büyük *hayalleri* kuduz olmaktı. Önceden de söylediğim gibi, bana yazıklar olsun.

Dr. Phoebe Truffeau: Virüs, kendi kendini üretip duyu ve motor sinirler tarafından iletildiği anda, vücutta yayılmasına ve etrafındaki insanlara bulaşmasına rağmen kuduz olmuş hasta aylar boyunca hiçbir belirti göstermeyebilir. Bu senaryo, süper bulaştırıcı olduğu iddia edilen Yedi Bela Casey'nin olayıyla örtüşüyor.

Epidemiyolojistler artık "İlk Hasta" terimini kullanmıyorlar. On veya daha fazla enfeksiyon bulaştıran herhangi bir bireye artık "süper bulaştırıcı" deniyor. "Tifolu Mary" Mallon tifo için neyse, Gaetan Dugas AIDS için neyse ve Liu Jian-lun SARS için neyse, Yedi Bela Casey de kuduz hastalığı için odur.

Sean Gardner: Kızımız Margot'a ne olduğunu biliyorsunuz. O kadar fazla arkadaşı öldü ki hepsini birlikte gömmemiz gerekti. Ölenlerden biri de Dean Leonard'dı. Gotik bir çocuğu gömmek farklıymış. Evet, çok üzücüydü; ama normal cenaze kadar kötü değildi. Şu bir gerçek ki, Margot hastalanmadan öncekinden çok daha iyi –ve sağlıklı– görünüyordu. Hepsinin giyinip kuşanması ve ağırbaşlı görünmesi bana Margot'un lise mezuniyet balosunu hatırlattı. Ancak hiç kimse dans etmiyordu. Gülümsemiyordu. Kahkaha atmıyordu. Herkes hüzünlüydü ve siyah giymişti.

Tamam, tamam, *aynen* lise mezuniyeti gibi görünüyordu.

11
Arılar

Talihsiz Echo (q *Çarpışma Partisi Üyesi*): Bakın. Bir yıl, Bağımsızlık Günü, bütün Casey klanı pikniğe gidiyor. Mangalda mantar ve soslu et var. Bütün teyzeler ve amcalar, bütün kuzenler, Casey'lerin arazisindeki örtülerin veya katlanır sandalyelerin üzerine yayılmış, mısır yiyor. Herkes birbirine sarılıyor, birbiriyle tokalaşıyor.

Her şeyi kontrol eden, her şeye sahip olan büyükler açık havada bile piknik masasında oturuyor. Geri kalanlar ise tozun toprağın içinde. Esther ve Hattie ve Bel öldüğünden, büyüklerin aklı biraz karışmış halde ama çoğu yine aynı.

O güneşli gün önce bir arı, sonra başka bir tanesi büyüklerin masasının üzerinde vızıldadı. Yaşlı nineler ellerini sallayıp

onları uzaklaştırmaya çalıştı. Sonra masa arılarla doldu. Arılar, büyüklerin üzerini kapladı.

Şerif Bacon Carlyle (x *Çocukluk Düşmanı*): Kasaba hekimi şunu sordu: Vefat edenlerden herhangi bir tanesi arılara el sürdü mü? Kendisine şunun söylenmesini istiyordu: İçlerinden herhangi bir tanesi arıcılık yapmış mı? Hekimin "sürü çeken" dediği bir şey, saldırıyı açıklayabilirdi.

Yeşil Taylor Simms'in Alan Notlarından (q *Tarihçi*): Nasonov hormonu. Küçükparmağınız boyutundaki plastik bir ilaç şişesi, arıları çeken bir madde yayar ve bu madde, beş bin balarısının kanatlarını çırparak bu maddeyi havaya saçmasına eştir. *Apis mellifera*, yani bildiğimiz balarısı bu kokuyu takip eder ve yeni kovan yapmak üzere çatlak veya açık alan arar.

Bu arılara elle vurmak, arıların "alarm" hormonu yaymalarına sebep olur ki, bu da saldırıya geçecek diğer arıları çeker. Kendilerine en fazla saldıran hayvan ayı olduğu için katil arılar kendilerine saldıran kişinin gözlerine, burnuna ve açık ağzına, yani kulak da dahil, kara açıklık olarak görünen her yere odaklanıp sürü olurlar. Kurbanın nefesiyle salgıladığı karbondioksit, saldıran arıları daha da saldırganlaştırır.

Arı sürüsünü çeken maddede tatlı, bayıltıcı narenciye kokusu vardır. İnsanlar tarafından neredeyse algılanmaz. Nasonov feromonu aşırı kuvvetli olduğundan, plastik şişeyi sızdırmaz cam kavanoza koymak, sonra da sızdırmaz kavanozu derin dondurucuda saklamak tercih edilen bir yöntemdir.

Vurucu Dunyun (q *Çarpışma Partisi Üyesi*): Güneşi kapatan bulut gibiydi; büyük ve kara kahrolası bir fırtına gibiydi. Uğulduyordu. Güneşli ve hoş bir günün ortasında yağmur yağmaya başladı. Ancak su yerine arı iğneleri düşüyordu. Harbiden. Büsbütün acı yağıyordu.

Talihsiz Echo: İnsanlar arabalarına koşuyordu; ağızları arı iğnesiyle dolana kadar çığlık attılar. Arılar yüzünden nefessiz kalıp boğuldular; iğneler hem vücutlarına battı, hem de onları boğarak öldürdü. Kasaba taşıyıcı kontrolü müdahil olana kadar zaten Öğğk'ün amcası Clem ölmüştü. Teyzesi Patty ve amcası Cleatus da. Amcası Walt ise hastanede öldü.

Vurucu Dunyun: FBI'daki bok kafalılar, Öğğk öldükten sonra bize Çarpışma Partisi Gecelerini sordu; aynı ajanlar arı hikâyesine bayıldılar. O kadar bayıldılar ki yeterince hızlı not alamadılar.

Talihsiz Echo: Sakin olun. Kimse buna cinayet demedi. En azından şimdilik.

Vurucu Dunyun: Ne kadar tuhaf, değil mi? Eski Ahit'te anlatılan olaylardan biri gibi: Katil Arı Pikniği, Fare Boku Saldırısı, Pire Vebası ve Ölümcül Örümcek Avantası. Sonraki Şükran Günü akşam yemeğinde, yedi ihtiyar öldüğü için bir sonraki kuşak evde kaldı. En yaşlı Casey'ler yetişkinler masasını orta yaşlı çocuklara bıraktı. Kuşatma bitti. Asa devredildi.

— 12 —
Yemek

Talihsiz Echo (q *Çarpışma Partisi Üyesi*): Zamanı durdurmak için Budist rahipleri nasıl ki kum mandalaları, **Irene Casey** de nakış yapıyorsa, aynı şekilde, Öğğk de am yalıyordu. Yüzünü bacaklarımın arasına yerleştirip dilini içime sokardı. Dirseklerinin üzerine yükselip dudaklarını şapırdatırdı; çenesinden salyalar akardı ve Öğğk, "Kahvaltıda tarçınlı bir şey yemişsin..." derdi. Dudaklarını yalayıp, "Yumurtalı ekmek değil... başka bir şey" derdi. Burnundan güçlü bir şekilde nefes alıp, yalanıp yutkunduktan sonra gözleri parlardı. "Kahvaltıda Constant Comment marka yeşil çay içmişsin. Tarçın kokusu ordan geliyor" derdi.

Tat ve kokumdan bütün günümün envanterini çıkarırdı: çay, yağsız tam tahıllı tost, sade yoğurt, böğürtlen, soya sandvici, bir avokado, bir bardak portakal suyu ve pancar salatası.

"Ve kendine soğan halkası sipariş etmişsin" deyip dudaklarını şapırdatırdı. "Büyük boy hem de."

Ben ona "Am Medyumu" derdim.

Bodie Carlyle (x *Çocukluk Arkadaşı*): Çoğu ailenin bir masanın etrafına oturması, yemek duası etmesi, yemekleri elden ele geçirip yemesi, ikinci porsiyonları yemesi, turta ve kahveyi buyur etmesi, sonra bir kahve daha içmesi ve bulaşıkları yıkaması için geçen sürede, Casey ailesi sadece bir lokma ısırabilir. Köfte veya tonbalığı güvecinden bir lokma alırlar ve çiğnemeye devam ederler. Sadece yavaş yemekle kalmayıp, aynı zamanda bu arada konuşmazlar, kitap okumazlar veya televizyon izlemezler de. Bütün dikkatlerini ağızlarının içine verirler; çiğnerler, tat alırlar, hissederler.

Talihsiz Echo: Gerçekçi olun. Heriflerin çoğu dilini kaç kere çevirdiğinin hesabını tutar. Hava almak için geriye çekildiklerinde, sizin zevkinizi kronometreyle ölçerler. Ve yalayışa karşılık yalayış olduğu için bunun ona vereceğiniz zevkle dengede olacağını bilirsiniz. Dolayısıyla yalayıştan sonra siz de onu yalayacağınız için asla rahatlayamazsınız ve boşalamazsınız; çünkü gösterge çalışmaya devam eder. Her yalayış, onun sizi tekrar yalaması için bir yatırımdır.

Muhasebe tutmaktan ve vergileri ödemekten nefret eden, tasarruf hesabını veya kredi kartı bakiyesini sorunca sadece omuz silken herifler bile dilleriyle organınızı tam tamına kaç kere yaladığını hiç sektirmeden söyleyecektir. Borçlu olduğunuz geri ödemeyi de. İş hemen bitsin diye aklı saatte olan işçiye veya kafasını rakamlarla bozmuş muhasebeciye eşit cinsel ilişki partneri.

Bu, bütün erkekler için geçerlidir; Öğğk Casey hariç. Dilini içinize sokar ve aradan yıllar geçer. Dağlar aşınır.

Edna Perry (x *Çocukluk Komşusu*): İngiltere'de Noel akşamı yemeğinizi yerken tabağınızdan karanfil tanesi çıkarsa, bu, sizin kötü adam olduğunuz anlamına gelir. Otomatikman. Tabağınızda ince bir dal bulursanız, aptalın tekisinizdir. Tartışmasız. Ve yediğiniz şeyden bir lokma aldığınızda ağzınıza bez parçası gelirse, millet sizin kaltak olduğunuzu bilir. Bir Noel akşam yemeğinde kaltak damgası yediğinizi düşünün; buna rağmen **Irene Casey** bunu bir kitapta okuduğuna yemin ediyor.

Talihsiz Echo: Bir keresinde, yüzü bacaklarımın arasında olan Öğğk nefes almak için yüzünü kaldırdı, ağzına kaçmış olan bir kasık tüyünü dilinden aldı ve "Bugün ne oldu? Kötü bir şey olmuş..." dedi.

Ona bu konuyu unutmasını söyledim.

Beni yaladı, gözlerini döndürdü, bir daha yaladı ve "Park cezasıyla ilgili bir şey mi? Hayır, daha kötü bir şey..." dedi.

Ona bu konuyu unutmasını söyledim. Hiçbir şey olmadı, dedim.

Öğğk beni bir kez daha yaladı ancak bu defa daha yavaştı; dilini ileri geri hareket ettirdi. Nefesi sıcaktı; yukarıya baktı ve ben ona bakana kadar bakmaya devam etti. Yeşil gözlerine baktım. "Üzgünüm" dedi. "Bugün işten ayrıldın, değil mi?"

Siktiriboktan salak işim, siktiriboktan cep telefonlarını satmaktı.

Öğğk burnuyla ve tadınızdan her şeyinizi ortaya dökebilirdi. Karşınızdaki Öğğk Casey'ydi. Hep haklıydı.

Ve yaşadığım orgazmların arasında ağlamaya başladım.

Yeşil Taylor Simms'in Alan Notlarından (q *Tarihçi*): Her ailenin kendisine ait bir kutsal kitabı vardır ancak çoğu bunu açık bir şekilde ifade edemez. Bunlar insanların kimliklerini

güçlendirmek için tekrar edip durduğu hikâyelerdir: Onlar kim? Nereden geliyor? Niye o şekilde davranıyor?

Öğğk, "Her aile sıradan, küçük bir tarikattır" derdi.

Basin Carlyle (x *Çocukluk Komşusu*): Gülmeyin ama Irene Fransa'da insanların pişirdikleri kekin içine metal nazarlık koyduğunu söyledi. Kural ise, nazarlığı ısıran kişinin bir sonraki yemeği hazırlaması. Ancak Fransa'daki insanlar o kadar bayağı ki, genellikle nazarlığı yutuyorlar. Böylece ev sahipliği yapmak zorunda kalmıyorlar.

Okuduğu kitaptan öğrendiğine göre, Meksikalılar yemek pişirirken içine İsa'nın bez bebeklerini de atıp pişiriyormuş. İspanya'daki millet yemeğinin içine hep bozuk para atıyormuş. Irene hep söyleyip durduğu, üstün kaliteli kek pişirmeyle ilgili minik bir broşürü bana gösterdi. Broşürde dünyanın her yerinde yapılan keklerden bir tarihçe vardı.

Irene Casey (x *Öğğk'ün annesi*): Anımsadığım kadarıyla Chet ve Buddy başlarda yemeğini yavaşça yemiyordu. Onları ben o hale getirdim. Hiç yoktan bir çikolatalı pasta var edip, Chet ve Buddy'nin bütün pastayı üç ısırıkta bitirmesini izlemek gerçekten zordu. Her ikisi de bir dilimi yutmak için acele eder, sonra bir dilim daha yutardı ve en sonunda pastadan geriye kirli tabaktan başka bir şey kalmazdı. Yemeklerimi içlerine çekerken başka bir şeyin planını yaparlardı veya bir kataloğu okurlardı veya radyodaki haberleri dinlerlerdi. Gelecekteki ayları yaşarlardı hep. Yolda kilometrelerce uzakta olurlardı.

Sadece, o ikisi masaya yiyecek bir şey koyduğunda durum değişirdi. Chet ne zaman kaz vursa, herkes masaya oturur ve kazın ne kadar lezzetli olduğunu anlatırdı. Veya Buddy birkaç alabalık tutunca bütün aile geceyi yemek yiyerek geçirirdi. Kaz yerken ette kalmış saçmalara dikkat etmeniz gerekirdi. Çiğnediğiniz yemeğe dikkat etmezseniz bunun bir bedeli olacaktır. Boğazınıza balık kılçığı kaçar ve boğulup ölürsünüz veya dama-

ğınıza sivri bir kemik batar. Veya vurulmuş kuşu ısırırken kırılan dişinizi tükürürsünüz.

Yeşil Taylor Simms'in Alan Notlarından: Casey'lerin evindeki kutsal kitap şunu buyurur: "Herhangi *lezzetli* bir şeyin sırrı, insanın canını *acıtmasındadır*."

Irene'in kimsenin canını acıtmaya niyeti yoktu. Sadece yemeklere bubi tuzağı kuruyordu; çünkü insanlara çok önem veriyordu. Umrunda olmasaydı size donmuş yiyecekler sunar, meseleyi de çözmüş olduğunu farz ederdi.

Basin Carlyle: Şunu unutmayın. Casey'leri en çok gördüğüm yer kiliseydi. Pazar günleri onları ayinde görüyordum, sonra da çiftlik binasının büyük salonunda imece usulü hazırlanan grup yemeğinde.

Milletin Irene'in şeftalili turtasını tatmasının asıl sırrı, gizlice içine kiraz çekirdeği koymasıydı. O çekirdek yanlışlıkla çene kemiğinizi bile kırabilirdi. Elmalı pudinginin sırrı ise içine bir sürü ceviz kabuğu kıymığı karıştırmasıydı.

Irene'in tonbalığı güvecini yerseniz konuşamaz veya *National Geographic* dergisinin sayfalarını karıştıramazdınız. Gözleriniz ve kulaklarınız, ağzınızın içine takılıp kalırdı. Bütün dünyanızı ağzının içinde tutardınız; **Irene Casey**'nin, tonbalığının içine saklayacağı top şekline getirilmiş folyoları hissetmeye ve tüm dikkatinizi buna vermeye çalışırdınız. Yavaşça yemek yemenin yan etkisi ise yemeğin tadını doğal olarak, gerçekten almanızdı ve yemeğin tadının daha iyi gelmesiydi. Diğer hanımlar daha iyi aşçı olabilirdi; ama siz bunu fark etmezdiniz bile.

Vurucu Dunyun (q *Çarpışma Partisi Üyesi*): Öğğk'ün babası, "Herhangi bir şey kaza gibi *görünürse*, hiç kimse size *kızmaz*" deyip dururdu.

Irene Casey: Erkekler acele etmeye, bir işi bitirmeniz için sizi zorlamaya gerçekten meyillidir.

Talihsiz Echo: İşte bekâr bir kızın sırrı: İlk çıktığınız adamla akşam yemeği yemenizin sebebi, onun sizi nasıl *sikeceğini* bilmektir. Sersem herif yemeği şapır şupur yiyorsa, aldığı lokmalardan hiçbirine bakmıyorsa, *o herifle* yatağa *girmemeniz* gerektiğini bilirsiniz.

Bodie Carlyle: Irene Casey'nin yaptığı yaş günü pastalarını görünce, kendi tembel annelerimizden ötürü yüzümüz kızarırdı. Bazen kirazlı yük vagonu ve vanilyalı yük vagonu ile birlikte buharlı bir treni çeken lokomotif şeklinde çikolatalı kek yapardı; sonra da açık yük vagonu ve tanker vagonu; hepsini farklı tatlarda yapardı, en sonuna da akçaağaç lezzetinde personel vagonu kondururdu. Kekin içine şaplanmış kürdanı bulmak şans getirir derler. Ancak, onun kekini tatmaktan korkmazsanız, damağınızda çam kıymığı ve kan tadı kalacaktır.

Logan Elliot (x *Çocukluk Arkadaşı*): İşin doğrusu, onun yemeğini çiğnemezseniz, o yemek sizi çiğnerdi.

Irene Casey: Bence, bir yemek size acıdan çok tat veriyorsa, onu yersiniz. Acı çekmek yerine, sefa sürüyorsanız yersiniz.

Basin Carlyle: Çiftlik binasındaki grup yemeklerinin, insanların muhabbet edip olup biteni öğrendiği sosyal bir etkinlik olduğunu sanıyorsunuz. Bunu söylediğim için benden nefret etmeyin ama Irene fırında tavuk veya üç farklı fasulyeden yapılmış salatasını getirdiğinde, millet sosyalleşeceği yerde ağzındaki çöpleri çıkarmakla meşgul oluyordu. Yemekleri makuldü ancak bir sürü harika dedikodunun yerini alıyordu. Kim karısının gözünü morartmış veya kim, kocasından boşanıyor konuları üzerinde durulacağı yerde, her grup yemeğinin sonunda her tabağın yanında gerçek çöp yığını oluyordu. Çekirdek ve taş ve ataşlardan ibaret bir çöp yığını. Raptiye kadar sivri bütün karanfillerden.

Edna Perry: Noel geldiğinde yabancı insanlar, içine minnacık bebek İsa sakladıkları bir kek pişiriyorlar. Çocuk İsa'yı bulan kişinin yeni yılda özellikle kutsanmış olacağını söylüyorlar. Düşünün, basbayağı plastikten yapılmış minik bir oyuncak bebek. Ancak **Irene Casey**, un ve şekerle uğraşırken hamurunu kıvırıp içine kepçe kepçe bebek İsa yerleştiriyordu. Her lokmaya çocuk İsa koyuyordu. Belki de daha fazla insanın kendini şanslı hissetmesini istiyordu. Ancak bu hiç doğru görünmedi; çünkü millet yediği pembe plastikten çıplak Kurtarıcı'yı öğürüp çıkarıyordu. Islak bebekleri doğurur gibi dudaklarının arasından çıkarıyorlardı. Isırıldığı ve kemirildiği için Kurtarıcı'mızın gülümseyen yüzünde kocaman diş izleri oluyordu. Çiftlik binasındaki Noel yemeğinde millet, kırmızı krepon kâğıdıyla süslenmiş uzun masalarda oturuyor ve tükürük kaplı İsa bebeğini her yere öksürüp çıkarıyordu ve bu hiç kutsal görünmüyordu.

Basin Carlyle: En çok sevdiğiniz çocuğunuz nasıl bazen en iyi çocuğunuz olmuyorsa –hatta bazen başınıza en fazla bela açan çocuğu seversiniz– aynı şekilde ahali de, sadece **Irene Casey**'nin grup yemeklerine getirdiklerini hatırlıyordu. Diğer yemekler, daha lezzetli yemekler, mesela **Glenda Hendersen**'ın cevizli şekerlemesi veya Sally Peabody'nin fırında pişmiş armudu gibi, sizi neredeyse öldürecek kadar boğmadığı için, onları bir daha aklınıza getirmiyordunuz bile.

Talihsiz Echo: Orgazm olduktan sonra, o defa içimde acı değil de bir *basınç* vardı; içinizdeki tampon kayınca nasıl hissediyorsanız aynen öyle. Sanki çişim gelmiş gibiydi. Öğğk iki parmağını içime soktu ve dışarıya pembe bir şey çıkardı. Herhangi bir dişten büyüktü. Tükürük yüzünden pürüzsüz ve parlaktı.

Çıplak olduğumuzda bile birbirimize dokunmuyorduk. Onunla benim tenimin arasında kuruduğu için yapış yapış

olmuş veya ıslak olduğu için kaygan, ter veya tükürük veya meni oluyordu.

Dirseklerinin üzerinde duran Öğğk iki eliyle birden kavradığı şeye bakıyor.

Sanki o elindeki şeyi içimden emerek çıkarmış gibi.

Haliyle, kalkıp elindeki şeye bakıyorum. Ama bu bir şaka.

Minik bir oyuncak bebek. Pembe plastikten yapılmış. Ve Öğğk, "*Bu* oraya nasıl girdi?" diye soruyor. *Annesinin* hep sorduğu soru.

Pis pis gülüyor ve "Bu şey beni şanslı kral yapıyor..." diyor.

Tükürüğünden bana kuduz bulaşmış olması sanki hiç önemli değilmiş gibi.

13
Çadır Kurmak

Bodie Carlyle (x ~~*Çocukluk Arkadaşı*~~): Pazar geceleri orada burada sürtmekten bitkin düştüğüm için Pazartesi sabahları aceleyle Cebir II dersine çalışıyordum. Bay Wyland yapmamız için bize altı veya sekiz saatlik ev ödevi verirdi ve ben ödevimi son dakikaya bırakırdım. Gözlerimi kapadığımda asıl şahidin, yani bu dersleri deneyimleyen kızın sesini hâlâ duyabiliyordum. Tat, koku, ses ve görüntü gibi değersiz duyular olan düşünceleri bir kabloyla dışarıya alamayacağınız için, asıl tanık her türlü denklemin her türlü adımını kullanarak konuşuyor; hatta çenesi düşüyor ve siz tebeşiri tutan elini izlerken, o, karatahtaya sayılar çiziktiriyor.

Sesi, "*X*, *Y*'nin kosinüsüne eşitse ve *Y*'nin değeri *Z*'den fazlaysa, *X*'in tamlayan faktöründe..." diyor. O dakikaya kadar ben zaten uykuya dalıyorum. Deneyimlemeye devam ediyorum ama bu defa kütükleri testereyle kesiyorum. Pazartesi sabahları, bütün öğrenebildiğim, tebeşir tozunun kokusu. Yeni bir çizgi çekmek için kadının tebeşirini her defasında tak-tak diye tahtaya vuruşu. İnteraktif Tahta değil, beyaz tahta bile değil; o kadar sıradan işte: Bildiğiniz karatahta. Üzerinden on veya yirmi yıl geçmiş olmasına rağmen asıl şahidin sağ elini kullandığını ve kollarını kıvırdığı kırmızı, uzun kollu bir süveter giydiğini söyleyebilirim. Ağzında hep kahve kokusu vardı. Birisi bana Gececi'nin eli dedi. Üstü güneşten yanmamış. Üstü ve eklemleri ve avcunun içi aynı renkte.

Beni sınıfta kalmaktan kurtaran bir tek şey vardı; o da, hiçbir boktan anlamayan Öğğk Casey ve bir eğriyi kırk parçaya bölen Bay Wyland'tı. Çoğu pazartesi günü Öğğk güneş doğmadan yatak odamın penceresine vururdu. Öğğk aradığı yuvayı bulana kadar birkaç tepeyi aşardık. Gömleğini sıvayıp kolunu dibine kadar yuvaya daldırdıktan sonra, Öğğk ona öğretmemi rica ederdi. Cebir. Tarih. Sosyal Bilgiler. Suçu örümcek ısırığına, zehre veya kuduz olmasına atardı; çünkü giriş portu çalışmıyordu. Bağlanmıştı ama hiçbir şey yükleyememişti.

Danny Perry (x *Çocukluk Arkadaşı*): Öğğk Casey karnının üzerinde kuma uzanır, dirseklerini yuvanın iki yanına dayayıp burnunu içeriye sokardı. Pis bir yuvayı koklayarak, aldığı kokudan içerideki hayvanın tavşan, çakal, korkarca veya zehirli örümcek olup olmadığını söylerdi. Hatta örümceğin *türünü* bile.

Öğğk Casey'nin arkadaşı olmak, hep sınava tabi tutulmak demekti. Arkadaşı erkekse, ne bulacağını bilmeden onun seçtiği karanlık bir yuvaya dirseğine kadar kolunu sokmak zorundaydı.

Bodie Carlyle: Çöldeyiz ve ufku yıkayan ışığı, ateş renklerini seyrediyoruz; Öğğk'e SENİ-GÖRÜYORUM adlı federal kanundan ve cebir hocasının elinin ne kadar solgun ve tuhaf göründüğünden söz ediyorum. Güneşe hiç çıkmamış bir el. Bir yabancının kahve tadı hâlâ ağzımda.

Ve Öğğk, "Kahretsin" diyor. Boştaki elini pantolonunun önüne sokup dişlerini gıcırdatıyor.

"Örümcek ısırığı ereksiyonu" diyor. "Hep böyle oluyor." Ve apış arasındaki şeyi saklamak için kıvranıp duruyor.

Yeşil Taylor Simms'in Alan Notlarından (q *Tarihçi*): Alfalatrotoksin zehirlenmesinin daha az ölçekli belirtilerinden biri de kronik priyapizmdir. Zehirlenmenin sebep olduğu ereksiyonları keşfeden Öğğk, ahalideki ona dair bir parça güveni de yok etti. Artık evine geri dönemezdi; aslında bunu yapmak *zorunda* da değildi. Varlıklı biri, insanların çoğunun köprüleri *yakmadığını* bilir. Yaksa, kayıp olur. Bunun yerine o köprüyü *satar*.

Cammy Elliot (x *Çocukluk Arkadaşı*): Geometri öğretmenimiz Bay Wyland aynı zamanda Cebir I ve Cebir II derslerini de verir ve bildiğimizi göstermemiz için bizi zorla tahtaya kaldırırdı; sonra kollarını kavuşturur, ağzının içinde dilini yanağına doğru çeker ve gözlerini ona doğrultup, "Sorun ne Bay Casey?" derdi.

Ve Öğğk başını çabucak eğerdi; çenesi aşağı bakardı ve kalçasını öne doğru uzatıp, parmaklarını tabanca gibi yaparak apış arasını işaret ederdi; çeliğin gümüş dişlerini rahatlıkla gördüğümüz fermuarı çadır gibi olmuş, doğrulmuş, öne fırlamış olan Öğğk, "Bay Wyland, efendim" derdi, "neredeyse iki saattir devam eden ciddi ereksiyon problemim var..."

Yalan yok. Birisi o sırada içini geçiriyor olurdu; ancak bu ses en önde oturan ve en yüksek notları alan öğrencilerden gelmezdi. Daha çok, duyduğu şeylere inanan, orta seviyedeki öğrencilerden gelirdi. Arkadaki birkaç sırada, düşük not alan

çocuklar ağızları kapalı bir halde, püskürmemek için kendilerini tutarak, bayılırcasına gülerdi.

"Bay Wyland hem hemcinsim hem de olgun bir adam olduğunuz için" derdi Öğğk, "bu durumun acı verici ve potansiyel olarak zararlı tabiatını takdir edersiniz."

Bay Wyland içindeki havayı bir seferde dışarıya salardı. Soluğunu bir seferde verirdi. Kavuşturduğu kolları göğsüne gömülürdü. Dudakları aralanır, en arkadaki, kemik rengine tütün kahverengisi karışmış dişlerini görebileceğiniz kadar aşağıya sarkardı.

"Sizce birisi buna bir baksa iyi olmaz mı?" diyen Öğğk kaşlarını çatardı; gözlerinde endişe ifadesi olurdu.

Tebeşirle tahtaya yazılmış olan denklem ortadan kaybolurdu; sınıfı terk ederdi. Geride tebeşir tozuyla karalanmış bir şeylerle, ereksiyon olmuş bir yeniyetmenin rezil, pis mucizesinden başka bir şey kalmazdı. Bay Wyland kafasında doğru cevabı tıpkı bir bilgisayar gibi hesaplamış ama çocukların önünde ayağa kalktığında dili tutulmuş olurdu.

Vurucu Dunyun (q *Çarpışma Partisi Üyesi*): Wyland çok fena kapana kısılırdı. Öğğk'e tokat atsa, sadece gülse ve bu berduşa yerine oturmasını ve rakamlara odaklanmasını söylese, okul bir davayla uğraşmak zorunda kalırdı. Çocuğun acilen ciddi bir tıbbi müdahaleye ihtiyacı varsa ve penisi morarıp düşerse, okul yönetimi dava yüzünden, dedikodulara göre, bütçedeki son on milyon doları verirdi. Öğğk'ün bir karmaşa yaratma geçmişi vardı elbette. Durumu daha kibar bir şekilde ifade edebilirdi elbette. Ancak bunların hiçbirisi, Wyland tanık kürsüsünde oturup jüriye, kangrenden ölmek üzere olan bir çocukla dalga geçtiğini ve onu aşağıladığını anlattığında çok fazla işe yaramazdı.

Cammy Elliot: Bay W'nin gözlerinin kırpışması, kulağının seğirmesi ve âdemelmasının bir şey yutarmış gibi hareket et-

mesi, beyninin işlediğinin belirtisiydi. Solgun yüzü önce pembeye, sonra da koyu kırmızıya kesiyordu. Bütün yüzü neredeyse dil rengi oluyordu. Sanki zaman durmuştu.

Oğlanlardan biri, "Bay Wyland" dedi.

Danny Perry elini havaya kaldırıp, "Hey, Bay W!" dedi. Elini salladı, parmaklarını süratle hareket ettirdi ve "Benim de revire gitmem lazım. Aynı durum bende de var" dedi.

Brenda Jordan (x *Çocukluk Arkadaşı*): Hatırladığım kadarıyla Öğğk'ün sadece iki gömleği vardı. Bir tane de blucini. En azından biz bu kadarını gördük. Kollarındaki diş izlerini saklamak için uzun kollu yeşil gömleğini giyerdi hep. Bir de, düğme yerine inci çıtçıtlı, mavi kumaştan uzun kollu gömleği vardı. Casey sinirli olduğunda bunu duyabilirdiniz; çünkü çıtçıtlarını açıp kapardı ve sınıfın arkasından çıtçıt sesi gelirdi.

Cammy Elliot: Öğğk, blucinin içindeki yana yatmış ereksiniyonu neredeyse her kalp atışıyla birlikte titreşiyorken müdürün odasına girdi. Gömleğindeki çıtçıtlar, tıpkı patlayan mısır gibi, çok yüksek sesle ve hızlı bir şekilde açılıp kapanıyordu.

Silas Henderson (x *Çocukluk Arkadaşı*): En yaşlı dişi bile, "kramp" girdiği için izin alıp herhangi bir sınıftan çıkabilir. Birkaç aspirin almak ve trigonometri sınavına girmeme şansını yakalar. Bununla kıyaslandığında bir adamın böyle bir şansı yoktur.

Lowell Richards (x *Öğretmen*): Güneşli hava ile penis ereksiyonundan mustarip birkaç oğlan arasında aşikâr bir neden sonuç ilişkisi olduğu meydana çıktı. Sorun penisler değildi; şişkin durumdayken penisleri saklamaktaki başarısızlıktı. Üstelik bölge hukuk müşaviri, bağlayıcı, makul, zorunlu iç çamaşırı gerektiren kıyafet yönetmeliğinin, zorla kabul

ettirilemeyeceğini, konuya daha fazla ilgi çekip ters etki yaratacağını söyledi.

Asıl amacımız tıkanmış fallus konusuyla dolambaçlı ve dolaylı yoldan uğraşmaktı. Hukuk müşaviri, okul mülkiyetindeki ereksiyonların doğrudan mahkûm edilmemesi tavsiyesinde bulundu. Herhangi bir bariz ereksiyonu hasır altı etmeyi veya çözmeyi kabul eden veya buna uğraşan herhangi bir bölge temsilcisi olmadı.

Cammy Elliot: Öğğk'ün hayatındaki en büyük sır kıyafetleriydi. Evde gömlek ve pantolon ve blucin ve yelekle dolu bir dolabı vardı. Askılar birbirine o kadar yakın asılmıştı ki gardırobun çubuğu ağırlıktan bel vermişti. İşin kötü tarafı ise **Irene Casey**'nin yaratıcı olmamasıydı. Kendini ifade edemiyordu. Hep farklı beceriler deniyordu; ayçiçekleri ve sarmaşık yaprakları nakşederdi. Gülümseyen yarımay ve yıldızlar. Aplika yapmayı veya parıltılı boya sürmeyi deniyordu. Krom perçinler. Batik ve düğümlü boyama. Bayan Casey gecenin bir yarısına kadar oturur, eğilerek zayıf ışıkta kendini kör edercesine dikiş diker, sıradan elbiseleri özel kılmaya çalışırdı.

Liseye giderken gökkuşağı renklerinde, parıltılı ve nakışlı elbiseler giymek Öğğk'ün gururunu kırmazdı; ne var ki, çocukların, annesinin işleriyle dalga geçmesini alttan alamazdı. Çocuklar annesinin berbat bir sanatçı olduğunu söylüyordu. Kendisinde hiç yetenek olmadığını söylüyordu. Öğğk kalbini kolunda taşımıyordu ki. Daha çok Irene kendi kalbini Öğğk'ün koluna dikiyordu.

Logan Elliot (x *Çocukluk Arkadaşı*): Öğğk'ün zıvanadan çıkmış bir kitlesi vardı ve o kitle, bizdik. Ereksiyon için eşit hak istediğimizi haykıyorduk, nasıl baskı altında kaldığımızı söylüyorduk ve okuldaki açık otoparkta haya bağlarını yakıyorduk.

Leif Jordan (x *Çocukluk Arkadaşı*): Yemek yerken aleti kalkık tutmanın imkânsızlığı bilindiği için, Öğğk tedavi amaçlı olarak yemek salonunun her saat açık tutulmasıyla ilgili taleplerimizi müdafaa ediyordu. Biz sadece biyolojik şeyimizin eşit tanınmasını istiyorduk... Ancak o "şey"in yerine koyacağımız kelime bizi afallattı. "Engel" mi diyecektik? "Özür mü?" "Sakatlık mı?" O kelime bize resmen işkence etti.

En sonunda "sıkıntı" kelimesini kullanmaya karar verdik ve "erkek anatomisindeki doğal olarak varolan sıkıntının tam ve eşit bir şekilde tanınması"nı istedik.

Bodie Carlyle: Cebirle geçen kuru yıllar Bay W'yi, potansiyel olarak yaşamı tehdit eden acil ereksiyon durumuyla ilgilenecek kadar eğitmemişti. İster geometri salağı olarak afişe ol ister sınıfta çadır kur, saygınlığını kaybedersin. En azından Öğğk bu zor problem yüzünden fiyaka yaptı ve Wyland bütün gözler kendisini izlerken bu duruma katlanmak zorunda kaldı.

Leif Jordan: Belki de durumu "kronik ereksiyon sendromu" diye adlandıran bir doktorla konuşmalıydık.

Mary Cane Harvey (x *Öğretmen*): Öğğk Casey'nin kendisi bana şunu söyledi: "İşte bu, benim bir daha geometri dersinde utanmayayım ve aşağılanmayayım diye yaptığım aşıdır."

Cammy Elliot: Kibar olmaya çalışan çocuklar vardı. "Özür dileriz, Bayan Harvey..." demek için ellerini kaldırırlardı. "O güzel cümleyi öğelerine ayırmaktan daha fazla zevk aldığım bir şey olamaz; ancak kan oturmuş demir takoz canımı öyle yakıyor ki..." derdiler.

Yemin ederim doğru söylüyorum. Çocuklar, "Dışarı çıkıp temiz hava almam mümkün mü?" diye sorarlardı. Zaten o zamana kadar neredeyse sınıfın yarısı dışarı çıkmış olurdu.

Lowell Richards: Eğitmenler, ayağa kalkması istenen öğrencilerin ereksiyonunu uygun olmayan bir şekilde göstermesinden, sınıfın huzurunu bozmasından ve eğitmenin otoritesini sarsmasından endişe ettikleri için erkek öğrencilerin tam olarak derse katılmasına izin verip vermemek konusunda tereddüt ettiler.

Şerif Bacon Carlyle (x *Çocukluk Düşmanı*): Doğal yoldan gerçekleşen ereksiyonlardan bahsediyor olsaydık, ayvayı yerdik. Ama huzur dolu sınıf ortamını bozmak için mağazadan satın alınmış, kimyasal açıdan tasarlanarak filizlendirilmiş ereksiyondan bahsediyoruz.

Lowell Richards: Çoğu öğrencinin sertleşme bozukluğunu tedavi etmek için üretilmiş ilaçları kullandığına ilişkin çok fazla dedikodu yapıldı; hukuk müşaviri ilaç testi için öğrencilerin idrar vermesini gerektirecek herhangi bir sebep olmadığını söyledi. El altından alınmış reçeteli ilaçlar yüzünden bazı kabarıklıklar oluyordu olmasına ama, hukuk müşaviri üreme organlarının büyük kısmının doğal olarak uyarıldığına ve buna bağlı olarak Amerikalı Engelliler Kanunu çerçevesinde korunduklarına dikkat çekti. Hukuk müşavirinin tavsiyesi üzerine müdüriyet, bu durumdan etkilenmiş aynı yaş grubundaki erkek öğrenciler için bir sunum hazırladı.

Dr. David Schmidt (x *Middleton Hekimi*): Sunumda, uzun süredir priyapizm hastalığını taşıyan ve neticede kangren olan penislerin renkli resimlerini gösterdim. Bu dersin amacı doğrultusunda, en uç örnekleri; sünnet derisi, penis ucu ve dokuların oksijensiz kalmasına bağlı olarak rengi siyaha yakın mor veya koyu yeşil olan tıkalı penisi olan insanları seçtim.

Silas Hendersen: Bazı çocuklar ayakkabı bağcığıyla şeylerini bağlıyordu. Diğer çocuklar yanında salatalık getiyordu.

Kanla dolu bir şeyi bağlamak can acıtabilirdi; ama salatalığa göz kulak olmak bütün konsantrasyonu alıp götürüyordu. Tanrı saklasın ama, şeyini düzeltmek için banyoya giderken yarı yolda topallayan, blucinlerinin paçalarından pelte halinde salatalık veya kabak parçaları akan adamları görmeliydiniz.

Çocuklar buna, "çadır kurmak, lekelemek veya doldurmak" diyordu.

Lekelemek, yemeklik yağ veya şampuandan, yani hemen kuruyacak kadar yağlı olan herhangi bir şeyden bir gıdım alıp önünüze kara bir leke gibi görünecek şekilde bulaştırmak demekti. Anlayacağınız, çakma sperm izleri.

Lowell Richards: İlçenin stratejisi çok az bir başarıya ulaştı.

Cammy Elliot: Öğğk Casey okula giderken aynı iki gömleği giyerdi; çünkü çocukların, annesiyle dalga geçmesine katlanamazdı. Öğğk annesinin, blucinine gökkuşağı ve sarmaşık nakşettiğinin ve bunun kötü göründüğünün farkındaydı. Böylece evine ikinci el bir çift gömlek ve sade bir blucin alıp getirdi. Bunları ahıra sakladı; okula giderken üstüne bunları geçiriyor, eve döndüğünde ise çıkarıyordu.

İki ucu boklu değnek. Annesinin maymuna döndürdüğü kıyafetleri giyse, annesiyle ilgili şakaları duyacak ve kalbi kırılacaktı. Annesine kıyafetlerini süslememesini söylese, bu sefer de annesinin kalbini kıracaktı.

Danny Perry: Hikâye, sömestre bir hafta kala Öğğk'ün taleplerimizi müzakere etmek için okulun yönetim kuruluyla masaya oturmasından ibaretti. Hepimiz dışarıdaki koridorda beklerken, onlar öğretmenler odasında, kapalı kapılar ardında konuştular.

Bodie Carlyle: Biz öğretmen odasına giremediğimiz için, odanın dışarıya açılan bir kapısı olduğunu bilmiyorduk. Kori-

dorda kıçımızın üzerinde uzun süre oturduktan sonra yönetim kurulu dışarıya çıktı. Ancak Öğğk Casey aralarında değildi.

Danny Perry: Hikâye, Öğğk'ün dışarıya açılan gizli kapıdan sıvışıp bizden kaçmasından ve elinde on bin dolarlık bir çek ve erken mezuniyetini belgeleyen bir diploma tutuyor olmasından ibaretti.

Logan Elliot: Yalan yok. Öğğk ereksiyon, bir hizaya dizilmiş politik duruş sergeleyen yaraklarımızla bizi orada bıraktı ve okul yönetim kurulundan aldığı çeki bozdurmaya gitti.

Silas Hendersen: O olmadan Ereksiyon Devrimi hız kesti. Güdük kaldı. Dona sebze dolduran ve sosise lastik bant takan biz, sayesinde salak durumuna düştük.

Öğğk Casey'ye güvenmek hataydı.

Lastik bant daha da büyük bir hataydı. Kısa tüyleri yolan, arapsaçına dönmüş, karmakarışık bir lastik bandı makasla kesip çıkarmaktan daha fazla acı veren hiçbir şey yoktur.

Lowell Richards: Değiş tokuş sayesinde Öğğk yeni bir okul rekoru kırdı: 4.0 not ortalamasıyla ödüllendirildi ve öğrenci onur listesine girdi; artı, her spordan başarı belgesi aldı. Oysa Öğğk Casey hayatında hiç topa vurmadığı gibi bir adım bile koşmamıştır da.

Öte yandan, şayet sınıf buluşmasında boy gösterseydi, Middleton'daki bazı adamlar onu öldürmek için sıraya girerdi.

Bodie Carlyle: Mezuniyet belgesi yerine çek. İkisi de sadece kâğıt parçası; ama millet bunun daha fazla şey ifade ettiğine karar verdi. Yalandan gerçekliğe geçen büyük adımı atmak için bir anlaşma.

Öğğk gerçekliğin nasıl inşa edileceğini gördü. Diş Perisi parasına benziyordu. Yeterince insan bir yalana inanırsa, o artık yalan olmaktan çıkar.

Mary Cane Harvey: Yıllar sonra, "Öğğk Buradan Kaçıp Kurtuldu" cümlesinin sınıfımdaki bir sıraya kazındığını keşfettim.

Leif Jordan: Milletin bir kısmı bize ihanet ettiği için Öğğk'ü hiç affetmedi elbette. Ancak adamların çoğu da omuz silkti. Pantolonlarımızın içindeki havuçları çıkardık ve hayatımıza devam ettik.

Irene Casey (x *Öğğk'ün annesi*): Paramız yalnızca sade şeylere yetiyordu; ama ben onları nakış veya zımbalarla süslüyordum. Oğlanlar parlak kromları çok sever. Bazen özel şeritler veya zikzak şeritler dikiyordum. Buddy'nin bu kıyafetleri sevdiğini biliyorum. Okula giderken giyerdi ve onları hiç kirletmezdi.

Evden ayrılmadan önceki gece Buddy şehirde giymek üzere çoğunu bavuluna koydu. Son derece mağrurdu.

14
Çekip Gitmek

Bodie Carlyle (x *Çocukluk Arkadaşı*): Öğğk'ün kıyafetlerini anca iki kişi taşıyabildik. Evden ayrılmadan önceki gece onları bavuluna koyuyormuş gibi yaptı. Çöp poşetleri aldı ve kıyafetlerini, gömleklerini, pantolonlarını ve diğerlerini katlayarak içine doldurdu. Annesi hayatının yarısını nakış yaparak heba etmişti. Genç olduğu dönemleri de zımbalamaya ve sıradan blucinlerin üzerine fazladan şerit çekmeye adamıştı. Öğğk gömleklerden her birini çenesinin altına koyup üzerindeki kırışıklıkları göğsünün üzerinde düzeltti, sonra da kollarını katladı. Bütün düğmeleri iliklediği. Katlanmış bütün pantolon ve gömleklerini siyah plastik torbalara yerleştirdi.

Rüzgâr kesici Rus zeytin ağaçlarının ötesine, Casey çiftliğinden çok ötelere yürüdük ve neredeyse güneşin doğduğu yere vardık. Aslında gidecek bir hedefimiz yoktu. Sonra Öğğk poşetten bir gömlek çıkardı. Eliyle yakasından tuttu, diğer eliyle de çakmağı salladı. Çakmağı çakarak alev çıkardı ve orada durup zayıf ateşin, parlak batik renkleri tutuşturmasını izledi. Annesinin şaheserini. Öğğk elinden bırakana, ayağının dibine düşene ve alev alev yanana dek daha da parladı, parladı. Ateşin ışığında, sararmış dişleriyle küçük yılanlar etrafımıza doluştu; köpek ve çakal ve kokarcaların gözleri oynadı; leşçil hayvanlar bizi izledi; hepsi de dişlerini Öğğk'ün derisine geçirmek üzereydi.

Talihsiz Echo (q *Çarpışma Partisi Üyesi*): Öğğk'le ilk tanıştığınızda önce dişlerini görürsünüz. O ve amele arkadaşları çiklet çiğnemek yerine kasaba yollarındaki katranı koparırlardı. Yazları asfalt yoldaki çatlaklardan siyah katran sızardı ve onlar bunu çiğnerdi. Diş Perisi'ne sattıkları dişler zift gibi simsiyahtı.

Bodie Carlyle: Öğğk geceleri radyosunu çöle götürürdü. Yürürken, dünyanın dört bir yanından trafik durumunu bildiren kanalları bulmak için radyonun düğmelerini kurcalardı. Araba kazaları ve sair şeyler işte. Radyoyu kulağına götürüp gülümseyerek dinlerdi. Gözlerini kapatıp, "Bir yerlerde trafik hep yoğun olur" derdi.

Sürücü Radyosu Trafik Raporu'ndan: 417 numaralı otobanın kuzeyindeki, üzerinde yüz yirmi kilometre yazan tabelanın bulunduğu yerde, tamamı vişne rengi bir Dodge Monaco görüyorum. Bin sekiz yüz kiloluk, güçlendirilmiş 175 beygirlik Winchester Gray motoru ve sekiz silindiriyle, büyük ihtimalle şimdiye kadar üretilmiş en ağır spor araba. Çok hoş gizli farları var. Olay yerindeki polis memurunun açıklamasına göre, Monaco'nun sürücüsü, görünen o ki, kaygan arazi

parçasına çarpıp sağ şeride savrulmuş. Sürücü otuz bir yaşında bir kadın; arabanın camı kırıldığı için vücudunda tipik kesikler var.

Talihsiz Echo: Çarpışma Partisi Gecelerinde Öğğk, Middleton'dan ayrılışını anlatıp dururdu. Evdeki son gecesinde katran çiğniyordu. O gece babasıyla birlikte, çiftliklerini çevreleyen dikenli telden üç posta kutusu aşağıdaki, otobanın çakıl banketinde oturdu. Buğday tarlasına gömülen güneş sönüp gitti. Chester Casey, topukları toz kokulu çakılın üzerinde duran kovboy çizmelerinin üzerine, yere çömeldi. Öğğk ise poposunu, altın ve gümüş paralarla dolu mukavva bavulun üzerine yerleştirdi.

Bodie Carlyle: Öğğk'ün eskimiş bavulu Diş Perisi parasıyla doluydu.

Sürücü Radyosu Trafik Raporu'ndan: Monaco, gerçekten uğruna gözyaşı dökülecek bir araba olan Continental Mark IV ile T şeklinde, tam ortasından çarpışmış: İçerisi krem rengi deri, kendisi California Güneşi Sarısı; iç döşemesi "yumuşak deri" kaplı ilk Amerikan arabasıdır. Ambülanstaki çocuklar burayı arayarak Monaco'yu kullanan sürücünün karaciğerinde, dalağında ve sol böbreğinde yırtılma olduğunu ve ağırlıklı olarak sol tarafında yaralar açıldığını söyledi. Aaortu enlemesine kesildiği için hemen ölmüş gibi görünüyor.

Talihsiz Echo: Öğğk çocukluğunun son gecesinde katran çiğniyor. Topladığı bavulunu sürüyerek otobanın banketine götürüyor; baba oğul, kurşun deliklerinden İsviçre peyniri gibi olmuş otobüs durağı tabelasının yanında bekliyor. Rüzgâr, sanki saçları savururcasına, sac levhayı bir o yana bir bu yana sallıyor. Paslı deliklerin içinden geçen rüzgârın ıslığıyla birlikte, Öğğk, "Bir sırrım var ve anlatmam gerek" diyor.

Ve Chester Casey, "Hayır" diyor. "Hayır, gerek yok. Bana göre senin bir sırrın yok." Chet Casey elini bacaklarına dayayıp çömeldiği yerden kalkıyor. Kütürdetene kadar, omurgasını gerip, sonra da büküyor; kovboy çizmesinin ucuyla deri görünüşlü mukavva bavulun yanına vuruyor. Öğğk'ün babası, çizmesinin ucuyla kahverengi bavula vururken, "Bana çok fazla bir şey anlatmadın; ama buraya paradan başka bir şey koymadığını biliyorum" diyor.

Sürücü Radyosu Trafik Raporu'ndan: Tutanakta, Mark IV sürücüsünde miyokardiyal ezilme ve perikard kesesinde derin kesik olduğu yazıyor; ancak adli tabip otopsi yapmadan bunu teyit edemeyiz. Her on dakikada bir veya kaza olduğunda size Sürücü Radyosu Meraklı Sürücü Raporu'nu sunan ben **Tina Bilmemne**...

Talihsiz Echo: Gelecek yarın başlayacak ve Öğğk otobüs gelmeden önce bunu söylemek istiyor. O an babasının bilmek istemediği bir şey bu. Öğğk, burada yeni geleceğin başladığı gerçeğine rağmen, diyor. Veya yepyeni geçmişin. Veya ikisinin birden.

Öğğk elini havada sallayarak yüzündeki sinekleri kovarken, "Bildiğin üzere..." diyor ve ensesindeki ısırığa vuruyor. "...ben hiç ilişkiye girmedim" diyor.

Dünyanın öbür ucunda bir yıldız göz kırpıyor; gittikçe daha da parlıyor, daha parlak bir şekilde göz kırpıyor ve sesini duyamadan, rüzgârını hissedemeden, tozunu göremeden hızlıca büyüyüp geçmişe yol alıyor; önlerinden geçip giden bir araba bu. Farları dünyanın uzak bir köşesinde gözden kayboluyor.

Ve Öğğk'ün babası, "Hayır" diyor. Çakıla çömeliyor ve "Beni korkutmak için böyle söylüyorsun" diyor. Chester Casey, "Adı **Talihsiz Echo** olan bir kızla tanıştığında tam tersini yaşayacaksın" diyor.

Rüzgâr bütün yabani otların ve pisipisiotu kümelerinin aynı yöne doğru eğilmesine sebep oluyor. Bütün çalıları titretiyor.

Rüzgârda, nakışlı ipeğin ve için için yanan blucinlerin dumanını koklayabilirsiniz. Krom zımbaların.

Şuna bakın. Chester Casey'nin benim adımı bilmesi imkânsız. Hiç tanışmadık. O sırada ne Middleton'u biliyordum, ne de Öğğk'ü.

Logan Elliot (x *Çocukluk Arkadaşı*): Casey'lere gittiğinizde, en kötü kısım, annesinin banyo kapısının dışından içeriyi dinlemesiydi. Yalan yok. İlk kez gittiğimde kapıyı açtım ve annesi orada ayakta duruyordu ve önüme geçip, "Bu eve bir dahaki gelişinde, küçük suyunu oturarak dökersen çok memnun olurum" dedi.

"Küçük su dökmek"le ne kastettiğini bilip bilmememin hiçbir önemi yoktu.

Talihsiz Echo: O gece otobüsü beklerken Öğğk ve babası ufukta yeni bir yıldızın göz kırptığını görüyor. Yıldız gittikçe büyüyor, ani bir rüzgâr ve dizel dumanı çıkararak esiyor. Sonra beyaz bir fara, sarı fara ve kırmızı arka farlara dönüşüyor. Taksi, yataklı kabin, çift römork oluyor. Ardından gözden kayboluyor.

Öğğk, "Bir kızla mı tanışacağım?" diyor. "Bunu nerden biliyorsun?"

Ve babası, "Esther Nine için koşup gelmeden önce yaşlı bir adamın arabayla yanına yanaşıp seninle konuştuğunu nasıl biliyorsam, bunu da öyle biliyorum" diyor. Chester, "Chrysler marka araba kullanan yaşlı bir adam senin gerçek baban olduğunu söyledi" diyor.

Çakılın üzerine, ağzının kenarıyla siyah siyah tüküren Öğğk, "Chrysler'ın modeli neydi?" diye soruyor.

Ve Chester Casey, "Onu görünce Esther Nine'nin çığlık attığını, ona Şeytan dediğini ve sana koşmanı söylediğini nasıl biliyorsam, bunu da öyle biliyorum" diyor.

Otobüs durağı tabelasının doğusundan gerçek yıldızlar yaklaşıyor. Karşıdaki tepede daha fazla yıldız göz kırpıyor. Titriyor ve parlamaya devam ediyor.

Öğğk, böceklerin ısırdığı yerleri kaşıyarak ve diken diken olmuş yerleri aşındırarak, derisini ovalıyor, "Bunu doğru varsayarsak" diyor, "o yaşlı adam bana başka neler anlattı?"

Cammy Elliot (x *Çocukluk Arkadaşı*): Casey'lerin evinde fıstık ezmesi yiyecek olursanız, Bayan Casey kavanozun içinde kalan ezmeyi düzleştirmenizi isterdi. Böylece dükkândan daha yeni alınmış gibi görünürdü.

Talihsiz Echo: Chester Casey, "O yaşlı adam sana senin gerçek baban olduğunu ve en kısa sürede şehre gelip kendisini bulmanı söyledi" diyor oğluna. Chester, kovboy çizmesinin sivri ucuyla hafif hafif bavula vuruyor ve "Ve o yaşlı adam sana nakit parayı nereden bulacağını söyledi" diyor.

Ve Öğğk, bavulun bir kenarına sıçrayacak kadar yakın bir yere siyah katran tükürüyor. Kuduz mikroplu salya. Yepyeni mukavvaya siyah bulaşıyor. Öğğk olduğu yere çöküyor ve kafasını hayır manasında sallıyor.

Chester Casey, "O yaşlı adam senin gerçek baban olduğunu söylerken haklıydı" diyor.

Şerif Bacon Carlyle (x *Çocukluk Düşmanı*): Bana üzgün olup olmadığımı sormayın. Ortalama şehrinizde, farklı derecelerdeki sapıklık dışında bir şey yok. Öğğk bu hikâyeyi işine öyle geldiği için anlattı. O ve Bay Casey, sizin bildiğiniz ortalama baba ve oğullardan biraz daha uzağa işedi, o kadar.

Talihsiz Echo: Dünyanın öbür ucunda başka bir yıldız beliriyor.

Öğğk, "Evimi özlemeyeyim diye yalan söylüyorsun..." diyor. Ağzına kadar altın dolu olan bavulun üzerindeki kıçını kaldırıyor.

Chester, Öğğk'e şehirde gerçek babasını ve dedesini bulacağını söylüyor. Öğğk, gerçek doğasını keşfedecek. "Öncelikle, daha ilk karşılaşmanızda **Talihsiz Echo**'yu benim için öp" diyor. "Ona kolesterolünün çok yükseldiğini söyle."

Brenda Jordan (x *Çocukluk Arkadaşı*): Benden duyduğunuzu söylemeyin ama, Öğğk annesinin giderken kendisine verdiği yirmi dolarlık altın parayı bana gösterdi. 1884 tarihliydi. Bayan Casey Öğğk'e, Chet Casey'nin onun gerçek babası olmadığını söylemiş ancak şans getirsin diye verdiği o madeni parayı nasıl bulduğunu anlatmamıştı.

Talihsiz Echo: Ve babası iyi geceler veya hoşça kal demeden Öğğk'ün saçına eğiliyor. Rüzgâr Öğğk'ün saçlarını geriye atıyor ve babası yüzünü oğlunun alnına yaslıyor ve o açık yere dudaklarını bastırıp geri çekiyor.

Chester, "**Vurucu Dunyun**'a ismi Sandy olan miniminnacık buldok köpeğinin heladan su içtiğini söyle" diyor.

İmkânsız tavsiyelerden bir tane daha. Dunyun, Chet Casey'yle hiç tanışmadı. Ben bile Dunyun'ın köpeğinin adını bilmiyorum.

Sıradaki yeni yıldız büyüyor. Otobüsün farları önce tek bir parlak ışıkken, iki yıldıza bölünüyor. O ışık, Öğğk ve babasına yaklaşıyor; far ışıkları daha, daha da uzaklara yayılıyor.

"Gerçek doğanı keşfettikten sonra" diyor Chester oğluna, "Middleton'a döneceksin."

Irene Casey (x *Öğğk'ün annesi*): Middleton'da biri ağzını açacak olsa, ona hemen, "Bunu bana niye anlatıyorsun?" diye sormanız gerekiyor.

Vurucu Dunyun (q *Çarpışma Partisi Üyesi*): Ne kadar tuhaf değil mi? Öğğk otobüsün camından el sallarken Chet Casey, "Gerçeği bul ve hemen geri dön ve belki de anneni, ona

saldıracak o çılgın-deli akıl hastasından kurtarırsın..." diye bağırıyor.

Talihsiz Echo: Başparmaklarını blucinin önündeki kemer britlerine takmış olan Chester Casey, "Bunu çok fazla düşünme. Yakın zamanda, o an, hatta neredeyse iş işten geçene kadar bunlar sana bir şey ifade etmeyecek" diyor.

Öğğk'ün babası, "Seni bir daha görmeyeceğim için çok acı çekiyorum" diyor.

15
Zirveyi Deneyimlemek

Vurucu Dunyun (q *Çarpışma Partisi Üyesi*): Bu ne saçmalık böyle? Bu dükkânda bütün zamanların en iyileri kiralıkken, siz *Little Becky's Walk on a Warm Spring Day*'den [Minik Becky Ilık Bir Bahar Günü Yürüyüşte] söz ediyorsunuz. Bunun gibi boklar, rahat boklar, salak boklar buraya konmuş ve bütün gün kiralanmayı bekliyor. Bu işe girmemin sebebi küçüklüğümden beri uyarlamaları sevmemdir; ama bu beni öldürüyor. Bu durum saçmalıktan da öte.

Her gün sekiz saat boyunca *Little Becky's Seaside Hunt for Shells*'in [Minik Becky Deniz Kabuğu Toplamak İçin Deniz Kenarında] kopyalarını kiralıyorum. Herkes kitlesel pazarlanan

aynı boku istiyor. Çocukları için aldıklarını söylüyorlar ama gerçekte durum öyle değil. Şişko ve orta yaşlı olan bütün bu salaklar, vakit öldürmek için bir şey talep ederler. Esrarlı veya huzursuz veya büyüleyici bir şey istemezler. Veya iddialı.

Sonu mutlu bitsin de, gerisi önemli değil.

Birinin pembe renkli beyninden süzülmüş bir aşk hikâyesi olsun yeter.

İnsanların "zirve deneyimi" dediği esas tecrübe, bir insanın kaydedilmiş sinirsel verilerinden oluşur; bir insanın kabaktan fener oyarken veya Fransa Turu kazandığında verdiği tepkileri başka bir tanığın kâğıda geçirmesidir. Üçüncü kişiye resmi olarak böyle deniyor: tanık. En ünlü tanık, Minik Becky'dir ama bu onun en iyi tanık olduğu anlamına gelmez. Minik Becky'nin beyni öyle bir ölmüştür ki en büyük izleyiciyi çekmiştir. Beyin kimyası yumuşak zirve deneyimlerine sevimli, hoş bir hava verir. Saman vagonunda yolculuk. Sevgililer Günü. Lanet olası Noel sabahı.

O, film yıldızı gibidir. Bir tecrübeyi size yaşatacak bir araç gibidir. Minik Becky tatlı huylu, serotonin seviyesi ideal, dopamin-ve-endorfin karışımından ibaret bir insandır.

Bu yeni teknoloji beni aşar diyebilirsiniz.

Ve benim birkaç uyarlamanın içine sıçtığıma inansanız iyi edersiniz. *Little Becky's Halloween Pumpkin Party*'nin [Minik Becky Cadılar Bayramı Kabak Partisi'nde] bir kopyasını edinin ve asit alarak bir kez daha yaşayın. Bağlantıyı kurup, beş duyuyu da çalıştırın: dokunun, duyun, koku alın, görün ve tat alın. Ağzınıza asit tableti atın. Ve aynı zamanda, asit etkisindeyken Kabak Partisi'ni tecrübe eden kendinizin uyarlamasını kaydedin.

Sonra Down sendromu olan veya ölümcül alkol almış birini kullanarak *o uyarlamayı* bir kez daha yaşayın.

Sonra mütevellit uyarlamayı bir köpek, belki bir Alman çoban köpeği kullanarak bir kez daha yaşayın ve sonuçta ortaya güzel bir ürün çıkarmış olursunuz. Harbiden. Harcadığınız

zamana ve paraya değecek bir zirve. Buna rağmen, kulağa tuhaf da gelse ürünü rafa koyun ve karşılığında şikâyetten başka bir şey gelmesini beklemeyin.

Saçma gerçek şu ki, endüstrinin tamamı ürünlerini bu salaklara satıyor.

Little Becky's Happy Treasure Hunt [Minik Becky'nin Mutlu Hazine Avı] raflara düştüğü gün, göt delikleri blokta sıraya girdi. Yaklaşık bin beş yüz kopya sattık.

Çalışanların Seçtikleri rafında, benim en sevdiklerim tozla kaplanmış halde. Hiç kimse *Getting Gun Shot in Wartime* [Savaşta Silahla Vurulmak] veya *Last Minutes Alive: The Final Moments Aboard the World's Worst Airplane Crashes*'ı [Hayattaki Son Birkaç Dakika: Dünyanın En Kötü Uçak Kazalarında Uçaktaki Son Dakikalar] koyup on saat geçirmek istemiyor. Ben bu boku seviyorum ama. En çok da, bir tanığın zirve deneyimini kaydetmeye başladığı uçak kazasını seviyorum. Adam uyarlamasını otomatik kayda ayarlamış ve parlamadan önce jet yakıtının kokusunu alabiliyorsunuz. Ağzındaki burbonun tadını alabiliyorsunuz. Uçaktaki koltuğun emniyet kemeri o kadar sıkı ki, kalçanıza batıyor. Dirseklerinizin altındaki kolçaklar titriyor ve kemikleriniz kaskatı kesiliyor; sıkı kaslarınızın içindeki eklemleriniz birbirine geçiyor. Sonra her yaşanmış ölümden sonra olduğu gibi, iletim bittiğinde gelen bip sesini duyuyorsunuz. Adamın son sinirsel verisi, karısının cep telefonuna aktarılmış.

Sinirsel uyarıcınızın kaydını göndermek için ensenizdeki bağlantı yerini değiştirirseniz, o tecrübeyi yayımlamanıza resmi olarak "kaydetme" deniyor.

İster önyükleme yapsın veya deneyimlesin ister duyuları bastırsın, sinirsel uyarlamaları kurcalayan kişi için kullanılan resmi ad "uyurlama sanatçısı"dır.

Yine de, sanat eserinizin satmasını beklemeyin. Hiçbir stüdyo kitleye dağıtmak için radikal bir şekilde miksajı yapılmış zirveyi seçmez. Stüdyoların kendi pazarlama dili vardır. Piya-

saya tamamen mülayim göz ve kulaklara sahip Robert Mason gibi biri tarafından yaşanmış *A Tour of Antartica*'yı [Antartika Turu] sürerler. Ancak stüdyolar bu zirve deneyimini bile, kısırlaştırılmış bir kedi, Katolik papaz, aşırı östrojen reçetesi yazılmış bir ev kadınıyla biraz daha yumuşatıp servise sunar. Pazar, hoş ve tatlı boktan şeyleri hedefliyor. Dengeli olanın ötesindeki duyuları. Zirve deneyiminin tatsız posasını.

Artı, yeni otomatik "müdahaleler" var. Zirve deneyimi sırasında kalp atışı, nabız veya tansiyon, federal sınırı geçerse bağlantı kopar, çalışma durur. Birkaç avukat, endüstrinin kolektif kıçını kurtarmaya çalışıyor.

Tatlandırılmış, yumuşatılmış, incelikli ve karıştırılmış çerçöp, mükemmel bir hediye olur.

Bu insanı sıkıntıdan patlatır; gel gör ki, geçen yıl en fazla sattığımız tecrübenin adı *Cross Country Steam Train Excursion*'dı [Ülkeyi Baştan Başa Geçen Buharlı Tren Gezintisi]. Harbiden. Siktiriboktan bir trende oturup pencereden geçen manzarayı izlemekten başka bir bok yapmadığınız, yetmiş iki saatlik bir bağlantı seti. Döşemedeki temizlik deterjanlarının kokusunu alıyorsunuz. Post-prodüksiyon aşamasında, insanlar kimsayal kokuyu çıkarmayı umursamamışlar. Tanık Robert Mason yün pantolon giydiği için bütün gezinti boyunca kaşıntıyı hissediyorsunuz. Old Spice marka parfüm sıkmış. En eğlenceli kısmı ise yemek vagonuna gidip kahvaltı etmeniz, yağlı jambon ve yumurta yemeniz.

Bu uyarlamayı ben yapsaydım, tren her durduğunda dışarıya çıkardım. Reno veya Cincinnati veya Missoula gibi yerlerde yürürdüm. Bütün gezintiyi, kokuyu alma duyusunu artırmak için eskiden başvurulan mükemmel bir hileyle, yani bir köpeğin yardımıyla yapardım. Gerçekten bütün kokuları patlatıyor. Tat alma duyusu için en iyi gurmelerin desteğini ödünç alırdım; sonra da her tadı kuvvetlendirmek adına, ölüm diyeti yapan birini kullanarak o duyuyu zorlardım. Buna "bileme" deniyor.

Endüstrinin yarısı, duyuları güçlendirmek adına boktan şeyler yaşayan ucubelerden ibaret. Ses duyusunu güçlendirmek için kör insanları işe alırsınız. Bu durum yasadışı olmaktan da öte; ama herhangi bir şeye dokunma duyusunu bir yaşındaki bir bebek gibi yaşarsanız ve kadife gerçekten kadife hissiyatı verir size. Granit, gerçekten granit olur. Herhangi bir şeyin özelliğiyle ilgili baştan savma tahminlerde bulunmazsınız. Gerçek ten veya saçı hissetmek için nasırlara dokunmazsınız. Hiçbir bebeğin, ensesinde bağlantı yerine ihtiyacı yoktur; ama onları etrafta görürsünüz. Bu endüstri, porno deneyimlerinizi çocukları kullanarak hazırlamanıza izin vermeye hazır amcıklarla dolu. Bu uygunsuzluğun da ötesindedir; ama bir çocuğun yumuşak, hassas teniyle deneyimlenmiş porno zirvelerini keşfedebilirsiniz. Gerçek dünyanın, deneyimlenmiş tecrübelerin eline su dökememesi hiç de garip değil.

Bebekler dokunma duyusunu güçlendirir. Körler sesi güçlendirir. Açlık, tat alma duyusunu. Köpekler, kokuyu. Bazı üretim teknisyenleri görüşü güçlendirmek için kuşları kullanarak yaşadığına yemin ediyor. Atmacaları kullanarak. Bilirsiniz işte, avcı kuşları. Okuldan tanıdığım çocuklar sağır insanları kullanarak yaşıyordu; nihai görme duyusuna en iyi çözünürlüğü veriyorlar, diyorlardı. Bütün bu güçlendirilmiş duyuları alın, hepsini birbirine karıştırın ve işte size seyahat etmeye değecek bir tren. Şunu söylemeye çalışıyorum; boktan tecrübeler satacaksınız, en azından kalitesi yüksek olmalı.

Şunu söylemeye çalışıyorum; bu yetmiş iki saat birinin hayatından alınmış. Deneyimleme, bir insanın gerçekte yapabileceği bir şeyin yerini alacağı için makul olmalı. Laten olsun; makulun ötesinde olmalı. Götün teki bu işe zamanını harcıyorsa, tren seyahati, eroin etkisindeki bir Playboy Tavşanı kullanılarak tatlandırılmalı. En azından, morfin etkisinde olmalı. Camın önünden geçen sıkıcı, boktan dağları izlerken, uyuşturucu yüzünden kafanız güzel olur; pek tatlı meme uç-

larınızı okşarsınız. Yaşlı adama mutlu bir Babalar Günü dilersiniz; bu da sizin hediyeniz olur.

Okuldayken, bütün sinema okulları değiştikten, bütün film endüstrisi sinirsel uyarlamaya geçtikten sonra, uyarlamaları uyuşturucu bağımlılarını kullanarak yeniden canlandırmak için elimden geleni yaptım. Herhangi bir uyarlama programı bulursanız, ekstra para için öğrenci işlerini tatlandıracak iğne bağımlılarını veya tempoyu artırarak zirveyi daha heyecanlı kılacak hız bağımlılarını bulmak kolaydır. Eğer flu bir görüntü istiyorsanız, kodein fanatiğiyle takılın, kayıt için nihai miksajda onu kullanın; o zaman sivri uçların yumuşadığını, sönümlendiğini göreceksiniz.

Uyarlama okullarının programlarında rastgele sidik testi vardır. Bu yüzden uyarlamayı tanımadığınız biriyle tekrar yaşarsınız. Sinirsel uyarlama konusunda master yapmak için yüz bin dolar para yatırıyorsanız, altınıza işeyip okuldan atılmak istemezsiniz. Endüstri için herhangi bir şeyi deneyimlemeden önce pazarlanabilir bir zirveyi nasıl belirleyeceğinizi öğrenmelisiniz. O tecrübeyi nasıl yapılandıracağınızı öğrenmelisiniz. İster on altı servisli yemek olsun ister sıcak hava balonuyla Hollanda üzerinde tur olsun, düzenli aralıklarla bedelini ödemelisiniz. Artı, odaklanmaya devam etmelisiniz; eğer Manş Denizi'ni yüzerek geçmekle ilgili bir zirve deneyimi söz konusuysa, kas krampı veya baş ağrısı yüzünden elenmek istemezsiniz. Hiç kimse uzun metrajlı lanet olası baş ağrısı satın almak istemez. Kafanız OxyContin yüzünden güzel olsa bile, dokunma duyunuzdan baş ağrısını kaldırmanız imkânsızdır. Emin olun.

Bu işte profesyonel olabilmek için esaslı yöntem, tüketici-ürün pazarı için bir şeyler deneyimlemektir. Bilirsiniz işte, hep Coca-Cola içip Nike marka kıyafetler giydiğiniz, ürünlerin logo ve marka isimlerine hep doğrudan baktığınız zirve deneyimlerinden söz ediyorum. Yemeklerin, insanın ağzını sulandıran, inanılmaz tadı olduğunu bildiğiniz için, tat alma duyusunun,

kıtlık hüküm süren harabe bir yerde, açlıktan ölmek üzere olan bir kabile şefini kullanarak tekrar yaşanması gerektiğini de bilirsiniz.

Ne kadar tuhaf, değil mi? Anca pirinç ve kutu süt alabileceğiniz elli papale birisi, bütün tat alma duyusunu çok fazla insan iskeletini kullanarak yaşadığı için, kesintiye uğramadan zirveyi yaşamak neredeyse imkânsız bir hale geliyor; çünkü bir gazoz için can atıyorsunuz. Bir donut için. Bir hamburger için. Old Spice için.

Uyarlama okulunda müşterinizi bunaltmamak için etkili hız denetimi yapmayı öğrenirsiniz. Ürün kodlarının ve izlenirlilik oranı sisteminin bütün yasal kıstaslarını öğrenirsiniz. İzlenirlilik oranı G olanla PG-13 olan arasındaki farkı öğrenirsiniz. Test izleyicisinin fiziksel tepkileri, elektrolit denge ve hormon seviyeleri, nabız ve solunumu dikkate alınarak yapılan sınıflandırmaları öğrenirsiniz. Bir zirveyi dümdüz etmek için, mesela R'den PG'ye düşürmek için, deneyimi esrar içen bir adamı kullanarak yaşayın. Kolay bir ayarlama.

Mezun olmak için teker teker hepimizin uzun metrajlı zirve deneyimi yaşaması gerekti. Tezimi hazırlarken harika bir fikrim vardı. Üç ila altı saatlik pazarlanabilir duyusal içerikten söz ediyoruz. Kafamdaki fikir çok harikaydı. Bir parti verdim. Asyalı arkadaşlarımdan birini davet ettim. Bir Musevi. Bir zenci. Bir ibne. Ateşli bir lezbiyen. Normal bir amigo kız. Bir Kızılderili. Amele bir çiftçi. İspanyol bir adam. Bir İrlandalı. Bir Eskimo. Aklımdakini çaktınız, değil mi? Her şeyden bir tane. Onlar durumu bilmiyordu ama ben ev sahipliği yaparken aynı zamanda deneyimliyordum; herkesle neredeyse aynı on dakikayı konuşarak geçiriyordum. Aklımdaki fikrin en iyi kısmı, her davetliden partiyi tekrar yaşamasını rica etmemdi. Her davetli kendisiyle tanışacak ve konuştuğumuz on dakika boyunca kendini görecek, duyacak, koklayacak ve hissedecekti.

Bütün deneyimleri birbirine bağlayarak herkesin kendisiyle tanıştığı dört saatlik zirve yaptım. Hintli, Hintliyle tanıştı.

Protestan tarikat üyesi, kendisiyle tanıştı. Saatler süren buna benzer boktan şeyler işte.

Sınıfımdan bir çocuk ilk çocuğunun doğumunu deneyimledi; sonra da güneşli bir günde çocuğunun elini tutan kendisini kullanarak bir kez daha yaşadı. Percodan ile hafif renklendirilmiş dört saat boyunca duygusallık. Ağrı kesici bağımlısı birini kullanarak deneyimleme yaptığınızda ışık halesi etkisini hemen anlıyorsunuz.

Fakülte komitesi Percodan içen adama zirve deneyimi tezinin ticari açıdan sonuna kadar uygulanabilir olduğunu söyledi. Ve ona 400 puan üzerinden 360 verdiler.

Komite benim tezimi beğenmedi.

Sonuç felaketten de öteydi. Hiçbir şey kontrastı adrenalin kadar keskinleştiremez. Kendilerinin başkalarına nasıl göründüğünü görerek fazlasıyla irkilen her davetli yüzünden deneyimleme neredeyse katlanılmaz bir hal aldı. Acıdan da öteydi. Zirveyi deneyimlerken o kadar terliyordunuz ki beslenmeniz kesintiye uğruyordu. Komite üyelerinden bazısı zirvenin son iki saatini deneyimleyemedi.

İnsanların kendisine benzeyen insanlarla tanışamaktan zevk aldığı fikri üzerine kurmuştum tasarımı. Fransızların çoğunun Fransa'da yaşaması, Güney'deki Baptislerin hep aynı kiliseye gidiyor olması gibi bir şeydi bu. Bilirsiniz işte, tencere yuvarlanmış, kapağını bulmuş.

İşin en boktan kısmı ise, komitenin diplomamı vermemesiydi.

Birkaç salak işte.

Bugünlerde her ay krediye karşılık okula ödeme yaparken, neye karşılık verildiği belirtilsin diye bırakılmış, çekin altındaki boş kısma, "Gelmiş geçmiş en iyi göt yala a işi için teşekkürler!" yazıyorum.

O salak ödemeleri yapabilmek için burada çalışıyorum. Tek başına bir başka berbat gece geçirmek isteyen insanlara *Little Becky's Easter Egg Hunt*'ını [Minik Becky'nin Paskalya Yumur-

tası Avı] kiralıyorum. O insanlar kendilerini ölümüne sıkıyorlar.

Ne kadar tuhaf, değil mi? İçten içe, o tezin hayatımı mahvetmediğini biliyorum. En azından çok fazla mahvetmedi. Öğrenci kredisi için okula yüz bin papel ödemek zorunda kalsam da, buna üzülmüyorum. Zirve deneyimi ile ilgili olmasa bile insanlarla ilgili bir şey öğrendim.

Lütuf, yetenek veya teknoloji ne kadar fazla olursa olsun, bunları sikmenin bir yolunu mutlaka buluyoruz. Deneyimlenmiş doğum tecrübesiyle onur listesine girerek okuldan mezun olan, Percodan içen adam, evvelsi gün zirve kiralamak için buraya geldi ve çocuğu yanındaydı. Bana hiç düşünmeden, yakında azgın sularda gerçekleştirilecek rafting gezisini deneyimlemek üzere Robert Mason'la sözleşme yaptığını söyledi. Lanet olası ünlü bir siktiriboktan oyuncuya dönüştü. Endüstrinin başarılı adamı oldu.

Çocuğu henüz bir yaşında bile değildi; ama o, çocuğunun ensesine siyah minik bir bağlantı yeri takmıştı bile.

16
Takım

Talihsiz Echo (q *Çarpışma Partisi Üyesi*): Her Balayı Gecesi'nde, aynı uğurlu duvağı takıyordum. Bazı geceler uzun, bazı geceler kısa gelinlik giyiyordum. Ağustos sonlarına doğru bir gece, kliması olmayan bir araba kullanıyordum ve binlerce kat tülden ve ağır ipekten oluşan bir elbise giymek istemedim. Jüponlar yüzünden vitesi bulamıyorsunuz. Ama kış geldiğinde, kar yığıntısının arasında, buz kaplı sokaklarda yapılan Çarpışma Partisi'nde aynı tül, sizi donarak ölmekten kurtarabilir.

Vurucu Dunyun (q *Çarpışma Partisi Üyesi*): Söz konusu gece takımda Echo vardı ve arabayı kullanıyordu; Yeşil Taylor

Simms, Echo'nun yardımcısıydı; ben Sağ Kanat Gözcüsü'ydüm. Adı **Tina Bilmemne** olan bir kız da Sol Kanat Gözcüsü'ydü ve durmadan Echo'nun koltuğunu arkadan tekmeliyordu ve flaması olan bir araba bulmak için nereye dönmesi gerektiğini söylüyordu.

Arka koltukta oturan sürücüler yeterince kötü oluyor zaten. Ancak, bunu bir de Sol Kanat'tan biri yaparsa, hiç çekilmez olur. Lanet olası bir pislik. Echo arabayı kenara çekiyor ve Simms, "Yeter" diyor.

Bu **Tina Bilmemne**, "İyi" diyor. Kapısını açıyor ve her iki eliyle pembe renkli nedime elbisesinin eteğini kaldırıyor. "Minik Becky'yi deneyimlemek bile size köle olmaktan daha iyidir" diyor.

Simms ve ben smokinlerimizin içinde çok şıkız; siyah papyon taktık, yakamıza yapma karanfil iliştirdik. Diş macunu tüpleriyle arabanın iki yanına, "Evlendik" yazdık. Kremalı çikolataları ikiye bölüp arabaya yapıştırdık. Arabanın arka tamponuna inek çıngırağı ve teneke kutu bağladık. SENİ-GÖRÜYORUM Ses Sınırlamaları'nı bariz bir şekilde ihlal ediyoruz ama, Gündüzcüler bile genç evlilere müsamaha gösterecektir.

İnek çıngırakları zıplayıp duruyor ve antene bağlanmış, beyaz kâğıttan şerit havada uçuşuyor; kaldırıma yanaşıyoruz ve ellerini cebine sokmuş bir adam kaldırımda dikiliyor. **Tina Bilmemne** nedime buketini adamın yüzüne fırlatıyor ve "Hey, dostum" diyor. "Yakala!" diye bağırıyor. Kızın ipekten çiçeği adamın yüzüne çarpıyor; ama adam yine de yakalıyor çiçeği. Adam hızlı. Hızlı bir adam ve bizim gözcülerden biri eksik. Ne tuhaf, değil mi?

Ben, "Sen!" diye bağırıyorum. Herife, "Benzin paran var mı?" diye soruyorum.

Anca bu kadar olur ama, bu herif Öğğk Casey.

Talihsiz Echo: Bana kulak ver. Araba takımına girmek, herhangi bir spordaki başlangıç pozisyonu gibidir. Takım ku-

rulmuş ise en alt basamaktan başlarsınız. Yani bu, Sol Kanat Gözcüsü demektir; sürücünün arkasındaki koltukta oturursunuz. Üç numaralı pozisyon Sağ Kanat Gözcüsü demektir; sürücü yardımcısının arkasındaki koltukta oturursunuz. İki numara, ön koltukta oturan ve sürücü yardımcısı olan kişidir. Sürücü oyun kurucu, orta alan oyuncusu, topu atan oyuncu, kaleci gibi bir şeydir. Bir numaralı pozisyondur. Cazibe noktasıdır.

Tina Bilmemne (q *Çarpışma Partisi Üyesi*): Adını Kiraz Bombası koyduğum eski arabam, lanet olası araba hurdalığını boyladı; nalları dikti. Böyle şeyler olur ve tek olasılık, en alttaki pozisyondan başlamak ve tekerleği dönmeye devam eden bir sürücünün kafasının arkasında yerinizi almaktır. **Talihsiz Echo** gibi birisinin. Echo'dan nefret ettiğimi düşünmeyin. Sorun, yalan söylemesiydi. Echo'ya geçimini nasıl sağladığını sorun; seks işi yaptığını söylemezse, bilin ki yalandır.

Talihsiz Echo: Dikkat edin. "Kovalamaca Takımları" sokakta kurulmuş ekiplerdir.

Kendisine yardım edecek veya kendisini koruyacak veya kendisine eşlik edecek takım arayan yalnız sürücülere "Köpekbalığı" denir; "pencere" açılmadan önce etrafta gezinir ve görevlendirmek üzere, kaldırımda bekleyen oyuncu arar. Arabanız yoksa bir köşede bekleyin ve otostop çekin. Bir araba kaldırıma yanaşıp, "Oynuyor musun?" diye sorar.

"Hangi pozisyon eksik?" diye sorun.

Onlar da, "Sol Kanat Gözcüsü lazım" der. "Benzin paran var mı?"

Bazı takımlar eleman arar; sizden, kafanızı hızlı ve kütürdetmeden akıcı bir şekilde çevirmenizi isterler. Geçmişteki kazalardan ötürü boyun travması geçirmiş veya boynunda hasar olan bir gözcüye sahip olmak bir işe yaramaz. Benzin paranızın olması zorunluluk değildir; ancak insanın bağlılık seviyesini gösterir.

Tina Bilmemne: Kaynamış omurgalı topalları, tavuk karası olmuş veya hipermetrop kaybedenleri bütün gece kaldırımda görebilirsiniz. Belki takımlardan biri bunlara acıyıp hiçbir işe yaramayan bir pozisyon verir. Büyük bir arabada, kaybedene, insanların "maskot" dediği pozisyon verilir; maskotlar arka koltukta ortaya otururlar ve herkesin gönlünü hoş tutmak için konuşmaktan başka bir şey yapmazlar. Aksi halde, tümden uygunsuz oyuncak olurlar.

Boynunuz kısaysa veya gözleriniz bozuksa yanınızda bol bol benzin parası olsun ve arabasının arka koltuğu büyük olan iyi bir takım bulmak için dua edin. Şakalarınızı ve insanların becerilerini geliştirin.

Talihsiz Echo: "Pencere" bir oyunun başlamasıyla bitişi arasındaki belirli süreye denir. Cumartesi günü dört saatlik bir pencereniz olabilir. Veya pazartesi günü bütün gece, yani akşam sekizden sabah sekize kadar süren pencerede oynayabilirsiniz.

Vurucu Dunyun: Öğğk'le tanıştığımız gece, Öğğk kuponlu otelden kaçmış, geçici, gecelik bir eve geçmek için bekliyordu. İnsanların çoğunun bir işte çalıştığı veya zirve deneyimi yaptığı bir şehirde, işi olmayan bir herifin, bağlantı yeri hiçbir boka yaramayan bir herifin geceleri ortalıkta gezinmesine şaşırmamak lazım.

Öğğk arabaya oturup bana yirmi beş sentlik bir madeni para verdi. Ne kadar zavallı, değil mi? Benzin için değersiz bir çeyreklik. Tek farkı altın olmasıydı ve üzerindeki tarih 1887'ydi. O madeni paranın ne olduğunu bilmiyordum; gene de Echo vitesi takıp trafiğe karıştı. Öğğk, o köşede durup, arabayı sağa çekmemiz için boktan hayatı boyunca beklemiş gibi arka koltuğa yerleşti. Ve Simms arkaya uzanmak için dönüp, "O paraya yakından bakabilir miyim?" dedi.

Talihsiz Echo: İyi bir sürücü, öne taraftan başka bir yere bakmak zorunda kalmamalıdır. İyi arka koltuk gözcüleri ise

arka ve yan taraflardan başka bir yere bakmak zorunda kalmamalıdır. Arabanın nereye gittiğini görmek onların işi değildir. İyi bir yardımcı kendi tarafıyla ve ön camın yarısıyla meşgul olur.

Sadece çarpacak araba aramazsınız. Size çarpmak için üzerinize gelen araba var mı diye de bakınırsınız. Başkasının kuyruğuna takılmış araba da ararsınız. Polis var mı diye de bakınırsınız. Sadece kovalamaca süresince değil, park ettiğiniz veya yemlediğiniz veya olta attığınız her an ararsınız. Veya kol gezdiğinizde. "Yemleme" demek, bulvarın ortasında, yani "alan" veya "güzergâh" veya "labirent"te kırmızı, bakire kadar mükemmel, temiz ve cilalı bir arabayı sürmek demektir. Orta şeritte giden, galeriden yeni çıkmış, iki kapılı, bir orospunun dudakları kadar parlak kırmızı bir arabada bir oyun flaması sallanır. Tampona bağlanan teneke kutular veya okullu çocuk annesi süsleri, oyun oynadıklarının kanıtıdır ve peşlerine düşerseniz salağın tekisinizdir.

Çaylakların çoğu bunu yapmaz demiyorum; taze kırmızı boyanın bir parçasını hele bir soyun.

Eski kurtlar, yani "yemleme"yi bilen takımlar ikinci kez bakmak için beklerler. Bir blok geride hep gölge arabalar olur; geniş bir ağa yayılırlar. Yemleme arabası olan bu lig takımları, saklandığı yerden çıkan çaylaklara çarpmaya hazırdır. Kötü sürücü felaketiyle ilgili Trafik Raporu'nu bir kez daha duyarsanız, bilin ki, gölge arabalar çaylaklar üzerinden puan kazandı.

Sürücü Radyosu Trafik Raporu'ndan: Aslan ve kaplanlar ve ayılar; aman Tanrım! Takım maskotunuz ne olursa olsun, bu akşam futbol fanatikleri seline dikkat edin. Gururlu her aile ekibini takım renklerindeki flamasını taktığı arabasıyla gezdiriyor. Yürü be Cougars! Posta Kavşağı'nın kuzeyindeki, altı arabanın birbirine girdiği zincirleme kazaya dikkat edin. Kimin galip geldiğini söylemek zor; ama hepsi amatör spor takımı

gibi görünüyor. Yaralanan yok; ama trafik kameraları emniyet şeridinde bir sürü insanın münakaşa ettiğini gösteriyor.

Talihsiz Echo: Gelecek sefer, berbat bir zincirleme trafik kazasına rast geldiğinizde önünüze bakın, hemen bakın, yemleme arabasının, hâlâ havalı görünen kırmızı arabanın bir dönemeçte, ilerideki bir dönemeçte gözden kaybolduğunu göreceksiniz.

Tina Bilmemne: Hafif kovalamacalara "flört etme" diyoruz. Ön tekerleğinizle başkasının arkasını hafifçe dürtersiniz. Hedef sizi görüp beğenirse, gördüğü şeyden hoşlanırsa, siz arabayı sürersiniz, o da peşinizden gelir. Ortalama bir insan diğerlerinin çevresinde olmak için Çarpışma Partisi yapacaktır. Çok sosyal bir ortamdır; insanlarla tanışmak için iyi bir yoldur ve insanların yanında oturup onlara birkaç saat hikâye anlatabilirsiniz. Evde de oturabilirsiniz; ama partiyi deneyimlemek bile yalnız olmak demektir. Partiyi deneyimlemenin sonuna gelirsiniz; ama hâlâ bütün geceyi tek başınıza geçiriyorsunuzdur.

Seçilmiş bir flamayı dalgalandıran başka bir takım bulamazsanız Çarpışma Partisi bile sıkıcı olur; ancak bu en azından müşterek bir sıkıntıdır. Ailede olduğu gibi.

Yeşil Taylor Simms'in Alan Notlarından (q *Tarihçi*): Çarpışma Partisi aslında, orta sınıfa özgü mali başarıyı elde etmek için ya çok zengin ya da çok fakir olan insanlar için caziptir. Bay Dunyun ve Bayan Echo kaybedecek bir şeyi olup olmadığını düşünmedi.

Vurucu Dunyun: Arabamız ileriye fırlayıp, tekerleklerimiz aşınıp, kaldırıma itilmeden önce iki boktan blok ötede değildik. Bir Köpekbalığı arabamızın saat yedi yönündeki boyasını ısırıyor; sol arka çamurluğumuza tekrar vurmaya hazır.

Hâlâ çiçek buketini elinde tutan Öğğk sağa sola yalpalıyor ve "Delikanlı bize vurdu!" diyor. Bağırarak, "Bize *vurdu*!" diyor.

Echo dikiz aynasından bakarak, "Niye *izin* verdin ki?" diye soruyor. "Sen kendi ~~*sikilmiş*~~ alanına ~~baksa~~na..."

Simms iki parmağıyla altın çeyrekliği tutup kenarlarına dokunuyor ve "Bu olağandışı madeni parayı nereden buldun?" diye soruyor.

Ve Echo gaza basıp ilerideki ~~ilk~~ sağa sapıyor. Köpekbalığı boyamızı çiğnemeye devam ediyor.

Tina Bilmemne: Herkes dolunay gecesi Yeni Evli etkinliği olduğunu bilir. Herkese ~~beleş balayı~~. Birkaç yıldır her ay yapıldığından, askılar dolusu gelinlik yığılır. Askılar dolusu. Buruşmuş gömlekler ve pengueni andıran smokinler. Benim en sevdiklerim ise şerbet pembesi, şık nedime elbiseleri. Ama Çarpışma Partisi ~~üyelerinin çoğu gelin~~lik giyer: kocaman, kabarık bir etek, efemine bir duvak. Arada, bir takım, başka bir takımın arkasına hızla çarpar ve her iki arabada yer alan sekiz gelin emniyet şeridinde birbirine bağırmak için arabadan iner. Bazı gelinlerin kollarında tüyler olur; kare şeklinde ve tıraşı gelmiş çenelerinin altındaki âdemelması aşağı yukarı hareket edip durur. Ayağındaki yağlı iş botlarını göstermek için, kıllı bir elin boğumları, üzerindeki eteğin yerlerde sürünen kısmını tutup ~~kaldırır. Bütün takım~~larda gelinlikler ve duvaklar, zenciler, beyazlar, kadınlar veya erkekler vardır; bütün gelinler aynı görünür.

Talihsiz Echo: ~~Dolu~~naylı geceler ~~bu~~ işe yeni başlayanlar için idealdir. Flamayı görmek çok kolaydır. Tıraş köpüğüyle arabanın kapılarına, bağaja ve kaputa "Evlendik" yazarsınız. Radyo antenin uç kısmına beyaz kâğıttan şerit bağlarsınız ve üzerinize Pazar günleri ~~giydiğiniz en iyi~~ elbisenizi geçirirsiniz. İlk kez katılan takım, oyuna dahil olmak için en fazla on dolar verir.

Eski kurt yeni evliler bir parmak hesabı yapmak zorundadır. Toyota, Buick, Mazda, Dodge, Pontiac. Kırmızı, mavi, açık gri, siyah. Bu ayki balayı, eski kurtlardan birinin beşinci arabasını kullanmasını ve arabanın çarpıldığı için çökmesini gerektirebilir.

Vurucu Dunyun: Herhangi bir Balayı Gecesi'nde, her blokta, üzerinde "Evlendik" yazan bir araba görebilirsiniz. Gelinler köşebaşlarında bekleyip, başıboş damat ararlar. Silindir şapka takmış damatlar kaldırımda bekleyip, arabası olan bir geline el etmeyi umut ederler.

Yeşil Taylor Simms'in Alan Notlarından: Balayı Gecesi'nde giyilecek herhangi bir elbisede, yaka çiçeğini çift taraflı yapışkan bantla tutturmak çok önemlidir. Muhtemel bir kaza gerçekleştiğinde, uzun bir iğnenin kalbinize yakın bir yere batmasını istemezsiniz.

Talihsiz Echo: Başka bir tavsiye de şudur: Koltuklarınıza Scotchgard sürün. **Tina Bilmemne**'den önce, darbe sırasında arka koltukta çömez bir gözcümüz vardı. Bir Köpekbalığı bizi yarıp geçti ve arabamızın arka sağ köşesini o kadar güçlü kopardı ki yana savrulduk; her yönden üzerimize trafik ışıkları ve farlar vuruyordu, kornalar çalınıyordu ve bu çömez gözcü altına işedi. Kovalamaca sırasında meydana gelen hasar Bondo'nun üstesinden gelemeyeceği bir iş değildi. Ancak kızın çiş lekesini çıkarmak için haftalarca arka koltuğu temizlemek zorunda kaldık.

Vurucu Dunyun: Kıçımıza takılmış olan Köpekbalığı'nda, yani salak herifte Pontevecchio* bordosu, Maserati Quattroporte Executive GT var. Boynumu uzatarak arka camdan onu izliyorum ve onun yalnız bir Köpekbalığı olmadığını görüyorum.

* İtalya'da eski bir köprü. (ç.n.)

Yan tarafında, yardımcılığını yapan pembe bir bulut var. Bir nedime. Yani, başımızdan attığımız **Tina Bilmemne**. Ağzı o kadar kocaman açılmış ki, yumurta şeklini almış. Köpekbalığı'nın tamponu kıçımıza değdikçe Tina katılarak gülüyor.

Tina'nın yapma çiçekten buketini tutan Öğğk emniyet kemerini açmadan arkasına dönüyor ve "Niye peşimizden geliyor?.." diyor.

Talihsiz Echo: Kovalamacanın ardından bütün gelinler ve damatlar, bütün sağdıç ve nedimeler numaradan öfkelenir. Numaradan çığlık atarlar; gözlerini fal taşı gibi açarlar. İzlemek için duran insanlarla numaradan kavga ederler. Meraklı sürücü etkisi. Trafiktekiler, manzarayı izlemek için yavaşlar. Polis ufak çaplı trafik kazaları için asla durmaz.

Düğün kutlamalarında insanlar hayatlarının yavaşladığı o dakikalardan faydalanmaya çalışır. İki arabanın bir araya geldiği o darbeden.

Bunlar hayatlarını paraya tahvil eden, bütün saatlerinin ve günlerinin, nasıl kurban verilen bir araba presleniyorsa, aynı şekilde baskı altına alınmasını izleyen sıradan insanlar. Havuzlu bir ev ve bir araba alacak kadar para biriktirene kadar garsonluk yaptıkları veya postaları sıraya koydukları veya ayakkabı sattıkları saatlerin toplamı onları mahvediyor. Bir gelinlik alana kadar. Konserve kutuları veya tıraş köpüğü alana kadar geçen zaman.

Sıradaki hilal gecesi, bu insanlar gezecek veya gezdirilecektir. Araba kullanılacak ve hareket halinde olmayan bizlere el sallanacaktır. Başka bir "Evlendik" takımı onu görüp peşine takılana kadar, Köpekbalığı'nı görmek için her yöne bakılacak, düşmanların teneke kutu sesleri işitilmeye çalışılacaktır. Sonra yoldan çıkılır ve yerde siyah lastik izleri olur; bir araba diğerinin peşinden gider ve o kadar hızlıdırlar ki teneke kutular yere değmez. Bir kırmızı ışık yanar ve işte o an zamanın patladığı andır. Otomobil çarpışma testi mühendisleri buna "darbe" der.

Yeşil Taylor Simms'in Alan Notlarından: Bilişsel egzersiz olarak Noel Baba ile başlayan bir çocuk, aynı gerçeklik fikrini akranlarıyla paylaşması için cesaretlendirilir. O gerçeklik aşikâr olarak icat edilmişse ve saçmaysa bile, ortak kültürel yalanları destekleyen ve katkıda bulunan hediyelerle bu inanç cesaretlendirilir.

Modern toplumdaki en büyük oy birliği, trafik sistemimizdir. Yabancılardan oluşan bir insan selinde, herkes bir şekilde birbirini etkiler, bir yolu paylaşır, neredeyse hemen hepsi kaza geçirmeden yolculuk eder. Anarşiyi sadece bir tek muhalif sürücü çıkarır.

Talihsiz Echo: Arkadaki araba öndekine vurunca, gelinler emniyet kemerleriyle birlikte öne fırlar; duvakları çok hızlı bir şekilde yüzlerine kırbaç gibi çarpar ve oyuncular bu kızarıklığa "dantel yanığı" der. O an, zaman yavaşlar. Her biri sıkıcı geçen yüz yılın her bir günü patlayarak o yarım ana, o tek nabız atışına dolar.

Burada bir zaman var ve patlayarak ağır çekimde sonsuza kadar sürecek bir dakika olana kadar sıkıştırılıyor.

Satın almak için parasını biriktirdiğiniz arabanıza çarpmışlar; arabanız küçülmüş ama hayatınız pompalanmış. Büyümüş. Doğal boyutuna veya buñun ötesine geçmiş. Yolun kenarındaki gelinler acı versin diye pirinç fırlatıyorlar; yaşanan o anı biraz daha uzatmak için uğraşıyorlar sadece. Darbeden faydalanıyorlar.

Vurucu Dunyun: Tina ve Köpekbalığı arka camımızda gittikçe büyüyor; gülerek öne hızlıca fırlıyorlar ve nefesleri camı buğuluyor. Tamponları bizim arabanın saat beş yönünü dürtüyor; arabamızın amortisörleri ve şok emicileri gıcırdıyor. Ön tekerlekleri o kadar yakın bir mesafede dönüyor ki, Echo'nun park alarmı ötmeye başlıyor. Daha hızlı ötüyor. Çok yakınımızda oldukları için, Köpekbalığı'nın tekerlekleri yerde

sürünen teneke kutulardan birini ısırıyor, kutuları dümdüz ediyor ve iplerini ağzıyla kapmaya çalışıyor. O kadar yakınlar ki, Echo'nun park alarmı hiç susmadan ötüyor.

Öğğk öne uzanıp Simms'in üzerindeki smokinin vatkalı omzuna yavaşça vuruyor ve "Bu arada, tebrikler" diyor.

Ve altın çeyrekliğe bakmakta Simms, "Ne için?" diye soruyor.

Yeşil Taylor Simms'in Alan Notlarından: Noel Baba ve Paskalya Tavşanı'nı ebedileştirmek, daha fazla sosyalleşmeye zemin hazırlar. Azami sayıdaki sürücünün yollarımızda kaynaşmasına olanak tanıyan trafik kanunlarına uymak da buna dahildir. İlaveten, yolculuğun daha büyük bir amaca hizmet eden bir araç olduğu ve yolculuğun heyecanının ve tehlikesinin en aza indirilmesi gerektiği konusunda ısrarlıdır. Yolculuğun kendi içinde çok değerli olmadığıyla ilgili yanlışı da ebedileştirir.

Vurucu Dunyun: Tina ve Köpekbalığı, kutulardan bir tanesini daha ısırıyor, bize tekrar çarpıyor ve geriye düşüyor. Gülüyorlar. Öğğk, "Siz..." diyor, parmağıyla Simms ve Echo'yu göstererek, "...siz evlenmişsiniz..."

Simms, "Saat iki yönünde yeni bir takım var" diyor.

Ve Echo, "Bana bir delik bul!" diyor.

Talihsiz Echo: İki ayağımı birden gaz pedalına koyup ayağa kalkıyorum; bir avuç dolusu pirinçle Tina'yı kör etmek için planlar yapmaya başladım. Üzerinde diş macunuyla "Evlendik" yazan arabamı bir hurdaya atılmış olarak görebiliyorum.

Yeşil Taylor Simms'in Alan Notlarından: Tesadüfen, Çarpışma Partisi olarak adlandırılan aktivite, daha faydalı ve tatmin edici bir aktivite yapabilmek uğruna arabanın kullanıldığı süreye katlanmak gerektiği fikrini reddeder.

Tina Bilmemne: Bir sonraki, polisin lanet olası polis mezatında Echo'yla kapışacağız. Kilometre sayacı daha bir tık atmadan önce ikimizin de yeni tekerleklere ihtiyacı olacak.

Vurucu Dunyun: Ve boktan Köpekbalığı geriye düşüyor.

Talihsiz Echo: Tina kafasını hızla koltuk başlığına çarptı. Memeleri ve incileri yukarıya fırladı, boynuna kadar çıktı. Dantel yanığı gerçekleşti. Arkalarından buhar yükseldi ve araba saat altı yönünden darbe aldı. Devre dışı bırakıldı.

Yeşil Taylor Simms'in Alan Notlarından: Köpekbalığı'mız başka biri tarafından avlandı. Maserati katledildi; inek çıngırakları, kırılmış cam parçaları ve teneke kutu hurdalığına döndü.

Vurucu Dunyun: Echo bir dönemeci alıp bizi karanlık bir ara sokağa sokuyor. Farları ve stop lambalarını kapatıyor, vitesi boşa alıyor. Öğğk'e daha iyi bakabilmek için duvağını kaldırıyor ve "O Gündüzcü kıçını arabamdan çıkart!" diyor.

Simms altın çeyrekliği Echo'ya uzatarak, "Bu, kaç para eder, biliyor musun?" diyor.

Öğğk Casey arka koltuğa dokunup parmaklarını kokluyor ve "Üç, belki de dört hafta önce buraya işiyen kız" diyor bize bakarak, "o gün dolmalık biber yemiş."

Katran karası dişlerini göstererek bize gülümseyen Öğğk, "İçinizden biri Chester Casey adında bir adam tanıyor mu?" diye soruyor.

17
Kiralık Katiller

Lynn Coffey (q *Gazeteci*): Şair Oscar Wilde, "Her adam sevdiği şeyi öldürür..." demiş. Zeki olanlar hariç, her adam bunu yapar. Hapiste zaman geçirmek istemeyen zeki adamlar ise, Karl Waxman'ı kiralar.

Tina Bilmemne (q *Çarpışma Partisi Üyesi*): Wax'in ne dolaplar çevirdiğini nasıl bilebilirdim ki? Bilemezdim. İlk gece beni Kovalamaca Takımı'na aldı; Echo'nun beni başından attığı o Balayı Gecesi, Wax kullandığı Maserati Quattroporte Executive GT'yi kaldırıma yanaştırdı. Arabanın boyası Pontevecchio bordosuydu. Ön panel gül ağacındandı. Tavan dö-

şemesi Alcantara süetinden yapılmıştı ve ısıtmalı koltuklar insanın götüne sürekli İsveç masajı yapıyordu.

Wax benim tarafımdaki otomatik camı düğmeye basarak açtı. Ben hâlâ, pembe nedime elbisemle kaldırımda duruyordum ve Wax yumuşak ve beyaz bir şeyi bana doğru sallıyordu. Wax, kendini bana işte böyle takdim etti.

"Herhangi bir şeye dokunmadan önce" dedi, "bunları tak, bebeğim."

Salladığı şey, bir çift kauçuk eldivendi.

Lynn Coffey: Ne trajik. Bu egzotik spor arabaları gençler nadiren satın alırken, profesyonel basketbolcu veya futbolcular asla almaz. Çünkü yatar koltuğa sığamazlar. Hayır, bu arabaların hemen hepsini, onları nadiren kullanan orta yaşlı adamlar veya ihtiyarlar alır. Bu Maserati'ler ve Ferrari'ler ve Lamborghini'ler, yalnız metresler gibi yıllar boyunca garajda durur, güneş ışığından saklanır.

Jarrell Moore (q *Özel Dedektif*): Araştırmalarıma göre, Çarpışma Partisi'ni kimin yönettiğini hiç kimse yüzde yüz bilmiyor; ancak bunu bir kişi tek başına yapamaz. O herif her oyuncunun bütün faullerini kaydetmek zorunda. İki ay içinde üç kez faul yaparsanız, sıradaki oyun size haber verilmez. Faule çok güçlü çarpmak dahildir; her aracın hızına bakarak çarpma etkisi belirlenir. Toplamda saatte otuz kilometreyi geçmek fauldür. Ben saatte on beş kilometredeysem, sen de on altı kilometredeysen ve bana önden vurmak için dönersen, ortaya otuz kilometrelik vuruş etkisi çıkar. Senin faul yaptığını söyleyebilirim.

Sadece, kabul edilen sınırın üzerindeki vuruş etkisi faul olarak adlandırılır.

Tina Bilmemne: Wax, lanet olası araba sahiplerinin asla söylemeyeceği detayları bilir. Fiat Spyder, Maserati Spyder ve

Ferrari Spyder gibi kabriole arabaların tümü adını, on yedinci yüzyıla ait bir çeşit atlı arabadan alır. Tavanı olmayan, yüksek tekerlekli bu siyah, eski zaman at arabaları örümcek gibi görünüyordu.

Wax, Formula I veya Cambiocorsa dönmesinin direksiyondan çıkan vites kolunu kullanmasını biliyordu. Jaguar Yarış Yeşili'nin, İngiliz Yarış Yeşili'nden yarım ton açık olduğunu anlardı. Maserati'nin kapısını açtığınızda, o araba gerçekten Maserati ise zayıf, çok tiz bir ses duyarsınız... Wax size hidrolik vitesin sıkıştığını söyler.

Wax, Kış Sarısı rengine boyanmış, sekiz silindirli Jaguar XJR'ını gazlarken, "Güzel" derdi. Parmaklarını esnetip, "*Isıtmalı* direksiyondan fırlamış..." derdi. Sonra da topuzunda J harfi bulunan vitesi ikinciye atıp paslı bir Subaru dört tekerlekliye çapardı.

Lynn Coffey: Çarpışma Partisi kültüründe Karl Waxman "Kiralık Katil" olarak bilinirdi. Kiralık suikastçıların özel bir çeşidiydi.

Vurucu Dunyun (q *Çarpışma Partisi Üyesi*): Ben Çarpışma Partisi'nde mükemmel bir gece geçirmek için müzik bulmaya odaklanmıştım. Öte yandan, inanın martaval atmıyorum; Kiralık Katil olmayı çok istiyordum. Yakın zaman önce bir gece bir Kiralık Katil'in yarım milyon dolarlık bir Saleen S7'nin üzerindeki bütün boyayı nasıl çizdiğini izledim. Arabanın gövdesinin yerden yüksekliği seksen sekiz santimetreydi ve sürücüsü bu arabayla arazide yarışmaya katıldı. Bu sadistlikten de öteydi.

Lynn Coffey: İnsanların Kiralık Katil tutması, o aracı ne kadar sevdiğini gösteriyordu. Bir araba sahibi, bir Rolls-Royce Silver Cloud veya Silver Shadow'un parçalanmasını isteyebilir; ama aynı adam o denli güzel bir otomobili kendi elleriyle lekeleyemez bile.

Tina Bilmemne: Bir noktada, Jaguar X-Type'dayken Wax, "Buna inanabiliyor musun?" diyor. Elinin ucuyla deri direksiyona bam diye vuruyor ve "Bu siktiriboktan cimriye inanabiliyor musun? O kadar ucuzcu ki *Tobago* tekerleklere razı olmuş; Proteus değil, Cayman tekerlek bile değil" diyor. Wax gaza bastığı gibi sağ öndeki tekerleği kaldırıma çıkarıyor, çelik posta kutularından birini dümdüz ediyor; kıvılcımlar ve boya parçaları ve beyaz zarflar etrafa saçılıyor; tekerlek su oluğuna güm diye düşmeden önce hız göstergesi altmış kilometrenin üzerindeydi.

Lynn Coffey: Diğer şeylerin yanı sıra, Waxman lüks arabaları yok ederek de para kazanıyordu. Genellikle yılan hikâyesine dönmüş boşanma davası sırasında kaybolan arabalardı bunlar. Veya artık ödeme yapamayan insanların araçlarıydı. Veya sadece sigorta sahtekârlığıydı. Veya inadınaydı.

Aracı kişi Waxman'a anahtarı ve zarf içindeki nakdi verirdi. Genellikle zarfın içinde iki veya üç yüz dolar olurdu; sonra da Waxman'a aracı nerede bulacağını söylerdi. Araç sahibi şehirden ayrılır, Waxman'ın muhtemelen otomobil gezintisi yapacağı iki veya üç gün için mazaret yaratarak geri gelmezdi. Sahibi aracın çalındığına ilişkin rapor tutturana kadar Waxman aracı bulunamayacağı bir yere atardı.

Vurucu Dunyun: Martaval atmıyorum. Cenaze töreninin ortasında duran insanları izledim; tabuttaki ceset gülümsüyordu, yaşlı hanımlar hıçkırıyordu ve insanlar müziği değiştirmek için durdular. Schumann yerine Mozart. Müzik can alıcıdır.

Bu gerçeğin üzerinde önemle durmaktan başka yol yok.

Eyaletlerarası otobanda güneye doğru gittiğinizi, arabayı orta şeritte kullandığınızı ve radyonun AM kanalını dinlediğinizi düşünelim. Yanınıza kütük veya beton boru dolu bir traktör römorku geliyor, römorkun bağlama bileziği kopuyor

ve yük sizin küçük çelik arabanıza çarpıyor. Beton yükünün altında eziliyorsunuz; çelik ve cam katmanların arasında etli salata gibi sandviç oluyorsunuz. Gözkapaklarınızın o son, hızlı çırpınışında, ucunda Tanrı'nın Işığı olan o uzun tünele ve sarılmak için size doğru gelen vefat etmiş ninenize bakıyorsunuz; Mega ucuz, zararına satış kampanyasında satışa sunulacak araba teybinin başka bir radyo reklamını duymak ister misiniz?

Tina Bilmemne: Diğer bir nokta, Wax'le üçüncü kez buluşmamız olabilir ki, bunda anahtarları ve parayı almadan önce müşterinin arabayı nasıl yıkayıp cilaladığına baktığı, her milimine dikkat ettiği bir Dodge Viper vardı. Wax, "Bu, aktristleri izlemek gibi" diyor. "Boyayıp fön çektirerek saçlarını yaptıran ve tırnakları manikürlü, tıraşlanmış bacakları yumuşak ve bronz olan o kadınlar, bunların hepsini toplu tecavüzü gösteren bir porno filmde rol almak için yapıyorlar."

Wax, Viper'ı parktaki beton merdivenlerden aşağıya uçuruyor; arkasında egzoz sistemi ve süspansiyon uzun bir iz bırakıyor ve Wax, "O sıktığımın karıları o kadar salak olmasaydı, o mükemmel manikürlü tırnaklara ağlardım ben bebeğim" diyor.

Vurucu Dunyun: Martaval atmıyorum. Arabanız karşı şeride geçerse ve The Archies'in "Sugar Sugar" şarkısını dinleyerek ölürseniz, bunun sebebi sizin lanet olası tembelliğinizdir.

Lynn Coffey: Bazı Çarpışma Partisi müdavimlerinin Kiralık Katil veya Kiralık Kadın Katil olabileceği söyleniyordu. Araçları eski olsa bile, Chevette veya Pinto olsa bile, hep galeriden yeni çıkmış gibi mükemmel ve cilalı görünürdü. Süslemeleri minimaldi; sadece bir flaması vardı. Bazılarının sağında solunda, kaldırımda sürmekten dolayı, çizikler göze

çarpardı. Tekerleklerinden, başka birinin hayallerinin ters gittiği sonucunu çıkarırdınız. Sahibin, başka birinin sahip olmasını istemediği aşk dolu bir metres veya kupa gibiydiler.

Jarrell Moore: Diğer fauller, hedefi izin verilmeyen alanlarda takip etmektir. T şekli kaza yasaktır; arabanızın burnuyla, hedefin karnına bindirmeye T şekli kaza denir. Ön ve arka aksın arasındaki lastik yanağında herhangi bir alana, herhangi bir açıyla çarpmak yasaktır.

Tina Bilmemne: Geniş arazi evlerine, kadim dağ ve ormanları keserek düşük maliyetli, granit set üstü yapılması veya Peru pelesenk ağacından, kimsenin kullanmadığı lüks arabalara ön panel yapılması hem Öğğk'ü, hem de Wax'i üzerdi.

Bir ara Wax mucizevi ilaçlar ve nükleer fisyon ve göz kamaştırıcı bilgisayar özel efektleri icat eden zeki beyinlerin, sıra para harcamaya gelince granit set üstü veya lüks araba alacak kadar hayal gücünden noksan olmalarının ne kadar dehşet verici olduğundan söz etti. Bunları anlatırken arabayı süren Wax daha da delirdi, hız panelinin yüz yirmi, yüz otuz, yüz kırka vurduğunu görebilirdiniz.

Lynn Coffey: Kiralık Katiller ve belki de bütün Çarpışma Partisi Üyeleriyle birlikte, kendi kendine yönetilen bir yol deliliğini tanımlıyoruz.

Bazı adamlar kadınlara taptıklarını söylerler; bir düzine kadınla evlenirler, sonra da karılarının her biri cinsel tacizden ötürü intihar eder. Karl Waxman, çalınmış lüks otomobillere aynı duyguları besliyordu. Arabayı yüz on kilometre hızla kullanmayı seviyordu. Bütün kıskanç gözler ona çevriliyordu; öte yandan o böyle bir itibarı kazanmak için bir Jaguar veya BMW'ye ihtiyacı olduğu gerçeğine içerliyordu. Kendisine bile ait olmayan o otomobil en büyük hakaretti. Kendi kendine algıladığı bütün hatalarının yüce tezahürüydü.

Vurucu Dunyun: Martaval atmıyorum. Evden çıkmadan önce mutlaka her şeyi için bir karışım alırım yanıma: Âşık olmak. Bir ölüme şahit olmak. Hayal kırıklığı. Sabırsızlık. Trafik. Her insani durum için bir karışım taşırım. Başıma gelen iyi veya kötü bir şeye aşırı tepki vermeme yöntemim – duygularımı uzaklaştırmam gibi– o ana uygun, yanlışsız, mükemmel ses bandını koymamdır. Hatta, Öğğk öldüğünde bile otomatik olarak aklıma gelen ilk şey şu olmuştur: Philip Glass'ın II. Keman Konçertosu mu yoksa Ravel'in G Majör Piyano Konçertosu mu?..

Jarrell Moore: Bence Çarpışma Partisi'ndeki başkan, faullerin çetelesini tutmalıydı. Artı, takımların plakalarını kaydetmeliydi. Artı, flama ve pencereyi her oyun için ayrı ayrı adlandırmalıydı. Evet ya! Ve bütün oyunculara sıradaki olaylar hakkında bilgi vermeliydi. Başkan tek bir herifse, çok meşgul olduğuna ve haydutun teki olmadığına şüphe yok. Yeterince zeki olmak zorunda.

Tina Bilmemne: Arabanın Lexus veya Rolls-Royce olmasının önemi yoktu; her Çarpışma Partisi buluşmasının bitiminde, Wax'le beraber, Madison Caddesi'ndeki tekne rampasının üstünde, yani rampanın belli bir açıyla derin suya daldığı yerde oluyorduk. Arkamızda çatal pimler, çift dirsek iğneli rulmanlar, karter yağı, fren yağı ve bazen karbon lifi parçalarından bir iz oluyordu. Ve duman oluyordu; lanet olası siyah veya mavi dumandan bir sis yığını. Arabanın transmisyonu güçbela çalışır durumda oluyordu.

Wax arabayı birinci vitese atarken, ben arabadan çıkıp onu izliyordum. Bazı geceler, motor çalışırken, etrafta insan yoksa panik düğmesine basarak alarmı çalıştırıyordu. Nasıl da lanet olası bir sesti. Sirenler ve henüz görmediğimiz diğer ışıklar yanıp sönmeye başlıyordu. Mercedes veya Lamborghini'nin farları yanıp sönerken ve çığlıklar atarken Wax arabadan iner,

kapıyı çarparak kapatırdı. Zaten tekne rampasında aşağıya doğru ilerlemeye başlamış olan arabanın önce burnu, sonra da tamamı karanlık suya gömülürdü. Okyanusta bir geminin batmasını izlemek gibiydi. *Titanik*'in batmasını izlemek gibi. Beyaz ve kehribar ışıklar eşliğinde korna sesi yükselirken, birinin çöplükten toplanmış düşü olan araba suyun derinliklerine gömülüyor ve birilerinin Wax'i kiralayarak öldürttüğü viran düşlerin –Jaguar'lar ve Saleen'ler ve Corvette'lerin– oluşturduğu sır dağına ulaşana kadar inlemeye, parlamaya, sönmeye ve solmaya devam ediyordu.

18
Şehir

Todd Rutz (x *Madeni Para Tüccarı*): Ölen çocuk var ya? İşte o çocuk içeriye elinde tuttuğu düğümlenmiş bir çorapla giriyor, dişleriyle düğümü çözmeye başlıyor. O eskimiş sarı çorabın içindeki herhangi bir şey zamanımı boşa harcamaya değmezdi. Gece dışarıya çıkma yasağından sonraki dört saat boyunca dükkânımı açık tutma iznim var; ancak dükkândan dışarıya çıkmam. Dışarıya çıkma yasağı bittikten sonra kapıyı kilitlerim, gelen olursa gizlice içeriye alırım. Pis çorabı olan bu çocuğu neredeyse içeriye almıyordum. Gececilerin ne yapacağı belli olmaz.

Ama çocuğun dönme olduğunu söylebilirim. Tenindeki bronzluk gitmemişti. Böylece, ben de biraz para kazanmak

için şansımı denedim. 1982 yılında New Orleans'ta meydana gelen olaya ne demeli: Şehir merkezinde, öğle yemeği saatinde, bir buldozer çalışıyor; takım elbise giymiş işadamları çevrede dolaşıyor. Dozer, toprağı kazıyor ve içi 1840 tarihinde basılmış, üzerinde Liberty figürü olan madeni parayla dolu gömülü sandıkları buluyor. Altın olduğunu sanmayın; ama madeni paraların her birinin değeri iki ila dört bin dolar arasında değişiyor. Takım elbise ve elbise giymiş olan o bankacı ve avukatların hepsi çamura atlayıp birbiriyle güreşiyor. O Gobrecht türü yirmi beş sentlik dolarlardan bir avuç almak için birbirini ısırıp tekmeliyor.

Şunu söylemeye çalışıyorum: Definenin nereden çıkacağını asla bilemezsiniz.

Edith Steele (q *İnsan Kaynakları Direktörü*): Bay Casey ile gece vardiyası peyzaj bakım uzmanı pozisyonu için görüştük. Kendisi SENİ-GÖRÜYORUM işçi yardım hattı vasıtasıyla şirketimize gönderildi. Üçüncü kez işe gelmediği ve işle alakası olmayan bir trafik kazasında beşinci kez yaralandığı söylendiği gün Bay Casey işten çıkarıldı.

Todd Rutz: 1934 yılı Baltimore Keşfi'nde iki küçük oğlan kiralanmış bir evin bodrumunda aylak aylak dolaşırken duvarda bir delik olduğunu gördü. 31 Ağustos 1934'te o delikten 3.558 altın para çıkardılar ve paraların hepsi 1857'den öncesine aitti. Olay Maryland eyaletinin Baltimore şehrinde, 132 Güney Eden Sokağı'nda meydana geldi. O madeni paraların makul sayısından söz ediyorsak buna "kıymetli taş durumu" diyebiliriz. En azından, tedavüle sokulmamış bir mükemmellik veya seçim diyebiliriz.

Lew Terry (q *Apartman Yöneticisi*): Bana kalsa Gececilere, yani saf değiştirmiş Gündüzcü çocuklara asla ev falan kiralamazdım. Sırf ailelerini üzmek için dönüyorlar. O suçlular,

yüksek sesli müzik ve uyuşturucu alıp uçmak gibi, Gece kültürüyle ilgili her türlü olumsuz basmakalıp şeyi yaşamaya zorunlu hissediyor kendini; ama iskan kanununa göre dairelerin en az yüzde 10'unu dönmelere ayırmak zorundasınız. Daire 3-E'ye taşındığında Casey'nin yanında bavuldan başka bir şey yoktu. Gidip dairesine bakarsanız, tek farkın, kapıdaki polis şeridi olduğunu görebilirsiniz.

Todd Rutz: Çoraplı çocuk düğümü dişleriyle çözmeye çalışıyordu ve çorabın içindeki madeni paraların birbirine çarptığında çıkan sesi duyabiliyordunuz. Şunu söylemeye çalışıyorum; o ses beni mutlu ettiği için çocuğu içeriye aldım. Gümüşün sesini bakırın ya da nikelin sesinden ayırabilirim. Dükkânımı çok uzun süredir işlettiğim için, madeni para tıkırdadığında, size bunun yirmi iki kırat altın mı yoksa yirmi dört kırat mı olduğunu söyleyebilirim. Sırf duyduğum sesten, o pis kokan, kirli çorabı kendi dişlerimle açtım.

Jeff Pleat (q *İnsan Kaynakları Direktörü*): Kayıtlarımıza göre, Yedi Bela Casey'yi iki hattalığına bulaşık makinesi yerine işe aldık. Bizimle çalıştığı kısa süre zarfında, bariz rastlantı sonucu, on altı akşam yemeği boyunca, müşterilerimiz yemeklerinde yabancı nesneyle karşılaştı. Bu nesnelere çelik ataş ile 1923 tarihli beş sentlik madeni para da dahildi.

Todd Rutz: Çocuk, çırpı gibi kolunu dirseğine kadar çorabın içine soktu ve içinden bir avuç dolusu... *Mümkünatı olmayan* madeni paralardan söz ediyoruz. Bunların nasıl koktuğunun hiç önemi yoktu. Kıymetli taş şeklinde, 1933 tarihinde basılmış, altın yirmi dolar. 1933 tarihinde basılmış ve tedavülden kalkmış, altın on dolar. 1879 tarihinde basılmış, üzerinde saçı bukleli Liberty figürü bulunan, neredeyse kıymetli taş şeklinde dört dolarlık parça.

Moore Jarrell (q *Özel Dedektif*): Kayıt için ifadem şudur: Buster Landru Casey, namı diğer "Öğğk" Casey telefonla beni aradı ve kayıp biyolojik babasını bulmak için ne gibi hizmetler verebileceğimi konuşmak üzere randevu istedi. O an potansiyel müşterime, taban ücretimin haftalık bin dolar, artı harcamalar olduğunu söyledim. Bahse konu potansiyel müşteri, harcamaların sorun olmayacağı konusunda garanti verdi.

Brenda Jordan (x *Çocukluk Arkadaşı*): Anlatmayacağınıza söz verirseniz, Öğğk Casey'nin bana söylediği başka bir şey de, kendisine madeni paraları nasıl bulacağını söyleyen yaşlı adamdı; nereden geldiği belli olmayan bu yabancı, Öğğk'e, uzun süredir ortada görünmeyen, şehirden gelen gerçek babası olduğunu söylemiş.

Todd Rutz: İnanın ki, onun gibi bir çocukla iş yapıyor olduğum için, sahte olup olmadığına baktım: 1928 yılında basılan ve "Liberty" olarak bilinen gümüş dolarların hepsi. 1905 yılında basılan kartal başlı çeyrek altınların hepsine. Sahteyim diye bağırıyorlar. 1804 tarihinde basılmış gümüş bir dolar veya Lafayette doları. 1861 tarihinde basılmış Konfederasyon yarım dolarını merceğin altına koyup koralin yapılarına ve tuzlu su aşındırmasına bakıyorum; çocuğun söylediğinden fazlasını bana anlatacak "gemi enkazı etkisi"ni arıyorum. Deniz dibindeki kumlardan gelebilen mikroskopik taneciklere bakıyorum.

Santrifüjlenmemiş ve plaka haline getirilmemiş madeni paralardan söz ediyoruz. Bunlar, işlem görmemiş madeni paralar. Çuval izleri hariç üzerlerinde hiçbir şey yok.

Allfred Lynch (q *Böcek İlaçlama Şirketi Elemanı*): Haşarat kontrolü çoğu insanın seçeceği bir alan değildir; ama Öğğk Casey olaya kedi mamasındaki karafatma gibi yaklaştı. İşimiz vampir yarasalar olsa bile, bu çocuk emekleyerek evlerin altına, çatılara giriyordu. Yılanlar, yarasalar, fareler, hamamböcek-

leri, zehirli örümcekler; bunlardan hiçbiri Öğğk'ü terletmiyordu bile.

İşin komik kısmı ise, fiziksel muayene sonucunda kendisinde kuduz olduğunun ortaya çıkmasıydı. Uyuşturucu kullanmamıştı, başka bir şey de yapmamıştı ama kuduzdu. Klinik bu konuyla ilgilendi ve ona tetanos aşısı yapıldı.

Todd Rutz: İnanın bana, sanki hazine gelir giderlerini kontrol ediyormuş gibi yapıyordum. Elindeki, 1892 tarihinde basılmış, Barber dizaynı, Liberty olarak bilinen yarım doları Charles E. Barber ilk kez bastığında, gazetedeki yazarların kartalın açlıktan ölecek gibi göründüğünü yazdığını ona söylüyorum. Liberty figürü, "Guatrı olan cibilliyetsiz İmparator Vitellius" gibi görünüyordu. Bunları çocuğa söylerken aslında geçen yılın, çalınan mal bildirimlerine bakıyorum.

Çocuk penceremden dışarıya bakıyor. İçinde madeni paralar olan çorabı elinde sallıyor. Büyükannesinin öldüğünü ve kendisine bunları bıraktığını söylüyor. Ailedeki tek mirasçı kendisiymiş gibi anlatıyor.

Allfred Lynch: Öğğk Casey ile tek sorun, her ay rutin olarak veya rastgele sefer taslarını kontrol ettiğimizde yaşandı. Herifler evlerde çalıştığından, sefertaslarına bakmak için izin istiyorduk. Bizim herifler insanların evlerinde yalnız kalıyordu ve evin içinde bazen mücevher veya değerli şeyler oluyordu. Rastgele kontrol, insanları hizaya sokuyordu.

Öğğk'ün bir elmas falan çaldığını hiç görmedik. Ama bir keresinde, sefertasını açtık; içinde bir sürü örümcek vardı. O gün öldürmesi gereken karadul örümcekleri sefertasının içindeydi. Öğğk yanlışlıkla olduğunu söyledi; ben de ona inandım.

Yani kim evine zehirli örümcek yuvasını götürür ki?

Todd Rutz: Alışveriş bitti ve çocuğa kasadan on beş bin dolar ödedim. Kasada tuttuğum bütün banknotları ona verdim.

1933 tarihinde basılmış altın yirmilik, 1933 tarihinde basılmış altın onluk ve 1879 tarihinde basılmış dört dolarlık parça için on beş bin ödedim.

Ona adını sorduğumda çocuk düşündü, gözlerini yerde ve tavanda gezindirdi ve sonra, "Henüz karar vermedim" dedi.

İnanın bana, yalan söylemesinin benim için hiçbir önemi yoktu. Nakit ödemeden başka bir şeyi kabul etmemesi de önemli değildi. Veya çoraptaki düğümü çözmek için kullandığı dişlerinin simsiyah lekelerle dolu olması. Abanoz gibi olması.

Şunu söylemeye çalışıyorum: Aziz Gaudens olarak bilinen çift kartal başlı altın paranın değeri aslında sekiz milyon dolardı.

19-
Sürücü Adayı

Vurucu Dunyun (q *Çarpışma Partisi Üyesi*): Bir Sürücü Adayı Gecesi Öğğk, Yeşil Taylor Simms'ten onun ve benim bir fotoğrafımızı çekmesini rica etti. Simms'e atık kâğıttan yapılma bir kamera uzatıyor ve gergin eliyle kendi dizine yandan vurarak, "Burdan yukarısını çek" diyor.

O gece Simms büyük Daimler'ini kullandı ve bir şeyler yemek için, arabaya servis yapan bir lokantada pit-stop yaptık. Öğğk yanımda ayakta dikiliyor, kolunu omzuma atıyor. Atlas ile Aksiyel arasında bulunan bağlantı yerimin butonuna parmaklarıyla dokunuyor ve "Bu nasıl bir şey?" diyor.

Kuduz olduğu için bağlantı yerinin çalışmadığını anlatıyor. Bağlantı yerimin etrafındaki teni sıkıştırıyor, ovuyor. Parmak-

ları sanki kahve fincanı tutuyormuş gibi ılık. Ateşliymiş gibi ılık. Sıcak.

Bağlantı yeri, fazladan bir burna sahip olmak gibi, diye anlatıyorum ona; ama bu burun ensende yer alıyor. Sadece burun da değil; göz ve dil ve kulak, yani görmenin beş farklı biçimi. Bazen diyorum, tam bir saçmalık. Bağlantı yerini kontrol etmek gerekiyor ama canın asla yiyip içmediğin Kola veya patates cipsi gibi şeyler istediği için, iş dünyasının, bağlı olmasa bile bağlantı yerine zirveleri veya etkileri ilettiğini anlıyorsun.

Ayakta duran Simms arabasının kapısına yaslanıyor; kamerayı yüzüne götürürken, "Ne zaman çekeceğimi söyleyin" diyor. Arkasından arabalar geçiyor; bazılarının üzerinde "Sürücü Adayı" levhası var. Bazı Çarpışma Partisi takımları bizde flama olup olmadığını görmek için yavaşlıyor.

Öğğk ensemi kavrıyor ve "Şimdi" diyor.

Mesela bu gece, fast-food'cunun yanından geçene kadar aç değildim. Ama o sırada gerçekten ağzımın suyu akıyor. Ancak ağzımdaki domuz pastırmalı çizburger tadı deneyimlenmiş bir etki.

Yeşil Taylor Simms, " 'Çizburger' deyin" diyor.

Ve Öğğk eliyle ensemi sıkıca tutup, yüzümü kendisininkine döndürüyor ve dudaklarını benimkilerin üzerine yerleştiriyor. Kameranın flaşı patladığında Öğğk elini bacaklarımın arasına sokuyor ve pantolonumun düğmelerini açıyor.

Kafayı yemiş göt herif. Sıcak dili ağzımda, salyası dudaklarımdayken tükürüğünün bana kuduz bulaştırmaması imkânsız. Ben Öğğk Casey'yi ittirmeden önce kameranın flaşı iki kere patlıyor; sonra Öğğk, Simms'in yanına gidiyor. "Sağ ol dostum" diyor. Kâğıt kamerayı Simms'ten alıyor ve "Babam, bu kadar yakışıklı bir erkek arkadaş avladığıma hayatta inanmayacak" diyor.

Ne kadar saçma, değil mi?

Ve ben sadece tükürüyorum da tükürüyorum. Ağzımda peynirin, domuz pastırmasının ve kuduz hastalığının sıcak tadı var. Tükürüyorum da tükürüyorum.

Sürücü Radyosu Trafik Raporu'ndan: 213 numaralı çevre yolunda batıya doğru ilerleyenlere kötü haber: Dört kapılı, üstü kapalı bir araç refüje çarparak ters dönmüş ve sürücüyle yanında oturan yolcu arabanın içine sıkışmış. Ambülanstaki çocuklar sürücünün otuz beş yaşında bir erkek olduğunu, kalça kemiği kırıldığı için kan kaybettiğini, nabzının yavaş attığını ve tansiyonunun da hızla düştüğünü söylüyor. Eksanguinasyona bağlı olarak sürücünün kalbinin aniden duracağı tahmin ediliyor; on beş dakika sonra size yeni gelişmeleri bildireceğiz. Sürücü Radyosu Trafik Raporu'nu dinlediniz. Neden Meraklısınız, Biliyoruz...

Vurucu Dunyun: Sürücü Adayı Gecelerinde, flama, insanları uyaran işaret levhalarından biridir: "Dikkat! Sürücü Adayı." Uygun boyutta iki levha yaptırmanız ve birini arka farların ortasına, yani bagajla arka tampon arasına takmanız gerekiyor. İkincisini öndeki motor kaputuna takacaksınız; ancak radyatöre giden ram havasını engellememesi gerekiyor. Yeni başlayanlar, viskoz fan termiğinden ve soğutucu pompasından çok fazla şey bekleyen takımlar ızgarayı tamamen kapatan levha takarlar ve hararet yapmış arabalarıyla yolun kenarında durduklarını rahatlıkla görebilirsiniz.

Talihsiz Echo (q *Çarpışma Partisi Üyesi*): Çarpışma Partisi kurallarına göre bütün takımlar, "Ajax Profesyonel Sürücü Kursu"nun farklı formlardaki levhalarını takmak zorundadır; çünkü birkaç sezon önce, gerçek bir sürücü adayı, pencere sırasında izlenen yola girmiş. O herif tam bir efsanedir. Olaylar şu şekilde cereyan etmiş: Altı farklı takım seri bir şekilde zavallı sürücü adayını kovalıyor, bloklar boyunca peşinden gidiyor, egzoz susturucusu düşüne kadar sırayla arka tampona çarpıyor. Olayı görenler, sürücü adayı ve öğretmenin arabayı kaldırım kenarına çekip, kapıları açık, motoru çalışır vaziyette bırakarak kaçtığını söylüyor.

Sürücü Radyosu Trafik Raporu'ndan: 213'teki devrilme kazasıyla ilgili en son durumu veriyorum. Sürücü adayı kurtarılmaya çalışılıyor; ancak sürücü kafasını cama monteli dikiz aynasına çarptığı için zaten kendisinin beyninde subaraknoid kanama ve pnömosefali mevcut. Batı tarafında görülecek tek olay budur. On beş dakika sonra yeni gelişmeleri size ileteceğim. Sürücü Radyosu Trafik Raporu'nu dinlediniz: Neden Meraklısınız, Biliyoruz...

Vurucu Dunyun: Çarpışma Partisi kulağa heyecanlı gelebilir; ancak bunun büyük bölümü oturup muhabbet etmek ve arabayla tam tur atmaktan ibarettir. Ortalıkta gezinirken, o zaman penceresine uygun flamayı takmış diğer arabaları bulmaktır. Flamalar, telefonla veya e-postayla veya hızlı iletiyle bildirilir. Bazı pencerelerde Balayı Gecesi için giyinmiş, arabasının üzerinde düğünle ilgili ıvır zıvır olan ancak ipucu olmayan takımlar görürsünüz. Veya Öğrenci Annesi Gecesi için son derece ideal, peruk takmış ve arabasının üzerine "Haydi Bastır" gibi boktan şeyler yazmış takımlar. Flamanız yanlışsa göt gibi kalırsınız. Veya daha beter olursunuz.

İnsanlar yanlış flamayı takmış takımların oyunu bozmaya çalışan polisler olduğunu söylüyor. Veya bunların çok sert kovalamaca yapmış, başka arabaların yanlarına veya yasaklanmış kısımlarına çarpış takımlar olduğunu. Yeterince faul yaptığınızda, insanlar Çarpışma Partisi Yardım Hattı'nı arar ve sizi şikâyet eder. Çetelenize yeterince faul düşüldükten sonra sıradaki flama ve pencere hakkında size bilgi verilmez.

Sürücü Radyosu Trafik Raporu'ndan: 213'teki trafik kazasına hemen göz atalım. Ambülanstaki çocuklar sürücü adayının perikardiyumunda, yani kalbinizi tutan dirençli küçük torbada derin kesik olduğunu söylüyor. Lokalize darbe kalbi omurgaya iterek, interventriküler septumun arka duvarının ezilmesine sebep olmuş gibi görünüyor. Ölüm, ölümdür ve araba sürüş zamanı ise on dakikada bir güncelleme yapmak

demektir. Sürücü Radyosu Trafik Raporu'nu dinlediniz: Neden Meraklısınız, Biliyoruz...

Vurucu Dunyun: O Sürücü Adayı Gecesi ben sürücünün yardımcısıyım, Öğğk de arka koltukta. Alan fazla dar görünüyor. Camı açıp dışarıya tükürüyorum ve Öğğk'e, "Bana kuduz bulaştırmış olsan bile ben senin kıç yalayıcın değilim" diyorum. Tükürüyorum ve "Özellikle de bana kuduz bulaştırmışsan" diyorum.

Normal zamanlarda Öğğk bir bardak temiz su gibi kokar; ama bu gece öyle kokmuyor. Dokunduğu her yerim benzin kokuyor. "Bu koku ne?" diye soruyorum.

Ve Öğğk, "Dimetilsiklopropankarbosilik asit" diyor. Sonra dönüp, arka camdan saat beş yönünü izliyor. "Örümcekleri öldürüyormuş" diyor.

Sürücü Radyosu Trafik Raporu'ndan: 213'ten bildiriyorum: Sürücüye yapılan bir üst aşamadaki müdahale sonucunda, sağ kalça kemiğindeki kırığın, yan tarafına basınç yaptığı, bunun da pelvisin yanında kırık oluşmasına, sıkışma sonucu sakroiliyak ekleminin parçalanmasına ve asetabulumun kırılmasına sebep olduğu ortaya çıktı. Kuzey yönünde ise durum şöyle: Bir Sürücü Adayı arabayı sağ bankette stop ettiği için Helmsberg Çevre Yolu'nun doğusuna giden 614'teki kuzey çıkışında trafik yavaş. Trafik Raporu'nu dinlediniz. Ben **Tina Bilmemne**.

Vurucu Dunyun: Simms bizi bir sürücü adayının arkasına gizliyor; adayın peşine düşüyor, daha iyi bir açı yakalamak için trafiğe dalıyor, hedefi esaslı bir kovalamacanın çok fazla dikkat çekmeyeceği bir arka sokağa çekmeyi umuyor. Belki de polisin dikkatini çekmemeyi. Simms araya kamyonet, taksi, otobüs gibi kocaman ve parlak bir araç sokuyor; böylece hedef, dalgalanan flamamızı görmüyor.

Köpekbalığı gözlerken, Öğğk'e erkek bir sevgili arayıp aramadığını soruyorum.

Ve Öğğk, "Yok canım" diyor. Ailesi kendisini daha az sevsin diye bir Alman çoban köpeğini bile becerirmiş. Onları acıdan kurtarmak için yaparmış.

Öğğk, saatimizin üçten dokuza kadar uzanan kısmını, yani 180 derecelik bir alanı gözlemek üzere kafasını döndürüyor ve "Bu, stratejimin bir parçası" diyor. "Ailem benim hakkımda ne kadar kötü düşünürse" diyor, "gitmiş olmamdan dolayı o kadar az acı çeker."

Önümüzdeki otobüs frene basıyor ve durduğu için arkamızda kalıyor. Açığa çıktığımız o saniye Simms, "Baylar kemerlerinizi bağlayın" diyor ve hedefin Sağ Kanat Gözcüsü arkasına, yani doğrudan bizim flamaya bakıyor.

Hedef ilk önüne çıkan sağ taraftaki sokağa dalıyor; dar ve karanlık olan sokakta park etmiş arabalar var ve Simms arkamızdaki otobüsün bizi geçmesine izin veriyor. İki sürücü adayı ise arkalarında lastik ve duman bırakıyor.

Sürücü Radyosu Trafik Raporu'ndan: 213'teki kazayla ilgili ambülanstan alınan son bilgiler şöyle: Otopsi bitene kadar emin olamayacağız; ancak periton boşluğuyla ilgili olarak proskimal jejunumda derin bir kesik daha meydana gelmiş gibi görünüyor. İki bin mililitrelik cerahatin, periton boşluğuna sızdığı söyleniyor ve ambülans şoförü sireni susturup ışıkları kapatmış. Banliyödeki evinizle şehirdeki işiniz arasında hızla gidip gelirken bunu da aklınızda tutun.

Vurucu Dunyun: Hedefimiz yavaş seyrediyor; karşılıklı büyük hasara yol açmaksızın dokunuşumuzu yapamayacağımız kadar park halindeki araçlara yakın. Oyundaki bir arabaya çizik atmak adildir ancak kenarda duran masum bir arabayı çizerseniz suçunuzu üstlenmek zorunda kalırsınız.

Tamir ücretini ödersiniz. Hedefimiz bu gerçeğe yatırım yaparak yan tarafa park etmiş arabaların dibine giriyor; hızlı bir şekilde gözden kaybolana kadar emniyette olacak. Bir yan yola girebilirler. Veya polis gelebilir.

Gözümü oyundaki çeyrek dairelik alandan ayırmadan Öğğk'e ibne olup olmadığını soruyorum.

Yeşil Taylor Simms ona Huckleberry Puştu demeye o gece başladı.

Ve Öğğk, "Gerçek şu ki ben asla doktor olmayacağım. Fikir ayrılığıyla ilgili uzun bir şey söylememi beklemeyin" diyor. "Ailemin gurur duyacağı bir şey yapamam..." Radyoyu açmak için öne doğru uzanıyor. Tina'nın çenesi düşmüş. Sağlık ekibinden ve trafik polislerinden aldığı haberleri bildiriyor ve sürücülerin merakına ilişkin o meşhur sözünü söylüyor.

Öğğk, "Ama" diyor, "ailemin beklentilerini en düşük seviyede tutarsam ve ağzıma sıçtıkları endişesini başlarına tebelleş edersem, aslında benim için çok kolay olmasına rağmen, başı belada bir kızı tavlamam bile onları mutlu eder ve rahatlatır."

Sürücü Radyosu Trafik Raporu'ndan: Ambülanstaki çocukların, 213'te ölüme sebebiyet veren kazaya ilişkin bildirdiği son rapor şöyle: Duydukları son şarkı The Knack'in "My Sharona"sıymış. Ve bu sebeple Ölüm Şarkısı yarışmasının en yeni galibi Brian Lambson oluyor. Brian eğer bizi dinliyorsan, ödülünü almak için önümüzdeki bir saat içinde bizi ara. **Tina Bilmemne** Trafik Raporu'nu bildirdi: Neden Meraklısınız, Biliyoruz...

Vurucu Dunyun: Ön koltuğa uzanıp radyonun düğmesini çeviren Öğğk'ün elinin üzerine mavi renkli tükenmezle P295/30 R22... P285/30 R22... 465/65 R22.5 yazılmış. Lastik ebatları olduğu besbelli. Büyük lastik ebatları.

Kafamla mavi renkli rakamları göstererek, "Araba mı çaldın?" diye soruyorum.

Ve Öğğk, "Echo'yu yakından tanıyor musun?" diye soruyor. Ve arkasına yaslanıyor.

Yeterince yakın, diyorum. Çok yakından tanıyorum.

Yeşil Taylor Simms sabırla gaz pedalına hafifçe dokunuyor. Hedef araba bize dokunacak kadar yakında. Park etmiş arabaları neredeyse çizecek. Her iki araba da birinci viteste yavaş yavaş ilerliyor. İçeride böcek ilacı kokusu var. Ağzımda kuduz tadı.

Ve Öğğk, "Belki de ona bir hediye alırım..." diyor.

Echo bu gece serbest çalışıyor. Burada anlatmak istemediğim boktan bir iş yapıyor. Karmakarışık, boktan bir iş.

Öğğk, "Echo tüm kalbiyle, gerçekten birinden nefret ediyor mu?" diye soruyor.

Ona, "sevmekten" mi söz ediyorsun diye soruyorum.

Ve Öğğk omuz silkip, "Aynı şey değil mi zaten?" diyor.

— 20 —
Araba Hurdalığı

Yeşil Taylor Simms'in Alan Notlarından (q *Tarihçi*): Sırf gösteri olsun diye, Çarpışma Partisi kültürünün zirvesi Ağaç Geceleri olmalıydı. Her zaman olduğu gibi fikir, hiçbir şeyden haberi olmayan insanların sıradan, normal veya daha da kötüsü bir kaza olarak görüp üzerinde durmayacağı bir flama seçmekti.

Olaya bağlı olarak flamalar arasında kahve fincanı veya kesekâğıdında öğle yemeği de vardı. Çarpışma takımları Hooop Gecelerinde bu flamaları kullanırdı: Örneğin, Hooop "Kahve" oyununda katılımcılar kocaman kahve kupasını arabalarının tavanına cıvata veya tutkalla tutturup oyunun içinde

yer aldıklarını gösterirlerdi. Asıl kahve seçeneğe tabiydi. Hooop "Kesekâğıdı" oyunu olduğunda, takımlar arabanın tavanına içinde "öğle yemeği" olan bir kesekâğıdı yapıştırırlardı. Halk bu flamaları saçma bir olay olarak görürdü ve olayın farkında olmayan sürücüler, arabayı kenara çekip güler ve sürücünün dikkatini çekmek için yanlış yere konmuş şeyi parmağıyla göstererek durumu çözmeye çalışırdı.

"Araçta Bebek Var" organizasyonunda başka bir talihsizlik flaması kullanılırdı. Trafikte hızla giden bir arabanın tavanında, içinde bebek olan bir pusetin güya unutulduğunu gören halkın tepkisi haliyle çok neşeli olmuyordu.

Vurucu Dunyun (q *Çarpışma Partisi Üyesi*): Mezatçı satışı elli dolardan açıyor ve "Elli diyen var mı? Bir Numaralı Lot için açılışta elli dolar teklif vermek isteyen var mı?" diyor.

Sammy'nin Çekme Yeri'ndeyiz; o halde bu gece günlerden salı. Çarşamba, polis teşkilatının haczettiği arabalar için mezat var; Yeniden Kazanım Radyosu'ndan naklen yayımlanıyor. Bu ne kadar da organize bir durum? Cuma günleri arabaları görmek için Trafik Devriyesi Çekme Yeri'ne giderdik. Suç yüzünden polisin çektiği araçlar olurdu. Terk edilmiş arabalar olurdu. Uyuşturucu baskınında ele geçmiş veya ödenmemiş park cezaları yüzünden tutulmuş arabalar olurdu. Park yeri ücretini ödemediği için çekilmiş ve uzun süre aranıp sorulmamış araçlar ise kapanın elinde kalırdı.

Bizim piyasaya girmek için, birkaç gün kullanacağınız bir araba bulun, her yerine boktan boya ve tutkal sürün ve hurdalıktan çıkacak başka bir arabaya vurun. Bazı arabaların camına sarı veya turuncu renkli kalemle "T kyş krk" ("T-kayışı kırık") yazıldığını görebilirsiniz. Veya "Mtr Klklrı çtlmş" ("Motor Kulakları çatlamış") yazısını. Mezatta 42 Numaralı Lot ile yer alan, üzerinde "Yeni Evlendik" diş macunu izleri bulunan, arkasına teneke kutular bağlanmış dört kapılı büyük bir arabanın ön camına "Kam lbları çzlmş" ("Kam lobları çizilmiş") yazılmış.

Şu anda teklif verilen araba çizilmiş ve çökertilmiş; arabanın içine girerseniz, gösterge panosunda kurumuş kan ve saç bulacaksınız.

Yeşil Taylor Simms'in Alan Notlarından: Oyuncak bebek ve puset elbette oraya cıvatayla tutturuluyordu. Takımların çoğu matkapla açılmış aynı deliği kullanırdı ve her hafta kesekâğıdındaki öğle yemeği yerine kahve kupasını veya onun yerine puseti oraya cıvatalardı. Diğer takımlar, araçlarında çizik veya çentik çok biriktiği için daha az çekici bir hedef olduklarından ana tema üzerinde dururdu. Kahve kupası yerine tavana espresso makinesi ve üzerinde ufak kahve fincanları ve fincan tabakları olan bir tepsiyi cıvatalardı. Ya da ayçörekleriyle dolu bir sepet. İçinde, hava akımında titreyen kırmızı tek bir gül olan gümüş bir vazo.

Vurucu Dunyun: Mezatçı şarkı söyler gibi, "Yetmiş beş, yetmiş beş, kim seksen verecek? Kim seksen dolarlık teklif veriyor? Seksen dolar veren var mı" diyor.

Öğğk ve Echo etrafta gezip kaportaların altına bakmaya devam ediyor. Echo krepon kâğıdı parçalarıyla süslenmiş ve üzerine poster boyasıyla "Haydi Bastır! Kaplanlar Eyalete Gidiyor!" yazılmış, haşat olmuş, paslı minivanları gösteriyor. Koltuklar ve yerler, takımın Magandalar Gecesi'nde aldığı moladan kalma çerez ve fast-food artıklarından çöplüğe dönmüş.

Echo tavanına solmuş, yapay Noel ağacı bağlanmış olan bir kupenin sürücü kapısını açıyor. Parmağıyla teypteki bir düğmeye basıyor ama hiçbir şey olmuyor. Düğmeye bir kez daha ama bu defa daha güçlü bir şekilde basıyor ve teybin içindeki disk dışarıya fırlıyor. "En sevdiğim kovalamaca müziği" diyor ve Öğğk görsün diye diski havada sallıyor. Echo, "Onu bir daha asla dinleyemeyeceğimi sanıyordum" diye ekliyor.

Yeşil Taylor Simms'in Alan Notlarından: Şükran Günü yaklaştıkça, basit kahve fincanı temasının yerini, kâğıttan yapılmış, boyanmış ve parlak kahverengi görünsün diye cilalanmış hindiler alırdı. İçindeki kırmızı şarap etrafa sıçrayan saplı kadehler alırdı. Tuzluk ve biberlik alırdı. Pirinç şamdanlardaki uzun, beyaz renkli mumlar alırdı; pille çalışan lambasından alev çıkıyormuş gibi görünürdü. Bu kadar kapsamlı gösteriş genellikle, bir takımın belirli bir otomobili kullanmayı planladığı son organizasyonun sinyalini verirdi: Tatlı patates ve yeşil fasulye tabaklarını monte etmek için tavana ve tavan döşemesine düzinelerce delik açmak gerekiyordu.

Takımlar, Cenazeler veya Son Kaçışlar olarak bilinen oyunla uğurlanmadan önce, özenle hazırlanmış araçları görmek için oyun alanına pencereden bir saat önce gelirdi. Oyun resmi olarak başlayana kadar bu arabalar resmi geçit yaparak dekorasyonlarını sergilerdi; o gece yapılacak oyun, kendilerini araba hurdalığına göndermeden önce son kez görkemli bir şekilde elveda derlerdi.

Vurucu Dunyun: İçimdeki uyarlama sanatçısı, kaydetmeye değecek olayları aramaya devam ediyordu. Elimi arkama uzatıp bağlantı yerine dokundum; açmaya hazırdım. Belki de farkında olduğum ilginç bir dakikayı kaydediyordum. Mesela paslanmış bir arabanın görüntüsünü kaydediyordum. Veya yarıya kadar kaldırılmış kaputun altında götü görünen, yağ ve sac levha yüzünden sesi boğulmuş olan Echo, "Kelebek subabın *amına koymuşlar*" derken Öğğk'ün ona nasıl gülümsediğini kaydediyordum.

Birkaç kez enkaz hale getirildikten sonra darbeli tavan, çamurun içindeki jantların üzerine çökmüştü. Bagaj kapağına parlak pembe renkli boyayla, pırıltılı pembe renkli ojeyle "Kiraz Bombası III" yazılmıştı. Enkazın yanında Tina Bilmemne duruyordu.

Tina elini yumruk yapıp çamurun içinde yeri eze eze yürüyerek Echo'nun kıçına yöneldiği an, katliamı kaydetmek için bağlantı yerimi açtım.

Yeşil Taylor Simms'in Alan Notlarından: Önceden de söylediğim gibi, en büyük gösteri açısından hiçbir şey Ağaç Gecelerini geçemezdi. Arada sırada gerçekleştirilen bu olayda, eski ve yeni arabalar gösteriş yapmak için erkenden gelirdi. Asıl fikir, köşedeki arazi parçasından veya ormandan her dem yeşil Noel ağacı bulup arabanın tavanına bağlayarak eve getirmek ve mutlu aile numarası yapmaktı. Ancak, tıpkı eğlenceye dönüşen basit kahve fincanı gibi, sıradan yeşil cam ağacı da artık yeterli olmamaya başlamıştı.

Takımlar elbette yapay ağaç kullanıyordu ve onu da arabaya uzunlamasına bağlıyorlardı; genellikle ağacın kökü arabanın kaputuna uzanıyor, düşmesin diye iple tampona bağlanıyordu. İlk Ağaç Gecesi ile birlikte takımlar ağacın dallarını gümüşi şeritlerle süslediler. Ağacın bagajda asılı duran ve sallanan tepesine parlak yıldızlar bağladılar. İnsanlar parlayan Noel süslerini ağacın iğneli yapraklarına tutkalla yapıştırdılar veya metal telle bağladılar. Ağaç Gecesi penceresinden en az iki saat önce, Çarpışma Partisi üyeleri gösteri yaptı; arabaların üzerindeki ağaçlar rengarenk ışıklarla parıldıyor ve bir kablo arabanın penceresinden içeriye, oradan da sigara çakmağına veya elektrik aksamına giriyordu. Bütün arabaların teybinden Noel şarkıları yükseliyordu.

Oyun penceresi başladığı an o Noel ışıklarının hepsi söndü. Gösteri yapan arabalar sustu. Takımlar dağıldı ve gerçek av başladı.

Vurucu Dunyun: Mezatçı, "Kırk dolar. Kırk dolar veren var mı? Haydi millet, benzin deposunu doldurmaya kalksanız daha fazla para ödersiniz. Otuz dolar veren var mı?.." diyor.

Tina Bilmemne gelip arkasında durarak, "Seni orospu!" dediği sırada, Echo omuzlarına kadar motorun içine eğilmiş ve yanağı neredeyse valf kutusuna değiyor.

Öğğk ise dirseklerini öndeki çamurluğa yapıştırmış, kaputun altından Echo'yu dikkatlice izliyor.

Mezatçı, "Yirmi beş veren mi var? Yirmi beş dolar..." diyor.

Ve Tina, "Bana düzmece faulller verip durma" diyor. Echo'nun poposuna doğru konuşan Tina, "Bana faul verirsen, ben de sana numaradan bok atmak için telefon açarım" diyor.

Yeşil Taylor Simms'in Alan Notlarından: Noel ışıkları söndüğü için Ağaç Arabaları kara, kaba, eğri büğrü... canavar gibi görünüyordu. Sallanan camların ve kristallerin yumuşak çın sesi neredeyse duyulmuyordu bile. Takımlardan biri muhtemelen, sırf yüz farklı renkte parlamasını dikiz aynasından izlemek için karanlık bir çit veya çalılığın yanından geçiyor olurdu. Tekerleklerin çıkardığı tiz ses ve o parlayan ışık ve renk cümbüşü, araçlarına yandan çarpacak ve tekrar gecenin içinde kaybolacaktı.

Vurucu Dunyun: Mezatçı, "Yirmi dolar? Satışa yirmi dolardan başlayabilir miyiz?.." diyor.

Ve motor bölümünde yüzü sürücü kabini ile motoru ayıran metal bölmeye bakan Echo, "Seni hatırlamıyorum. Plakanı bile bilmiyorum" diyor. Tina'ya götünden başka bir yerini göstermeyen Echo, "Plakanı bilmiyorsam sana nasıl faul verebilirim ki?" diye soruyor.

Mezatçı, "Yirmi! Yirmi verildi. Yirmi beş veren var mı? Kim yirmi beş vermek ister?.." diyor.

Öğğk, dirseklerinden destek alarak çamurluğa yaslanmış halde, Echo'yu izlemeye devam ediyor. Ben mi? Ben de izlemeye devam ediyorum; sonra evde tekrar yaşamak için durumu kaydediyorum.

Tina, "Hey, Gündüzcü Oğlan..." diyor. Öğğk'e daha yükses bir sesle, "Sen, kara dişli olan! *Gündüzcü* Oğlan!" diyor.

Öğğk kafasını kaldırıp bakıyor. Kollarındaki ısırık izlerini göstermek için gömleğinin kollarını sıvamış.

Ve Tina, "Kız arkadaşın sana ne iş yaptığını söyledi mi? Arabalara harcadığı parayı nereden kazandığını?" diyor.

Öğğk hiçbir şey söylemiyor. Ben alışkanlıktan tükürüyorum. Bir kez daha tükürüyorum.

Echo kollarından birini motor bölümünden çıkarıyor, dirseğini kırdığı için eli görünüyor. Elle ayarlanabilir, yarımay şeklindeki cıvata anahtarını pantolonunun arka cebine sokuyor.

Ve Tina, Echo'nun götüne, cebinden kafasını uzatmış cıvata anahtarına doğru, "Çok hoşlandığın kız arkadaşın para için insanlarla sikişiyor" diyor. Kollarını göğsünde kavuşturup kaykılıyor ve "Minik kız arkadaşın lanet olası bir fahişe" diye bağırıyor.

Yeşil Taylor Simms'in Alan Notlarından: Ağaç Gecesi'nden sonraki gün sokaklar parlardı. Işıl ışıl olurdu. Simli ve gümüşi şerit parçaları rüzgârda titrerdi ve çırpınırdı. Kırılmış camdan süsler oradan geçen tekerleklerin altında ezilerek çatırdardı.

Vurucu Dunyun: Mezatçı, "...Yirmi üç verildi. Yirmi üç dolar teklif edildi. Satıyorum..." diyor.

Echo, geriye adım atıyor, doğruluyor ve dönüp Tina'ya bakıyor.

Ve Öğğk, "Bu doğru mu?" diye soruyor.

Mezatçı, "Satıyorum..." diyor.

Echo, kütürdesin diye boynunu iki yana çeviriyor ve "Ne doğru mu?" diyor.

Öğğk, "Söylediği şey" diyor. "Sen gerçekten benim kız arkadaşım mısın?"

Ve mezatçı, "Sattım!" diyor.

21
Echo

Canada Mercer (x Yazılım Mühendisi): Bir akşam yemeği davetinden sonra karımla birlikte ücretini ödeyerek **Talihsiz Echo**'yu tuttuk. Tanıdığımız bir çift, Tyson-Neals çifti ilk bebeklerini dünyaya getirmişti ve bebeğin ihtiyaçları yüzünden yemeye sürekli ara veriyorduk. Annenin bakmak için bebeğin yanına gittiği sayısız zamanlardan birinde baba, "Aile olmadan önce üçlü ilişki denediğimize seviniyorum" dedi. Bebek olunca zincir, vibratör veya polis üniforması gibi şeyleri denemeye ne zaman, ne de mahremiyet olmadığını söyledi. Ancak bunların hepsi geride kalmıştı ve bebekleri olduğu için herhangi bir pişmanlık duymuyorlardı. Çok mutlu görünüyorlardı.

Yemek davetinden ayrıldığımızda Sarah ve ben kendimizi eksik hissettik. Çocuk yapmayı planlıyorduk ama anal seksi bile denememiştik. O zamana kadar üçlü ilişki konusunu hiç konuşmamıştık bile. Birkaç gün sonra Tyson-Neals çiftini aradık ve çiftle ilişkiye girecek kadını nasıl bulduklarını sorduk. Bizim yaşımızdaki çiftlerden başka hiç kimseyle çalışmayan genç bir hanımı tanıdıklarını söylediler. Sokağa çıkma yasağından sonra evimize gelmekten memnun olacak Gececi bir kızı.

Talihsiz Echo (q Çarpışma Partisi Üyesi): Unutun gitsin. Polis ailemi ezen orospu çocuğunu asla bulamadı. En son, ailemle arabada gittiğimizi hatırlıyorum. Biz zaten hep arabayla seyahat ederdik. Annem işyerinden kendisine verilen gri bir araba kullanırdı; arabanın her tarafında o kadar çok çizik vardı ki, birinin buruşturup sonra da düzeltmeye çalıştığı alüminyum folyo gibi görünüyordu. Altyapı mühendisi olan annem bana hizmet akış oranlarıyla ilgili dersler verip dururdu: Hizmet E Seviyesine karşılık Hizmet K. Herhangi bir üstgeçidin ortasında durup aşağı yoldaki trafiğe bakardık ve annem bana trafik akışının Saat Başına Hacim ve Zirve-Saati Faktörü'yle ilgili sorular sorardı.

Birisi arabasıyla, o gri arabaya önden çarptığında ben arka koltukta uyuyordum.

Sarah Mercer (x Pazarlama Direktörü): Genç kız evimize geldiğinde bir kolu bana göre bozuktu. Dirseklerinden biri deforme olmuştu, azıcık büküktü ve eli küçük kalmıştı. Parmakları avcunun içine kıvrıldığından herhangi bir şeyi tutup kaldıramazdı. Aynı taraftaki bacağı da kısaydı ve adımını bacağını kalçasından sallandırarak atıyordu; oturma odamıza bariz bir şekilde topallayarak girdi.

Yüzünün sol tarafının sarkık ve hareketsiz olmasına sebebiyet veren inme veya felci geçirmemiş olsaydı çok güzel bir

kız olurdu. Zavallı kızcağız cümlenin son kelimesine gelince ağzını kocaman açıp, duruyor, belli ki, kelimeyi doğru söylemeye gayret ediyordu. Her düşüncesini atlamadan söylemeye çalışması ıstırap vericiydi. Merlot şarabından bir kadeh içtikten sonra, bize sakatlığının, annesi kafasına vurduktan sonra meydana gelen beyin hasarından kaynaklandığını söyledi.

Talihsiz Echo: Öyle yapıyorum. İnsanlara bunu söylüyorum. Annem bana vurdu. Babam da vurdu; ama insanların hayal etmesine izin verdiğim şekilde değil. Aslında teknik açıdan ben onlara vurdum. Araba kazası sırasında aldığımız darbe sonucunda arka koltuktan füze gibi fırlayıp annemle babamın ensesine çarptım. Kaza mahaline gelen polis memuru bunu rapora yazmadı; ama annemle babamın boynunu kırdım. Kafam babamın kafasına o kadar güçlü bir şekilde çarptı ki beynimin sağ lobu sıkıştı. Şu an gördüğünüz küçük kol, sekiz yaşındayken sahip olduğum koldur. Bacağım birazcık uzadı. Afazi, yani kelimeleri bulmak için çabalamam biraz abartı. Cümlenin son kelimesi beni boğarak öldürüyormuş gibi... ara veriyorum... numara yapıyorum... Doğru kelimeyi zorlanarak söylüyormuşum gibi... numara yapıyorum. Bu gerilim insanların beni gerçekten dinlemesini sağlıyor.

Bize çarpan araba da annemin arabası gibi gri renkli bir sedandı ve sahibi bölge trafik idaresiydi. Arabanın her yeri aynı şekilde çizilmişti. Bize önden çarpmıştı ve arabanın sürücünü asla bulamadılar. Kulağa... kelimeyi bekleyin... şüpheli geliyordu.

Sarah Mercer: Kız yetim olarak büyümüş ve kendisine soran herkesle buluşmuş. Erkek arkadaşlarından biri onu, zamparaların herkesin önünde iş becerdiği özel bir kulübe götürmüş. Kulübün ortasında, ayakta ilişkiye girmeleri için onu ikna etmiş. Kıza arkadan girmiş. O gece oraya gelen ilk kız o olduğu için oradaki herkes onları izlemiş. Duruma kat-

lanmak için gözlerini kapamış; hem de sımsıkı. Bütün bu zaman zarfında erkek arkadaşı kızın bozuk elini tutup, kulağına "*Meine kleine Hure**..." ~~diye~~ fısıldamış.

Düzinelerce adamın izlemeye yeltendiği bu durum aslında kızın gururunu içten içe okşamış. Bu işkence bitince teninden terden başka bir şeyin de aktığını hissetmiş. Ayakkabılarını çıkarmadığı için son derece mutlu olmuş; çünkü minik bir göletin içinde duruyormuş. Kızın ve oğlanın menisi kızın teninden süzülerek yere damlamış. Kulağa garip geliyor olmasına rağmen, o gece, kızın kendisine olan saygısı hususunda mucizeler yaratmış.

O zamana kadar, erkek arkadaşının Almanca konuştuğunun bile farkında değilmiş.

Canada Mercer: ~~Zührevi hastalık ko~~nusu açılınca bunun sorun olmadığı hususunda ısrar etti. **Talihsiz Echo**, seks işçilerinin ön sevişmenin bir parçası olarak sürekli oral seks yaptığını söyledi. Bu hareketin asıl amacının müşteride hastalık olup olmadığını rutin bir şekilde test etmek olduğunu söyledi. Frenginin tadı, köri soslu tavuğa benziyordu. Hepatit, kaparili dana eti gibiydi. Belsoğukluğu, ekşi kremalı soğan ve patates kızartması gibiydi. HIV, yağlı patlamış mısır gibiydi. Karıma baktı ve "Amını yalarsam sende genital siğil olup olmadığını ve rahim ağzı kanseri olma riskini söylerim" dedi. Kanser türlerinin çoğunun tadı, tartar sosu gibidir, dedi.

Talihsiz Echo: Bir yetişkin olarak, otobüse binince ellerimin terlediğini fark ettim. Taksiye binince zar zor nefes alıyordum. Araba kullandığımda kalbim öyle hızlı çarpıyordu ki, kulağımı sağır ediyordu ve etrafa baktığımda renkleri neredeyse göremiyordum. *Her an* bayılabilirdim. Başka bir arabanın bana önden çarpacağından emindim. Bilinçaltı düzeyinde, bize önden çarpan araba kazasıyla ilgili anılar beni kontrolü altına

* (Alm.) Benim küçük orospum.

almıştı. O kadar berbat bir hale gelmişti ki bir sürücü kırmızı ışıkta geçip bana çarpar diye karşıdan karşıya geçemiyordum.

Zaman geçtikçe dünyam daha da küçülerek dağıldı.

Sarah Mercer: Canada size anlatacaktır. Bu sevgili, tatlı, sakatlanmış kızı evimize çağırdık ve kız siyah deriden bir çantayla geldi ve onu yemek odasındaki masanın üzerine koydu. Gecenin bir noktasında, Merlot dolu şarap kadehini bıraktı ve çantasının yanına gitti; fermuarını açtı ve şu gibi... şeyler çıkardı. Bunlar, uzun, kalın, pembe renkli lastik şeylerdi ve o kadar eskiydiler ki, içinize girince ortadan ikiye bölünecek diye korkardınız. Pembe renkli plastik lekeli ve kirliydi. Kahverengi lekeler kurumuş kan olabilirdi. Pillerin aktığı yerde siyah tortu vardı. Bunlar, adlarını bilmediğim şeylerdi. Kelepçeler ve göz bağları. Hiç temiz görünmeyen püskürtücü başlığı olan bir lavman poşeti. Lateks eldiven. Akü takviye kablosu gibi görünen helezonlu berbat bir şey vardı ve kız buna "meme kıskacı" diyordu. Her şey çamaşır suyu kokuyordu.

Bu kız o korkunç şeyleri, Şükran Günü geldiğinde üzerinde hindi yediğimiz cilalı, Drexel Heritage marka yemek masamın üzerine koyuyordu. Aman Tanrım, masaya bir de vajinal spekulum koydu ve o kadar eskiydi ki, şeffaf plastiğin üzerinde bir çatlak vardı. Kızın, "Bunlarla bana istediğiniz her şeyi yapabilirsiniz..." dediğini hatırlıyorum.

Talihsiz Echo: Hepatit veya yumurtalık siğili olup olmadığını anlamak için insanları tatmam, Öğğk Casey ile tanışmadan çok önceki rutinimdi. Onun bu numarayı yapması gerçekten inanılmazdı. Bir seferinde beni yaladı ve yumurtaların hepsini yemekten vazgeçmem gerektiğini söyledi. Amcığımın tadından kolestrolümün yüksek olduğunu anladı. Daha sonra, kan testinin sonucu geldiğinde, onun kesinlikle haklı olduğu ortaya çıktı.

Canada Mercer: Adı Echo olan bu kız, kalın ve beyaz renkli bir mum çıkardı ve yaktı ve balmumunun erimesini beklememiz gerektiğini, böylece onun çıplak göğüslerine akıtabileceğimizi söyledi. Kibriti söndürdü ve bize "Sırf *bana acıdığınız* için işkence yapmanızı istemiyorum. Canımı acıtmaktan *zevk almanızı* istiyorum" dedi. "Bu gece, *sizin* geceniz olsun istiyorum."

Genç hanım, "*Merhamet*" dediği şeyi iplemediğini söyledi.

Talihsiz Echo: Şunu bilin. En uygun terapiyi bulmuştum: Bir kaza yaşayıp hayatta kalırsam, bu korkudan kurtulabilirdim. Arabamı başka bir arabaya çarpıp ufak çaplı bir kazaya sebebiyet verebilirsem, ölüme sebep olan kazaların nadir gerçekleştiğini ve endişe etmenin yersiz olduğunu görebilirdim. Böylece diğer sürücüleri takip etmeye başladım; çarpacağım mükemmel arabayı aradım. Mükemmel kazayı aradım. Kontrollü, mükemmel kazayı aradım.

Bazı arabalar mükemmel görünüyordu; ama çamurluğumla çarpmak için yaklaştığımda arka koltukta bebek olduğunu görüyordum. Veya sürücü o kadar genç oluyordu ki, kazanın sigorta primini olumsuz etkileyeceğini tahmin edebiliyordunuz. Veya birinin peşine takıldığımda sürücünün çok düşük maaş verilen berbat bir işte çalıştığını ve o an isteyeceği son şeyin boynunun burkulması olduğunu görüyordum.

Buna rağmen rol kesmek sinirlerime iyi geldi. Dikkatsiz bir sürücü beni öldürsün diye beklemektense, yırtıcı bir hayvana dönüşmeye karar verdim. Avcı olmaya. Bütün gece aranıyordum. Kaç insanı takıp ettiğimi, arabasına çarpıp çarpmamaya karar vermeye çalıştığımı tahmin bile edemesiniz.

Canada Mercer: Hayır, üçlü ilişkiye hiç girmedik. Kız montunu bile çıkarmadı. Bir hafta sonra eve geldiğimde Sarah, kızla birlikte mutfakta oturmuş, çay içiyordu. Bir saat boyunca çay içsin diye kıza iki yüz dolar nakit para ödedik. Sarah ona ne kadar güzel olduğunu söyleyip durdu. Aradan bir hafta daha geçti ve eve geldiğimde Sarah mutfaktaki lavaboda

kızın saçlarını yıkıyordu. Sarah kızın saçlarına perma yapmakla kalmayıp sarı meç de attı ve bütün bu işler bitene kadar üç saat geçtiği için her saat için iki yüz dolar ödedi.

Sarah, kızın kendine olan saygısını kazanmasını sağlayabilirlerse, kızın başka bir alanda kariyer yapabileceğini umduk. Onunla konuştuk, gurununu okşadık; kendi çocuğumuzu dünyaya getirme planını unutmuştuk. Kız o kadar çok paraya ve boş zamanımıza mal oldu ki, köpek edinmeyi bile göze alamadık. Onu her hafta görmeye devam ediyoruz. Ve sanırım biraz yol katettik.

Talihsiz Echo: Mükemmel kazamı, arabasının tavanına ölü bir geyik bağlamış adamla yaptım. Lanet olası bambi katili, kamuflaj ceket giymiş, kafasına da kulakları örten bir şapka takmıştı. Siktiriboktan dört kapılı bir sedan kullanıyordu; uzunlamasına yerleştirilip bağlanmış olan ölü geyiğin kafası arabanın ön camına düşmüştü.

Ölü bir geyik, şehirde gözden kaçacak bir şey değil; dolayısıyla, mesafeyi koruyarak onu yakın çevrede takip ediyor, bekliyor ve katilin götüne çarpmak için mükemmel yeri arıyorum. Kazanın trafiği kilitlemeyeceği veya seyircileri tehlikeye atmayacağı bir yer arıyorum.

Şunu bilin. O, dört bacaklı yaratığı nasıl takip ettiyse, ben de onu o şekilde takip ediyorum. En iyi vuruşu yapmak için bekliyorum.

Yani neredeyse orgazm olup boşalıyorum. Hayvan gibi heyecanlanıyorum. Aramızda birkaç arabalık mesafe kalmasına dikkat ederek, ışık sarı olsa bile hemen fırlıyorum. O dönünce yavaşlayıp geride kalıyorum, sonra ben de aynı yere dönüyorum. Dikiz aynasından bakınca ne kadar uzakta olduğumu görmesin diye aramıza arabaların girmesine izin veriyorum.

Bir noktada orospu çocuğunu kaybediyorum. Kırmızı ışık yanıyor olmasına rağmen gaza basıp geçiyor ve ilk köşeden

sağa dönüyor. Aylar boyunca yaptığım takipler boşa gitmek üzere; mükemmel kazamı kaybediyorum. Yeşil ışık yanıyor ve ben onu bulmak için gaza basıyorum, aynı köşeden sağa sapıyorum ama orada değil. Bir blok daha gidiyorum, kavşaklara bakıyorum, geyik cesedinin bir kısmını, zavallı ve üzgün, öldürülmüş geyiği görmeyi umuyorum ama orada yok; ortada *bir bok* yok. Hiç kimse yok. Saatim sabah sokağa çıkma yasağı zamanına doğru tik tak diye atıyor ve gün ışığında yakalanırsam, yiyeceğim lanet olası beş yüz papellik trafik cezası o an istediğim son şey.

Sarah Mercer: Tyson-Neals çiftini aradık; onlar da kızla seks yapmadıklarını itiraf ettiler. Çünkü her hafta Echo'yu görmektense, çocuk doğurmanın daha ucuza mal olacağını hesaplamışlar.

Talihsiz Echo: Beni dinleyin. Arabayla eve dönüyorum; sokağa çıkma yasağını delip trafik cezası almayacağım ve arka çamurluğu göçmüş, cahil avcının yüzünü görmeyeceğim için en azından mutluyum diye düşünürken ölü geyiği görüyorum. Araba sokaktan çıkmış, fast-food satan bir yerin araba servis bölümünde rölantide çalışıyor. Sürücü camı açılmış; sakallı bir yüz, mönü hoparlörüne havlar gibi konuşuyor. Arabaya servis bölümünün floresan ışıklarında arabanın üzerindeki pas lekeleri görünüyor. Boyası çizilmiş. Arabanın büyük bölümü çiş sarısı renginde; ama sürücü kapısı sema mavisi. Bagaj bej rengi. Kenara çekip bekliyorum.

Bir el arabaya servis penceresinden beyaz bir poşet uzatıyor; sürücü o ele kâğıt para uzatıyor. Bir saniye geçiyor ve çiş sarısı araba yavaş yavaş kaldırımın kenarından ilerleyip trafiğe giriyor. Bir kez daha gözden kaybolmasın diye peşine takılıyorum. Emniyet kemerini çekip takıyorum. Tamponumla onun arkasına bindirmeden önceki bir saniye içinde derin bir nefes alıyorum. Gözlerimi kapatıyorum ve hızlıca gaz pedalına basıyorum.

Ve bir kez daha *bir bok* olmuyor. Araba jet gibi ileriye fırlamış, diğer arabaların arasından zikzak çizerek giderken geyiğin ölü götü, kuyruğunu yüzüme doğru bir ileri bir geri sallıyor.

Onu takip ederken kolumun ve bacağımın bozuk olduğunu unutuyorum. Yüzümün bir kısmıyla gülümseyemediğimi unutuyorum. Onu takip ederken bir yetim veya kız değilim. Köhne bir evi olan bir Gececi değilim. Trafikte geyiğin götü zıplayıp duruyor ve benim bütün gördüğüm bu.

İleride, trafik ışığı kırmızı. Çiş sarısı arabanın fren lambaları yanıyor ve araba yavaşlayarak sağa dönüyor. Ben sağa dönene kadar, göz açıp kapayıncaya kadar geyik ortadan kayboluyor. Dönünce, seyirci veya polisin olmadığı ıssız ara sokakta gözlerimi kapatıyorum ve... güüüüm.

O ses hâlâ beynimde kazılı. Kaskatı kesildiğim an. Takip ve saldırıyı kaydetmeyi çok isterdim; ama yine de bunu asla unutmayacağım.

Arabamın önü adamın bagajına öyle bir gömülüyor ki, geyik yerinden fırlıyor. İpler kopuyor ve geyik parçalanıyor. Leş, ortasından ikiye bölünüyor. Ve içinde kan ve bağırsak yerine... geyik beyaz. Geyiğin içi beyaza kesmiş.

Sürücü hızlıca kapısını açıp arabadan iniyor; sakalı yerinde. Kamuflaj ceketi kapitoneli ve kocaman. Bana doğru adım attıkça şapkasındaki kulaklarını örten bölüm zıplayıp duruyor.

"Siktiriboktan geyiğin..." diyorum. "Sahteymiş" diyorum.

Ve adam, "Herhalde sahte" diyor.

"Strafordan mı yapılmış?" diyorum.

Meğer geyik, okla avlananların atış yapmak için kullandığı gerçek boyutta geyik hedefiymiş.

Ve avcı, "Lanet olası flaman nerede?" diye soruyor. Arabamın arkasına yürüyüp plakama bakıyor ve "Sana faul verdirmek için telefon açacağıma emin ol. Hem flaman yok, hem de çok sıkı çarptın; yani birden çok faul yaptın" diyor.

Canada Mercer: Zincir veya polis üniformasıyla cinsel ilişkiyi hiç tecrübe edemedik. Noel'de Echo'ya Noel Baba'nın sana ne getirmesini isterdin diye sorduk ve bize "yumruk şeklinde vibratör" dedi. Bunun yerine, Tyson-Neals ve başka birkaç çiftle paralarımızı birleştirip ona araba satın aldık. Sonra da onun ne kadar berbat bir sürücü olduğunu gördük.

Talihsiz Echo: O siktiriboktan sarı meçlerin uzamasını nasıl istediğimi anlatamam.

Sarah Mercer: Aradan kaç gün geçti ama ben hâlâ tartar sosu yiyemiyorum.

22
Tarih

Yeşil Taylor Simms'in Alan Notlarından (q *Tarihçi*): Şahsen, Çarpışma Partisi olaylarına katılmamın sebebi çok basit: Hayatım benim için kıymetlidir. Arkadaşlarıma ve aileme taparım. Sağlığım ve yaşlı ama sağlıklı bedenimin ve aklımın bu kadar çeşitli kabiliyetler göstermesi benim için her şeyin üzerindedir.

Kendimi son derece şanslı sayarım; ama kazalar elbet olur. Bu ülkede bir yıl içinde yaklaşık on altı bin kişi öldürüldü. Aynı zamanda zarfında yaklaşık kırk üç bin insan motorlu araç kazasında öldü.

Her ne zaman motorlu bir araç çalıştırsam, işte o an, sahip olduğum bütün değerler benden alınabilir. Herhangi

bir süreç işlemeden, bir dakikada değerlerim çalınabilir. Motorlu bir araca binerseniz birkaç dakikada bir ölüm ensenizde olabilir. Her ne zaman karşı şeritteki bir araba benim arabamın yanından geçse, dünya liderlerinin acı vermek için tenezzül ettikleri herhangi bir şeyden daha saldırgan ve acı dolu bir eziyete maruz kalabilirim. Belki diğer sürücü bütün hayatı boyunca hamburgerden başka bir şey yememiştir ve çevre yolunda arabası benimkine yaklaşırken, adamın tıkalı kalbi durur. Acıdan gözü kör olan adam göğsüne sıkıca bastırır. Otomobili yön değiştirerek benimkiyle çarpışır ve benim başka bir arabaya, bir benzin tankerine, bir bariyere çarpmama, oradan da uçurumdan aşağıya yuvarlanmama sebep olur.

Bütün hayatım boyunca bol kalorili tatlıları reddedip akşamları tempolu bir şekilde koşmama rağmen, ölçülü olmak ve kendimi disiplin etmek için gösterdiğim özenli çabalara rağmen, çelik ve alüminyumdan bir kabuğun içine sıkışıp kalıyorum. Kırılmış cam parçaları yüzünden bedenimin sayısız yeri kesilmiş. Kolestrolü düşük olan kanım sıcak bir şekilde sıçrayarak bedenimi terk ediyor.

Kendime o kadar özen göstermeme rağmen, kalp krizi geçiren kurban ve ben öleceğiz.

Kazalar elbet olur.

Talihsiz Echo kişisel tarihini çözümlemek için Çarpışma Partisi'ne katıldı. Bay Dunyun bütün hayatı boyunca başka insanların kaydedilmiş maceralarını deneyimledikten sonra gerçek bir olay yaşamak için katıldı. Öğğk Casey'nin insanların yanında olmaktan zevk aldığını tahmin ediyorum. Ben Çarpışma Partisi'ne katıldım çünkü kazalar olur. Sevdiğiniz insanlar ölür. Sahip olduğunuz hiçbir şey sonsuza kadar varlığını sürdürmez. Ve bu gerçeği kabul etmem ve benimsemem gerekiyor.

Irene Casey (x Öğğk'ün annesi): Hatırladığım kadarıyla o zaman Buddy'den bir mektup aldık. Aynı zarfın içine garip bir oğlanı öperken çekilmiş bir fotoğrafını koymuş. Bu konuda ne düşüneceğimi bilemedim. Bu fotoğrafta Buddy bir arkadaşının düğününe gidiyormuş gibi gömlek giymiş ve kravat takmıştı; ve Chester umudumuzu kaybetmememiz gerektiğini söyledi. Buddy böcek imha firmasında çalıştığını ve kendine bir apartman dairesi tuttuğunu yazmıştı. Dişçiye gittiğini yazmıştı. Tanıştığı bir kız ona yoga öğretiyormuş. Tanrı'ya şükürler olsun ki bir kızla tanışmıştı.

Buddy'ye gönderdiğimiz mektupta, kilisede karşılaştığımız **Cammy Elliot** seni sordu diye yazdık. Kuduz aşısının sonuncusunu yeni yaptırmış. Arkadaşlarıyla birlikteyken acıkır diye ona şekerleme gönderdim. En sevdiğinden. İçine bol bol dövülmüş ceviz içi ve raptiye koydum.

Yeşil Taylor Simms'in Alan Notlarından: İnsanların SENİ-GÖRÜYORUM Kanunu olarak adlandırdığı Altyapıyı Etkin ve Verimli Kullanma Kanunu çıkmadan önce ulaştırma mühendislerinin, sistemin daha fazla aracı taşıması için çabalarken kullandıkları ilk yöntem, trafik akışının sekteye uğrama nedenlerini bulmaktı. Bir aracın yandan çarpmasıyla başlayan ve geri kalan araçların dört bir yere savrulmasına sebep olan zincirleme tepkisi neydi? Bunların çoğunu ezbere bilirsiniz. Bilgi Edinme Özgürlüğü müfredatında bunun gizli bir bilgi olduğuna dair tek satır yoktur. Paragöz Müteahhit Arabaları'ndan da hiç bahsedilmez. Resmi evrakta bu projeden "Olay Tahrik Etkisi" diye söz edilir.

Irene Casey: Buddy'nin gönderdiği diğer şipşak fotoğraflarda arkadaşları vardı. Başka bir şipşak fotoğrafta ise, sağlıklı görünmeyen bir kız. Aman Tanrım, bir kolu peygamberdevesi kolu gibi incecikti. Miniminnacık kolundaki eli, göğüs seviyesinde duruyordu. Minik parmakları pembe renkli beysbol

sopasını tutuyordu ve sopa o kadar uzundu ki üst kısmını omzuna yaslamıştı. Halıya bağdaş kurarak oturmuş, diğer, normal görünen eliyle bir zımpara kâğıdını beysbol sopasına sürtüyordu. Diğer fotoğraflarda kız, pembe renkli beysbol sopasına ayakkabı cilası sürüyordu. O kız benim halımın üzerinde öyle pis işler yapamazdı.

Yeşil Taylor Simms'in Alan Notlarından: Olay Tahrik Etkisi projesi, eski, modeli belli olmayan arabalarını, bilerek ve isteyerek, etkiyi görmek için trafiğin en yoğun olduğu işlek anayollarda birbiriyle çarpıştıran mühendisler için tasarlandı. Proje bir taşla iki kuşu vuruyordu: Öncelikle, eskimiş dört kapılı sedanlar, insanlığa daha iyi hizmet vermek için hurda yığınına döndü. Bununla birlikte trafik mühendisleri o anda orada olan diğer sürücülerin kazalara nasıl tepki verdiğini gösteren video kaydı yaptılar.

Mühendislerden hiçbiri mesai arkadaşlarının canını acıtacak kadar hızlı çarpmadı ve vakaların hiçbirisinde boyaların çizilmesinden veya saç kaportada hasar meydana gelmesinden daha kötü bir şey olmadı. Buna rağmen videoda trafiğin hemen yavaşlayıp kazaya bakmak için durduğunu görebilirsiniz. İşte bu, can sıkıcı ve malum, meraklı etkisidir.

Dr. Brannan Benworth (q *Diş Doktoru*): Kayıtlara göre, Yedi Bela Casey muayenehanemize sadece bir kez geldi. Onun dişlerini anlatıp duran hijyenist burda çalışmaya devam ediyor. Şimdiye kadar gördüğü en lekeli dişlermiş. Bay Casey'yi bize, uzun zamandır hastamız olan ve muayenehane çalışanlarının çok sevdiği Karl Waxman isimli genç adam gönderdi.

Yeşil Taylor Simms'in Alan Notlarından: Toplumdaki işgüzarlar, hassas kontrol manyakları, Sürücü Radyosu'ndaki trafik haberlerinden şikâyetçiler. Trafik Güncellemeleri'nden şikâyetçiler. "Neden Meraklısınız, Biliyoruz..." sloganından şikâyetçiler. Doğal olarak radyo programının arkasında Ulaş-

tırma Dairesi var. Ulaştırma mühendisleri, sürücülerin ne göreceklerini tam olarak bildikleri durumlarda dahi olaya bön bön bakmaya devam edip etmeyeceğini görmek istiyordu sadece. Radyo sunucusu onlara bütün detayları gaddarca anlatacak olsa dahi, trafik yine de arapsaçına dönmeye devam edecek miydi?

Ulaştırma Dairesi acil tıbbi yardım çağrılarını dinleyip insanın kanını donduran gerçekleri Sürücü Radyosu'ndaki sunucuya veriyor. Halkın büyük bir kısmı bu programa bayılıyor. İnsanlar trafik kazalarını görünce kendinden geçiyor. Ya hızlıca dikizliyorlar ya da uzun süre bön bön bakıyorlar.

Talihsiz Echo (q *Çarpışma Partisi Üyesi*): Evet, Çarpışma Partisi'nden önce Öğğk'ten yoga yapmasını istedim. Çevik kalmak ve yaralanmayı engellemek için bunu herkes yapmalı. Yoga ve esnemeyi. Ona Yere Bakan Köpek ve Tavşan duruşunu gösterdim. Yay duruşunu uygularken Öğğk, **Tina Bilmemne**'nin çıktığı kiralık katili, yani erkek arkadaşı Karl Waxman'ı sordu bana. Öğğk, orospu çocuğunun dişlerine gerçekten bayılıyordu.

Tina Bilmemne (q *Çarpışma Partisi Üyesi*): Polisin ne söylediği hiç umrumda değil. Wax o orman köylüsünü öldürmedi.

Yeşil Taylor Simms'in Alan Notlarından: Modern Çarpışma Partisi'nden çok önce trafik mühendisleri birbirlerine çarpıyordu. Videolara bakarsanız, gri bir arabaya binmiş dört eblehi görürsünüz: Mühendislerden biri arabayı kullanıyor, biri video kamerayla belgeseli çekiyor, diğer iki mühendis de çökük ve çiziklerle dolu diğer gri renkli müşterek arabaları kontrol ediyor. Hükümet her arabada aynı donanımı istiyordu: dört silindir, otomatik vites, üç noktalı emniyet kemerleri ve torpidoya perçinle tutturulmuş büyük "Sigara İçilmez" levhası.

Müşterek araba kullanan çocuklar birbilerini avlamaya bayılıyorlardı. O gri renkli müşterek sedan arabaları bulmak çok kolaydı; özellikle de bankalar kapandıktan sonra. Tam kapsamlı sigortası olan çocuklar kendilerine ait olmayan arabaları çarpmak için tam yetkiye sahiptiler ve cesaretlendiriliyorlardı ve altyapı ekipleri bu işe çok değer veriyordu.

Jarrell Moore (q *Özel Dedektif*): Firmamız, müşterimizin biyolojik babası için verdiği belirsiz tanıma uyan bir aday bulmayı başardı. Adayın adı Charles Casey'ydi. Bu, iyi haberdi. Söz konusu Charles Casey, namı diğer Charlie, Gececi statüsüne erişmişti ve SENİ-GÖRÜYORUM iyileştirme programı çerçevesinde kendisine bir ev verilmişti. Üniversitede okurken şehir yönetimiyle ilgili bir sürü işte çalışmıştı.

Yeşil Taylor Simms'in Alan Notlarından: Olay Tahrik o kadar heyecanlıydı ki çalışma sona erip trafiği normal akışına döndürmek için memurlar devreye girdiğinde bile bu trajik eblehleri vazgeçiremediler. Gerçekten mühendis olan bu insanlar maaş çeki almadan, üstelik kendi arabalarını da hurdaya döndürerek oyunlarını oynamaya devam ettiler. Doğal olarak, yabancılar olayın farkına vardılar. Sır olan herhangi bir şeyi ne kadar saklarsanız saklayın önemi yok. Kazalar elbet olur.

Jarrell Moore (q *Özel Dedektif*): Kötü haber ise Charles Casey'nin on altı yıldır kayıp olması ve öldüğünün tahmin edilmesiydi. Şehirde trafik akış mühendisi olarak çalışıyordu ve işini yaparken araba kazasında ölmüştü. Devlet dairesinden müşterek araba talep etmiş, sonra da meslektaşı olan bir kadının kullandığı başka bir arabaya önden çarpmıştı. Hem kadın hem de kocası ölmüştü. Arka koltukta oturan kızları kaza yüzünden sakat kalmıştı.

Charles Casey'nin bedeni kaza mahallinde bulunamamıştı. Öldürdüğü çiftin isimleri Larry ve Suprema Lawrence'mış.

Irene Casey: Buddy'nin eve gönderdiği son şipşak fotoğrafa bakarak sakat kızın bir beysbol sopasını zımparalayıp ince tesviye yapmadığını anlayabilirsiniz. Kızın zımpara kâğıdı ve bulaşık teliyle zımparaladığı ve ayakkabı cilası ve eski çay poşetleriyle boyadığı kalın, pembe renkli sopa aslında dev gibi bir adamın seks şeyine tıpatıp benziyor. İp kadar ince kolu olan bir kızın, kendine pis, koca adam şeyi alması... O kızı gelecekte torunlarımın annesi olarak görmek çok zor.

Yeşil Taylor Simms'in Alan Notlarından: Kulağa ne kadar garip geliyor olsa da, ne zaman kaza meydana gelse acil servis personeli kazanın insanın kanını donduran detaylarını **Tina Bilmemne**'ye vermeye devam ediyor. Hükümetin antetli kâğıdına sahip herkes bunu yalanlayacaktır ama bu doğru.

Hepsi birbiriyle bağlantılı. SENİ-GÖRÜYORUM Kanunu. Ekibin birbirine çarpması. Geceye karşılık gündüz. Trafik Raporu. Ödediğimiz vergiler, en sonunda Çarpışma Partisi kültürüne dönüşen sıçrama tahtası olmuş. Modelsiz araba kullanan çocukların, adı sanı bilinmeyen o mühendislerin yaptıkları çalışmalar, bu ülkeyi gündüz ve gece olarak ikiye böldü. Bu pazarda en fazla reytingi alan radyo programını kazandırdı bize.

Talihsiz Echo: Evet, siktir et, evet. Babamın mezar taşının üzerinde Talihsiz Lawrence yazıyor. Bu komik değil. Waxman, Öğğk'ü öldürdü asıl. Elbette harika dişleri var; ama adam şeytan.

Vurucu Dunyun (q *Çarpışma Partisi Üyesi*): Şeytandan da beter.

23
Aşk

Vurucu Dunyun (q *Çarpışma Partisi Üyesi*): Öğğk bana gelip hangi araba en geniş arka koltuğa sahip diye sorduğu anda ne yapmaya çalıştığını anlamıştım. Ona koyu renkli döşemesi olan araba almasını tavsiye ettim.

Talihsiz Echo (q *Çarpışma Partisi Üyesi*): Unutun gitsin. Öğğk'le yalnız kaldığımız ilk gün, ona benden *gerçekten* ne istiyorsun diye sordum. Önce gezip, sonra ailesine vuracağı lanet olası çirkin bir beysbol sopası niyetine beni eve mi götürmeyi planlıyordu? Bir sakatla çıkmak, ilkgençlik başkaldırısının son eylemi miydi? Çiftlik ahalisini çıldırtmak için bulduğu en sağlam yol muydu bu?

Veya ona göre ben erotik bir fantezi miydim? Birbiriyle uyumlu kol ve bacakları, öpüşebilen dudakları olan normal insanlarla seks yapmak çok mu sıkıcıydı? Beni becermek, seks hayatının büyük leşçil avının tek seferlik hedefi miydi?

Veya bu büyük ve kötü şehirde tanıdığı tek kız ben miydim? Ben onun akıl hocası mıydım? Gececi hayatında bir rehber miydim? Seks, bu korkunç dünyada tek başına kalmaktan korktuğundan, bana yapışmak için kullandığı bir yol muydu?

Eldorado'nun arka koltuğunda Öğğk'ün beni tam anlamıyla becermesine izin verdim. Sokak ışıklarının ötesindeki çalıların yanına park etmiştik; ne var ki şehirde hiçbir yer çok karanlık olmuyor. Öğğk'ün üzerinde böcek işinde giydiği mavi takımın olduğunu ve toksik koktuğunu hatırlıyorum. Bunların hiçbirisi kulağa romantik gelmiyor.

Vurucu Dunyun: Saçma sapan zirveleri salaklara kiralama işimin bir parçası olarak, ben de muhtelif güncel zirveleri deneyimleyip konuya aşina oluyorum. Birkaç hafta boyunca dağıtımcılar bize hatalı uyarlamalar gönderdi. Bir tatlı zirvesi deneyimliyordum ama tat duyusu kesiliyordu. Çikolotalı kekten kesilmiş kalın bir dilim, ağız dolusu yapışkan ve yağlı bir lapa haline geliyordu. Çikolata gibi kokuyordu ama ağza alınca kek değil de, yapış yapış bir şey oluyordu. Sokağa çıkma yasağı sırasında eve hapsoluyordum ve bir gün en sevdiğim porno zirvesini deneyimledim; ne var ki, vajinalardan hiçbirisi kokmuyordu. Uyarlamalarda problem yoktu. Problem beynimdeydi.

Talihsiz Echo: Eldorado'da otururken, ben konuşmamı bitirene kadar Öğğk bana bakmaya devam ediyor. Trafik ışığı iki kez değişene kadar geçen süre boyunca sessiz kalıyor ve sonra da, "Dün kahvaltıda ne yedin?" diye soruyor.

Yanımızdan araba geçmiyor. Sokak boş. Öğğk'ün gözlerinde gölgeler geziniyor. Siyah dişleri görünmüyor.

Dün mü? Mutfakta donmuş pizza vardı; ama Tommy'nin Lokantası'na gidince kıymalı patates ısmarladım. Öğğk'e, "Mısır gevreği" diye anlatıyorum. "Dur, bir dakika. Yumurtalı ekmek. Hayır... tarçınlı tart..." diyorum.

Öğğk koltuğun üzerinde duran elini uzatıyor ve parmakları benimkine dokunuyor. Elimi yüzüne kadar kaldırıyor, dudakları eklemlerime dokunuyor, kokluyor, gözleri kapalı ve "Değil" diyor. "Dün içinde akçaağaç şekeri ve kabak çekirdeği, vanilyalı yoğurt ve kuru yabanmersini olan yulaf gevreği yemişsin..." diyor. Ve elbette sonuna kadar haklı.

Vurucu Dunyun: İnsanlar ve müzik ve atıştırmalıklarla birlikte birazcık tehlikenin hep olduğu bir arabada zaman geçirmekten ibaret olan Çarpışma Partisi'nde en yavaş gece bile zirve deneyiminden iyidir. Daha fazla yabancıyla tanışmak için gizli bir görevdir. Gerçek insanlarla. Hiçbir yere gitmeyen bir yola çıkmaktır.

Her şeye rağmen, ben bebek bezi kullanmaya başladığım andan bu yana zirveyi deneyimliyordum. Ailem bana çocuğu zenginleştirecek zirveler bağlardı. Çocukluğumun yarısı, çocuk bakıcılığı zirvelerine bağlı halde geçti. Uyarlama sanatçısı olduğum için, bir zirveye bağlanamamak beni kör bir ressam veya sağır bir müzisyen yapardı. Gördüğüm en kötü kâbustan da beter olurdu.

Talihsiz Echo: Öğğk elimi bana doğru uzattı ve "Kokla" dedi. Koklamak için ileriye uzandım ama elimde tenimin, sabunumun ve önceden sürdüğüm ojenin plastik kokusu vardı sadece. Bir de Öğğk'ün böcek ilacının kokusu.

Elimi koklamak için kafamı indirdiğim anda Öğğk burnunu saçıma iyice yaklaştırıyor; dudakları boynumun yanında, kulağımın hemen altında, kokluyor ve "İki gece önce akşam yemeğinde ne yedin?" diye soruyor.

Parmaklarım onun parmaklarına geçmiş durumda. Nefesi boynumda. Dudaklarını ve dilinin ucunun sıcaklığını nabzımın

üzerine bastırıyor, boynumdaki kalp atışına ve "Hindi?" diyorum. "Lazanya?" diyorum.

Ve Öğğk ılık nefesiyle kulağıma, "Taco salatası. Beyaz soğanlı, sarı veya kırmızı değil" diye fısıldıyor. "Doğranmış göbek salata. Tavuk kıyması" diyor.

Meme uçlarım sertleşmeye başlıyor ve "Etin rengi açık mı koyu mu?" diye soruyorum.

Vurucu Dunyun: İnsan hasta olduğunda yediğinden nasıl tat alamazsa, aynı şekilde, nezle olmak da bir zirvenin deneyimini bozardı. Soğuk almış olmalıydım. Ne var ki, bir hafta sonra ne burnum akıyor ne boğazım ağrıyor olmasına rağmen, yine de, bağlanıp iyi bir zirve deneyimi gerçekleştiremedim. O zaman, beynimde tümör var diye düşünmeye başladım.

Talihsiz Echo: Öğğk gözkapaklarımı öperek, "O gülleri atman gerekirdi..." diye fısıldadı.

Daireme hiç gelmemişti. Öğğk o günlerde nerede yaşadığımı bile bilmiyordu. "Hangi gülleri?" diye sordum.

"Erkek arkadaşın mı verdi?" diye soruyor.

Güllerin rengini söyle diyorum.

"Kız arkadaşın mı verdi?" diye soruyor.

Beni takip mi ediyorsun, diyorum.

Ve Öğğk, "Pembe" diyor. Alnımı öpmeye devam ediyor; tenimi, kapalı gözlerimi, burnumu ve yanaklarımı koklayıp yalıyor ve "İki düzine. Bahar yıldızı ve beyaz renkli, miniminnacık karanfillerle karışık Nancy Reagan gülü" diyor.

Ona, ara sıra kendileriyle iş yaptığım orta yaşlı bir çiftten, diyorum.

Vurucu Dunyun: Klinikteki doktor, aslında klinikten bir hanımefendi, bir hafta sonra beni aradı ve müsait olduğum en yakın zamanda kliniğe gelmem gerektiğini söyledi. Kan testimle ilgili herhangi bir detay vermek istemedi. Bunların sesinde

saçma sapan bir gülümseme tınısı olur ve siz de, aslında durumun iyi olmadığını anlarsınız. Muhasebe, siz nalları dikmeden önce bütün ödemeyi talep eder. Neyse, gittim ve doktor kuduz olduğumu söyledi. Harbiden kuduz olmuştum. Olmam gereken beş iğneden birincisini bana vurdu. Bundan sonra zirve deneyimleyebileceğim konusunda bana söz vermedi.

Klinikten çıkmadan önce bekleme odasındaki ankesörlü telefondan hemen Echo'yu aradım ve Öğğk'le asla öpüşmemesi gerektiğini söyledim.

Talihsiz Echo: Dudağımı öperken Öğğk duş başlığımın krom değil, pirinç olduğunu söylüyor. Kokumdan ve tadımdan, uyurken kafamı kaz tüyü yastığa koyduğumu biliyor. Hiç yakmadığım hindistan cevizi kokulu mumum var.

Lew Terry (q *Apartman Yöneticisi*): Bay Casey'nin dairesine, yirmi dört saatlik süre sonunda mülke girmeye imkân veren standart ihtarname sayesinde bir kez girme fırsatı buldum. Evde hayvan beslediğine dair dedikodular vardı. İlk bakışımda etrafta bir şey görmedim. Yerde yatak vardı. Bir telesekreter. Bir bavul. Dolapta, daima üzerinde gördüğüm mavi renkli iş tulumları asılıydı. Casey ister pis olsun ister temiz, hep zehir gibi kokuyordu.

İçeriden bir şey aldığımı söyleyen biri olursa şu bilinsin ki, içeride alınacak bir şey yoktu.

Talihsiz Echo: Öğğk'ün beni öpmesine izin vermedim çünkü yediğim yemekleri kokluyordu. Kocaman berbat bir örümceğe ne kadar nazik davrandığını gördükten sonra ben onu öptüm. Eldorado'nun arka koltuğunda oturuyorduk ve Öğğk montundaki cebin fermuarını açtı ve elini içine soktu. En büyük canavar örümceği bana göstermek için elini açtı. Elini yavaşça döndürürken avcundaki örümceğin, elinin büyük damarlarla dolu tersine yavaş şekilde geçişini izledi.

İkimiz birden bu canavar örümceğe bakıyoruz; "Zehirli mi?" diyorum.

Parlak ama tüyleri yoktu. Kapkara, enjektör iğnesi kadar ince, sekiz bacağı olan örümcek sekiz dizini bükerek eğiliyor ve Öğğk'ün tenine dokunuyor.

Ben kendimi ne kadar çirkin hissediyorsam, örümcek de o kadar çirkin görünüyor.

Ve Öğğk, "Ona Doris adını verdim" diyor.

Lew Terry: Casey'nin dolabının arkasında yere sıralanmış kavanozlar buldum. Bunlar, farklı ebatta, camdan, sudan geçirilmiş mayonez, kornişon ve makarna sosu kavanozlarıydı. Önce içleri boş gibi göründü; yine de, kavanozlardan birinin kapağını çevirerek açtım. İçinde hiçbir şey yoktu; ama kapağı kapatırken kapağın altında kocaman, siyah bir örümcek olduğunu gördüm. Kocaman, tüyler ürpertici piçler.

Kim ne söylerse söylesin ben hiçbir şey almadım. Ne para, ne de başka bir şey.

Talihsiz Echo: Nefesimizden arabanın camları buğulanmıştı; ama örümceği izlerken ikimiz de nefesimizi dışarı veremiyorduk. Öğğk nefesini verdiği anda örümcek onu ısırdı. Öğğk nefes aldı, ben de nefes aldım ve "Camını aç" dedi.

Camı açtım.

Üzerimden eğildi, elini gece havasına uzattı. Örümceği arabanın yanındaki çalılığa silkeledi ve "İyi geceler Dorry" dedi.

Kucağıma doğru eğildi; kalçasını benimkine bastırdı ve şimdi ben de karadul örümceğinin zehrinin etkilerini hissedebiliyordum.

Todd Rutz (x *Madeni Para Tüccarı*): Casey'lerin çocuğunun bana madeni para sattığı dönemde Lew Terry ile tanıştım. Terry bana birkaç iyi örnek getirdi. Hatırladığım kadarıyla

1910 tarihinde basılmış, üzerinde Kızılderili figürü olan çeyreklik aşırı derecede iyi durumdaydı. 1907 tarihinde basılmış, üzerinde Liberty figürü olan çeyreklik AU-50 durumundaydı. Olağanüstü olmasalar da onları satın aldım. Terry ve Casey'nin aynı apartmanda oturduğunu polis beni sorguladığında öğrendim.

Talihsiz Echo: Öğğk'ün dudakları boğazımdan aşağıya hareket ederken, ne tür doğum kontrol hapı kullandığımı sorarak ona meydan okudum.

Dudakları göğsüme doğru inerken Öğğk, "Hiçbiri. Otuz dört, hayır, otuz altı saat önce aybaşın bitti" dedi.

"Boğazımdan aşağıya" derken dış kısmını kastetmiştim.

Todd Rutz: Bu Lew Terry isimli tipin Gececi olarak doğduğu barizdi. Solgundu. Yüzü ve elleri yeni doğmuş bir bebeğinki gibiydi. Sürekli petrol yeşili bir trençkot ve aynı renkte, elde örülmüş ve fazlasıyla yukarıya çekilmiş çorap giyiyordu.

Talihsiz Echo: "Ayrıca" diyor Öğğk, "bakire bir kız niye doğum kontrol hapı kullansın ki?"

Todd Rutz: Bir gece dükkânda otururken bu Terry adlı tip bana üzerinde Liberty ve Kızılderili figürleri olan madeni paraları teklif etti ve karşılığında pazarlıksız bin beş yüz dolar almak istediğini söyledi.

Talihsiz Echo: Şüphesiz, bakireydim. Bükük ve küçük bir dal gibi görünen kolumla. Hayatımın yarısı boyunca bunu anlatamadım; ama ağzımın köşesinden salya akıyordu. Felçli taraftan. Hiç çekici olmamama rağmen işim sayesinde lanet olası bir yatak sanayisi oluşturdum. Şuh olabileceğimi düşünebiliyor musunuz? Parmağımı şıklatarak, küçük gösteriler yapan bir ucubeden seksi bir kıza dönüşebileceği mi?

Todd Rutz: Zaman geçtikçe Casey'lerin oğlu daha az madeni parayla gelmeye başladı. Bufalo türü nikeller. Lincoln sentleri. Akılda kalacak bir şey getirmiyordu. Sanırım zulası suyunu çekiyordu.

Talihsiz Echo: Ondan sonraki gece Öğğk bana iki düzine, lanet olası gül gönderdi. Ve bir Galaxie 500'ün anahtarını.

Vurucu Dunyun: O saçma sapan kuduz aşıları bana sanki sonsuza kadar sürecek gibi geldi. Kendime kendi diş fırçamla yeniden kuduz bulaştırdığım için bir işe de yaramadı. Sonunda bağlantı yerim, Öğğk Casey'nin ensesindeki düğme gibi ölüydü. Ölüden de beterdi.

Lew Terry: Casey'nin dairesine ilişkin hatırladığım kayda değer bir başka detay da, yatağının yanındaki duvarda yapışık duran bütün o minik topaklardı. Tıpkı böcekler gibi yuvarlak ve koyu renkli topaklar. Minik haşhaş parçaları gibi yumuşak öbekler. Ancak, haşhaş tadında değillerdi.

Talihsiz Echo: Eldorado'daki ilk gecemizde düşünebildiğim tek şey şuydu: Tanrı'ya şükürler olsun ki koltukların rengi koyu bordo.

24
Kurt Adamlar II

Vivica Brawley (q *Dansçı*): Ayaklarımdan birinin teninin ne kadar pürüzsüz ve sabun gibi bembeyaz olduğunu görüyor musunuz? Saldırıdan önce çok güzel ayaklarım vardı benim. Milyonlarca adam bunu söylemiştir. Soyunmama bile gerek yoktu; ayakkabıları çıkarmam yetiyordu ve müşteriler bahşişleri savuruyordu.

Dr. Phoebe Truffeau (x *Epidemiyolojist*): Milattan önce 431 senesinde Peloponez Savaşı sırasında Tukididis, Etiyopya'dan başlayıp kuzeye doğru, Mısır ve Libya boyunca yayılan bir hastalığı yazdı. Atina'daki yurttaşların ateşi vardı; hapşuruyorlardı ve şiddetli bir şekilde öksürüyorlardı. Lividi-

te yüzünden vücutları kızarmıştı; sonunda binlerce yurttaş üzerindekileri çıkarıp attı ve bastırılamayan susuzluklarından ötürü kamuya açık kuyu ve sarnıçların derin ve serin sularında boğuldu. Şehir devleti moralman çökmüştü; donanması felce uğramıştı. Antik Yunan medeniyetini işte bu cüzamlı kişiler yok etti.

Milattan önce birinci asırda, öldürücü çiçek virüsü, Hunları Moğolistan'daki evlerinden çıkarıp, batıdaki Roma'ya sürdü. Napolyon'un muhteşem ordusunun en büyük düşmanı *Rickettsia prowazekii*, yani tifüs olarak bilinen bakteriydi.

En büyük medeniyetler daima salgın hastalıklar yüzünden yok olmuştur.

Carlo Tiengo (q *Gece Kulübü Müdürü*): Viv mi? Doğrusunu istersen, o zamanlar dansçıların hepsi kafası güzel olsun diye bir çeşit şeyler alıyordu; en azından performansları sırasında. Dansçılarımızın çoğu kulübün sağladığı afyon etkisi altında oluyordu.

Tam olarak yasal değildi ama, doğrusunu istersen, bunu yapmak çok kolaydı. Birisinin kafası, vuruş yaparak veya burundan çekerek gerçekten güzel oluyor; sonra da Minik Becky uyarlaması gibi ambalajlı bir bölümü deneyimliyor. Tecrübeleri kaydediyorlar, sonra da orijinal Minik Becky'yi çıkarmak için çıkarma denklemini uyguluyoruz. Geriye kalan şey ise saf afyon etkisi oluyor. Kablosuz uçuş etkisi. Sahnede sınırlı bir izleyiciye erişebildiğimiz bir koşuşturma; etki bitmesin diye aynı şeyi tekrarlayıp duruyoruz. Bir dansçı kendini iyi hissedeceği sahne ışığında çıkıyor ve dünya umrunda bile olmuyor.

Dr. Phoebe Truffeau: 1347 yılında İngiltere, hububat çiftçilerinden oluşan bir ülkeydi ve bu çiftçiler mısır yetiştirip ithal ediyordu. O yıl İtalyan tüccarlar kara veba hastalığına yakalanmış bir halde Cenova'ya geldiler ve 1377 yılına kadar bir buçuk milyon İngiliz, yani nüfusun üçte biri öldü. Tarım

işgücündeki kayıp yüzünden bütün ekonomi değişti ve mısır üretenler koyun yetiştirmeye başladı ve İngiliz derebeylik sistemi ortadan kalktı.

Vivica Brawley: Bernie kapıda çalışıyordu. Olanlar korkunçtu. Hep yaptıkları gibi polis gelmeden önce onu da paramparça ettiler.

Carlo Tiengo: Müşteriler, doğrusunu istersen, farklı bir meseleydi. Bizim işimiz bir kerelik, özel bir tercübe satmaktır. Kulüpte tecrübesini uyarlayan veya kaydeden birini yakaladığımızda, dışarıya atıyorduk.

Ürünümüzü korumak için bir sinyal karıştırma etkisi yayımlamayı prensip haline getirdik. Aktif bağlantı yerlerini etkisiz hale getiriyorduk. Dumura uğratıyorduk. Bunu yapmasaydık, sahnenin yanında oturarak bütün dansçıları kaydedip, sonra da bunları Web sayfasında yayımlayacak bir sürü uyarlama sanatçısı olurdu. Kucak dansı bir kez kaybedilecek olursa, birkaç zavallı kızın bütün kariyeri mahvolur. Boklu bir herif, bir kızla birlikte olmak için para öder ama ondan sonra gelen herkes o kızı beleşe getirir.

Dr. Phoebe Truffeau: 1665 yılında, Londra'daki Büyük Veba sırasında, 1 Temmuz'a kadar haftalık ölüm oranı yüz ila dört yüz kişi arasında değişiyordu. Temmuz'un ortasına kadar haftalık ölüm oranı iki bin kişiye çıktı. Temmuz sonuna kadar her hafta altı bin beş yüz kişi öldü ve Ağustos'un sonuna kadar olan süre zarfında da her hafta yedi bin kişi öldü. Hıyarcıklı vebanın kaynağı kemenin (*Rattus Rattus*) taşıdığı pireler olmasına rağmen, yeni enfeksiyonların mantar gibi patlamasının sebebi hastalığın bulaşma türünün değişmesiydi. Pirelerin, yani hastalığa neden olan ve *Pasteurella pestis* olarak bilinen organizmaların ısırması yoluyla değil de, öksürük ve hapşurukla dışarı atılan salya ve mukus aracılığıyla insandan insana bulaşmaya başladı.

Carlo Tiengo: Son zamanlarda çok fazla iş yapmamızın sebebi kuduz. Bu sapıklar kuduz kapmış bir halde buraya geliyorlar ama Web'ten aldıkları ikinci el müstehcen durumlarını deneyimleyemiyorlar. Doğrusunu istersen, bunu bilmeliydim. Herhangi bir salı gecesi izleyiciler arasında altıdan fazla adam varsa, bu bir uyarı işaretidir. Bernie'yi kaybettiğimiz gece sahnenin etrafında neredeyse elli Salyalı vardı. Seğiriyorlardı. Dudaklarının kenarından sicim gibi tükürük akıyordu. Loş ışıkta bile gözlerini kısıyorlardı. Bu eğilimlerin hepsi kesinlikle kuduz belirtisiydi.

Dr. Phoebe Truffeau: 1490 yılının başında yeni bir salgın hastalık Avrupa ve Asya kıtalarına sıçradı. Enfeksiyon bölgesinde üç ila sekiz haftalık süre zarfında, yerinde belli belirsiz bir yara bırakarak ortadan kaybolan küçük bir çıbanın çıkması, hastalığın ilk belirtisiydi. Birkaç hafta içinde hasta, hastalıktan kurtulmuş gibi görünüyordu. Çinliler hastalığa "Kanton hastalığı" dediler. Japonlar "Çin hastalığı" dediler. Fransızlara göre hastalık "İspanya hastalığı"ydı. Ve İngilizlere göre "Fransız frengisi"ydi. Hastalık modern adını, 1530 yılında Şair Girolamo Frascatoro'nun yazdığı "Syphilis sive Morbus Gallicus" adlı şiirindeki hayali çobandan aldı.

Vivica Brawley: Müdavimlerimden biri olan Gececi ve kel adam çok iyi görünmüyordu. Sahnenin keçe kaplı kenarına dirseklerini dayamış, oturuyordu ve salyası akıyordu; gerçekten parlayan salyası çenesinin altına doğru akıyordu. Kurallara göre, dokunmak yasaktı; ama adam ikiye katlanmış bir beş dolar uzattı ve görünüşe göre, ayak parmaklarımın arasına sokacaktı. Hatırladığım kadarıyla kamyoncuydu.

Ayağımda on parmak olduğu dönemde ben hep Fransız manikürü yaptırırdım. Bugünlerde, kuaför salonunda ayakkabımı çıkardığım anda manikürcü kız çığlık atarak kaçıyor.

Dr. Phoebe Truffeau: Belirti göstermeyen safhasında frengi, kan damarlarının duvarlarını zayıflatıp kalp yetmezliği veya kalp krizi sebebiyle ölüme sebep olur. Hastalık aynı zamanda merkezi sinir sistemine de nüfuz ederek beyne zarar verir. Belirtileri arasındaki manik iyimserlik ve aşırı heyecanlılık hali hastanın kişiliğini değiştirir ve en sonunda felçle birlikte bunamaya sebep olur. Bahse konu beyin hasarının sebep olduğu disinhibisyona bağlı olarak görülen aşırı hareketlilik sonucunda hasta, rastgele cinsel ilişkiden zevk almaya çalışma yönünde güdülenir ve böylece hastalığı daha da fazla bulaştırır ve bu yüzden frenginin bir diğer adı da "zührevi hastalık"tır.

Carlo Tiengo: Viv bahşiş kabul ettiğini göstermek için ayak parmaklarını ileriye uzatıyor. Salyalı, maaş günü mesaiden sonra buraya uğramış bir sapık. Tabureden kalkıp sahneye uzanıyor. Viv yerde oturuyor, ellerinin üzerinde geriye kaykılıyor ve ayaklarından birini adamın yüzüne uzatıyor; çünkü sapıklar bu harekete bayılır. Sonra da haykırmaya başlıyor.

Viviva Brawley: Sağ ayağımdaki, üç parmağımın olması gereken yeri görebilir musunuz? Ağzına ancak bu kadarı sığdı. Kel kamyoncunun ağzına. İki eliyle bileğimi yakalayıp ısırdı; bense Bernie yardım etsin diye haykırdım. Carlo barın arkasındaydı ve hiçbir şey yapmadı. Diğer ayağımın topuğuyla adamın yüzüne, gözlerine tekme attım. O sırada Bernie adamı omuzlarından tutup çevirdi.

Dişlerinin birbirine çarptığı anda çıkan "çıtırt" sesini unutamıyorum. Çıtırt sesini duyduğum an, ayağım şu an gördüğünüz hale geldi.

Dr. Phoebe Truffeau: 1564'ten önce, ilk Rus Çarı olan IV. İvan, fikir ve konuşma özgürlüğüne izin verdi. İvan hangi sınıfa mensup olursa olsun, her insanın ricasını kabul etti ve en fakir yurttaş bile ona ulaşabildi. Üç oğlundan biri altı aylıkken

öldü; diğerinde uyku hastalığı vardı ve ahmağın tekiydi; üçüncüsü ise, yaşlandıkça Korkunç İvan lakabını alan babasıyla işbirliği yaptı.

Üç oğlunda da doğuştan frengi hastalığı vardı. 1564 yılından sonra babaları, beyin frengisi ilerlediği için, binlerce insanı yakarak ve haşlatarak ölüme gönderdi. Çar ve oğlu, mahkûmları canlı canlı kavurmak veya nehirdeki buzun altında boğdurmak için Novgorod şehrinde beş hafta kaldı. 19 Kasım 1581 tarihinde Çar, oğlunu hançerledi ve çelik uçlu mızrakla öldürdü.

Carlo Tiengo: İnsanların "Bernie" dediği Benjamin Searle dev gibi bir adamdı. En az yüz kırk kiloydu. Raiders takımıyla bir sezon profesyonel top oynamıştı. Bernie, sapığı kendi etrafında döndürdü. Adamın dişlerini Viv'in ayağından kurtardı ve adamı kendi etrafında döndürdü ve sapık, dişlerini Bernie'nin boynuna sapladı. Oradaki damarlara sapladı. Hilebaz.

Dr. Phoebe Truffeau: Frengi hastalığı yüzünden sakat kalmış veya ölmüş insanlar arasında İngiltere Kralı VIII. Henry, Fransa Kralı VIII. Charles ve I. Francis'te yer almıştır. Benvenuto Cellini ve Toulouse-Lautrec gibi ressamlar ve yazar Guy de Maupassant da.

1500 yılında Paris'teki yurttaşların üçte birinde frengi hastalığı vardı. Erasmus, Fransız soyluları arasında hastalığa yakalanmamış olanların, akranları tarafından cahil ve nezaketsiz oldukları gerekçesiyle kınandığını yazmıştır. 1579 yılında Cerrah William Clowes, Londra'da yaşayanların dörtte üçünde frengi hastalığı olduğunu bildirmiştir.

Vivica Brawley: Hatırlamam gerçekten ilginç ama, ayağıma baktığımda içinden teller çıktığını gördüm. Gümüş teller ve pembe plastik. O bir saniyelik çılgınlık anında, bir robot, bir çeşit android olduğumu düşündüm. Ve henüz durumu anla-

maya çalışıyordum... Aslında durum bu değildi. Deneyim etkisi yüzünden kafam iyiydi; kanıyordum ve şoktaydım. Ama android değildim. -

O teller, kel herif takma diş taktığı için oradaydı ve o takma dişlerden ikisi ayağıma batmıştı. Gerçek dişleri ise Bernie'nin boğazına saplanmıştı.

Dr. Phoebe Truffeau: Hıyarcıklı vebada olduğu gibi frengide de hastalığın bulaşma oranı hastalığa sebep olan organizmanın değişmesiyle birlikte patlamıştır. Yeni Dünya'dan ithal edilmiş olmaktan ziyade, aslında hastalık, buba olarak bilinen Afrika'ya özgü cilt enfeksiyonudur ve çıplak halde oyun oynayan çocukların birbirlerinin bedenlerine dokunması yüzünden bulaşmaya başlamıştır. Bakteriyolojik açıdan iki hastalık aynıdır; ancak buba, döküntü olan kişilere fiziksel olarak dokunma yoluyla bulaşmaktadır. Avrupa'daki daha soğuk iklim sebebiyle elbiselere ihtiyaç olduğundan, buba çoğunlukla, hakim olan selamlaşma yollarıyla bulaşmıştır: Dudak dudağa öpüşerek mesela. Avrupalılar frenginin bulaşıcı olduğunu gördükten sonra öpüşmeyi terk edip, el sıkışmaya başlamışlardır ve hastalık da bugünkü zührevi halini almıştır.

Carlo Tiengo: Ya kan gördükleri için ya da başka bir sebepten kulüpteki bütün Salyalılar ve sapıklar Bernie'nin üzerine çullandı. Viv ve diğer kızlar kendini kulise kilitledi. Barmenle ben kendimizi ofise kilitleyip polisi aradık. Kapı meşe ağacındandı ve telefon rehberi kadar kalındı; buna rağmen, Bernie'nin yardım edelim diye böğürdüğünü duyuyorduk.

Dr. Phoebe Truffeau: Hıyarcıklı veba ve frengi hastalığında olduğu gibi, mevcut kuduz salgınının rastgele temasa bağlı, kalabalık şehirlere mahsus bulaşıcı bir hastalık olduğunu kabul etmek makul olacaktır. Frengi gibi bu hastalık da hastayı, bilerek ve isteyerek hastalığı diğer insanlara bulaştırdığı

çalkantılı bir ruh haline sokmaktadır. Üstelik *Lyssavirus* mikrobu, merkezi sinir sistemine zarar verdiği için "deneyim" yapmasına veya nöral uyarlamalardan tek başına zevk almasına engel olmaktadır. Bu acizlik, hastayı evinin dışında, "Çarpışma Partisi" veya günü birlik seks yapmak gibi riskli sosyal etkileşimlere girmesini gerektirecek eğlence aramaya daha da itecektir.

Vivica Brawley: Zavallı Bernie. Polis herkesi silahla vurduktan sonra, otopsi yapıp midelerine baktı ve ısırılan parçaları buldu. Bernie'nin kulaklarını, burnunu ve dudaklarını. Hastanedeki cerrah, tuzlu sudaki parmaklarımı bana gösterip bunları ameliyatla yerine tutturmayı teklif etti. Tırnaklarımdaki ucu beyaz ojeli, Fransız manikürü hoş görünüyordu.

Ama ben bir kamyoncu tarafından çiğnenip kısmen sindirilmiş parmaklarıma baktım ve doktora, "Boş verin" dedim.

25
Kurban

Irene Casey (x Öğğk'ün annesi): İster sakat kıza inanın ister polise; ama onların birlikte geçirdikleri ilk gece, Buster'ın o hanımefendiyi öldürdüğü varsayılan geceydi. Evcil hayvan satan küçük dükkânın sahibinden, soyadı Libby olan kadından, söz ediyorum.

Vurucu Dunyun (q Çarpışma Partisi Üyesi): Çarpışma Partisi'nin en sevilesi tarafı gerçek hayatla bire bir örtüşmesidir. Yani sarhoş bir sürücü, sizin yıllardır resim yaptığınızı ve ilk serginizin haftaya açılacağını umursamaz. Ne kadar sahte, değil mi? Yolun kenarındaki gölgelerin içinde duran ve yola

atlamaya hazır olan altı yüz kiloluk bir kanadageyiği, bebeğinizin gelecek hafta doğacağından bihaberdir.

Yağlı fren balatası veya cep telefonunda konuşan bir sürücü...

Gevşemiş bijon somunu veya uykusu gelmiş kamyon sürücüsü...

Üç yıldır ayık geziyor olmanız veya bikini içinde güzel görünmeniz veya mükemmel bir insanla tanışıp onunla derin, çılgınca ve tutkulu bir aşk yaşamanız hiç de önemli değildir. Bugün kuru temizlemedeki elbiselerinizi alırken, raporları fakslarken, kirli çamaşırlarınızı katlarken veya bulaşıkları yıkarken hiç beklemediğiniz bir şey sizi sinsice izlemektedir.

Polis Memuru Romie Mills (q *Cinayet Dedektifi*): Cinayete kurban giden Edith Libby bir yetmiş altı boyunda ve elli sekiz kiloydu. Sabah sokağa çıkma yasağı ekibi hem Gececi hem de Gündüzcü bölgelere komşu olan alanı kontrol ederken, kadının bedenini buldu. O sırada ölüm sebebi belli değildi. Gözle görülür bir yaralanma da yoktu. O lokasyon, mevcut sokak kameraları sistemi tarafından kaydedilmiyordu.

Vurucu Dunyun: İster gerçek bir kurşun, sarhoş bir sürücü ister vücudumdaki bir tümör olsun, bu gerçeğe Çarpışma Partisi ile tahammül ediyorum. Bu, kaosu kontrol edebildiğim tek gecedir. Normalde kontrol edemediğim kaderle işbirliği yapıyorum. Kaçınılmaz kaderle dans ediyorum ve hayatta kalıyorum.

Bu, düzenli olarak yaptığım minik elbise provamdır.

Yeşil Taylor Simms'in Alan Notlarından (q *Tarihçi*): Gelişim ile ilgili fikirler üretmek için çok yakın geçmişe bakmamak gerekir. SENİ-GÖRÜYORUM sokağa çıkma yasağı başlamadan önce sokakların daha az kalabalık olduğu su götürmez bir gerçek; ama toplumun, mevcut durumlarıyla

ilgilenilmediği için hınç duyan insanlarla ilgilenmesi gerekecektir.

Lynn Coffey (q *Gazeteci*): Antik Yunan'dan itibaren her türlü demokrasiyi incelerseniz, her sistemin sadece kölelerden oluşan emekçi sınıfıyla fonksiyonunu yerine getirdiğini göreceksiniz. Bir sınıf üstteki arsızlar, kampanya yapıp oy versin diye gündelikçiler çöpü atar. Gececiler bu duruma geldiler; köle sınıfını gözden ırak kılmak için, etkili ve elverişli olan bu yöntemi kullandılar.

Beni bağışlayın ama, yirmi yıl boyunca yerel politikayla ilgili yazı yazdıktan sonra doğruyu söyleme hakkını kazandığımı düşünüyorum. Ve hiçbir Gececi'nin başkan olarak seçilmemiş olması doğrudur.

Polis Memuru Romie Mills: Wade Morrison başka bir hikâyeydi. Yaşı yirmi dört. Gececi olarak doğmuş. Bir gece yarısı, kurban Libby kadar ölü bir halde göçüp gitti. Kabul etmeliyiz ki, örnek oluşturmaya başlamadan önce bu ölümlere cinayet vakası olarak bakmıyorduk.

Lynn Coffey: Hâlâ ayrımcılık yapılıyor ve bu durum sadece, otobüsün veya balkonun veya sinemanın arka koltukları gibi, yerle ilgili değil. Çünkü zaman konusunda da ayrımcılık yapılıyor. Durmayın, buna hız sınırı veya yapı yönetmelikleri gibi sosyal bir anlaşma deyin; ama bu durum gece vardiyasında da sürüyor. Sokağa çıkma yasağını bir dakikacık da olsa ihlal ederseniz, ne kadar eşit olduğunuzu anlarsınız.

En son, Gececi'lerin şehirden ayrılıp SENİ-GÖRÜYORUM Kanunu'nun hükmünün geçmediği kırsal bir alanda yaşamasının mümkün olduğu tartışıldı. Ama bunu yapmak için para gerekiyordu. Ayrıca iş ve eğitim fırsatlarının çoğu şehirdeydi.

Polis Memuru Romie Mills: Morrison cinayetinden sonra kurbanın ruh halinin çalkantılı olduğuna ve bir yanardağ gibi

aniden patladığına, dolayısıyla saldırgan davrandığına dair kanıtlar bulduk. Tipik bir saldırganlık durumunda, sabah sokağa çıkma yasağından sonra bir Gündüzcü, merhuma hizmet vermeyi reddetmiştir. Sokağa çıkma yasağını uygulamanın en önemli yöntemi, dışarıya çıkma yasağını çiğneyerek dışarıya çıkmış insanlara hizmet eden veya onlarla ticaret yapan iş sahiplerine ceza kesmektir. Wade Morrison vakasında, köşedeki bir markette çalışan tezgâhtar, Morrison'ın sosyal statü kartını görmek istemiş. Morisson Gececi olduğu için, gündüz çalışan tezgâhtar, ona sigara satmak istememiş ve şahit raporunda Morrison'ın sözlü olarak adamı tehdit ettiği ve sonrada marketten çıktığı yazıyor.

Irene Casey: Bütün bunlar olurken Buddy, orantısız bir yüzü olan o kıza kavalyelik yapıyordu.

Ah, Gececi olmak istediği için başvuru yaptığında hükümet onun parmak izini aldı. Onunla ilgili, kurban olduğunu ileri sürecek her türlü detaya sahiptiler. Hiçbir yerden gelen ve bir hiç olan biriydi ve hükümetin hiç kimse olan birine ihtiyacı vardı ve sonuçta olan şey de buydu işte.

Yeşil Taylor Simms'in Alan Notlarından: Gececi kültüründeki protest unsurların içinde en sevdiğim, güneşi yasaklamayı düşünen fraksiyondur. Üzerine sloganlarını yazdıkları giysiler ve tampon çıkartmaları pazarladılar. Örneğin, "Güneşi Yasakla". Veya "Ay Işığı Yeterlidir". Ne yazık ki, bunun mevcut güçleri nasıl endişelendireceğini görebiliyordum. Gecenin gündüze karşı dövüştüğü bir iç savaş, bu ulusun en son giymek isteyebileceği ateşten gömlekti.

Bir diğer yaygın tampon çıkartmasında şu yazıyordu: "Günü Geri Alın!"

Birinin şakası, kolaylıkla başka biri için silah altına alınma çağrısı olabilir. Tarihçiler, *Kavgam*'ın daha çok kurnaz bir hiciv, bir parodi olarak yaratıldığını ve toplumun bunu fazla edebi bulduğunu tahmin ediyor.

Lynn Coffey: Her ulusun emniyet valfı olarak bir hududa veya hiç iyileşmeyecek akıl hastalarını ve idiyotları kapatacağı bir yere ihtiyacı olduğu konusunda bizi uyaran kişi Thomas Jefferson'dı. Bu, resmi propagandalarda yer almaz; ama Gececilik durumu, zihinsel özürlüleri atacağınız bir çöp bidonu gibidir. Öfkeli yalnızları atacağınız. Sakatlarınızı. Gececiler ücretsiz sağlık kontrolü yaptırabiliyorlar. Bu, teşvik programının bir parçası. Klinikler çok pis ve kalabalık; ama onlar buralara para ödemiyorlar. Konaklama ücretleri karşılanıyor. Çalıştıkları işler genellikle düşük vasıflı oluyor; öte yandan hükümet, bu sefil işlerde gündüz çalışan insanlara birazcık daha fazla para ödüyor. Toplumdaki uygunsuz insanların, Gececi olarak sözde paklanmasına şaşırmamak lazım.

Yeşil Taylor Simms'in Alan Notlarından (q *Tarihçi*): Geç anladığımız için olayların ne hal aldığı hakkında bilgimiz yoktu. Doğal olarak, gazetedeki ölüm haberlerini okuyorduk; ama üzerinde iyice düşünmüyorduk. Daha çok Balayı Gecesi'ni hazırlamakla meşguldük veya Ağaç Gecesi için Noel ağacını süslüyorduk. Öğğk'ün üzerinde karanlık bir bulut vardı; ama biz ağacın üzerine beyaz ışık mı yoksa renkli ışık mı asacağımızı tartışıyorduk. Pontiac mı olsun yoksa Dodge mu? Çam ağacı mı, alaçam mı?

Polis Memuru Romie Mills: Üçüncü kurban diğer iki kurbanla aynı şekilde öldü. Yapılan otopsi sonucunda beyin ve omurilikte iltihap, hipokampusün piramit hücrelerinde ve beyinciğin purkinje hücrelerinde negri cisimciği olduğu ortaya çıktı. Bunlar kuduz hastalığının kısa ve hoş anlatımıydı. Üç kurbanın üçü de tehşis ve tedavi edilmemiş kuduz hastalığı yüzünden ölmüştü.

Irene Casey: Buster bize gönderdiği mektupta birine çok âşık olduğunu ve onunla çıktığını yazmış. Babası ve ben, o kişinin erkek değil de kız olması için dua ettik.

Polis Memuru Romie Mills: Hastalık Kontrol Merkezi'ne göre, o alanda yakın zamanda, yirmi altı yaşındaki Christopher Dunyun adlı erkeğe kuduz teşhisi konmuştu.

Ön araştırmaları yaptığımız sırada dördüncü kurban, önceden tehşis edilmemiş kuduzla alakalı beyin iltihabı sebebiyle öldü. Hastalığın gittikçe artan bir oranda bulaşma ihtimalinden çok korktuk. Kendisine kuduz bulaştığından bihaber yüz veya on bin insan olduğunu düşünüyorduk.

Vurucu Dunyun: Öğğk Casey'yi öldüren şey deprem olabilirdi. Veya yangın. Veya lanet olası ölümcül bir grip yüzünden ölebilirdi.

Çarpışma Partisi'ndeki bütün kazalardan kurtulduktan sonra Ölüm'le karşılaştığım gün, ikimizin eski ve birbirini uzun süredir görmeyen birer dost olacağımızı bilmek rahatlatıcıydı.

Ben ve Ölüm; birbirimizden ben doğduğum anda ayrılmışız.

26
İnkâr

Vurucu Dunyun (q *Çarpışma Partisi Üyesi*): Ne kadar tuhaf, değil mi? Öğğk Casey ile dışarıya çıktığım son gece, bütün pencereyi Merhamet Çarpışması'nda harcadık. Arabanızın ön tarafı hasarlıysa, Çarpışma Partisi'nde daha iyi görünürsünüz. Acemi gibi görünmemek için yeni aldıkları arabanın tamponuna ve öndeki çamurluğuna bir çekiçle vurup, farlarını ve ızgarasını kıran takımlar olduğunu biliyorum.

Bunun tersi ise, takip edilmemek için arabanın arka tarafında hasar olmasıdır. Öncelikle, çok fazla mıhlandığınız için sizin bir kaybeden olduğunuza işaret eder. Ayrıca çok fazla hasar olduğu için hiç kimse sizi takip etmeye kalkmaz. Köpek-

balıkları verdikleri hasarın görünmesini ister. Takımların hepsi çarpmak için bozulmamış bir araba arar. Gecenin yarısını hurdaya dönmüş bir arabayı takip ederek harcayabilirsiniz; ama birisi galeriden yeni çıkmış gibi görünen, mükemmel boyası olan bir arabayı flamasını dalgalandırarak kullanıyorsa, siz de o kirazın peşine düşersiniz.

Zavallı Nelson (q *Çarpışma Partisi Üyesi*): Çarpışma Partisi'nde Satılık Gecesi'nin ne anlama geldiğini biliyor musunuz? Ön ve yan camlara beyaz boyayla büyük harflerle ederini yazmanın flama olduğunu? Flamanın hep aynı olması gerektiğini, yani ederin hep on üç bin dolar, elli sent yazılması gerektiğini? Flamada farklı ederler yazarsa ortaya çıkacak karışıklığı düşünebiliyor musunuz?

Vurucu Dunyun: Bir Ölü Geyik Gecesi'nde strafor geyiğimizi tavana bağlamış, dolaşıyoruz ve Park Avenue marka bir araba bir yerlerden çıkıp bize taaruza geçiyor. Sağ taraftaki farımıza çarpıyor, radyatör borusunu kırıyor ve soğutucumuz fırtına gibi boşalıyor. Park Avenue geriye çekiliyor; ama sadece karoserinde biraz hasar var. Camları kapalı olmasına rağmen içerideki insanların kahkaha attığını duyabiliyorsunuz. Öğğk arka koltuktan fırlayıp dışarıya çıkıyor ve diğer takımın yanına gidiyor. Bay Para Torbası, sürücü camına eğiliyor ve cebinden bir tomar para çıkarıyor. İşten çıkarılma belgesini imzalayıp, ölü geyiklerini otobüsle evlerine götürüyorlar. Geyiğimizi onların arabasına taşıyoruz ve pencerenin geri kalanına o Park Avenue ile devam ediyoruz.

Bodie Carlyle (x *Çocukluk Arkadaşı*): Öğğk bana yazdığı mektupta arabaların içindeki insanların kadın mı yoksa erkek mi olduğunu anlayamıyorsun demişti. Zenci mi yoksa beyaz mı? Ona kalsa, zor takımlar daima, sakat insanlardan oluşanlardı. Ya sakatlardan ya da ibnelerden oluşan. Onları oyun

alanındaki bir arabanın içine oturtsanız, içlerindeki bastırılmış hayal kırıklığını hemen görürdünüz. Hiç kimse ellerini kontrol edemeyen felçli insanlar kadar muntazam araba kullanamazdı. Veya kırk beş kiloluk zayıf kızlar kadar.

Yeşil Taylor Simms'in Alan Notlarından (q *Tarihçi*): Bahse konu olan gece, bizim son kez birlikte olduğumuz Şilte Gecesi'ydi. O geceden en çok aklımda kalan, pırıl pırıl ışıklandırılmış bir otoparkta kahve içerken, Öğğk Casey'nin mavi renkli tulumunun düğmelerini açmasıydı. Göğsünde fazladan yüzlerce meme ucu; kabarmış, yuvarlak izler olduğunu hatırlıyorum. Bana, "Hobo örümceği" dedi. "İşyerinde buldum." Onları açık yakasından içeriye atarak eve götürmeye çalıştığını söyledi.

Vurucu Dunyun: Bazı oyun pencerelerinde, bütün gece hiçbir arabayı takip etmezseniz, kimse de sizi takip etmezse, yeter ki üzgün bir halde gitmeyeyim diye yolda, çöplüğe dönmüş yaşlı bir Köpekbalığı'na çarparsınız. Bütün oyun pencerelerinde etrafta birbirlerine çarpan arabaları görürsünüz; hepsinden mavi renkli duman bulutu yükselir; çarpıldığı için arka tarafları, parçalanmış, gacırdayan sac levha haline gelmiştir. Yan yatmış hurdalar haline. Birine çarparsınız ve o Köpekbalığı kendini oyunun parçası gibi hisseder.

Acıdığınız için veya çaresizlikten bir külüstüre çarparsanız, buna Merhamet Çarpışması denir.

Talihsiz Echo (q *Çarpışma Partisi Üyesi*): Hadi ama. Dunyun hep, "Yapma!" diyordu. Öğğk'le kaynaşma. Ona âşık olma. Dunyun beni kenara çekip, "Hâlâ herhangi bir şey deneyimleyebiliyor musun?" diyordu. "Kuduz!" diyordu.

Öğğk'ün aylar boyunca arka koltukta oturmasına izin verdim ben.

Vurucu Dunyun: Takım olarak son oyunumuzu Şilte Gecesi'nde oynadık. Bazı insanlar, daha zor görünsün diye şilteleri siyaha boyadı. Size camınızı biraz aralayarak ipi arabanın içinden geçirmenizi tavsiye ederim. Şilteyi bağlayın ama düğmük yeri arabanın içinde olsun. Böylece polis etrafta dolaştığında düğmüğü çözerek şilteden kurtulursunuz. Şilte arabanın üzerinden kayar, ipi de beraberinde sürükler; böylece siz de şehrin sokaklarında gezen masum bir araba olursunuz.

Son Şilte Gecesi'nde, tepesine lekeli şilte bağlanmış, tıkırdayan, eski ve paslı arabaları gördükçe, Öğğk, "Çarp şunlara" dedi. "Onları tokatla da mutlu olsunlar" dedi.

Talihsiz Echo: Bu doğru mu, bir araştırın bakalım. Öğğk gerçekten çok romantikti. Bir kıza gül buketi alırsınız, sonra da o kız, güllerin solup çürümesini izler. Bir kıza puan toplayabileceği, tam donanımlı bir Skylark almak daha hoş bir fikirdir. Bir Balayı Gecesi'nde sevgilim bana donanımlı, beyaz renkli bir Lincoln Continental'in anahtarını verdi. Lastikleri sağlamdı. Teybi son ses açarak, arabayı kusursuz bir şekilde kullandım; ve bir yerde Jetta marka bir araba, bize arkadan çarptı, ön tarafını bizim arabanın arka çamurluğunun altına taktı ve biz farkına bile varmadık. Oyunun yarısı boyunca, içi öfkeli insanlarla dolu küçük arabayı sürükledik.

Vurucu Dunyun: Şimdi bu ne kadar saçma, değil mi? Merhamet Çarpışması'nda çamurluğunuzu, diğer arabanın, üzerinde çarpma izleri olan, çökük, paslı arka tamponundan çekip çıkardığınız anda, hiç dokunuş yapmadan evinize gitmediğiniz için pişmanlık duyarsınız. Kendinizi öylesine iğrenç ve üzgün hissedersiniz ki, arabadan çıkıp bağırmaya bile zahmet etmezsiniz. Öylece vurur, çıkarırsınız. Çarpışma Partisi kurallarına göre bu bir fauldür; ama bir külüstür, faul verdirmek için telefon açmayacak kadar size minettar olur.

Çarpışma Partisi'nde birkaç yıl geçirdikten sonra, arabanızın katlanmış arka tarafını etrafta sürüklediğinizi, sıkılmış veya

çaresiz durumdaki birinin size çarpmasını umut ettiğinizi düşünmek en kötüsüdür. Vurup çıkarmanın en büyük sebebi, vuran arabayı görmek üzücü olmasına rağmen sürücüyü görmenin tahammül edilemez bir şey olmasıdır. Boyunluk takmış, bastonla yürüyebilen, gergin ve topallayan biridir. Büyük ihtimalle birkaç yıl sonra siz de aynen bu durumda olacaksınızdır.

Talihsiz Echo: Dur bir düşüneyim. Öğğk bana çok hızlı kullanamadığım, bir LeSabre aldı. Başka birinin Audi'sinin arkasına gömdüğüm bir Cavalier aldı. Sonra da direksiyonunu kırarak bir Taurus'un yan tarafını hurdaya döndürdüğüm bir Regal aldı. Hayır, bir dakika durun; aralarda bir yerlerde bir de Grand Am vardı. Bir Grand Am ve bir Cougar ve bir Grand Marquis. Ah, bir de, oyun sırasında fondü yemeye çalışırken yaktığımız bir Lebaron vardı. Belki o arabayı saymamam lazım.

Vurucu Dunyun: Öksürür gibi sesler çıkaran ve titreyen bir külüstür arkamızdaki bir bloktan çıkıp bizim arabanın arka bölümüne çarpmak üzere bize doğru gelmeye başladığında kırmızı ışıkta duruyorduk. Bir blok ötede bulunan bu arabının motor subaplarının sesini duyabiliyorsunuz; makasları gıcırdıyor, farları yanıp sönüyor. Vantilatör kayışından tiz bir ses çıkıyor ve üzerindeki lekeli şilte titreyip duruyor. Canavar yanımıza doğru sinsice yaklaşıyor; ama biz trafikte takılıp kalmışız, yeşil ışığın yanmasını bekliyoruz.

Yeşil ışık yanıyor; ama arkamızdaki bu canavar hâlâ bize ulaşmaya, çamurluğumuzun altına girmeye çalışıyor. Echo arabayı çalıştırıyor ve Öğğk ona, "Bekle" diyor.

Yeşil Taylor Simms'in Alan Notlarından: Genç Öğğk o sıra en nazik ve ince fedarkârlığı yapıyordu.

Vurucu Dunyun: Yeşil sönene kadar orada duruyoruz; sonra yine kırmızı yanıyor ve sonra yeşil ışığın yarısında bu titreyen külüstür bizim çamurluğu hafifçe dürtüyor ve ölüyor.

Harbiden ölüyor. Vantilatör kayışı inildeyip susuyor. Izgaradan duman çıkıyor ve gevşek sac levhayla krom trim artık vurmuyor. Aksının üstüne çöken eski araba duruyor ve sürücü dışarıya çıkıyor. On altı yaşlarında bir çocuk. Harbiden. Ned... Neddy... Nick, adını unuttuğum bir çocuk.

Arabamız Caddy Seville'di. Arabanın içerisi büyük olduğu için Öğğk çocuğa arka koltuğun ortasındaki maskot pozisyonunu teklif etti. Bir çocuğun kovaladığı ilk arabaydık; çocuğun, otuz iki dişini göstererek gülümsediğini hatırlıyorum.

Yeşil Taylor Simms'in Alan Notlarından: Çarpışma Partisi'nin başka bir güzel tarafı da "pinyata" durumudur. Yolda etrafımızdaki araçlara, en kötü halimizi yansıtırız. Yanımızdan hızla geçen sürücülerin küstah olduğunu düşünürüz. Arkamıza takılıp kalmış yavaş sürücülerin bizi kontrol ettiğini veya zayıf olduğunu düşünürüz.

Düşman bir araçta göçük veya çizik olduğunda, arabanın içinden pul koleksiyoncusu, futbol fanatiği, anne, dede, baca temizleyicisi, restoran aşçısı, hukuk memuru, bakan, öğretmen, mübaşir, hendek kazıcısı, Üniteryen, kamyon şoförü, krikette top atıcısı, insanoğlu çıkması, asıl eğlencedir. O dayanıklı parlak boyanın ve camın arkasına saklanmış sürücü, en az sizin kadar yumuşak ve korkaktır.

Vurucu Dunyun: Her Merhamet Çarpışması'nda, Öğğk öbür arabaya hızlı çarpmamak için biraz daha gayret ediyordu. Oraya bindirdi. Buraya hafifçe tosladı. Vuruşlarıyla flört ediyor gibiydi. Parasının bittiğini ve bize artık başka bir araba alamayacağını söylediğini hatırlıyorum. O sırada kullandığımız Caddy'nin son bir büyük Ağaç Gecesi'ne daha dayanabileceğini söyledi.

Talihsiz Echo: İlk kez, Öğğk'e "alka koltuğuma bin" dediğimde aslında örtmece yapmıyordum.

Zavallı Nelson: Öğğk'ün ne kadar büyük bir adam olduğunu biliyor musunuz? Sokağa çıkma yasağından önce beni apartmanımın önüne bıraktığını biliyor musunuz? "Tekerleklerin için..." deyip ~~bana~~ altın para ver~~diğ~~ini size söyleyen biri çıkmıştır, değil mi? Madeni para dükkânı, 1884 tarihinde basılmış, üzerinde Liberty figürü olan para için bana on bin dolar ödediğinde ne kadar şaşırdığımı tahmin edersiniz, değil mi? Bu dünyada onun kadar cömert bir insan var olmuş mudur? Öğğk Casey olmasaydı o kadar kısa süre içinde başka bir araba kullanıyor olabileceğim aklınıza gelir miydi?

Yeşil Taylor Simms'~~in Alan~~ Notlarından: Bence o, Öğğk Casey'nin çarçur ettiği Diş Perisi servetinden geriye kalan son paraydı.

Talihsiz Echo: ~~Dunyun kuduz~~ (*rabies*) demiş, ben onu bebek (*babies*) anlamışım. Tanrı'ya şükürler olsun ki yaptırdığım testin sonucu negatif çıktı; öte yandan, sanırım yanlış testi yaptırdım.

27
Ağaç Gecesi

Yeşil Taylor Simms'in Alan Notlarından (q *Tarihçi*): Bir hayli düşünüp taşındıktan sonra gerçek ağaç kullanmayı tercih ettik. Ulu bir köknarda karar kıldık. Üzerine mavi ışıklı bir çiçek zinciri doladık ve tepesine parlayan, mavi renkli bir yıldız taktık. Cadillac Seville'in tavanına uzunlamasına bağlayınca, ağaç, mavi renkli kuyruklu yıldıza benzedi: Ön camın üzerinde büyük bir yıldız aşağı yukarı sallanıyor, arkasında yüzlerce mavi kıvılcımdan bir iz bırakıyordu.

Zavallı Nelson (q *Çarpışma Partisi Üyesi*): Çarpışma Partisi'nin en iyi bölümünün, yani onu en iyi yapan şeyin, bir

kesiciye benzemesi olduğunu söylesem benim bir geri zekâlı olduğumu düşünür müsünüz? Devre kesici anahtara? İster misiniz, anneniz size tembel ibne diye bağırıyor olsun ve siz yeni işinizden de kovulun, okuldan tanıdığınız bütün arkadaşlarınızın işleri yolundayken, sizin çıkacak bir sevgiliniz bile olmasın? Kafanızda kötülükten başka bir şey yokken, hiç beklemediğiniz bir yerden çıkan biri, size güm diye çarpsın ve siz o an kendinizi daha iyi hissedin? Birinin size çarpması bir nevi hediye değil midir? Titreyerek, şoka girmiş bir halde arabadan inmez misiniz? Yeni doğmuş bir bebek gibi değil misinizdir? Veya saniye bile tutmayacak kadar kısa bir sürede söylenen ve sizi rahatlacak bir mesaj olmaz mı bu?

Çarpışma Partisi, depresyonunuzu elektroşokla tedavi etmek gibi değil midir?

Yeşil Taylor Simms'in Alan Notlarından: Öldüğü gece Öğğk, üzerinde ustaklıkla olmasa bile hevesle işlenmiş gökkuşağı ve çiçekler olan, blucin kumaşından bir gömlek giymişti. Bu gömlek, hep giydiği böcek ilacı kokan mavi renkli iş tulumundan farklıydı. Gömleğinin yakasına mor renkli haseki küpesini anımsatan ya da buna benzer, yerel bir bitki çeşidi dikilmişti. Göğüs cebine, yani kalbinin üzerine, beslenmek için sarı bir nergisin etrafında dolanıp duran, zümrüt yeşili bir sinekkuşu işlenmişti.

Lew Terry (q.*Apartman Yöneticisi*): Casey'nin dairesine bir kez daha girmemin sebebi, çöp kutularını temizlemek için bodruma inmem ve dolabında gördüğüm cam kavanozları orada atılmış bir halde bulmamdı; ama kavanozların içleri boştu. İçinde örümcek yoktu. Casey bütün kavanozların kapaklarına "Dorry" veya "June" gibi isimler yazmıştı. Her bir kavanoza bir kız ismi.

Casey'nin çalıştığı böcek ilaçlama şirketindeki adamlar onun işten ayrıldığını söyledi. Öldürmektense, böceklerin

yerini değiştirmek işine geliyordu belli ki. Haşarat söz konusu olduğu için bendeki maymuncuğu kullanarak dairesine baktım. Dairesinde neredeyse hiçbir şey kalmamıştı; boş bavulu ve yatağının üzerindeki duvarda duran şu koyu renkli minik öbekler hariç, ne böcek vardı ne de fare; daire bomboştu. Sıra dışı tek şey, yatağındaki yastığın ortasına yerleştirilmiş olan beyaz yumurtaydı. O yumurtayı aldığımı söyleyen biri çıkarsa şunu söylemeliyim ki, o yumurtayı polisler aldı. O zamandan beri, apartmanda çok fazla zehirli örümcek olduğu gerekçesiyle ilçe bizi para cezasına çarptırıyor. O kafayı yemiş piç sanırım lanet koleksiyonunu apartmana salıvermiş.

Talihsiz Echo (q *Çarpışma Partisi Üyesi*): Kafanızda canlandırın. Bangır bangır çalsın diye saatlerce Noel şarkılarını miksledik. Saat on penceresinden iki saat önce bütün takımlar ağaçlarını göstermek üzere etrafta tur attılar. Üzerinde gümüşi buz saçakları olan arabalar hava atmak için dolaşıyordu. Simler yüzünden allı pullu görünen arabalar, üzerlerindeki cam topları silkeleyerek yola düşürüyordu. Her köşede insanlar dikiliyordu; beyaz kürkten süsü olan kırmızı şapkalar takmışlardı ve takımda yer almak için ellerini sallıyorlardı; ışıklandırılmış ve süslenmiş arabalarda yer almak için bağırıyorlar ve kendilerini öne atıyorlardı. Takımda olmak için can atan yüzlerce insan, Noel Baba gibi giyinmişti.

Vurucu Dunyun (q *Çarpışma Partisi Üyesi*): Ne kadar tuhaf, değil mi? Herhangi bir köşede duran bir Noel Baba'nın yanından arabayla geçeceksiniz ve neşeli, yaşlı Noel Baba size memelerini gösterecek. Bunu kadın Noel Baba yapacak. Memeli Noel Baba. Ağaç Gecesi işte böyle bir karnavala dönüştü.

Talihsiz Echo: Pencereden önceki iki saat boyunca takım sadakati diye bir şey söz konusu değildir. Herkes dekorasyonunu gösterirken, arabalara insanlar girer çıkar. Pit-stop ya-

parlar. Takımlar kurulur, sonra da dağılır. Katıp karıştırılmış bu parti, ışıklandırılmış arabaların öğütücü selinde gerçekleşir.

Vurucu Dunyun: Pencere başlamadan bir dakika önce bütün arabalar Noel ışıklarını kapatır. Aniden hepimiz tekrar düşman oluruz.

Talihsiz Echo: Dunyun'ın sürekli şunu söylediğini hatırlıyorum: "Ökseotu yok! Öpüşmek yok! Kuduz olmak yok!"

Yeşil Taylor Simms'in Alan Notlarından: Pit-stop kültürü, Çarpışma Partisi'nin bir dalı olarak gelişti. Takımlar benzin almak için duruyorlardı; üyeler de tuvalete gidiyor, yemek ve kahve satın alıyordu. Başlarda takımlar bu işlerini mümkün olduğunca kısa sürede tamamlayıp oyuna katılıyordu; ama bazen de, benzin istasyonunda veya mağazaların otoparkında oyalanıyorlardı. Pit-stop duruşu kültürü, Çarpışma Partisi Gecelerinde kullanılan güvenli bir dinlenme yeri veya barınak olarak algılanıyordu.

Söz konusu Ağaç Geccsi'ndc bir benzin istasyonunda durduk. Öğğk bize arabaya benzin dolduracağını, Echo, Dunyun ve benim içeriye girip nevale almamız gerektiğini söyledi.

Talihsiz Echo: Öğğk orada dikilmiş, arabaya benzin doldururken domuz parçacıkları istedi. Domuz parçacıkları ve alkolsüz bira istedi.

Vurucu Dunyun: Bana mısır ununa bulanarak kızartılmış ve üzerine hardal sürülmüş sosis. Mısır cipsi. Mikrodalga fırında ısıtılmış nacho.

Yeşil Taylor Simms'in Alan Notlarından: Red Vines marka meyankökünе zaafım olduğunu itiraf etmeliyim.

Vurucu Dunyun: Ve kurutulmuş et.

Yeşil Taylor Simms'in Alan Notlarından: Üç haftadan sonra hâlâ aynı arabayı kullanıyor olursak kendimizi şanslı görürdük. Bir arabayı içinden veya dışından mahvetmenin birçok yolu vardır. Nacho peynirinin verdiği zarar, arabanın takla attığında aldığı zarardan daha fazladır ve satış değerini daha fazla düşürür.

Vurucu Dunyun: Dükkândan çıktım ve Öğğk'ün orada olmadığını gördüm. Caddy'nin park ettiği yerde kocaman bir benzin göletinden başka bir şey yoktu.

Talihsiz Echo: Araba gitmişti ve caddeden aşağı doğru mavi renkli bir kuyruklu yıldızın kaydığını görüyorduk. Seville'in arkasına, yuvarlanan ormanın karanlığı yayılmıştı; ölü ağaçlar Öğğk'ü takip ediyordu. Kurt sürüsü gibiydiler. Öğğk, Noel ışıklarını açık bırakmıştı ve oyundaki diğer bütün arabalar onu takip ediyordu.

Sürücü Radyosu Trafik Raporu'ndan: Son dakika haberi: Landover Parkway yolunda polis bir arabayı takibe almış. Raporlara göre, beyaz renkli Cadillac Seville marka şüpheli araç, Winters ve 122 numaralı yolun kesiştiği noktada kırmızı ışıkta durmamış. Seville şu an Parkway yolunda batıya doğru yol alıyor ve arabayı en son görenler tavanında ışıklı Noel ağacı olduğunu söylüyor. Şaka yapmıyorum. Her yerinde mavi renkli Noel ışıkları olan ağaç, kaçmakta olan arabanın tavanına bağlanmış. Arabayı üç polis arabası takip ediyor ve bu kovalamacaya bir helikopterin katılacağı tahmin ediliyor. Aynı zamanda, Seville'i görmek için ahlaksız numaralar yapan inanılmaz sayıdaki araba da takibe katılmış durumda; polislerin ışık ve sirenleriyle dolu yola doluşuyorlar. Ben Sürücü Radyosu Trafik Raporu'ndan Tina Bilmemne...

Talihsiz Echo: Lanet olsun bana. Flama sallayarak bir takımı durdurup, arabalarına atladım. Onlara, "Bas gaza!" dedim.

Arabanın içinde kafası güzel çocuklar vardı sadece. Öğğk'ün, ölü ağaçlardan oluşmuş ormanın içinde zar zor gördüğümüz mavi ışıklarını parmağımla işaret ederek, "Orada!" dedim.

Sürücü Radyosu Trafik Raporu'ndan: Polis takibiyle ilgili son gelişmeyi veriyorum; bir vatandaşın kullandığı özel bir araba ara sokaktan çıkıp, Highland kavşağında mavi renkli Noel ağacına çarptı. Mavi ağaç Waterfront Caddesi'nde batıya doğru hızla yol alıyor. Bu tesadüf olabilir mi? Kaçan arabayı durdurmaya çalışan kadın sürücünün kullandığı arabanın üzerinde de Noel ağacı var. Mevsimden ötürü böyle, sanırım. Ben Sürücü Radyosu Trafik Raporu'ndan Tina Bilmemne...

Vurucu Dunyun: Ellerim boktan yiyeceklerle, Red Vines meyankökü ve bokla dolu bir halde dikiliyorum ve Echo kaçıveriyor. Simms kaldırıma doğru yürüyüp bir taksi çeviriyor. İkisi birden resmen kayboluyor. Öğğk de gitti ve mikrodalga fırında ısıtılmış nacho ve boktan alkolsüz birayı tutan ben, kaldırımda terk ediliyorum

Symon Praeger (q *Ressam*): Arabamı üç numaralı pompanın yanına çekmiştim. Casey adındaki o adam yedi numaralı pompanın yanındaydı ve arabasının deposuna takılı benzin pompasını yerinden çıkardı. Yanlışlıkla yapmadı bunu. Pompayı arabasının üzerindeki Noel ağacına tuttu. Bütün dalları ıslattı. Arabanın altından benzin damlayana kadar.

Sürücü Radyosu Trafik Raporu'ndan: Polis ve acil sevk memurları, sıradan vatandaşlardan şüpheli araca müdahale etmemesini rica etti. Bu dakikaya kadar en az altı adet özel araç, kaçmakta olan araca çarptı ve hepsinin üzerinde de Noel ağacı vardı. Polis, şüphelinin hâlâ kaçıyor olmasını bu kazaların yarattığı karmaşaya bağladı.

Polis helikopterleri, şüphelinin Greenbriar Otoyolu'nda kuzeye doğru ilerlediğini açıkladı. Gelişmeleri elimize ulaştıkça vereceğiz. Ben Sürücü Radyosu Trafik Raporu'ndan Tina Bilmemne...

Yeşil Taylor Simms'in Alan Notlarından: Anın heyecanına kendimi kaptırdığım için beni affedin. Niyetim Bay Dunyun'ı yalnız bırakmak değildi. Bir anda harekete geçtim; kendime bir araç bulup takibe başladım. Ortalık ışıktan ve sirenden geçilmiyordu ve tıpkı tilkinin arkasından uluyan av köpeği sürüsü gibi göründüğümüz için, o an bana avlanıyormuşuz gibi geldi.

Stres dolu o anla ilgili hatırladığım tek şey, Bay Dunyun'ın beş karış açılmış ağzı ve üzeri portakalrengi peynirli yiyeceklerle kaplanmış diliydi. Bir taksinin arka koltuğuna oturdum ve sürücüye, "Mavi renkli Noel ağacını takip et" dedim.

Sürücü Radyosu Trafik Raporu'ndan: Polis, beyaz renkli Cadillac Seville'i şu an şehrin Batı kesiminde takip etmeye devam ediyor. Son değerlendirmelere göre, Noel ağaçlı arabanın arkasına takılan neredeyse iki yüz araç, şehirde trafik yoğunluğu oluşturdu; tanıkların açıklamalarına göre, şüpheli araç kenara park etmiş en az on iki araca kasten çarptı. Seville şu ana kadar arka çamurluğunu, egzoz borusunu kaybetmiş gibi görünüyor ve çıkardığı kıvılcımlardan arka tekerleklerinden en az birinin jantın üzerinde gittiğini anlıyoruz. Benzin deposu patlarsa durumu size bildireceğiz. Ben Sürücü Radyosu Trafik Raporu'ndan **Tina Bilmemne**...

Vurucu Dunyun: Ne kadar da inandırıcılıktan uzak değil mi? Yolu ikiye bölen beyaz bir şeridin bizi kazadan koruyacağına gerçekten inanıyoruz. O beyaz veya sarı çizginin bir çeşit koruma olduğunu düşünüyoruz. Size Öğğk Casey'nin o eski Köpekbalık'larından biri olmayacağını, kıçını sürüyerek ken-

disine çarpacak kadar nazik birini umutla beklemeyeceğini söyleyebilirim. Harbiden de ölüyor olmakla kıyaslanınca, kendini öldürmenin daha beter yolları vardır.

Sürücü Radyosu Trafik Raporu'ndan: Kırmızı ışıkta durulmaması sonucu trafiği yavaşlatan bir olay gibi başlayan durum, çığ gibi büyüyerek, şehrin en dramatik polis karşı eylemine dönüştü. Her ne kadar polis karşı çıkıyor olsa da, görgü tanıkları sürücüler kaçmakta olan araca çarpmaya, yandan vurmaya, arkasından çarpmaya, aracı çizmeye ve çökertmeye devam ediyor. Gelişmeleri size aktarmaya devam edeceğiz. Ben Sürücü Radyosu Trafik Raporu'ndan Tina Bilmemne...

Yeşil Taylor Simms'in Alan Notlarından: Eğer birazcık kafa patlatacak olsanız, bir birey öldü diye hiç kimse, işlek bir caddeyi kapatmaz. James Dean veya Jayne Mansfield veya Jackson Pollock'ın öldüğü yerde arabayı kullanmaya devam edersiniz. Bir otobüsün Margaret Mitchell'i ezip geçtiği noktanın üzerinden arabayla geçebilirsiniz. Grace Kelly'nin. Ernie Kovacs'ın. Ölüm trajik bir olaydır; ne var ki, trafik akışını durdurmak daha büyük bir suç olarak görülür.

Sürücü Radyosu Trafik Raporu'ndan: Polis, kaçan Noel ağaçlı Cadillac'ı Barlow Bulvarı Karayolu Köprüsü'nde takip ediyor.

Yeşil Taylor Simms'in Alan Notlarından: Bütün araba kazalarımda aynı duyguyu yaşadım; sanki kehribar veya balın içinde yüzüyordum. Bir dakika içinde yıllar, insanın gözünün önünden geçiyor, zaman neredeyse duruyordu; birazcık daha kestirmek için düğmeye basıldıktan sonra bir sonraki alarm çalana kadar geçen yedi dakika içinde insanın saatler, hatta günlerce düş görmesine benziyordu. Araba kazasında insan

zamanı düşlemek için yavaşlıyor. O kişi her dakikanın her dakikasının her dakikasını anımsasın diye zaman pelteleşiyor veya donuyor; bu da, Öğğk'ün, bütün hayatınızın tadını alsın diye sizi bir kerecik öpmesine benziyor.

Sürücü Radyosu Trafik Raporu'ndan: Polis, Noel ağaçlı aracı Barlow Bulvarı Karayolu Köprüsü'ne çıkan Doğu Yakası rampalarında takip ediyor.

Yeşil Taylor Simms'in Alan Notlarından: Hemen hemen bütün ruhani inançlar, Zaman Eşiği fikrine dayanır. Çilecilere göre bu, en fazla acı çekilen andır. Katoliklere göre, Aşai Rabbani ayini ekmeğinin cemaate sunulduğu andır. O an, her dinde veya ruhani inançta farklıdır; ama Zaman Eşiği zamanın durduğu anı temsil eder. Asıl açıklama ise bu anın "zamanın dışında" olmasıdır.

O an, Cennet ve Cehennem'in sonsuzluğu olur ve çoğu dinsel törenin amacı, Zaman Eşiği'ni ivedi bir şekilde bulmaktır. O an kişi orada bulunur ve uyanıktır ve bütün yaratılışın farkındadır. Zaman Eşiği'nde zaman durur. Kişi zamanın ötesine geçer.

Başıma gelen bir araba kazası, hayatım boyunca tecrübe ettiğim bütün dini törenlerden ve seremonilerden daha fazla bu konuda aydınlanmama sebep olmuştur.

Sürücü Radyosu Trafik Raporu'ndan: Son haberler, kaçmakta olan Cadillac'ın üzerindeki Noel ağacının yanmaya başladığı yönünde. Araba hızla ilerleyen şenlik ateşine dönüştü; her şeyi yarıp geçiyor ve arkasında mavi renkli duman ve kıvılcımlar bırakıyor.

Polis, Barlow Bulvarı Karayolu Köprüsü'nün batı çıkışını kapattı. Oraya barikat kurdu.

Vurucu Dunyun: Söyleyeceğim tipik olmaktan uzak ama, ne zaman bir kovalamacanın içinde yer alsam, zaman yavaşlıyordu. Bir kurşunun havada sürünürcesine ilerlediğini, bir elmanın kenarını zorlayarak içeri girmeye çalıştığını, içinden geçtiğini, bir saniye görünmediğini, sonra da elmanın öbür tarafının şişmesine sebep olduğunu, elmanın kabuğunu yararak çıktığını gördüğünüz stroboskopik bir fotoğraf kadar yavaştı.

Sürücü Radyosu Trafik Raporu'ndan: Yanmakta olan Cadillac'ın sürücüsü burayı, yani haber odamızı aradı ve yönetmenler, sürücüyü buraya bağlıyorlar. Hat bağlandı mı? Ses alınabiliyor mu?

Talihsiz Echo: İnsanın başka biriyle ilgili hatırladığı şeyler komiktir.

Sürücü Radyosu Trafik Raporu'ndan: Polis raporuna göre, mavi renkli Noel ağacıyla parlamaya ve yanmaya devam eden Cadillac takla atıyor ve Barlow Bulvarı Karayolu Köprüsü'nün kuzey kenarından, en yüksek noktasından aşağıdaki nehre doğru sürükleniyor. Şansımız yaver giderse şimdi duyacağınız ses, kimliği belirsiz sürücünün sesi olacak...

Talihsiz Echo: Öte yandan, Öğğk ne zaman boşalsa veya başka bir ekip bize çarpacak olsa, hemen gözlerini kırpıştırır ve yaşıyor olduğunu idrak etmiş gibi görünürdü; gülümseyip hep aynı şeyi söylerdi. O dakika Öğğk, sersem sersem gülümser ve "Kilisenin hoşuna gidecek şey tam da bu işte..." derdi.

Öğğk Casey, Sürücü Radyosu Trafik Raporu'nda: "... **Talihsiz Echo**, seni seviyorum; ama annemi kurtarmaya çalışmam gerekiyor..."

Vurucu Dunyun: Size kayıt dışı şunu söylemeliyim: O geceden haftalar önce Echo'nun alkolsüz birasına B Planı, yani ilişkinin hemen ertesi günü alınan doğum kontrol hapları katmaya başlamıştım. Ne olur ne olmaz diye. Kızın içindeki kaç minik Öğğk Casey'yi öldürdüğümü size söyleyemem.

Öğğk Casey, Sürücü Radyosu Trafik Raporu'nda: "...Ya gerçeklik herhangi bir hastalıktan başka bir şey değilse?"

28
Saklı Komutlar

Wallace Boyer (x *Araba Satış Elemanı*): Hatırlarsanız, araba satın alan müşteriler üç bilgi edinme tarzından birine maruz kalır: görsel, işitsel veya devinimsel.

Örneğin Talihsiz Echo ile konuşursanız, gözlerini döndürüp tavana bakar. Ağzından çıkacak her cümle, "Ben olaya şu şekilde bakıyorum..." veya "O orospu Tina Bilmemne'yi gözden kaçırma..." diye başlar. Echo'nun hızına yetişmek için, düşünürken sadece yukarıya bakmanız gerekir. Bunu zarif bir şekilde yapın; öte yandan, onu taklit ederek, sağ elinizin parmaklarını sol elinizde kenetleyin. Nefesinizi, dakikada kırk, belki elli nefes alacak kadar hızlandırın. Gözlerinizi her dakika en az otuz kez kırpın.

Şunu hiç unutmayın: Soruyu soran kişi, kontrolü elinde tutandır. Kocaman ve imkânsız evet cevabını almak için küçük ve kolay evetleri biriktirmek gerekir. İyi bir satış elemanı "bağlama" ve "ek" olarak adlandırdığımız soruları sorarak başlar: "Karınızı mutlu etmek ister misiniz?" veya "Çocuğunuzun emniyeti sizin için önemli midir?" gibi sorular bunlara örnektir. Cevabı kesinlikle "evet" olacak sorular sorun. "Benzin tüketimi sizin için önemli midir?" veya "Güvenilir bir araba mı istiyorsunuz?" sorularını sorun. Yalnızca, küçük evetleri biriktirin.

Bir müşteri evet dediği oranda uysallaşır.

"Kontrol soruları" denen bir soru çeşidi daha vardır. Mesela, "açık renkleri mi yoksa koyu renkleri mi seversiniz?" gibi. Veya, "Araba mı alacaksınız, kamyon mu?" gibi. Kontrol sorularına sadece müşteri cevap verebilir. Cevapları sunduğunuz seçeneklerle sınırlandırırsınız. İki kapılı mı, dört kapılı mı? Üstü açık mı, açılıp kapanan tavanlı mı? Deri mi, kumaş koltuk mu istersiniz?

Ve bir insan, "Bir dakika" veya "Dinle" derse, buna "saklı komut" denir. Araba satmak için bütün gün saklı komutlar kullanmanız gerekir. Örneğin:

"Şu güzelliğin üzerindeki yanardöner boyaya bakın lütfen."

"Kendinizi şımartın. Deri kaplamaları hissedin."

"Vay be! Şu müzik setinden çıkan sese kulak verin bir."

Talihsiz Echo'ya dikkat ederseniz, ağzından dökülen sözlerin yarısının, saklı komut olduğunu fark edersiniz.

Kontrol soruları, bağlama soruları ve saklı komutlar... İyi bir satış elemanı bunları kullanarak konuyu açmak için size dil döker. Vurucu Dunyun'ın hızına yetişmek için konuşurken elinizin tersiyle dudaklarınızı silin. Kollarınızı göğsünüzün üzerinde kavuşturup kafanızı bir o omzunuza bir bu omzunuza düşürün. "Duyduğuma göre..." veya "Söylentilere bakılırsa..." deyin. İşitsel yoldan öğrendiğinize Dunyun'ı ikna edin. "Kapıları" tanıtmak için onu dinleyin: Özel hayatının küçük ay-

rıntılarını dinleyin. Örneğin köpeği. Onun buldok köpeği. Köpeğinin ölümünü düşünürken kafasını bir o yana bir bu yana çevirdiğini unutmayın.

Ancak eğer Vurucu Dunyun sağ kulağına bakarsa, bilin ki yalan söylüyor.

Şimdi şunu da unutmayın: Talihsiz Echo görseldir. Vurucu Dunyun işitseldir. Zavallı Nelson devinimseldir.

Söylediğim son cümledeki "unutmayın" kelimesi bir saklı komut.

Tekrar etmek gerekirse, kocaman ve imkânsız olan evet cevabını almak için küçük ve kolay evetleri biriktirmek gerekir.

29
Kurt Adamlar III

Zavallı Nelson (q *Çarpışma Partisi Üyesi*): Size hayatımın en uzun gününü anlatmış mıydım? Neredeyse öleyazdığım günü?

Jayne Merris (q *Müzisyen*): Fikrimi sorarsanız, durum ilk başlarda gülünçtü. Arkadaşlarımın Salyalılar dediği, kuduz hastalığının son safhasına gelmiş insanlar sokağa çıkma yasağını umursamıyordu. Hatta bu Salyalılar kuduz olduklarının bile farkında değildi. Mikrobu kapmış insanların çoğu gün geçtikte daha da öfkeli oluyordu. Daima huzursuz veya huysuzdular. Öfke yönetimi kurslarına katıldılar ve serotonin

gerialım engelleyicisinden aldılar. Artmakta olan öfkeleriyle başa çıkmak için Zen enstitülerinde meditasyon yaptılar veya bilişsel konuşma terapilerine katıldılar. Derin nefes veya yaratıcı görselleştirme gibi boktan şeylere katıldılar. Ta ki bir gün yatağın yanlış tarafından kalkmakla kalmayıp seğirene, boğazları kasılana, hatta belki bacakları kısmen felç olana kadar. Ya da kısaca Salyalılar olana kadar. Hemen sonra da trafik kameralarında onların yolda sallana sallana yürüdüğünü ve sabah saat sekizde sokağa çıkma yasağını ihlal ettiğini gördük.

Dr. Phoebe Truffeau (x *Epidemiyolojist*): Tarihi bir emsal oluşmuştu. 1763 yılında Kuzey Amerika bölgesi için İngilizler, Fransızlarla savaşırken Amerikan vatandaşlarının büyük kısmı Fransızların yanında yer aldı. İyi niyet gösterisi babında İngilizler, çiçek virüsü hastalarını tedavi eden hastanelerde kullanılan battaniyeleri yerli halka dağıttı. *Variola major* virüsüne karşı doğal direnci olmayan sayısız Amerikan vatandaşı öldü.

Galton Nye (x *Belediye Meclisi Üyesi*): Kuduz salgını trajikti. İnsanoğlunun niceliğini bozan boyutta bir trajedi olmaya devam ediyor. Gerçekten çok üzülüyorum ama, siz de hastalığı nüfusun gece dilimiyle, Gececilerle yani, sınırlı tutma gereğini anlamalısınız. Sınırlı bir trajediyi herkesin sorunu haline getirmek de sorunu çözmeyecektir.

Ama buna rağmen bu durum kasıtlı soykırım değildi.

Zavallı Nelson: Bunca zamandır size anlatmadığımdan emin misiniz? Bir oyun penceresinde, hatta penceresinin sonunda, sabah sokağa çıkma yasağından bir saat önce bir Köpekbalığı'nın arka sağ lastiğime nasıl çarptığını? Dingil miliniz paramparça olacak kadar kötü hem de? Çeliği sertleştirilmiş bir milin dişlerini parçalamak için kaç yüz birimlik torka ihtiyaç olduğunu biliyor musunuz? Bu çarpışma yüzün-

den kafamı direksiyona çarpmış ve birkaç saat baygın kalmış olmam sizi şaşırtır mı?

Galton Nye: Radikal Gececilerin bütün zaman çizgisi boyunca hastalığı yaymak için entrika çevirdiğiyle ilgili hikâyeler duyuyorduk. Hırslarını almak için, politik açıdan radikal olan bu Gececiler, Gündüzcüleri onların doğum oranını aşağıya çekmekle ve kaçınılmaz seçmen çoğunluğunu sağlayacak şekilde sözde önüne geçilmez yükselişlerini durdurmak için salgın hastalığı üretip yaymakla suçluyordu.

Jayne Merris: Trafik kameralarında Salyalılar, ağızları bir karış açık, hırıldayarak ve tek bacaklarını sürüyerek etrafta topallıyordu. Eskiden eş, baba, hatta küçük çocuk olan insanlar, artık öfkeden tamamen deliye dönmüştü; sadece ve sadece salyalı dişlerini birine batırmak amacıyla, umumi tuvaletlere ve mağazalardaki soyunma kabinlerine gizleniyorlardı.

Zavallı Nelson: Sadece Köpekbalıklarının o denli şiddetli çarptığını biliyor musunuz? Sadece bu oyuncuların o denli salak olduğunu? Salyalının ne olduğunu biliyor musunuz? Kuduz hastalığının son safhasına gelmiş, öfkeden köpüren bir insanı hayal edebilir misiniz? Ya buna rağmen o kişinin araba kullanmaya devam etmesine ve Çarpışma Partisi'ne katılmasına inanabilir misiniz? Çarpışma Partisi'nin ne boktan bir hale dönüştüğünü artık anlayabiliyor musunuz?

Dr. Phoebe Truffeau: 1932 yılında yapılan hükümet araştırması, yaklaşık dört yüz siyah Amerikalı'ya frengi bulaştığını ortaya çıkardı. Araştırma görevlileri hastalığı tedavi etmektense, hastalığın müteakip bulaşma düzenini takip etmek, nihayetinde ölen insanların otopsilerini yapmak için kırk yıl boyunca hastalığın ilerlemesine izin vermiştir. "Tuskegee De-

neyi" olarak bilinen bu araştırma, bir köstebek konuyla ilgili gizli bilgileri *Washington Evening Star* gazetesine sızdırdığı için A.B.D. Kamu Sağlığı Hizmeti tarafından 1972 yılında sona erdirilmiştir.

Galton Nye: Dikkatli olmamız gerekiyordu. Erken salgın kümelerinin hepsi geceye yazılmalıydı ve herhangi bir gündüz bulaşması bir Gececi'yle doğrudan temasa kadar izlenmeliydi. Çünkü karşılaşmaların büyük çoğunluğu, yasadışı uyuşturucu ve cinsel ilişki de dahil, sözde gizli kapaklı olduğundan, enfeksiyonu kapmış Gündüzcüler hastalığı tanımakta ve semptomları açıklamakta geç kalıyordu.

Jayne Merris: Salyalılardan önce şehri sokağa çıkma yasağına uydurmak en fazla bir dakika sürüyordu. Sokağa çıkma yasağını duyuran sirenler çalınıyordu: önce on dakikalık, sonra da bir dakikalık uyarı sireni. Sokağa çıkma yasağıyla ilgili ziller çaldığında trafik kameraları sokakta kalan insanların veya onların plakalarının fotoğrafını çekiyordu ve eyalet eşleştirme programı onlara ceza makbuzu gönderiyordu. Yasayı ihlal oranına göre, makbuzdaki bedel beş yüz veya bin papel oluyordu.

Salyalılar peydahlandıktan sonra polis, yürüyerek inceleme yapmak ve bir gazete tezgâhının veya park etmiş bir arabanın arkasına gizlenmiş Salyalılar bulunmadığından emin olmak için, sokağa çıkma yasağını başlatma süresini bir dakikadan on dakikaya çıkardı. Salyalılar olup olmadığını görmek için aramalara başladı. Salyalılardan biri çalıların arkasına saklanıp gündüz ışığında dördüncü sınıftaki öğrencilere saldırınca, sokağa çıkma yasağının başlama süresi tam bir saate uzadı. Bana sorarsanız, bu süre fazlasıyla uzundu.

Zavallı Nelson: Hiç uyanıp da alnınızın kanadığını ve direksiyonunuzun çarpmadan ötürü göçtüğünü gördünüz mü? Kan yüzünden gözkapaklarınız birbirine yapışırken sabah

sokağa çıkma yasağı sirenlerini duyarak uyandınız mı? Arabanız paramparça oldu mu? Emniyet kemeriniz sizi neredeyse ortadan ikiye böldü mü? Sokağa çıkma yasağında çalışan sorumsuz bir ekibin, tuzağa düştüğünüz sokağa saldırdığını görmek için o an gözlerinizi açtınız mı? Ortadan kaldırmak için sizin gibi gözü kanlanmış, sersem bir Gececiyi arayan, yasadışı örgüt üyelerinin oluşturduğu korkutucu bir ekip oldu mu hiç?

Galton Nye: Bunlar biyolojik açıdan intihar bombacısına eşitti; sözde hidrofob olan bu manyaklar sabah sokağa çıkma yasağının başladığı saatlerde etrafta tökezleyerek yürüyorlardı.

Jayne Merris: Bir Salyalı geceyle sorun yaşamazdı. Güneş ışığı yoktu çünkü. Ama sabah sirenleri çalmaya başladığında içeriye girmekten başka bir şey düşünemiyorlardı ve sokağa çıkma yasağında çalışan ekipler saklanan veya koşan birini gördükleri anda en kötüsünü düşünerek o kişiyi vurup öldürüyorlardı.

Bana sorarsanız, kurşun veya ona benzer herhangi bir şey bir Salyalıyı tedavi edemezdi.

Dr. Phoebe Truffeau: 1940 yılında kamu sağlık görevlileri sıtma hastalığının yeni tedavi yöntemlerini denemek için Chicago şehrindeki dört yüz tutukluya sıtma virüsünü gizlice bulaştırmıştır.

Zavallı Nelson: Gün ışığının ne kadar boktan olduğunu biliyor musunuz? Silahlı kiralık katiller size doğru uygun adım gelirken, hurdaya dönmüş bir arabanın önünden arka koltuğuna tırmandınız mı hiç? Arka koltuğunuzdaki bokun, yani elastik koltuk kılıfı ve kirli çamaşırların ve fast-food artıklarının altına gizlendiniz mi hiç; ödü kopmuş bir halde yakalan-

mamak için kalp atışlarınızı saydınız mı hiç ve kaçarken, silahların durmaksızın patladığı bir sokaktan koşarak geçtiniz mi hiç?

Kalp atışlarınızı en fazla kaça kadar saydınız? Kalp atışlarınızı on bine kadar saydınız mı hiç? Yirmi bine kadar? Peki ya 41.234'e kadar?

Galton Nye: Çok üzülüyorum ama çocuklarımızı düşünmek zorundaydık. Ailelerimizi. Vatandaşlar hayatlarını tehlikeli hastalıklara maruz kalmadan yaşamak için şahsi sorumluluk göstermeliler. Herhangi bir toplumun terbiyeli ve üretken bireyleri, bir sonraki nesli korumaktan sorumludur.

Çocuklarımız gerçekten bizim geleceğimizdir.

Dr. Phoebe Truffeau: New York eyaletinin Staten Adası'nda, gelişim bozukluğu sonucu sakat kalmış çocukların okuması için yapılmış olan Willowbrook Eyalet Okulu'nun memurları, 1963 yılının başlarında gamma globülin ilacının hastalığa etkilerini test etmek için sağlıklı çocuklara kasten hepatit bulaştırdılar. Memurlar üç yıl boyunca çocuklara sürekli, iğneyle viral ajan verdiler ve 1966 yılında halkın protestosu neticesinde program durduruldu.

Zavallı Nelson: Güneşli bir günde, park etmiş bir arabanın içinin bütün camlar kapalıyken ne kadar sıcak olabileceğini biliyor musunuz? Çöplerin altına gömülmüş olmayı? Şehirli insanların yürüyerek yanınızdan geçerken çıkardığı sesleri? Bir Gececi olarak doğduğunuz için hayatınız boyunca toplamda altı saatten fazla güneşte kalmadığınızdan ötürü nasıl göründüğünüzü; kan ve ter bulaşan yüzünüzle, şişen ve moraran gözlerinizle, harap olmuş bir arabadan emekleyerek çıktığınızda nasıl göründüğünüzü biliyor musunuz? Sizi vurarak öldüreceklerini ne kadar hızlı düşünürsünüz?

Galton Nye: Çok üzülüyorum. Hiç kimsenin delirip, sokağa çıkma yasağı polisi tarafından vurulmayı hak ettiğini söylemiyorum; ama Gececilerin nasıl yaşadığını lütfen düşünün. Geri kalanlar; yani Tanrı'nın sözlerine uygun ve sağduyulu yaşayan biz, onların günahlarının bedelini ödemek zorunda değiliz.

Bir insanın, Gececilerin nasıl davrandığına bakması yeterli olacaktır. Hayat, büyük bir parti olsun diye uğraşıyorlar. Hayatları seksin etrafında dönüp duruyor. Arabalarını çarpıyorlar ve yabancılarla anlamsız, bir gecelik ilişkilere giriyorlar. Rahibimiz bir ayinin tamamını onların hayat tarzını tanımlamaya ayırdı. Sağlığını hiç umursamayan insanlara sempati duymak gerçekten zor. Sözde kurban olan bu insanlar, kendilerine karşı bile saygılı değiller. Veya Tanrı'ya saygı duymuyorlar.

Kendi zümrelerini eksiltmek istiyorlarsa, bence bırakın yapsınlar.

Dr. Phoebe Truffeau: 1960'ların ortasında Amerikalı antropolog James Neel, Venezüella'daki Yanomami kabilesinin üyelerine öldürücü kızamık virüsünü aşıladı. Neel ve araştırma ekibi hastaları tedavi etmeyi reddetti; bunun yerine, soy ıslahının tartışmalı teorisini test etmek için hastalığın nasıl bulaştığını belgelediler ve binlerce insanın ölmesine sebep oldular.

Zavallı Nelson: Gecede doğup büyüdüğünüzde size güneşin ne kadar parlak göründüğü hakkında herhangi bir fikriniz var mı? Kalbiniz, henüz kuduzdan ölmediğinizi düşünerek yüz-bilmemkaç kere attı mı? Belki de bir daha yapamayacağınızdan korktuğunuz için, haftalarca bir şey deneyimleyemediğiniz oldu mu?

Eşzamanlı trafik kameralarında, tanıdığınız arkadaşlarınızın makineli tüfekle öldürüldüğünü hiç gördünüz mü?

Herkesin en büyük kâbusu olduğunuz bir dünyada kısılıp kaldınız mı hiç?

Jayne Merris: Bana sorarsanız ilk işaretlerden biri, umumi tuvaletleri geceleri kilitli bulmamızdı. Kısa süre içinde çeşmeler sadece gündüz akmaya başladı. Gündüzcüler istedikleri tuvalet, lokanta ve çeşmeleri belirlediler, Gececiler ise geri kalanlarla idare ettiler. Kuduz salgını başladıktan sonra bu ayrım daha da beter bir hal aldı.

Bana sorarsanız bu gezegenin arka bahçesinde geçirdiğimiz on iki saatten ibaret olan gece, öyle veya böyle, bir gettoya dönüştü.

Zavallı Nelson: Bütün gün harp olmuş bir arabanın arka koltuğunda terledikten, kan kaybettikten ve donunuza işedikten sonra günbatımının size ne kadar hoş göründüğü hakkında hiç fikriniz var mı? Gece sokağa çıkma yasağının başladığını haber veren sirenlerin kulağa ne kadar hoş geldiğini hayal edebilir misiniz?

Galton Nye: İncil çalışma grubundan, Salyalıların, sözde ağzımızın içine tükürmeye çalıştığıyla ilgili hikâyeler duyduk. Gececiler, tükürükleri ya gözümüze ya da yemeğimize sıçrasın diye protestolarını çok yüksek bir sesle dile getiriyorlardı. Kasıtlı ve yüksek risk içeren davranıştan söz ediyorum.

Çok üzülüyorum; ama er ya da geç şehir karantina altına alınmalı.

30
Matem

Lynn Coffey (q *Gazeteci*): Öğğk öldükten –binlerce insanın, hatta arabasının patlayışını naklen yayımlayan televizyon kanallarını da sayarsak, milyonlarca insanın şahit olduğu aşikâr intiharından– sonraki gün, on dokuz yıldır sokağa çıkma devriyesi olarak çalışan, kırk yedi yaşındaki, Daniel Hammish adında bir memur, akşam kontrolünü yaparken yanından geçen birine saldırdı. Hammish hiçbir sebep olmaksızın bu yabancıya saldırarak, dişlerini kadının boynuna geçirdi. Olaya ilk müdahaleyi yapan sağlık görevlisi, Hammish'i sanrıların pençesinde sayıklarken buldu ve kısa süre sonra Hammish bilincini kaybedip öldü.

Todd Rutz (x *Madeni Para Tüccarı*): Polis, dükkânıma gelip bana madeni paralarını satan çocuğun vesikalık fotoğrafını gösterdiğinde, çocuğun adının Yedi Bela Casey olduğunu nihayet öğrendim. Çocuğun araba kazasında öldüğünü ve bu haberin televizyonlarda verildiğini söylediler. Bu çocukla, yani Casey'lerin çocuğuyla ilgili ne bildiğimi sordular. Şiddet içeren davranışlar sergiliyor muydu, gibi sorular sordular. Beni hiç öpmüş müydü? Veya ısırmış mıydı?

Salakça sorular işte.

Lynn Coffey: Bence Casey'nin ölümünde biraz tiyatrovari bir taraf vardı. Öncelikle, o gece en büyük, en parlak arabayı kullanmaya dikkat etmişti; abartısız, arabanın her yerine ışık takarak, her yerini benzine bulayarak ve oyun alanı boyunca zikzaklar çizerek ilerleyerek neredeyse tüm arabaların ona çarpmasını sağlamıştı. Artı, televizyonların haber için kullanılan helikopterleri oradaydı ve Casey radyo istasyonunu arayarak, yanana kadar konuştu. Hatta Casey, polislerin gözü önünde kırmızı ışıkta geçti. Öbür hayata geçerken kendisine ışıklar ve sirenler eşlik etsin diye, bütün bunlar hesaplanarak yapılmış gibi görünüyordu.

Yeşil Taylor Simms'in Alan Notlarından (q *Tarihçi*): Bir insan bir akranının ölümünü nasıl telafi eder?

Geriye dönüp bakınca bazen Öğğk Casey'yi icat ettik diye düşünmekten alamıyorum kendimi. Bizim ekipten söz ediyorum. Belki de kaybolan hayatlarımızı temsil etsin diye vahşi, efsanevi bir karaktere ihtiyacımız vardı. Geriye kalanların, yani bizim, yani Bay Dunyun, Bayan Echo ve bendenizin payına düşen ise, göz alıcı bir antikahramanın hikâyesini anlatmaktı. Öğğk'ün televizyonlarda havaya uçtuğu an, arabasının alevlere gömüldüğü an, Öğğk, pervasız Çarpışma Partisi geçmişimizle ilgili anlatacağımız fantastik bir hikâyeye dönüştü. Ve

Öğğk parlayan benzin alevinde kavrulunca biz de kendimize pay çıkarıp efsane olacaktık.

Vurucu Dunyun (q *Çarpışma Partisi Üyesi*): Ne kadar tuhaf, değil mi? Geçen birkaç yıl içinde, binlerce insanın Çarpışma Partisi'ne dahil olmasının, karşılığında da kırbaçlanmaktan beterini almasının önemi yoktu. Ne olabileceğini hiçbirimiz göremedik. Fark etmedik. En kötüsünün olabileceğini görünce de –kahretsin; ölebilirdik, canlı canlı yanabilirdik– Çarpışma Partisi miyadını doldurmaya başladı.

Yeşil Taylor Simms'in Alan Notlarından: Gereğinden fazla ahlakçı biri gibi konuşmak istemiyorum ama, bazen birinin ölümü, bütün bir kültürün ölümünü aklayabiliyor.

Lynn Coffey: Öğğk Casey'nin ölümünün üçüncü günü, tekneler nehir yatağının dibindeki arabasına trollerini taktı. Üç saat geçtikten sonra Cadillac Seville'in kavrulmuş dış kaplamasını –hâlâ arabanın üzerinde bağlı duran Noel ağacının kömürleşmiş karkasını da– nehirden çıkarıp Madison Sokağı'ndaki tekne rampasına bıraktılar.

Zavallı Nelson (q *Çarpışma Partisi Üyesi*): Hükümet, Öğğk Casey'nin asla bizim bir şehidimiz haline dönüşmemesini sağlamak zorunda değil mi? Ezilen insanlar rahatlamak için hep kiliseye gitmez mi? Orada, ezilen diğer insanlarla karşılaşmaz mı? Bütün o büyük devrimleriniz, başta insanların bir araya gelerek yakınıp durduğu ve şarkılar söylediği, sonrasında da şiddete dayalı eylem yaptığı bir süreç olarak tertiplenmiyor mu?

Çarpışma Partisi bizim için, insanların bir araya geldiği bir kilise değil miydi? Örneğin pit-stoplarda birbirine kaynaştığı? Biz her gece neredeyse gerçekleşen... neredeyse gerçekleşen bir devrim değil miydik? Neredeyse bir devrim gerçekleştiriyorduk; ama onun yerine sadece birbirimize çarpmadık mı?

Öğğk Casey ya da onun gibi bir lider, bizden savaşıp ölmeye hazır bir ordu çıkarsaydı, yenilmez olmaz mıydık?

Yeşil Taylor Simms'in Alan Notlarından: Yas tutan, içi atıştırmalıklar, flört ve konuşarak terapiyle dolu bin araba vardı. Bilinç düzeyindeki artışın bir göstergesi gibiydi. Ayrıca kenetlenmenin, düş kurmanın, plan yapmanın, hatta belki güncel kültür alışverişinin. O geceden sonra her gece Çarpışma Partisi sonrası analiz haline geldi. Otopsi haline geldi; ama bu Öğğk Casey'nin değil, bazı Gececilerin hayat kalitesini artıracağına inandığı alt kültürün otopsisiydi.

Lynn Coffey: Bütün pencereleri kapalı olduğu için meşaleye dönmüş Cadillac'ın kadifeden iç kısmının büyük bir bölümü yanmamıştı. Görgü şahitlerine göre, otomatik vites takılıydı ve farlar yanıyordu ama arabanın aküsü çoktan boğulmuştu. Ayrıca, arabanın gri mavi iç kısmına nehir suyu dolmuştu; içinde çiçek nakışlı blucin gömlek, üzerine sarmaşık yaprakları işlenmiş bir blucin pantolon, Converse basketbol kesleri vardı; ama Yedi Bela Casey yoktu.

Buna ilaveten, olay yerindeki memurlar arabayı açmak için levye aradılar. Çünkü arabanın bütün kapıları kilitliydi. Ve anahtarlar da kontaktaydı.

Muhterem Curtis Dean Fields (x *Papaz, Middleton Hıristiyan Cemaati*): İncil bize bu işin göz açıp kapayana kadar olacağını söylüyor. Öbür dünyaya göçmenin. Öğğk cennete gönderildi. Uğrayıp, Chet ve Irene'e bunu söyledim. Kalbi bu kadar kırık bir çift gördüğünüzü zannetmiyorum.

Polis Memuru Romie Mills (q *Cinayet Dedektifi*): İşte o zaman bizim büro, Yedi Bela Casey'nin tutuklanması için müzekkere çıkardı.

31
Muhasebe

Irene Casey (x *Öğğk'ün annesi*): Anladığım kadarıyla, Carlyle'lerin büyük oğlu, millete kötü haberleri vermek için, hiç üşenmemiş gidip şerif olmuş. Buddy'nin araba kazasından sonraki gün, biz kahvaltı ediyorken, verandanın merdivenlerini çıktı ve Chet gidene kadar telli kapıya pat pat vurdu. Bacon Carlyle, "Bunu söylemek benim için çok zor; ama oğlunuz Buster Landru Casey dün gece saat on bir kırk üç sularında bir araba kazasında öldü" dedi. Bize bakacağına elinde tuttuğu küçük, beyaz karta bakarak bu söylediklerini aslında okudu. Üstelik, sanki ilkokul ikinci sınıftaymış gibi yavaş yavaş. Sonra saygısını göstermek için polis şapkasını çıkardı ve kartı

tersine çevirip arkasını okuyarak, "Bu acılı gününüzde size en içten taziyelerimi sunmak istiyorum" dedi.

Kartın önünü okurken, arkasında yazan bu cümleyi zaten görmüştük. Chet, "Cesedini buldular mı?" diye sordu.

Bacon, su katılmamış bir salak olduğundan, omuz silkti. Beyaz kartı içine sokuşturduktan sonra şapkasını kafasına taktı.

—

Lew Terry (q *Apartman Yöneticisi*): Zile basarak günün ortasında beni yataktan kaldıran, iş tulumu giymiş bir çiftçi çıkageldi. Gündüzcülerin hiç saygısı yok. Sundurmada durmuş, üzerine iade adresi olarak kendininki yazılmış bir zarfı havada sallıyor ve Casey oğlanın babası olduğunu iddia ediyordu. Çocuğunun eşyalarını toplamak için ta nereden kalkıp gelmişti.

Elbette ona taziyelerimi sundum. Polis zaten apartmanı arayıp taramıştı; ama çocuğun akrabalarını içeriye alıp almamam konusunda bir şey söylememişlerdi. Komik olan ise, bu binanın planının mantıklı olmamasıydı. Çocuğun dairesini bulmak için birinci kattaki koridorun sonuna kadar gitmek, yangın merdiveninden ikinci kata çıkmak, sonra da verandayı boydan boya geçip en sondaki kapıyı açmak gerekiyordu. Babaya bu durumu söylemedim; öte yandan, maymuncuğu almak üzere daireme girdiğimde adam ortadan kaybolmuştu.

Babalık göz açıp kapayıncaya kadar çocuğunun dairesine giden yolu bulup çoktan içeriye girmişti. Daireye giden yolda ayak izleri vardı ve bu izleri botundaki inek bokuyla bırakmıştı. Sanki burada yaşamış gibiydi ama buraya hiç gelmediğine yemin edebilirim. Dairenin kapısının nasıl açıldığını bana gösterdi: Topuzu havaya kaldırınca menteşeler bel veriyor, vidalar yerinden oynuyordu ve kapı sürgüsünü hareket ettirebiliyordunuz.

Ben elimdeki maymuncukla orada duruyordum; o ise elini sallayarak içeriye girmemi söyledi.

Ama zaten içeride olan birisi, ikimizi birden hezimete uğrattı.

Şerif Bacon Carlyle (x *Çocukluk Düşmanı*): Hayatta görebileceğiniz en soğuk çifttiler. Casey'lerden söz ediyorum. Muhtemelen sadece yaşlı babasına acı vermek için evden kaçıp kendini öldürten bir çocuğu dünyaya getirip büyüttüler. Sonra da Chet Casey evinin ön verandasında dikilip, sanki radyodaki hava durumunu dinler gibi kötü haberi dinledi. Adamın yüzünde herhangi bir duygu yoktu. Duyguya benzer hiçbir şey yoktu. Ben bundan şunu anladım: Bir çiftin Öğğk Casey gibi kaçık bir oğlu olursa, onlar da, en baştan ölse de kurtulsak diye dilekte bulunur.

Lew Terry: Babalıkla ben dairenin içindeydik ama banyoda birinin gürültü yaptığını duyuyorduk. Bir soyguncunun. Bu sinsi hırsızlar ya gazetede bir ölüm ilanı ya da birinin ölümüyle ilgili bir yazı görürler ve bu serseriler içindeki müzik setini, televizyonu veya reçeteli ilaçları çalmak için eve girerler. Banyoda olduğuna bakılırsa, ecza dolabının içini arayan bir uyuşturucu bağımlısı olmalı.

Bu arada ölü çocuğun babası endişeli görünmüyor. Aynı zamanda üzgün falan da değil. Avuç içini duvara yaslayıp boyanın üzerinde elini gezdiriyor.

Banyonun kapısı aniden açılıyor ve bir kız dışarıya çıkıyor. Kollarından biri normal değil, büzülmüş gibi görünüyor; ama diğer elinde siyah, plastik bir çöp torbası tutuyor. Bana ve çocuğun babasına bakıyor ve "Siz kimsiniz ulan?" diyor.

Ve bu ahmak gülümsüyor. Maymun gibi sırıtarak duvarın yanından uzaklaşıyor ve "Echo..." diyor. "Lanet olsun; seni tekrar görmek ne hoş" diyor.

Irene Casey: Buddy'yi şehirden alıp getirsin diye Chet'i Peco Junction'daki havaalanına götürdüğüm sabah, Chet bana acayip bir şey söyledi. Buddy'nin odasını kapladığımız, üze-

rinde kovboy resimleri olan kahverengi duvar kâğıdından söz etti. Onu sök at, dedi. Yumuşasın diye buhar tut ve yırtarak çıkar, dedi.

Oğlumuzun duvara yapıştırdığı kuru sümük topaklarının arkasında gizli kalmış, duvarı kaplayan alçıpanı kazmamı söyledi. Bunu yaparsam hayatımın sonuna kadar paraya ihtiyacım olmayacağını söyledi. Ama kuru sümüğe dokunmadan önce ellerime lastik eldiven giymem gerektiğini hatırlattı.

Lew Terry: Bir kolu sakat, öbür elinde de çöp poşeti olan bu kız, babaya bakıyor ve "Tanışmış mıydık?" diyor.

Ve Çiftçi John, kızın tuttuğu siyah plastik poşeti işaret ederek, "İçeriye girmene değecek bir şeyler buldun mu?" diye soruyor.

"Öğğk bana anahtar vermişti" diyor kız.

Ve baba olacak herif, "Affedersin. Sanırım unuttum" diyor.

Kız bana, "Sen 'Porno Dostu' nedir, bilir misin?" diye soruyor. Biri ölürse, genellikle en iyi dostu hemencecik, ölenin evine gider ve orada uyuşturucu ve seksle ilgili bir şeyler olup olmadığına bakar, diyor. Ailesinin, çocuğunun sahip olduğunu bilmek istemeyeceği şeyleri arar. Elindeki siyah plastik poşeti sallıyor ve "Oğlunuzun sahip olduğunu bilmek istemeyeceğiniz her şey bunun içinde" diyor.

Vurucu Dunyun (q *Çarpışma Partisi Üyesi*): Hepimiz Echo'yu merak ettik. Bir başıma onu ziyarete gittim. O gece ona kutu içinde tavuk çorbası götürdüm. Yemek yediğinden emin olmaya çalışıyordum. Oturup konuştuk ve çorbayı sonuna kadar içti.

Başlattığım şeyi yarım bırakmamak için çorbanın içini doğum kontrol hapıyla doldurmuştum. Gerçekten hamile kalmasın diye, çorbayı ilaçla doldurmaktan da *beter* bir hale getirmiştim.

Lew Terry: Çocuğun babası, hissetmeye devam etmek için tekrar duvarın yanına gidiyor; üstündeki yumuşak, kara öbeklere o kadar yakından dokunuyor ki, bunların haşhaş olduğunu tahmin ediyorum. Babalık, torbalı kıza bakmadan duvara dokunurken, "İkinci el dergiler, dişçiye gittiğinde aldığı birkaç Percocet, lekeli bir vibratör ve etrafında sahte kürk olan bir kelepçe" diyor.

Kız torbanın içine bakıyor.

"Geriye kalan iki zımbırtı sana ait" diyor babalık, "ama istiyorsan hepsini alabilirsin."

Ve kız, "Hassiktir, nerden biliyorsun?.." diye soruyor.

Polis Memuru Romie Mills (q *Cinayet Dedektifi*): Şüpheliyle duygusal açıdan bağlantısı olan herkesin ikametini gözetim altında tutmak standart bir prosedürdür. Echo'nun da, şüphelinin de apartmanını gözleyen memurlarımız vardı. Chester Casey'nin gelip gidişlerinden kesinlikle haberdardık ve ev sahibi Lewis Terry ile birlikte o ve **Talihsiz Echo**'nun, kısa bir süre şüphelinin apartmanında beraber bulunduklarını teyit edebiliriz.

Lew Terry: Babalık dairenin duvarındaki bir öbeğe dokunuyor, boyaya hafifçe vuruyor ve "Şuna bak" diyor.

Bu, şu haşhaş tümseklerinden biri.

Tulumunun iç cebinden sustalı bir çakı çıkarıyor; bir yerine basarak bıçağı çıkarıyor ve alçıpana saplıyor.

Ona durmasını söylüyorum. Depozito, oyarak duvarlara verdiğin zararı karşılamıyor diyorum.

Çakı alçıpana saplıyken bıçağın keskin kenarına dokunuyor ve "Ama çaldığın paralar bu zararı karşılar..." diyor.

Ben para falan çalmadım. Bunu bilin. Ona, bu daireden hiçbir şey çalmadığımı söylüyorum.

Babalık, "İstersen Grinson Sokağı'ndaki madeni para tüccarına soralım" diyor ve sustalı çakıyı duvardan çıkarıyor.

Çakıyı sapladığı yeri iki parmağıyla eşmeye başlıyor. Oradan bir şey çıkarıyor ve üzerindeki alçı tozunu temizliyor. Altın bir para. Ve, "Bu sana tanıdık geliyor mu?" diye soruyor.

Polis Memuru Romie Mills: O karşılaşmadan sonra Talihsiz Echo'nun, şüphelinin babasını neden eve davet ettiğini bilmiyoruz. Ve neden Chester Casey'nin, dairesinde kalmasına izin verdiğini de.

O sırada elimizde Öğğk Casey'nin nerede olduğuyla ilgili somut bir kanıt da yoktu.

Irene Casey: Chet uçağa binerken, ölebileceğini düşünüp korkmuş olmalı. Zavallı adam bana, "Reen, bu hayat seni zorlamış olmalı" dedi. Her konuda üzgün olduğunu ama beni sevdiğini, beni hep seveceğini söyledi. Uçağın kapısından bana son bir kez baktı ve "Harika bir anneydin" dedi.

Vurucu Dunyun: Hadi be, Öğğk'ün babası kayıtlı, iyi niyetli ve çılgın bir şekilde şehre geliyor. Echo'yla birlikte yaşıyor. Öğğk'ün eski işine talip olmak için işyerini arıyor. Bu orta yaşlı salakla ilk kez karşılaştığımızda tek eliyle boynumu kavradı. Beni okşadı, dudaklarını benimkinin üzerine bastırdı ve "Beni özledin mi?" dedi.

Bu bok ne kadar tuhaf, değil mi?

"Benimkinin" derken, *dudaklarımı* kastetmiştim.

Lew Terry: Sakat kızla birlikte, ölmüş çocuğun odada yürüyen babasını izliyoruz. Her yerde yumuşak, siyah bir öbek var; o da oralara çakısını saplıyor ve kazarak altın para çıkarıyor. Babalık, kıza bakıyor ve "Öğğk Casey'yle senin dairende geçirdiğiniz son gecede, sen uyudun ve o, duvarlarına sümük topakları yapıştırdı" diyor.

Sakat kız, "Öğğk duvarlarıma sümüğünü mü sildi?" diyor.

Baba, Öğğk o sümüklerle sana bir hazine bıraktı, diyor.

Kız, "Hâlâ anlamadım" diyor.

"Kuduz olup olmadığını anlamak için test yaptırmana gerek yok; iyisi mi sen bir an önce tedaviye başla" diyor.

Kız, "Sen polis falan değilsin, öyle değil mi?" diyor.

32
Artgörü

Ruby Elliot (x *Çocukluk Komşusu*): Size şunu söyleyebilirim ki, Junction Havaalanı'nda kocasının onu terk etmesi, **Irene Casey**'nin başına gelen en korkunç olay değildi.

Glenda Hendersen (x *Çocukluk Komşusu*): Basin, Ruby ve ben okula Irene ile birlikte gidiyorduk ve Irene okulu hep asıyordu. Babası olmadan dünyaya gelmesinin bir önemi yoktu. Irene hep büyük planlar yapardı. Onu kasabadan kurtaracak üniversite veya ordu veya buna benzer şeylerden söz edip dururdu. Üzücü kısmı, dokuzuncu sınıftan öteye geçememiş olmasıydı. On üç yaşında olduğumuz yaz, o, Basin, Ruby ve

ben dışarı çıkıp cirit atıyorduk; sonra Irene telefonlarımıza cevap vermemeye başladı. Irene her şeyden bir anda vazgeçti.

Ruby Elliot: Aramızda kalsın ama Irene'in hamile kalmasına hiç kimse şaşırmadı. Millet Chet'le evlendiğinde Irene'in üç aylık hamile olduğunu söylüyordu. Anlatılanlara göre, Chester Casey damdan düşer gibi Irene'in verandasına geldi ve Irene'in annesi Esther'a, Bayan Irene Shelby'yle biraz konuşabilir miyim dedi. O ve Irene birbirini hiç tanımıyordu. Burada yaşayan hiç kimse Chester'ı tanımıyordu. Nereden geldiği belli değildi; işi ve ailesi yoktu. Bir gün Middleton'a geldi ve "Günaydın Doktor Schmidt... Selam Muhterem Fields" dedi. Herkese ismiyle hitap ediyordu.

O güne kadar Esther kızının hamile olduğunu bile bilmiyordu.

Dr. David Schmidt (x *Middleton Hekimi*): Öyle veya böyle, o, Chet'ın çocuğuydu. Çocuğunu büyütmesine yardım edecek bir adam, herhangi bir adam arayan Irene'in yaşı küçüktü ve bir hata daha yapmayacağından emin olmaya çalışıyorduk. Chester on dokuz veya yirmi yaşındaydı. Ona standart babalık testi uyguladık ve bebekteki bütün genetik faktörler *onun* çocuğu olduğunu gösteriyordu.

Aslına bakarsak, bebekteki bütün genetik faktörler *o* olduğunu gösteriyordu. Onun ve bebeğin genleri birbirine o kadar yakındı ki, ikisini birbirinden ayırmak imkânsızdı.

Muhterem Curtis Dean Fields (x *Papaz, Middleton Hıristiyan Cemaati*): Mecburi evlilik öncesi danışmanlığı yaptığımız sırada çiftin her türlü mahremiyet tartışmasından uzak durduğunu çok iyi hatırlıyorum. Bana göre onların aşırı hassasiyeti Irene'in hamileliğinin hayli ilerlemiş olmasından kaynaklanıyordu. Onlara verilecek bir doğum kontrol dersi, atlar kaçtıktan sonra ahırın kapısını kapatmaktan başka bir şey olmayacaktı.

Sebebi kızın hamile olmasıydı belki ama, onlar kadar birbirini fiziksel açıdan hiç çekici bulmayan bir çift daha görmedim. Düğünlerinde Chester'a gelini öpmesini söylediğimde Irene'i yanağından öptüğünü görebilseydiniz, ne kadar soğuk olduklarını anlayabilirdiniz.

Dr. David Schmidt: Chester Casey'nin on üç yaşındaki Irene Shelby'ye tecavüz etmiş olma ihtimali ve şartların Irene'i mütecaviziyle evlenmeye zorlamış olması en büyük çekincemizdi. Küçük kasabalarda, trajik bir şekilde, genç insanlar hep tuzağa düşürülür ve onlara yaptıkları küçücük hataların hesabı hayatlarının sonuna kadar sorulup durur.

Ruby Elliot: Bütün Shelby soyu, özellikle de kadın milleti karanlık bir yıldızın etkisinde doğmuştu. Irene'in büyük büyükannesine bir adam saldırmıştı. Büyük Büyükannesi Bel Shelby on üç veya on dört yaşındayken okuldan eve dönüyordu ve yabancı bir adam ona tecavüz etti. Adam burdan gelip geçen biriydi. Şeriflerin hiçbiri adamı yakalayamadı; ama sonuç olarak Bel Shelby bir çocuk doğurdu ve o gayri meşru bebek Irene'in büyükannesi Hattie'ydi.

Sanki kötü şans Irene'in ailesindeki kadınların peşine takılmıştı.

Basin Carlyle (x *Çocukluk Komşusu*): Güldürmeyin beni. Ahlaksızlara "saldırı" olduğundan söz etmeyin. Shelby ailesindeki kadınlar hep ortalıkta gezinip duruyordu. Shelby kadınlarının üzerinde lanet yoktu; olsa olsa hafifmeşreplik vardı sadece.

Ruby Elliot: Ne var ki, Hattie Shelby on üç yaşına girer girmez bu durum tekrarlandı. Başka bir yabancı geldi ve başka bir çocuk doğdu. Doğan çocuk, Irene'in öz annesi Esther'dı.

Edna Perry (x *Çocukluk Komşusu*): Middleton halkı, Chester Casey üzerine aldıktan sonra bile çiftliklerine "Shelby"lerin Yeri demeye devam etti. Bütün bu yıllar boyunca Bel, Hattie'yi, Hattie de Esther'ı doğurup büyüttü. Yerel tarihçeye göre, Esther on üç yaşına girdiği gün Irene'e hamile kaldı.

Ruby Elliot: Böyle bir aile geçmişi söz konusu olunca, Irene dokuzuncu sınıfı bitirdiğinde en kötüsünden korktuk diye beni ve **Glenda Hendersen**'ı suçlayamazsınız. Her yere onunla gittik; onu gözümüzün önünden hiç ayırmadık. Biz Irene'i gözlemediğimiz an, bunu annesi ve büyükannesi yapıyordu. Onların "evhamlı anne" gibi davranarak Irene'i çıldırttığını ileri sürebilirsiniz. Onu bu denli korumaları Irene'in evden kaçmasına sebep olmuş olabilir. Kendi başına kalmak ve nehir kenarında, nehrin etrafındaki ağaçların arasında yalnız yürümek istemiş olabilir.

Şerif Bacon Carlyle (x *Çocukluk Düşmanı*): O ormanda yaban köpeği sürüsü vardır ve orada yalnız gezmek insana zarardan başka bir şey getirmez. Irene gibi genç bir kızın bunu yapması, çılgınca intihar planından başka bir şeyle açıklanamaz.

Ruby Elliot: Belki de Irene bütün hayatını kilitli kapıların, en iyi arkadaşlarının ve annesinin eteğinin arkasına saklanarak geçirmek istememiştir.

Basin Carlyle: Irene Shelby evden kaçmaya karar verdi. Sonra da kendini düzdürdü. Sonra da gidip Chester'la evlendi. Bunda gizemli bir taraf yok. Bir tecavüzcünün aynı ailenin dört farklı kuşaktan kadınına tecavüz ettiğini söylemek delilik olur. Güldürmeyin beni.

Muhterem Curtis Dean Fields: Hâlâ, bugüne kadarki hayatımda, büyüyünce babasına bu kadar benzeyen bir çocuk

görmüş değilim. Buster ve Chester Casey'yle tanışanların, onların ikiz kardeş oldukları üzere yemin etmemesi için hiçbir sebep yok.

Tabii, farklı zaman dilimlerinde doğmuş olmasalar.

Glenda Hendersen: Kabul edelim ki Chet, Irene'den yaşlıydı. En azından milletin önünde samimi görünmemelerinin sebebini buna bağlayabilirsiniz. Neredeyse hiç el ele tutuşmadılar. "Ne var ki, Chet'in, arkasına dönüp bakmadan o uçağa bindiği güne kadar birbirlerini gerçekten umursuyormuş gibi görünüyorlardı.

Irene Casey (x *Öğğk'ün annesi*): Bana tecavüze uğrayıp uğramadığımı mı soruyorsunuz? Benim babam, büyükbabam ve büyük büyükbabam olmuş bir yabancı bana saldırmış mı? Böyle bir felaketi niye gündeme getiriyorsunuz?

Bilmiyorum. Unuttum. Hatırlamıyorum.

33
Kurt Adamlar IV

Vurucu Dunyun (q *Çarpışma Partisi Üyesi*): Anlatırken bile saçma geliyor. Şöyle bir geriye dönüp bakınca. Hatırlıyorum. Saçmalıktan da öte; ama bazen, dişlerimi fırçalıyor ve düşünmeden diş macununu lavaboya değil, tuvalete tükürüyordum. Alışkanlıktan. Tükürüğün aslında salya olduğunu asla düşünmüyordum ve köpeğimin tuvaletin içinden su içtiğini de aklıma getirmiyordum.

Jayne Merris (q *Müzisyen*): İnsanlar nasıldı, hatırlarsınız. Bir söylentiye göre Gececiler, Gündüzcülere hastalık bulaştırmak için manavda satılan elmaları alıp yaladıktan sonra yeri-

ne koyuyordu. Başka bir söylentiye göre Gececiler, gündüz vakti pencerelerden aşağıya tükürüyordu.

Zavallı Nelson (x *Çarpışma Partisi Üyesi*): Berlin Duvarı... Çin Seddi... İsrail'i Filistin'den ayıran duvar... Kuzey Kore'yi Güney Kore'den ayıran duvar... Saat sekizde başlayan dışarıya çıkma yasağı da bunlar gibi bir şey değil miydi?

Galton Nye (x *Belediye Meclisi Üyesi*): Gececilerle temel sorunum bana büyüklük taslamaları ve geri kafalı demeleri. Bana kimse önyargılı diyemez. Bilginiz olsun diye söylüyorum, öz kızım, benim küçük kızım, şu Gececi dedikleri insanlardan biri. Üç yıldan beri.

Zavallı Nelson: Gündüzcülerin bütün Gececilerin kuduz olduğu sonucuna varmaları ne kadar sürdü? Hâlâ gece işçisi çalıştıran tek bir Gündüzcünün adını verebilir misiniz? Yemek servisinde çalışan? Sağlık hizmetlerinde? Ya da çocuk bakımında?

Vurucu Dunyun: Köpeğim üç yaşındaydı, bir buldoktu ve adı Sandy'ydi. Yorgunluktan bitene kadar tenis topunun peşinden koştuğundan, onu parktan eve getirirken kucağımda taşırdım. Eve gidene kadar uyurdu.

Artık zirve deneyimi yapamayacağımı ve bunun ne anlama geldiğini biliyordum. Yani ne kadar salak olduğumdan bahsediyorum.

Jayne Merris: Hatırlarsınız. Kendilerine kuduz bulaştığından habersiz, eşlerini öpen, çocuklarını yatağa gönderirken öpen ve onlara kuduz bulaştıran insanlarla ilgili söylentileri duymuşsunuzdur. Kilisede yapılan Aşai Rabbani ayininde herkesin paylaştığı şarap kadehiyle ilgili hikâye de kulaktan kulağa dolaştı. Katolik veya Baptistlerin nasıl kuduz olduğuna ilişkin.

Vurucu Dunyun: Buldok köpeğim Sandy her gün yatağımda uyur, kafasını benimkinin hemen yanındaki yastığa koyardı. Buldozer gibi, yatak örtülerini eşerek altına girer, sırtını ayağımdan yana vererek, örtünün altından sadece kafası çıkacak kadar kendini yukarıya iterdi. Şahsiyetten bahsediyorum. Sandy minik bir insan gibi horlardı. "Yakala", "yuvarlan" ve "bekle" kelimelerini anlardı.

Galton Nye: Annesiyle birlikte onu uyarmış olmamıza rağmen bizi dinlemedi. Küçük kızımıza neyin doğru neyin yanlış olduğunu öğretmeye çalıştık. Gençliğe özgü o aptalca başkaldırılarla hayatını heba etmesin diye ona yalvardık. Gündüze karşı geceyi seçmenin bütünüyle yaşam tarzını belirlemek olduğunu apaçık anlattık; ama bu sözler onun bir kulağından girip ötekinden çıktı.

Zavallı Nelson: Auschwitz Toplama Kampı'ndaki esirler üzerinde dehşet verici deneyler yapmadan önce Dr. Josef Mengele'nin saygın bir antropolog olduğunu biliyor musunuz? Mengele'nin Afrika'yı gezip insan kanı ve virüs numuneleri topladığını biliyor muydunuz? Hayatı boyunca tek hayalinin farklı ırkların kanları arasındaki farklılığı kanıtlayan faktörleri belirlemek olduğunu? Sonra da ırka özel veba yarattığını?

Mengele'nin bulgularının Tel Raptiye Projesi'nin parçası olarak Amerika Birleşik Devletleri'ne geldiğini ve CIA'nin Nazi bilim adamlarını affederek, Mengele'nin araştırmasını paylaşmak koşuluyla onlara yeni kimlikler verdiğini biliyor muydunuz?

Jayne Merris: Birini aşağılamak istediğinizde söyleyebileceğiniz en kötü söz "Salyalılar gibi olma" idi. Veya: "Bana kuduz gibi davranma." Gececi kültürü, kanundışı, seçkin statüsünü elinde tutmak yerine küçümsemenin nesnesi haline geldi. Herhangi bir şeyi bertaraf etmek için "Bu *çoooooook* gececi..." demek yeterdi.

Galton Nye: Küçük kızımız Hıristiyanlık Araştırmaları Akademisi'nden ikinci olarak mezun oldu. Yani yaklaşık kırk kişilik sınıfta ikinci ~~en yüksek~~ puana ~~sahipti~~. Üç yıl boyunca kilisemizde genç rahibeydi ve üniversitenin son senesinde amerikan futbolu oynadı ve A takımdaydı. Evden kaçtıktan sonra, annesiyle birlikte sözde özel dedektif tuttuk. Paramızın karşılığında dedektif bize sadece bir fotoğraf verdi ve fotoğrafta kızımız bir oğlanla birlikte hurdaya dönmüş bir arabanın içindeydi, onun oturduğu taraftaki cama "Evlendik" yazılmıştı, kafasına da duvak takmıştı. Oğlanın üzerinde beyaz bir gömlek ve papyon vardı. ~~Yıllarca~~ küçük kızımıza kilisede büyük bir düğün yapacağımıza ilişkin hayaller kurduktan sonra o fotoğraf annesinin kalbini kırdı.

İncil'de, "Kaybı hayırlı olan iğrenç artıklar için ağlamayın" yazar.

O flu fotoğraf için beş bin dolar ödedik ve karşılığında da kalbimiz kırıldı. En azından o orospu çocuğu Gececi en sonunda kızımızla evlenmişti.

Vurucu Dunyun: Şarkıda ne söylendiği umrumda bile değil; bazen bir öpücük, sadece bir öpücük değildir. İşte bundan eminim. Bence, ne zaman bir yarasa veya kokarca Öğğk'ü ısırsa, tedavi olmadan önce, yanlışlıkla, kuduz hastalığının biraz daha ilerlemesine neden oluyordu. Deneyip denemediğini bilmiyorum ama Öğğk tıp ilminin erişemediği bir takım bakterileri kuluçkada bekletiyordu.

Dr. Phoebe Truffeau (x *Epidemiyolojist*): Öğğk'ün serotipi belirlenmeden önce tedavi edilemeyen sadece iki kuduz virüsü vardı ve bunlar Afrika türü Mokola ve Duvenhage'di.

Galton Nye: İncil'de, "...bu yüzden çocuk ailesinin yardımı olmadan zehirlenirse" yazar. Bunu aklınızda tutun.

Zavallı Nelson: Kissinger'ın, 1974 yılında Ulusal Güvenlik Konseyi'ne sunması gereken, raporunu okudunuz mu? Henry

Kissinger'ın, Üçüncü Dünya ülkelerindeki aşırı nüfus artışının, Amerikalıların geleceğini büyük ölçüde tehdit ettiğini yazdığı o raporu okudunuz mu? Nasıl olduğunu? Afrika'nın madenlerine ve doğal kaynaklarına nasıl ihtiyacımız olduğunu? Bu muz cumhuriyetlerinin nüfus çok fazla artınca nasıl dağılacaklarını? Amerika'nın refahını ve siyasi dengesini korumasının tek yolunun, Üçüncü Dünya'nın nüfusunun azaltılması olduğunu?

AIDS virüsünün 1975 yılında ortaya çıkmasına şaşırmamız mı gerekiyordu?

"Nüfusu azaltmak" terimiyle ne kastedildiğini anladınız mı?

Jayne Merris: SENİ-GÖRÜYORUM Kanunu'ndaki, dışlanmayı engelleyen yasalar, gececi ya da gündüzcü, bütün insanların kamu alanlarını eşit koşullarda kullanmasını garanti etmiştir; ama bana sorarsanız, insanlar jimnastik aletleri üzerindeki ter, elmaların üzerindeki tükürük ve bunun gibi konularda o kadar paranoyaklaştılar ki, bar, lokanta ve mağaza gibi güzel yerler geceleri kapanmaya başladı.

Aynı şehri iki kültür paylaşıyordu; ama gün geçtikçe birbirlerinden daha da uzaklaşıyorlardı.

Zavallı Nelson: Afrika'da AIDS enfeksiyonlarındaki patlama, misyonerlik hastanelerindeki Hıristiyan gönüllülerinin, oralı çocuklara çiçek ve difteri aşılarını aynı enjektörle yapmasıyla başladı; bunu nasıl açıklarsınız? Bu size tanıdık geliyor mu? Milyonlarca çocuk olması muhtemel. Bu, Batı Afrika'nın bazı bölgelerinde 1976 ila 1980 yılları arasında enfeksiyon eğrisinin yüzde 0.7'den yüzde 40'e nasıl çıktığını açıklamıyor mu?

Bu senaryo, koşarak devlet hastanesine gitmenizi ve herhangi bir hastalığın ücretsiz aşısını yaptırmak istemenizi sağlamıyor mu?

Dr. Phoebe Truffeau: Yapılan her aşıda, tedavi sonrasında beyinde oluşan iltihap ile ilgili küçük bir risk mevcuttur; dolayısıyla temas öncesi profilaktiğe bağışıklığı olan birkaç bireyin, başlangıç dönemi kuduz belirtileri göstererek daha fazla tedavi görmeyi talep etmesi kaçınılmazdı. Çok sayıda insan aşı olduğu için hastaların takip edilmesi imkânsız bir hale gelmişti ve en az iki kişi bağışıklık yüzünden ölmüştü.

Vurucu Dunyun: Sair sabah uyandığımda, benimkinin hemen yanındaki yastığın üzeri tükürüğe bulanmıştı; köpeğim uykusunda çok fazla salya akıtmıştı. Buldoklar bok gibi salya akıttığı için bu konuyu ciddiye almadım. İnkârdan bahsediyorum.

Dr. Phoebe Truffeau: Hedef toplumdaki söylentiler aşıyla ilgili ölümleri abarttı ve yanlış yorumlara neden oldu ve bu durum, halkın, Gececi nüfus dahilindeki virüsten kendilerini devamlı ve önemli bir şekilde koruyacak olan ileri tedavi programlarına tam olarak katılmaya yönelik isteğini artırdı.

Vurucu Dunyun: Öğğk Casey, "Ne olduğu fark etmez; o daima şimdidir..." derdi. Gizemden bahsediyorum.

Üzerinde düşününce, Öğğk'ün söylediğinden şunu çıkardım: Biz gerçekliğin şu anında yaşıyoruz ve önceden ne olmuş olursa olsun, bir insanı veya bir köpeği ne kadar çok seversek sevelim, bize saldırdığında, tepkimiz o tehlike anınadır.

Zavallı Nelson: Hükümetin Afrika'daki nüfusu azaltma tavsiyesinde bulunan bir rapor hazırlaması ve yirminci yüzyılın sonuna kadar bütün nesillerin ölecek olması size de garip gelmiyor mu? Altın ve elmas gibi zengin doğal kaynakları olan Botsvana, Zimbabve ve Güney Afrika gibi Avrupa sömürgesi olan ülkeleri AIDS hastalığının vurması sizce şüpheli bir durum değil mi?

Vurucu Dunyun: Ne kadar da harika bir köpeğim vardı benim ve tükürüğümü içmesine izin verdim. Su katılmamış bir salağım ben. Orası kesin.

Bir gece, on dakika içinde sokağa çıkma yasağının başlayacağını haber veren sirenin sesine uyandım; Sandy göğsümün üzerindeydi ve ağzından akan tükürükler boynuma damlıyordu. Siyah dudakları sarı renkli diş köklerinin hepsi görünecek kadar gerilmişti. Sandy'nin sıcak nefesini yüzümde hissediyor ve onun, topunu yakalamak için nasıl zıplıyorsa aynen o şekilde, boğazıma saldırmak üzere çömeldiğini görüyordum. Atladığı anda çarşaf ve battaniyeyi üzerine fırlattım ve dışarıya çıkmasın diye bunları bir araya getirip bohçaladım. Sandy hiç yedi kiloluk bovling topundan ağır olmadı; dolayısıyla onu bu battaniye yumağının içinde zapt edebiliyordum. Ne var ki, kendisi bir kurt adama dönüştüğü için, hırlıyor, pençelerini sallıyordu ve battaniyem o kadar eskiydi ki lime lime olmuştu. Patilerinden birini geçirince siyah tırnaklarını gördüm. Salyası yüzünden battaniye ıslandığı için sanki kolonyalı mendilin içinde kutup porsuğu tutuyormuşum gibi geliyordu. Pençesini bir kez daha sallarsa dışarıya çıkacak ve beni ısıracaktı. Onu sersemletmek, hatta belki de öldürmek için bohçayı sallayıp duvara çarpıyordum. Sandy bohçanın içinde hırlamaya ve kıvranmaya devam ettiği için bohçayı bir kez daha duvara çarptım. Dövüşmeye devam ettiği için onu duvara çarpmaya devam ettim, ta ki yan komşum duvara vurana kadar. Sokağa çıkma yasağının başlayacağını haber veren bir dakikalık siren susunca ziller çalmaya başladı. Battaniyeden yaptığım bohçanın duvara çarptığı yerde kırmızı bir leke belirdi. Bohçanın duvara çarptığı kısmında kırmızı renkli bir ıslaklık vardı. Kırmızı damlalar damlıyordu. Komşum duvara vurmaya devam ediyordu ve sesimi kesmem için bağırıyordu; öte yandan, Sandy hareket etmediği gibi ses de çıkarmıyordu. *Old Yeller* isimli romandaki gibi değildi.

Paniğe kapılmaktan bahsediyorum. Artık benim ne kadar düşüncesiz, boktan bir geri zekâlı olduğumu anlamışsınızdır.

Zavallı Nelson: Kuduz hastalığı patlak vermeden önce, nispeten genç Gececi halkın, Gündüzcü nüfusundan sayıca fazla olmasıyla ilgili gerçeğe omuz mu silkeceksiniz? İyi bir salgın hastalık, AIDS'in Afrika'ya yaptığı şeyi Gececilere yapmaz mı? Genç bir halkın siyasi gücünü sarsıp, mevcut iktidar yapısını korumaz mı?

Galton Nye: Onun kuduz olup olmadığını bilmiyoruz ama riski göze alamayız. Kendi sağlımızı korumalıyız. Onu sevmiyoruz demeye çalışmıyorum; ama sözde erkek arkadaşı olan o çocukla kapıdan çıktığı gece kızımız bizim için öldü.

Tanrı onu korusun; ama bir gece kalkıp buraya gelirse kapımızı ona açmayız.

34
Farz Edelim ki

Zavallı Nelson (q *Çarpışma Partisi Üyesi*): Egemen kültürün belirli şeyleri niye anlattığını hiç merak edip etmediğinizi sormak istiyorum. Demem o ki, bazı şeylerin kesinlikle ama kesinlikle mümkün olmayışı kafanızı fazlasıyla kurcalar? Mesela bilimin "Büyükbaba Paradoksu" dediği durum? Zamanda geçmişe gidip dedenizi kazayla öldürecek ve sonra pat diye, dünyaya gelme şansınızı ortadan kaldırabilecek olsanız, zamanda yolculuk etmeyi asla ve asla düşünmezsiniz; bu durumda zamanda yolculuk nasıl işe yarar? Yani hükümet uzmanlarına güvenecek olsanız, dikkat eder, zamanda geçmişe *asla* gitmemeye özen göstermez miydiniz?

Talihsiz Echo (q *Çarpışma Partisi Üyesi*): Çok küçüktüm ama SENİ-GÖRÜYORUM Kanunu'nun meraklı sürücü çalışmalarını hatırlıyorum; annem gibi devlet mühendisleri trafikteki etkileri görmek için birbirlerine çarpıyordu. Annemin, kimin ofise gelmediğini söylediğini hatırlıyorum ama ben o kişinin kovulduğunu veya geçici olarak işten çıkarıldığını zannediyordum. Her hafta birkaç mühendis daha eksiliyordu. Yakında sen de mi gitmeyeceksin diye sorduğumda bana hayır dedi. Asla dedi, beni kastederek, minik Echo'm ve onun babası olmadan asla dedi. Bizi asla geride bırakmayacağını söyledi.

Zavallı Nelson: Farz edelim ki, biri zamanda geriye gidip geçmişle oynadı; onun dışındakiler, bunu nereden bilecek? Biz sadece mevcut gerçekliği bilmiyor muyuz? Farz edelim ki, gerçeklik sürekli olarak küçük, minicik yollarla değiştiriliyor? Veya farz edelim ki, iktidardaki insanlar en tepeye çıkmak için geçmişi zaten değiştirdiler ve artık şimdi bize tarihi kurcalamamamızı yoksa geçmişe gidip atalarımızı ve ondan sonraki bütün nesilleri öldürerek bizim doğmamıza imkân vermeyeceklerini söylüyorlar?

Yani bütün paraya ve politikaya hakim olan insanlar bundan daha korkunç bir tehdit ortaya koydu mu hiç? Bu aynı uzman kişiler dünyanın düz olduğunu söylemiyor muydu? Dünyanın kenarlarından aşağıya düşmektense, evde kalıp ırgat ve köle olmak daha önemli değil miydi?

Talihsiz Echo: Çocukken bir sürü lanet olası cenaze törenine gittiğimi hatırlıyorum ve bunların çoğu, annemin iş arkadaşlarının cenazesiydi. Kilisede otururken babam dirseğiyle annemi dürter ve "Gerçekten hepsi oraya gidiyor..." derdi.

Ve annem yüzünü örten tütün arkasından ona, "*Hepsi değil...*" derdi.

Yatak odalarının kapısı ardında, taşınmak, oradan ayrılmak, buradan gitmek konusunda tartışırlardı. Annem buna, Tersine Öncülük derdi; havanın temiz olduğu bir yere gitmek anlamına geliyordu bu ve bizi bomboş bir arazi çevreleyecekti. Güzel bir düştü ama küçük bir çocuk bile bunların saçma olduğunu bilirdi. Tarihin bu noktasında, kirletilmiş ve kalabalık olan bu dünyada, o şekilde bırakılmış bir yer yoktu.

Zavallı Nelson: "Büyükbaba Paradoksu" yerine "Büyükanne Paradoksu" varsa ne olacak diye sormak istiyorum? Herhangi birinin bunu yaptığını söylemeye çalışmıyorum; ama ya biri geçmişe gidip kendi geçmişini sikerse? Büyük değişiklikler için değil de, mevcut durumunu daha iyi bir hale getirmek için olayları manipule ederse? Yani yanlışlıkla kendinizi uzak geçmişte herhangi bir zamanda bulursanız ve onunla çıkmanın hata olduğunu anlamadan önce büyük büyük büyükannenizle tanışırsanız ne olur? Ya kendisi nefis bir piliçse? Ve diyelim ki ilişki yaşadınız? Hem sizin kızınız, hem de büyük büyükanneniz olacak bir bebek doğurursa, ne olur? Bu durum yanlış ve hasta fikirli bir herifin başına gelirse, bu planın nereye doğru gideceğini görebiliyor musunuz? Süper güçleri olan bir melez mi olursunuz? Yaşamaya devam ederek, büyükanneniz ve anneniz olacak sıradaki piliçlerle ilişki mi yaşarsınız; gelecekteki kendiniz, hatta mevcut kendiniz daha güçlü, daha zeki, daha deli... daha *herhangi bir şey* olsun diye genetiklerinizi canlandırır mısınız?

Vurucu Dunyun (q *Çarpışma Partisi Üyesi*): Harbiden. Hepimiz zirve deneyimleyebilelim diye büyük medya kuruluşlarının, herkesi bağlantı yeri taktırmaya zorladığını hatırlıyorum. Her şeyden önce mağazalar artık video kaset ve kitap satmıyor veya kiralamıyordu. Kaset veya disk alamıyordunuz. Bir gecede bütün eğlence endüstrisi, bağlantı yeri ve kaydedilmiş uyarlamalardan başka bir şey üretmez oldu. On dört ila kırk beş yaşları arasındaki genç yetişkinleri gerçekten çok

zorladılar. Bu yaş aralığındaki, bağlantı yeri olmayan insanlara okuma yazma bilmiyormuş muamelesi yapıldı. Veya kendisine yaygın bir hastalık bulaştığı için aşı olmuş gibi davranıldı. Veya ihtiyacı olduğu halde gözlük takmayan biri gibi. Sanki geri zekâlı biriymiş gibi.

Bu yaş grubundaki insanların çoğunun Çarpışma Partisi'nde olması, bir takımda yer alıp arabayı kullanması veya arka koltukta oturması tesadüf değildi. Ama benim susmam gerekiyor. Sükûnetimi korumalıyım. Bu konuda konuşmamız yasak.

Zavallı Nelson: Zamanda gidip gelince şimdi olanları zaten bildiğinizden, geçmişe gidince bunlardan haberdar olduğunuz için tarihle yan yana yaşıyor olmaz mısınız? Yaşlandığınız için kendinizin daha iyi bir neslini yaratmak için başkalarıyla birlikte olup onları döllemeye çalışmaz mısınız? Piyango bileti alıp, hep daha fazla para kazandıran at yarışı oynamaz mısınız?

Eğer yeterince uzun yaşarsanız kendinizin doğumunu izlemez misiniz? Kendinizi yetiştirmez misiniz? Kendinizin babası olmaz mısınız?

Talihsiz Echo: Şunu bilin. Çarpma testi yapılırken, binek araçlarının çoğunun hızı elli beş kilometreden fazla olmaz. Otomotiv sanayi, bir sürücünün kaçınma manevrası yapacağını ve vurmadan önce frene basacağını düşünmüş. Sinyal. Ama annem böyle yapmadı.

Olay yerindeki polis memuru arabamızın orta şeridi geçtikten sonra yavaşlamadığını rapor etti. Annemin frene bastığını kanıtlayan patinaj izi yoktu. Ben arka koltukta uyurken annem arabayı karşıdan gelen başka bir arabaya doğru kırmış ve o arabaya önden çarpmışız. Bildiğim tek şey, babamın haklı olduğuydu. Ailemle çalışan mühendisleri bulmak, onlarla buluşup konuşmak istemem komikti. Şu an otuz veya kırk yaşında olması gereken bu insanlar çoktan ölmüştü bile. Ölmüştü veya kaybolmuştu. Ya araba kazalarında ölmüşlerdi ya da buhar olup uçmuşlardı.

Zavallı Nelson: Şunu söylemeye çalışıyorum: Ya zaman, uzmanların söyleyip durduğu narin kelebek kanadığı değilse?

Zaman, içine bir türlü sıçamadığın, zincirden bir çit gibiyse, ne olacak?

Yani onun içine sıçsan, hem de bunu bin kere yapsan bile, bunu nereden bileceksin ki? Herhangi bir şu an, herhangi "şimdi", neyse ne. Anladınız mı?

Lynn Coffey (q *Gazeteci*): Basın bültenlerini incelemeye zaman ayırırsanız, hükümetin tebliğlerinin, asıl olaylarla örtüşmediğini göreceksiniz. Meraklı sürücü çalışması, SENİ-GÖRÜYORUM Kanunu'nun bir fıkrası yüzünden askıya alınmadı. Çalışma sona erdirildi çünkü baş mühendisler yaptıkları işi rapor edemiyorlardı. Gider raporlarının çetelesini tutarsanız ve bunları maaş bodrosu ve polis ifadeleriyle karşılaştırırsanız, kaza yapmış hükümet araçlarının ve bu araçları kullanan belirli sayıdaki mühendisin her kazada olay yerinden uçup gittiğini görebilirsiniz. O insanlar ölmedi; öte yandan onları bir daha gören de olmadı.

Zavallı Nelson: Ve yaşlandığınızda, posası çıkmış siktiriboktan bir yaşlı olduğunuzda ve kendinizin son versiyonunu yaratmak için birini döllediğinizde, son yeni modelinizle, yani kendinizin genç haliyle biraz samimi olmaz mısınız? Ayarları ince yapılmış bu yeni *melez* kendiniz, on sekiz veya on dokuz yaşında olsa?

Tina Bilmemne (q *Çarpışma Partisi Üyesi*): Unutun gitsin. Çarpışma Partisi'nin *gerçek* amacını hiç kimse size söylemez. Durmayın, bizim mankafa gibi, ortalıkta gezip durduğumuzu söyleyin kendinize. Bir avuç kuş beyinlinin, arabalarıyla birbirine çarparak eğlendiğini söyleyin.

Ayrıca bu geri zekâlıların çoğu, söylentilere göre hareket ediyordu. Hikâyelere göre. Bu işin nasıl işlediğini bilen yoktu. Gerçekte neler olduğunu size hiç kimse söylemez.

Ama içimizden birkaçı, tanrı olacak.

Zavallı Nelson: Ben sadece şunu söylüyorum: Bu durum Öğğk'ün hatası değilse, o zaman Öğğk, başka birinin uzun vadeli, hastalıklı planının sonucu mu?

Öğğk, "Yarın sahip olacağınız gelecek, dün sahip olduğunuz gelecekle aynı olmayacaktır" demez miydi?

Bunların hepsini anladınız mı?

35
Flaşbek

Chester Casey (x *Çiftçi*): Saçma sapan bir durum işte. Oğlum Buster gidip kendini öldürmeden bir gece önce, yaşlı bir dazlak bizim oğlana uzun mu uzun ve imkânsız bir maval okumuş. Adı Simms olan bu zengin ve yaşlı dazlak, Buster'ın yaşındayken ilk kez şehre taşındığında bir araba kazası geçirmiş. Yeşil Taylor Simms, genç bir delikanlıyken yolda arabasıyla ilerliyormuş ve karşıdan gelen başka bir araba hiç yavaşlamadan orta şeride geçip onun arabasına çarpmış.

Vurucu Dunyun (q *Çarpışma Partisi Üyesi*): Öğğk bu hikâyeyi bana şu şekilde anlattı: Simms hastanedeki yatağında

uyanıyor ve "Ne kadardır buradayım?" diye soruyor. Ve hemşire ona, "Dört gün..." diyor.

Talihsiz Echo (q ~~*Çarpışma Partisi Üyesi*~~): Bu genç adam hastanede, "Arabama ne oldu?" diye sordu.

Ve doktorlar, "Ne arabası?" diye sordu. Polis onu sokakta bilinçsiz bir halde yatarken bulmuş. Yara bere içindeymiş; köprücük ve göğüs kemikleri kırılmış.

Herif, "Elbiselerim nerede?" dedi.

Ve doktorlar, "Ne elbisesi?" dedi. Polis onu bulduğunda çıplakmış.

Chester Casey: Herkes bu anlatılanın deli saçması olduğunu biliyor; ama Buster bilmiyordu. Buddy, o yaşlı adama inanmış olmalı.

Talihsiz Echo: Yıllar önce polis, herife adını ve ailesiyle nasıl irtibata geçeceklerini sordu ve herif onlara söyledi. Ertesi gün polisler hastaneye gelip herife o insanların, yani ailesinin var olmadığını söyledi.

Vurucu Dunyun: Polisler ona adını, kimliğini ve sosyal güvenlik numarasını sordu. Ve bir gün sonra böyle bir *adamın* var olmadığını söyle~~diler.~~

Talihsiz Echo: Hastanedeki doktorlar, herifin kollarındaki yaralara, tenindeki ufak delik ve buruşukluklara bakarak, "Hangi uyuşturucuyu kullanıyorsun?" diye sordular.

"Kuduz olduğunun farkında mısın?" diye sordular.

Jarrell Moore (q *Özel Dedektif*): Simms'in, Öğğk Casey'ye anlattığı kalçadaki ezikler, çatlamış göğüs kafesi, kırılmış köprücük kemiği yaralar, süratli bir şekilde iki araba kafa kafaya çarpışınca karın ve omuz bölgesinde oluşan emniyet kemerinden kaynaklı yaralarla örtüşüyor.

Vurucu Dunyun: Böylece, Yeşil Taylor Simms yirmi üç yaşındayken o hastaneden gizlice kaçtı. Onu akıl hastanesine nakledeceklerini duyar duymaz, kilitli kapıların arkasına konmadan önce oradan sıvıştı. Elbise ve ayakkabı çaldı ve sıvıştı. Ve dışarıya çıktığında, kaybolmasının üzerinden hepi topu dört gün geçmiş olmasına rağmen gece ve gündüz olarak ikiye bölünmüş şehir, artık öyle değildi. Artık eskisi gibi değildi. Hiç kimsenin ensesinde bağlantı yeri yoktu. İnsanlar kitap okuyordu. Dergi. Gazete. Pencerelerden içeriye bakınca insanların televizyon izlediklerini görüyordu. Radyolardan ve müzik setlerinden şarkılar yükseliyordu.

Simms kendini güvende hissettiği tek yere, otostop çekerek gitti. Ailesinin evinin bulunduğu Middleton'a geri döndü. Evet, Öğğk'ün memleketi de orasıydı.

Chester Casey: Simms adındaki dazlağın akıl hastanesine yaraşır deliliğini oğluma aktarması kalbimi kırıyor.

Vurucu Dunyun: Simms, şehre taşındıktan birkaç sene sonra, biri ailesine ait evin bahçesinin dört köşesinde yer alan akasya ağaçlarını kesti. Bunların yerine, bir karışı geçmeyecek kadar kısa, sağlıksız akasya fidanları dikti. Simms, Öğğk'e birinin evdeki bombeli, kabarcıklı dış kaplamayı söküp yerine mavi gibi görünen, tertemiz beyaza boyanmış, yeni, düz tahtalar yerleştirdiğini söyledi. Yeni sürüldüğü için, boyanın kokusu alınabiliyordu. Simms, anahtarı kilide uymadığı için kapıya vurdu ve kapıyı bir kız açtı.

Chester Casey: Kızın adı Hattie'ydi ve eski fotoğraflarda sevdiğiniz insanlar nasıl hoş görünüyorsa, o da aynı şekilde hoştu. Hâlâ genç oldukları ve hayatın onları heyecanlandırdığı zamanlardaki gibi. Zaman ve iş ve *sen* onların gençliğini mahvetmeden önce olduğu gibi. Yetmiş yıl önce Hattie on üç yaşındaydı ve okuldan çıkarak o boş eve gelmişti; ailesinin birkaç saat sonra işten çıkıp eve gelmesini bekliyordu.

Simms'in güzel bir yanını görmüş olmalı; çünkü onu eve aldı ve doğrudan yatağa götürdü. Neredeyse doğrudan.

Talihsiz Echo: Bu elbette o adamın yorumu. Simms kimseye tecavüz etmedi. Kızın gerçekte kim olduğunu tahmin edemedi, ta ki, gün kararsın da kızın ailesi gelsin diye orada uzanmış beklerken Hattie, "Beni düzersen burada kalmana izin verirler..." diyene kadar. Ve bir kez daha seks yaptılar.

İkinci kez sevişirlerken Hattie bebeğin kız olmasını umut ettiğini söyledi. Böylece ona Esther adını verecekti. Ve bu yabancı genç adam boşaldı ve o sırada şifoniyerin üzerindeki saat ve takvimi gördü. "Bu doğru mu?" diye sordu.

Hattie kafasını yastığa koydu, tavana baktı ve "Bir dakika ileri ya da geridir" dedi.

Ve Simms, "Hayır" dedi. "Takvimden söz ediyorum..."

Chester Casey: Oğluma saçma sapan şeyler anlatan bu yaşlı adam, kızın hamile kaldığı dakikayı bildiğini söyledi. Enerjisinin arttığı, kendini zeki, cesur ve çılgın hissettiği o anı. Yağmur veya güneş ışığı kadar emindi. "Bir yaratığın ısırmasından, zehirden veya sıradan diş ağrısından iyidir" dedi.

Simms, etrafta takılıp kızın ailesiyle tanışmadığı ve Hattie'nin dizinin dibinden ayırmak istemediği bir sokak köpeği gibi davranmadığı için, Hattie adındaki kızın, onun kendisinin üzerine atladığını söylemiş olduğunu anlattı.

Talihsiz Echo: Simms, Hattie adındaki kişiyi öptüğü zaman kızın okul kafetaryasında öğle yemeğinde yediği soğan ve sosisli köftenin tadını aldığını Öğğk'e anlattı. Bir gece önce akşam yemeğinde yediği kızarmış inek ciğerinin tadını aldığını da. Üç gece önce akşam yemeğinde yediği, kremalı arpacık soğan ve portakal jöleli salatayla birlikte yediği tavuklu paçanga böreğinin tadını aldığını da. Gelecekte doğacak çocukları, kızın rahmine düştüğü anda, adamın görme ve işitme

duyusu, koku ve dokunma ve tat alma duyuları resmen patladı.

Vurucu Dunyun: Arabayla gezinirken Öğğk bana, Yeşil Taylor Simms'in bir şekilde atmış yıl öncesine gittiğini söyledi. Öğğk'ün büyük büyükannesi Hattie Shelby'yi arabanın arka koltuğunda becerdikten sonra kendini çok iyi hissettiğini Öğğk'e anlatmış Simms. Geceleri sadece iki saat uyumak ona yetiyormuş. Tıpkı bir çeşit Süpermen gibi.

Tina Bilmemne (q *Çarpışma Partisi Üyesi*): Çarpışma Partisi'ndeki gizli amaçlardan biridir bu. Çoğu insan buna Flaşbek der. Başkaları da buna Tersine Öncülük diyordu. Simms'in yaptığı gibi kendini yeniden üretmeye ise biz Canlandırma diyoruz.

Talihsiz Echo: Dikkat edin. Bu durum, yirmi üç yaşındaki bir mültecinin geçmişte sıkışıp kaldığını, tarihi daha fazla çalışmış olmayı dilediğini gösteriyor. En azından birkaç kazanan numarayı ezberlemesi gerekiyordu. Birazcık para kazanmak için bulaşık yıkıyor. Eğer uyumuyorsa her anı çalışarak, yabancılara "Microsoft halka açıldı mı?" diye sorarak geçiriyor.

O insanlar da, "Micro ne?" diye cevap veriyor.

"Microsoft" diyor.

Ama insanlar kafa sallayıp omuz silkiyor.

Vurucu Dunyun: Birine, "Zirve deneyimi teknolojisi henüz icat edilmedi mi?" diye sordu. Onların omuz silkmesi önemli değildi. Matematik ve fen derslerini daha iyi dinlemiş olmayı gerçekten diledi.

Birkaç yılda bir, gelecekte büyükannesi olacak kızı Esther'ı gözetlemek üzere geri döndü. Hiçbir şey uyduramadığı için, kıza onu ayarttığını, onunla gizlice buluştuğunu, ona para verdiğini, gelecekti sülalesiyle ilgili hayallerini ve yanlışlıkla zamanda geçmişe gittiğini anlattı. Araba kazasından söz etti.

Talihsiz Echo: Kızın ona inanıp inanmadığını veya Simms'in ona tecavüz edip etmediğini bilmiyoruz; ama kızın Irene adında bir çocuğu oldu ve kendisini Yeşil Taylor Simms olarak tanıtan bu adam on üç yıl ortadan kayboldu.

Jarrell Moore: Bahse konu ihtiyar adama göre her nesil, on üç yaşındaki bakirelerin hepsi, istekli ve heyecanlıydı adamın projesinde yer alma konusunda. Adamın deneyinde yer alma konusunda.

Talihsiz Echo: Ne zaman dölü bir yumurtaya girse, kendini daha güçlü hissettiğini ileri sürdü Simms. Daha fazla altın topluyor, kendine servet yapıyordu ve gelecekteki kendisi bulsun diye bunları emin bir yere gizliyordu.

Vurucu Dunyun: Tam anlamıyla zincirlik bir deli olduğu belli.

Jarrell Moore: En azından yaşlılık bunaması diyebiliriz.

Vurucu Dunyun: Döllenme anı Simms'i uçuruyordu. Bu olay kafasını güzelleştiriyor, bütün kromozomlarını ve daha bilmem nelerini bir anda değiştiriyordu. Yeniden düzenleniyordu. Yeni ve gelişmiş oluyordu. Ve herhangi bir bağımlılık gibi, bu herifin yapmayı bildiği tek şey buydu; haliyle de bunu defalarca yaptı.

Geçmişi sikmeye devam etti. Geleceği yeni haliyle doldurdu.

Chester Casey: Bu yaşlı kaçık, oğluma saçma hikâyesini anlattıktan sonra Buster'dan gömleğinin kollarını sıvamasını istedi. Yaşlı pinti, Buster'ın el ve kollarındaki ısırık izlerini ve dişlerle dövme yapılmış toprakları göstererek, "Porsuk... çakal... çıngıraklıyılan..." dedi. Bütün yara izlerinin sebebini biliyordu.

Talihsiz Echo: Yeşil Taylor Simms güya Öğğk'ten zamanda geçmişe gitmesini ve araba kazası yapmasını istemişti. İnsanlar artık daha uzun yaşıyordu. Öğğk yüz yıl öncesine gidebilirdi. Kendisinin daha fazla neslini dölleyebilirdi. Piyango numaralarını ezberleyebilir ve zaman içinde icatlar tasarlayabilir, yani kendine daha büyük bir servet yapabilirdi.

Jarrel Moore: Yoluna çıkan on üç yaşındaki kızları kandırırdı.

Vurucu Dunyun: Ve Simms, Öğğk'ün bir şekilde sonsuza kadar yaşayacağına söz verdi. Ölümsüz olacaktı.

Talihsiz Echo: Üstelik muhtemelen izlerini gizlemek veya belki de akrabasıyla çiftleşen, melez bir deli olduğundan Simms zamanda gizlice geçmişe giderek Middleton'daki yaşını almış kızları zehirli örümcek, hıyarcıklı veba ve katil arılarla öldürüyordu.

Vurucu Dunyun: Öğğk, bu deli ve yaşlı Simms'e, "Ezberlemek mi? Kuduzun beyne neler yaptığının farkında değil misin?" dedi.

Talihsiz Echo: Ve Yeşil Taylor Simms, "Senin neler yapabileceğinin farkındayım ama" dedi. Öğğk'e, "Ben, senim" dedi.

Zavallı Nelson (q *Çarpışma Partisi Üyesi*): Oraya kimse gitmek istemiyor; ama... Meryem Ana, Tanrı'nın çocuğu değil miydi? Ve İncil yazılırken kendisi on üç yaşında değil miydi?

Vurucu Dunyun: Altmış yıl önce diğer Öğğk Casey geçmişte takılmış ve bugüne gelmek için sırasını beklemek zorunda kalmış ve bu arada da birkaç değişiklik yapmış. Süngüleme.

Zavallı Nelson: Ayrıca Eski Ahit'teki, Lut'un iki kızının, babasını sarhoş ederek "tohumlarını saklaması" ile ilgili tüyler ürpertici hikâyeye ne demeli?

Chester Casey: Hatırladığım kadarıyla o çılgın hikâye, Buddy'nin arabasını o köprüden uçurmasıyla ilgiliydi. Güya oğlumun, çılgın dazlağın düşlerini gerçekleştirmiş olmasıydı. Ama oğlumun yaptığının tam olarak bu olmadığına bahse girerim.

36
Kiralık Katiller II

Tina Bilmemne (q *Çarpışma Partisi Üyesi*): Wax'le en son buluştuğumuzda, yani onunla son kez çıktığımız o lanet olası gün, Balayı Gecesi'nde beleş, yani çaldığımız bir lanet olası Masserati GranSport'un içinde geziniyoruz ve Wax, Wentworth Bulvarı'ndaki tren peronları boyunca yanıp sönen acil durum müdahale aracının ışıklarını görüyor ve göz atmak için arabayı oraya doğru sürüyor.

Geride, dumanı tüten bir metal kalmış. Trenin ortası bile meşale gibi görünüyor ve itfaiyeciler yuvarlak bir külçe haline gelmiş bir Lincoln Town Car'ı, motorlu kesiciyle açmaya uğraşıyor. Duman, düğünde kullanılan kâğıt şeritleri ve çöpleri

demiryolu hattının bu tarafına sürüklüyor. Kan yüzünden yapış yapış olmuş duvağı. Kırmızı gül goncasından bir yaka çiçeğini.

Allan Blayne (q *İtfaiyeci*): Daha ağzımdan çıktığında söylediğim şeyin saçma olduğunu anladım. Kıza söylediğim şeyin. Bu işi yaparken en kötü kazalarda bile otomatik pilot gibi davranıyorum.

Durum, iki arabanın dahil olduğu bir senaryodan ibaret: Bir Numaralı Araç demiryolu geçidinde durmuş, yük treninin geçmesini bekliyor. Olay yerindeki bir şahide göre, İki Numaralı Araç, duran araca vuruyor ve iddiaya göre onu, geçmekte olan trene doğru itiyor. İkinci Araç dümdüz ilerlemeye devam ederek trene çarpıyor. Otomobillerin ikisi de trenin tekerlekleri altında kalıp eziliyor ve yaklaşık olarak yüz yirmi metre sürükleniyor.

Tina Bilmemne: Trafik Raporu'nda çalıştığım için Acil Tıp Teknisyenleri'nin hepsini tanıyorum ve Wax meraktan ölüp ne olmuş diye bakmak için durduğunda, tanıdığım heriflerden birine seslendim. Ona ne olduğunu sordum ve Acil Tıp Teknisyeni, anlatsa bile inanmayacağımı söyledi. Enkazın içinde bir hatunun canlı olduğunu, üzerindeki her şey yanmış olmasına rağmen kızda bir sıyrık bile bulunmadığını söyledi. Teknisyen kafasını sallayarak, "Tırnakları bile kırılmamış" dedi.

Yeşil Taylor Simms'in Alan Notlarından (q *Tarihçi*): Zamanda yolculuk olasılığı konusunda en büyük tartışma, teoristlerin "Büyükbaba Paradoksu" olarak adlandırdığı durumdur; bu durum, birinin geçmişe giderek kendi atasını öldürmesi, zamanda yolculuk eden bu kişinin kendisinin doğma olasılığını ortadan kaldırması ve yaşamadığı için haliyle de geçmişe tekrar giderek cinayet işleyememesiyle ilgili görüştür.

Tanrılarının bakire bir insandan ölümlü bir çocuk tasarladığına inanan milyarlarca insanın yaşadığı bu dünyada, o insanların çoğunun azıcık hayal gücü olması şaşırtıcıdır.

Zavallı Nelson (q *Çarpışma Partisi Üyesi*): Tarihçilerin nasıl olduğunu size anlatarak riske girmemi mi istiyorsunuz? Bu dedikoduları yayan adamlara ne olduğunu biliyor musunuz?

Ne? İkimizi birden öldürtecek daha iyi bir yol düşünemez misiniz?

Vurucu Dunyun (q *Çarpışma Partisi Üyesi*): Tersine Öncülük'ün yanı sıra Tarihçi olmaya çalışmak da Çarpışma Partisi'nin bütün üyelerinin gizli ve günahkâr düşüdür.

Yeşil Taylor Simms'in Alan Notlarından: Zamanda yolculukla ilgili bir teori, biri tarihi değiştirdiği anda, o değişikliğin gerçekliğin tek akışını paralel kollara ayırdığı düşüncesinden hareketle Büyükbaba Paradoksu'nu çözmektedir. Örneğin, atanızı öldürdükten sonra gerçeklik iki kola ayrılır: Sizin doğup atanızın ölmediği gerçeklik ve atanızın öldüğü, sizin rahme düşmediğiniz bir kol. Teorisyenler geçmişte yapılmış her değişikliği ve akabinde buna bağlı oluşan yeni gerçekliği "çatallaşma" olarak adlandırıyor.

Zavallı Nelson: Dünyadaki en zengin göt heriflerin Tarihçi olmadığını mı düşünüyorsunuz? Onların bu durumu bilmemizi istediklerini gerçekten düşünüyor musunuz? Bu zengin göt heriflerin? Altmış, yetmiş yılda bir numaradan öldüklerini, sonra da mal ve mülklerini yeni kişiliklerine aktardıklarını düşünemiyorsunuz?

Yeşil Taylor Simms'in Alan Notlarından: Doğu veya Asya maneviyatında bireyi, fiziksel gerçeklik ve zamanın yaşandığı maddi dünyaya bağlayan tek şeyin bireyin egosu olduğuna ilişkin bir kavram vardır. Bu kavramla aydınlanmış insanlar,

bireyin kendine getirdiği bu sınırlamanın ve maddi dünyaya bağlı olma durumunun farkındadırlar ve bilinçlerini özgürleştirip herhangi bir yere veya tarihin herhangi bir dönemine seyahat etmeyi seçebilirler. Bay H.G. Wells'ten özür dileyerek, kimsenin zaman makinesine ihtiyacı olmadığını söylemek istiyorum. Herkes meditasyon veya ruhsal gelişim terapisiyle, mevcut gerçekliğe ilişkin hükmünü yumuşatarak, zamanda veya uzayda yer değiştirebilir.

Zavallı Nelson: Zeki birinin size Tarihçilerden bahsedeceğini mi düşünüyorsunuz? Şu ana kadar bu konuda söylediklerimi dikkate alarak, benim ne kadar akıllı olduğumu mu düşünüyorsunuz?

Yeşil Taylor Simms'in Alan Notlarından: Etraflıca tartışılmamış olmasına rağmen üçüncü bir olasılık da mevcuttur. Çatallaşma ve özgürleştirilmiş bilinçle zamanda yolculuğun yanı sıra, üçüncü bir seçenek de Büyükbaba Paradoksu'nu çözmektedir ve buna göre, zamanda yolculuk yapan insan, insanoğlunun tecrübe ettiği zamanın doğrusal hareketinin dışında askıda duran Zaman Eşiği'nde yer alır. Basitçe söylemek gerekirse, Zaman Eşiği'nin başı veya sonu yoktur. Hiçbir şey çürümenin veya yenilenmenin doğal sürecine tabi olmuyor. Zaman Eşiği'nde hiçbir şey doğmuyor veya ölmüyor.

Anlaşılır biçimde, bu ölümsüzlüğe sadece tanrılar dahildir.

En azından şimdiye kadar böyleydi.

Allan Blayne: Hem Bir, hem de İki Numaralı Araç yanmaya başladı; bitişik vagonların kargosuyla birlikte rayların kreozotlu traversini tutuşturdu. Şahitler olayın 23:35'te meydana geldiğini ve dört itfaiye aracının hemen olay yerine geldiğini söyledi. Olayı kontrol altına almak için bir itfaiye aracının daha gelmesi gerekti; ancak müfettişlerin bedenlere ulaşması için enkazın soğuması sabah saat 4:15'i buldu.

Yeşil Taylor Simms'in Alan Notlarından: Bütün mitolojilerde tanrılar, ölümlü kadınları dölleyerek, kendilerini birer ölümlü olarak yeniden yarattı. Tanrılar Zaman Eşiği'nin sonsuzluğundan zuhur etti ve kendini melek veya kuğu veya canavar şeklinde gösterdi ve ölümlü zürriyet olarak sonuçlanacak iğfal veya tebliği tamamladı. İlahi, beden yaptı. Sonsuzluk, sonlu oldu.

Bu mitolojiyi Büyükbaba Paradoksu ile bozarsanız, söylenenin tersi olur ve ölümlü beden, ilahi olabilir.

Allan Blayne: İnceleme sürecinde birimimiz, iki yetişkin adam ile iki yetişkin kadının yanmış cesetlerini buldu ve şahitler bunların kaza sırasında park etmiş aracın içinde olduğunu söyledi. İkinci arabanın kalıntılarını incelerken itfaiye erlerinden biri, ön yolcu koltuğundan hıçkırık sesi geldiğini söyledi. Yolcu koltuğunun bütünüyle yamulup kendi üstüne katlanmış kısımlarını hidrolik keskiyle açtıktan sonra yapılan incelemede, büyük ihtimalle ikinci aracın sürücüsü olan yetişkin kadının hayatta kaldığı ortaya çıktı. İlk başta hıçkırık olarak algılanan sesin, histeriyle alakalı kahkaha olduğu anlaşıldı.

Yeşil Taylor Simms'in Alan Notlarından: Tanrı, bir canlıyı dölleyerek kendine beden yaratabiliyorsa, bir ölümlü de zamanda yolculuk yapıp ebeveynlerinden birini veya ikisini öldürerek kendisinin ölümsüz olmasını sağlayabilir. Büyükbaba Paradoksu'nu çözen bu durumda, zamanda yolculuk yapan insan fiziksel özünü aradan çıkararak, kendisini fiziksel açıdan başlangıcı ve haliyle de sonu olmayan bir varlık haline dönüştürebilir.

Basitçe söylemek gerekirse, bir tanrıya.

Allan Blayne: İtfaiye eri sıfatıyla, kurtulan, yaklaşık yirmi beş yaşındaki bu kadına nasihat ettim; olay yerindeki sağlık

görevlileri kendisini muayene edene kadar sakin bir şekilde orada oturması için dil döktüm. Kurtulan kadın, kabuk veya aracın sert kısımlarından oluşan koza olarak nitelendirebileceğimiz şeyin içinde mahsur kalmış durumdaydı. Bu kabuğun iç kısmını incelediğimizde, sentetik kıyafet ve şapkanın yanmış ve erimiş kalıntılarını bulduk ve bunlar büyük ihtimalle gelinlerin geleneksel düğün törenlerinde giydiği uzun, beyaz elbisenin ve taktığı duvağın kalıntılarıydı.

Kurtulan kadını sakinleştirmek için ona yaşını, adını ve doğum tarihini sordum.

Büyük ihtimalle şoka girdiği için, "Gelecek ay yüz altmış üç yaşıma gireceğim" diye cevap verdi. Enkaz kozasının içinde omuzlarını ve bedenini hareket ettirdi ve "Bu çok eğlenceliydi; ama şimdi üzerimdeki bu yanan boku kaldırın..." dedi.

Tina Bilmemne: Waxman, battaniyeye sarınmış, rayların arasında yalınayak yürüyen bu mucizevi kızı izliyor ve "İşte onu tam orada..." diyor.

Sanırım Wax kızın güzel olduğunu söylemeye çalışıyor.

Mucizevi kız dönüp doğrudan Wax'in gözlerine bakıyor.

Ama Wax'in kastettiği şekilde bakmıyor. Hatta, kastettiği şeyle son derece alakasız bir bakış atıyor.

Zavallı Nelson: Sizi bir Tarihçi'yle tanıştırmamı mı istiyorsunuz? Yaşayan bir aptal mı yoksa her şeyi bilen bir ölü mü olmak istiyorsunuz?

Yeşil Taylor Simms'in Alan Notlarından: Bir anlamda Beşaret'in bu iğrenç parodisinde zamanda yolculuk yapan insan, atasını öldürmek için, kendisi rahme düşmeden önce doğrudan atasının, ideal olarak da annesinin veya babasının yanına kutsal bir yolculuk yapabilir.

Vurucu Dunyun: Süngüleme'yle Özü Çözme'yi birbirine karıştırmamanız gerektiğini bir kez daha söylüyorum. Süngüleme kendinizden daha iyisini yetiştirmek için geriye gitmek demektir. Özü Çözme ise hiç doğmamak için atalarınızdan birini katletmek demektir. İkisinin de çok fena olduğuna sizi temin ederim.

Zavallı Nelson: Tarihçiler buna Kaynağı Tahrip Etmek veya Özü Parçalama demiyorlar mı? Buna Özü Çözme dendiğini duymadınız mı? Zodyak Katili veya Karındeşen Jack gibi seri cinayet katillerinin zamanda geriye gidip bela araması ve annelerini "*çözme*"si size mantıklı gelmiyor mu?

Tina Bilmemne: Öğğk Casey'nin köprüden uçarak intihar ettiği günden sonra, çok ama çok *uzun* süre boyunca Wax'ten haber almadım. Bu arada bazı polisler bana Wax'le görüşüp görüşmediğimi sorup duruyordu. Sanırım birkaç çocuk otobandaki beton tünelde Jaguer X-Type'la takla atarak ölmüştü. Sonradan, arabanın çalıntı olduğu anlaşıldı ve enkaza dönmüş arabanın arka koltuğunda bırakılmış bir blucin pantolonun arka cebinden Wax'in cüzdanı çıktı. Sanki Wax, Jaguar çalıp iki çocuğu öldürmüş, sonra da lanet olası pantolununu arabada bırakmıştı...

Zavallı Nelson: Niye hep savaş ve kıtlık yaşadığımızı düşünüyor musunuz hiç? Her şeyi yöneten Tarihçilerin sizin ölümünüzü izlemekten zevk aldığına ilişkin gerçeği kabul edebilir misiniz?

Tina Bilmemne: Birkaç hafta sonra polisler beni tekrar arayıp Wax'i sordular. Anlaşılan bir başka çocuk daha ölmüştü; ama bu defa arabanın markası BMW 3 Series 325i'ydi. Bir şahit arabanın sekiz katlı bir otoparktan uçarak beton kaldırıma burun üstü çakıldığına ve yardımcı koltuğundaki çocuğun

öldüğüne ve bu felaketten hemen sonra Karl Waxman'ın arabanın kırılmış camından tırmanarak dışarı çıktığına ve yürüyerek gittiğine yemin ediyordu.

Ben de bir kez daha polislere, onun hakkında tek bir kelime bile duymadığımı söyledim.

Zavallı Nelson: Tarihçilerin acı çeken insanlara karşı herhangi bir duygu beslemesini nasıl bekleyebilirsiniz? Bir çiçek solunca siz ağlar mısınız? Veya bir süt bozulunca? Çok fazla insanın öldüğünü gördüklerinden içlerindeki sempatinin, empatinin veya buna benzer başka bir duygunun tükendiğini düşünemiyor musunuz?

Tina Bilmemne: Polis sonradan bir kez daha aradı ve BMW'nin direksiyonundaki parmak izlerinin, Wax'in apartmanındaki izlerle örtüştüğünü söyledi. Onu saklayıp saklamadığımı sordu.

Yeşil Taylor Simms'in Alan Notlarından: Yaygın olarak birbirinden farklı olan dinsel inançların ortak öğretilerinden biri, bir bireyin gerçek gücü ancak "babasını öldürerek" kazanabileceğine ilişkin kuraldır. Bu kuralın mecazen söylenmemiş olması bir olasılıktır. En temel zorluk ise kişinin doğmadan önceki bir zamana kendini göndermesidir.

Sıradaki zorluk ise, elbette, bir kişinin kendi ebeveynini öldürmesini gerektiren, fiziksel açıdan kolay ama duygusal açıdan ustalık isteyen görevdir.

Tina Bilmemne: Wax'i bulmak için telefon rehberinde annesi Gloria Waxman'ın telefon numarasını aradım ama rehberde kayıtlı değildi. Kadının kızlık soyadı Elrick'ti ve rehberde bulduğum birkaç Elrick soyadlı şahsı aradım. İçlerinden biri yanlış numara dedi. Diğer numarayı aradım ve Gloria Elrick veya Waxman'ı sorduğumda, karşıdaki yaşlı hanım te-

lefonu yüzüme kapattı. Aynı yaşlı hanım yaklaşık olarak on kez telefonu yüzüme kapattığından, rehberde yazan adrese gidip onu görmek istedim. Yaşlı hanım kapıyı açmadan bana gitmemi söylüyor ama ben gitmiyorum.

Kapıyı çalmaya, yumruklamaya devam ediyorum ve Gloria ile Wax'in orada olduğunu bildiğimi ve onlarla konuşmak istediğimi söylüyorum.

En sonunda durumu polise anlatacağımı söyleyerek onu tehdit ediyorum ve dairenin kapısının kilidi açılıyor. Kapıyı yaşlı bir adam açıyor ama zinciri yerinden çıkarmamış; gitmemi, gitmezsem polisi arayacağını söylüyor. Yaşlı adam, kızı Gloria Elrick'in yirmi küsur yıl önce öldüğünü söylüyor. Sevgilisiyle arabalarını park ederken manyağın teki onları vurup öldürmüş. Tamamen yabancı olan, yani kimsenin tanımadığı bu genç adam, görünürde hiçbir sebep yokken, Gloria ve erkek arkadaşını öldürmüş. Ve yaşlı adam kapıyı yüzüme kapatıyor.

Kapının arkasından erkek arkadaşının adı neydi diye soruyorum.

Ve yaşlı adam, "Git buradan!" diyor.

"Bana adını söyle yeter!" diye bağırıyorum.

Ve yaşlı adam, "Anthony" diyor. Kapının arkasından, "Tony Waxman" diye bağırıyor. "Artık git buradan!" diye bağırıyor.

Yeşil Taylor Simms'in Alan Notlarından: Ne var ki, bu yolculuğu yaparak görevini tamamladığında, ölümsüz olarak, her şeyin solup herkesin öleceği bir dünyada sonsuza kadar yaşayarak, bu arada da bilgi ve parayı biriktireceği için bütün zamanların –*hem de hep*– en güçlü lideri olarak, kişinin, harcağı emeklerin karşılığını fazlasıyla alacağı aşikâr.

Zavallı Nelson: Gerçek bir Tarihçi'nin sırf gülüyorsunuz diye sizi öldürmeyeceğini mi sanıyorsunuz?

Tina Bilmemne: Wax'i en son gördüğüm gün Kovalamaca Takımı oluşturuluyordu; üzerimde gelinlik vardı ve bir takıma

girebilmek için son denemelerimi yapıyordum ki, bir Rolls-Royce Silver Cloud kaldırıma yanaştı. Arabanın parlak yan kısmına beyaz ve pembe sprey boyayla "Evlendik" yazılmış. Sonra yardımcı penceresi açılıyor, sürücü koltuğundaki Wax bana doğru eğiliyor ve gülümseyerek "Hey bebeğim atla..." diyor.

"Nerelerdeydin?" diye soruyorum.

Ve Wax, "Yaptım..." diyor.

"Neyi yaptın?" diye soruyorum.

Zavallı Nelson: Tarihçiler "özlerle işlerini bitirdikten" sonra "kalıntının kaybolması" denilen uzun bir sürece giriyorlar ve kendilerinin yaşlı hali ile ilgili bütün izler silinmeye başlıyor.

Tina Bilmemne: Karl Waxman bana artık geçmişinin ve geleceğinin olmadığını anlatıyor. Bir lokma olsun yemek yemeye veya gözünü kapayıp uyumaya artık ihtiyacı yokmuş. Saç tıraşına da. Bağırsaklarında bir hareketlilik olması söz konusu değilmiş. Yaşlanması, yaralanması ya da hasta olması da. Elbette ölmesi de.

Ve Wax, "Benim başım veya sonum yok" diyor. "Ve seni tanrıça yapabilirim."

Hıı hı, diyorum. BMW'deki yanmış çocuğu nasıl tanrı yaptıysan beni de öyle mi yapacaksın? Ve şu Land Rover'daki çocukları?

Wax kahkaha atıyor ve onlar ahmakça birer hataydı, diyor. Ölümsüz olduktan sonra diğer insanların ölümsüz olmadığını unutuyorsun; ortalıkta gezerek eğlenmeye başlıyorsun ve birinin kafası uçuyor, diyor. Haykırışları gerçekten çok komikti, diyor.

Ama sen söz konusu olunca durum farklı, diyor.

Tabi, tabi diyorum. Annenle babanı ölümsüz yaptığın gibi, değil mi?

Rolls-Royce'un yardımcı sürücü kapısı açılıyor ve Wax, "Arabaya bin bebeğim" diyor. Yanındaki koltuğun üzerine

eliyle hafifçe vuruyor ve "Sonsuza kadar genç kalmayacaksın..." diyor. "Ama bana güvenirsen bu durum değişir."

Arabasına binmedim. Kapıyı çarpıp kapattım ve beni aramadığın için pisliğin tekisin dedim. Bekleme sırası artık sende dedim.

"Ben bekleyebilirim" dedi Wax.

Çarpışma Partisi'nden birkaç çocuk yüreyerek yanımıza geldi; üzerlerinde ucuzcu dükkânlardan alınmış gelinlik ve damatlıklar vardı. Arkasında konserve kutuları ve beyaz şeritlerden kuyruğu olan Rolls'un etrafına koyun sürüsü gibi toplandılar; arabaya binmek istiyorlardı. Wax'e takıma ihtiyacı olup olmadığını, oyun boyunca kendisine eşlik edip edemeyeceklerini sordular.

Ben de çocuklara, "Yapmayın" dedim. Popomu arabanın kapısına dayadım ve bu heriften uzak durun diye bağırdım. "Bu arabaya binerseniz" dedim, "bu lanet olası sapık hepinizi öldürür."

Ve çocuklar lanet olası sapık benmişim gibi bana baktılar.

Onu gördüğüm son gece, Wax bana en son şunu söyledi: "Beni unutmamaya çalış bebeğim." Bana bir öpücük gönderdi ve arabayı çalıştırıp trafiğe karıştı.

O zamandan beri Kovalamaca Takımı seçimlerinde hiç yer almadım. Karl Waxman'ı bir kez daha görmemek için dua edip durdum.

Zavallı Nelson: Apollo, İsis, Şiva ve İsa gibi eski tanrı ve kurtarıcıların, vurucu Torino ve Mustang arabalarla Çarpışma Partisi'ne giderek "özlerini ayırmanın" bir yolunu bulan eziklerden ibaret olduğunu tahmin edemiyor musunuz? Belki ilk başlarda gerçekten hiçbir işe yaramayan adamlardı; ama gerçeklikleri solarken etraflarında yeni bir hikâye oluştu?..

Tina Bilmemne: Eve gelir gelmez beni rahatsız edip duran lanet olası dedektifi aradım. Ama o, Karl Waxman adını hiç duymadığını söyledi.

Allan Blayne: Kıza söylediğim o salakça şey, refleksti sadece. Kızı oradan kurtarıp, battaniyeyle sardıktan sonra, ona itfaiye eri sıfatımla, "Çok şanslı bir genç hanımsınız" dedim.

Tina Bilmemne: Birlikte çektirdiğimiz bütün fotoğraflarda Wax artık yok; resmen kayboldu, görünmez oldu. Geriye sadece ben kaldım; gülümsüyorum ve kolumu bir şeyin etrafına dolamışım. Dudaklarımı büzmüş, havayı öpüyorum. Ne kadar düşünsem, gözlerinin yeşil mi yoksa mavi mi olduğunu hatırlıyamıyorum. Birkaç ay sonra bana sorsanız, Karl Waxman adında birini tanımadığımı söyleceğime yüz papele iddiaya girerim.

Vurucu Dunyun: Öğğk'ün bana söylediğine göre, Simms ondan zamanda geçmişe gidip birilerini sikmesini istememişti. Şimdi Simms'in kendi süper melezi var; yani Simms ölümsüz olmak istedi. Simms, Öğğk'ten geçmişe gidip annesini öldürmesini istedi. Aslında sanırım *onların* annesini öldürmesini istedi.

37
Özü Çözmek

Yeşil Taylor Simms'in Alan Notlarından (q *Tarihçi*): Middleton'daki uyuyan köpekler, hem mecazen hem de gerçekten daimi geçiş hakkına sahip.

Talihsiz Echo (q *Çarpışma Partisi Üyesi*): Böylece Middleton'a döndük. Middleton Hıristiyan Cemaati'ni görmek için. Seks kasırgasını. Şanslıysak, Diş Müzesi'ni ve vahşi köpekleri de görmek için.

Zavallı Nelson (q *Çarpışma Partisi Üyesi*): Middleton'a **Irene Casey**'nin ölüp ölmediğini görmek için gitmedik mi biz?

Middleton'a gitmemizin asıl sebebi, Simms'in Öğğk'e verdiği görevi yerine getirip getirmediğini görmek değil miydi?

Vurucu Dunyun (q *Çarpışma Partisi Üyesi*): Nelson'ın Cadillac'ını ufuktaki beyaz renkli çiftlik evine, Öğğk'ün evine, giden çakıllı yolun öbür ucuna park ettik. Evi Öğğk'ün, babası çim biçme makinesini kullanırken bulsun diye leş gibi kokan Paskalya yumurtalarını gömdüğü alan çevreliyordu.

Talihsiz Echo: Gecenin köründe arabayı park ettik ve evin mutfak penceresindeki sarı renkli karede duran, Irene'in siluetini izledik. Bir eli kucağındaki bir sureti kucaklıyor, diğer eli o surete dokunuyor sonra da geri çekiliyordu. Kafasını öne eğmişti; arkasındaki ışık, nakış gibi duruyordu. Dunyun ve Nelson uykuya dalana kadar onu izlemeye devam ettik.

Vurucu Dunyun: Echo uykuya dalana kadar.

Irene Casey (x *Öğğk'ün annesi*): Bir Noel'de, annem ve ninem Hattie, ördükleri bir kazağı bana hediye etti. Kazağı Hattie'nin ördüğünü, annemin de nakışlarla süslediğini tahmin ediyordum. Önüne saten pembe güller dikilmişti ve bunlar altına konan keçelerle kabartılmıştı; ayrıca yeşil şeritten sapları vardı. Son derece grifftiler. Güllerin içine uzun ve kısa dikişlerle yapılmış mor menekşeler kondurulmuştu. Arka planda bir sürü lacivert külçe düğüm ve daha küçük Fransız düğümler vardı; bunlar kazağın beyaz ipliğini açık mavi gibi gösteriyordu. Bir tane bile potluk yoktu veya iplik atlamamıştı.

Pazarları kiliseye giderken giyilecek bir kazaktı. Geriye dönüp baktığımda, o kazağı camın arkasına koymam, yani bir fotoğraf çerçevesine koyup duvara asmam gerektiğini hatırlıyorum. Çünkü o, usta işiydi.

Kazağı giyip hava atmak için sabırsızlanıyordum; ama annem evden ayrılmamam gerektiğini söyledi. Noel yemeği için

bütün aile üyeleri, teyzeler, dayılar, kuzenler bizim eve gelmeye başladı ve ev o kadar doldu ki gizlice dışarıya çıkmam konusunda sorun kalmadı.

Yeşil Taylor Simms'in Alan Notlarından: Acıklı bir karakter olan Öğğk Casey ile ilgili yorum yapıp yapmamakta tereddütlüyüm. Onunla Zaman Eşiği'ne ilişkin teorilerimi tartıştığım için bile üzgünüm. Bunun da ötesinde, berbat, kronik bir hastalığın sebep olduğu halisünasyonlar ona ıstırap veriyordu ve korkunç bir şekilde öldü ve insanlar bu ölümün onun kurtuluşu olduğuna inanarak kendilerini aldattılar. Onu bir kurban ve budala olarak betimlesek bile gösterdiğimiz ilgi ve gayretle Casey'yi şehit yaptık.

Irene Casey: Nehir boyunca, Middleton Nehri boyunca sıralanmış ağaçların arasında yürürdüm ve suyun sesini trafik sesiymiş gibi farz ederdim. Gürültülü, muhteşem bir şeyin olabileceği bir şehirde yaşadığımı farz ederdim. Muhteşem bir şeyin her zaman olabileceği bir şehirde. Güneş battıktan sonra annemle teyzemlerin kapıları kilitlediği Middleton gibi bir yerde değil. Bize en yakın komşularımız Elliot'lar bizden neredeyse bir kilometre uzakta oturuyor olmasına rağmen onlar bizi görmesin diye annem herhangi bir ışık açmadan önce evdeki bütün perdeleri kapatırdı.

Annem ve teyzelerim, yabancılarla konuşmamam hususunda beni sıkıştırırlardı.

İyi de, ortalıkta zaten yabancı yoktu ki. En azından Middleton'da yoktu.

Yeşil Taylor Simms'in Alan Notlarından: Bugüne kadar on dört sorunlu kişi, arabasıyla bir sete çarpmak veya uçurumdan yuvarlanmak suretiyle, bariz bir şekilde Öğğk Casey'yi taklit ederek ölmüştü. Beni seri tecavüzcü ve katil olarak gösterdiği için Bay Casey'ye son derece gücendiğimi özel olarak söylemek istiyorum.

Irene Casey: Nehir genellikle gürültülü ve rüzgârlı olurdu; ama o gün öyle değildi. O Noel, sessizdi ve donmuştu. Toprak o kadar sertti ki yerde ayak izi kalmıyordu. Dökülmüş yaprakları uçuracak veya kel ağaç dallarını çatırdatacak rüzgâr yoktu. Ses veya koku olmaksızın, siyah beyaz bir kış manzarasında yürüyor gibiydim. Hareket eden, nehir yatağı boyunca yürüyen tek canlı benmişim gibiydi. Soluğumun buharı havada hayaletler yaratıyordu. Hava o kadar kuruydu ki etraftaki her şey parmaklarımda, statik elektrikten kaynaklanan kıvılcımlara neden oluyordu.

Hatırladığım kadarıyla o gün her şey o kadar siyah ve beyaz görünüyordu ki, gözlerim renkli bir şey görmek için can atıyordu, ta ki minicik altın parlamasını görene kadar. Donmuş nehrin ortasında, derin suyun üzerindeki ince buzda, gözlerim minicik bir altın zerresi gördü.

Tina Bilmemne (q *Çarpışma Partisi Üyesi*): Taylor Simms size Öğğk'ün deli olduğunu söyleyecektir. Kendisi kalburüstüdür ve yeni düzen tarafından tehdit edildiğini de görmek istemez.

Irene Casey: Yuvarlak ve parlak görünen altın zerreye tenis ayakkabımın ucuyla vurdum. Madeni bir paraydı. Üzerimdeki kazağın kolunu çekiştirip, pislenmesin diye kol ağzını katladım ve madeni paraya dokunmak için durdum. Belki de madeni para değil, çikolataydı. Trackside Market'ten alınmış, folyoya sarılı, madeni para şeklinde bir çikolata olabilirdi. Diğer elimi arkama uzatıp saçlarımı ensemde topladım. Saçlarımın yüzüme düşmesini istemiyordum.

Nehrin üzerindeki buz çamurdan ötürü pürüzlüydü; ama basınca ayakkabılarım kayıyordu. Buzun altındaki su o kadar derindi ki rengi siyah gibi görünüyordu.

İki parmağımın arasına sıkıştırarak madeni parayı pis buzdan söküp çıkardım.

Nehir kenarındaki ormanın ve sukamışlarının içinden bir yerlerden havlama sesi geldi; köpekler hırlıyordu ve anlaşılan saldırmaya hazırdı.

Madeni parayı dişlerimle ısırdığımda sert olduğunu ve kırılmadığını anladım; dudaklarım bumbuz kesildi. Gerçek bir madeni paraydı. Hazineydi. Dilim, altın tadı alıyordu; tarihi...

Ve: "Merhaba."

Biri, "Merhaba" dedi.

Uzakta oldukları için, uluyan köpekleri göremiyordum.

Adamın teki, suyun en derin kısmında akış yukarı yürümüş ve camdan yol gibi görünen buzu takip ederek arkamdan bana doğru gelmişti. Dört bir yanımız buzla kaplıydı. "Eh, güzel görünüyorsun, öyle değil mi?" dedi. Noel seması adamın üzerinden kayıp geçiyordu ve nakış ipliği gibi maviydi.

Talihsiz Echo: Onlar benim gördüğümü bilmiyor ama arabanın arka koltuğunda uyandım ve Dunyun'ın Zavallı Nelson'ı dudağından öptüğünü gördüm. Dunyun, "Artık sana da bulaştı" dedi.

Ve Nelson, "Bulaşsa iyi olur; zira o *şeyi* bir kez daha yapmak istemiyorum" dedi.

Irene Casey: Adam kazağımın koluna dokunmak için eğildi ve "Çok güzel, değil mi?" dedi.

Geriye bir adım attım ve madeni parayı belki de onundur diye avcumun içine sakladım. Başımla su kamışlarını işaret ederek, "Orada vahşi köpekler var, bayım" dedim.

Gözleriyle ve ağzıyla, şöyle bir bana baktı. Ne gülümsedi ne somurttu; daha çok, yalnız kalınca insanın yüzü nasıl görünürse öyle görünüyordu. Parmaklarını yün ilmeklerin arasında dolaştırdı ve "Rahatla" dedi.

"Yapmayın bayım" dedim. "Lütfen kolumu kendinize doğru çekmeyin."

Kazağımın kolunu kendinden yana öyle bir esnetti ki, omzumdaki dikiş yerinin gacırdadığını, ipin koptuğunu duydum ve o, "Canını yakmıyorum" dedi.

Bir elimde saklamaya, korumaya çalıştığım madeni para olduğundan geriye sadece tek bir elim kalmıştı. Ayakkabılarım buzda kayıyordu. Kazağımı kurtarmak için ona yaklaştım ve "Kazağımı mahvedeceksiniz.." dedim.

Zavallı Nelson: Kuduzun kilit nokta olduğunu bilmiyor musunuz?

Irene Casey: Kazağımın beyaz renkli ilmekleri, ağ gibi görünüyordu. Akrilik örümcek ağı gibi. Her iki elinin parmakları da ilmek ve dikişlerin arasında birbirine dolanmıştı ve dizlerinin üzerine çökünce, ağırlığı beni de aşağı sürükledi. Boynuma dolanan, nefesinin hayalet bulutlarından kaçmaya çalıştım ve adam kayıp pis buza yatınca beni de kendisine doğru çekti. İkimiz birbirimize bağlanmış, düğüm olmuştuk.

Etrafımızdaki çalılardan köpeklerin havlama sesi geldi. Adam öpecekmiş gibi dudaklarını büzdü ve "Hişşşt! Sus" dedi. Ceketinin içindeki kalbi, benimkinin her dört gümbür gümbür atışına karşılık sadece bir kez atıyordu.

Gözlerini köpeklere, havlamalara çevirdi; ben de içimden beni korumaya çalışıyor diye geçirdim. Kendimi iyi hissediyordum. Beni, korumak için yakalayıp yere indirmişti. Köpek sürüsünün geldiğini duymuştu ve onların bizi görmemesi için çabalıyordu.

Havlama sesi kesilmesine, köpekler nehrin öbür tarafına doğru gitmesine rağmen, adam ellerini kazağımdan çekmedi. Bana baktı; ama o kadar yakındı ki sadece gözlerimi görüyordu. Kirpikleri benimkilere dokunuyordu ve bana, "Gerçek babanı hiç merak etmedin mi?" dedi.

Zavallı Nelson: Zirve deneyimi gerçekleştiremeyin diye bağlantı yerinizi bozan şey kuduz hastalığı değil mi? Sonra da anımsayacak kadar özgür değil misiniz?

Irene Casey: Nefesimi tutmaya çalıştığımı hatırlıyorum; çünkü ne zaman nefes versem, adam üzerime iyice biniyor ve ben daha da zor nefes alıyordum. Gözlerimde yıldızlar çakana kadar organlarımı ezdi, küçülttü. Mavi ipekten semada yıldızlar görene kadar.

"Çöplerini kontrol ediyorum" dedi.

Kazağımın upuzun kollarının bedenimi sarıp sarmaladığını, kollarını oynatamasın diye şu filmlerde delilerin giydiği gömlekler kadar sıkı olduğunu anımsıyorum. Parmaklarımın her biri farklı şekilde bağlanmıştı.

Çöpü kontrol ettiği için, "Son aybaşından bu yana geçen saat ve dakikaları biliyorum" dedi. Şu an hamile kalacağım çocuğun erkek olacağından emin olduğunu söyledi. O oğlan kral olacaktı. İmparator olacaktı. Beni zengin edecek ve diğer kadınlardan daha yüksek bir mertebeye oturtacak kadar dâhi olacaktı.

Ben nefes verdikçe, o tüm ağırlığıyla üzerime abandı; abandıkça azıcık nefes alır oldum ve en sonunda da neredeyse baygın düştüm.

Zavallı Nelson: Hükümetin herkesi bir bağlantı yerine sahip olmaya zorlamasının sebebi bu değil mi? Tarihi altüst etmek için çok fazla insanın Çarpışma Partisi yapması değil miydi sebep?

Irene Casey: Hava, sıcak bir günde berrak bir cam bardağın içindeki temiz su gibi kokuyordu. Buzun kokusu yoktu. Çamur donarak sertleşmişti. Nehir donarak katılaşmıştı. Rüzgâr yoktu. Sanki zamanın dışındaydık. Bizden başka bir şey olmuyordu.

Bana, oğlan sperminin daha hızlı hareket ettiğini ama kız spermi kadar uzun süre yaşamadığını söyledi ve nefesi kah-

valtıda domuz sosisi yedikten sonra çıkan geğirti gibi kokuyordu.

Ona işemem gerektiğini söyledim.

Ve o, "İşimiz bittiğinde işersin" dedi.

Zavallı Nelson: Örtülü hükümet etkisini bilmiyor musunuz? İnsanlar deneyimlediklerinin farkında bile değildi; ama tarihi altüst etmeyesiniz diye deneyimin etkisi sizin burada kalmanıza sebep olmuyor muydu?

Irene Casey: Üzerine işediğim için özür dilediğimi hatırlıyorum. İkimizin üzerine işediğim için. Öte yandan canım çok yandı ve havanın soğuğu, acıyı ikiye katladı. O zamanlar dışarıya çıkarken içime bazen dokuz, bazen on külot giyerdim. Kıçım ortaya çıkana kadar devam ederdim.

İşemek istemiyordum ama adam fermuarımı açıp soğuk başparmağını külotların altına, içime sokunca işemek zorunda kaldım. Sımsıcaktı ve külotlarımdan ve blucinimden sızıyordu. Kazağımın yünü sıcaklığı emiyordu. Vücudumun geri kalanı ise buz gibi soğuktu.

Noel kazağımla çamurun içinde yatarken, bu adam içimdeki bütün nefesi beni ezerek dışarıya çıkarırken ve bana "geleceğin annesi" derken, bu durumun daha ne kadar kötüleşeceğini tahmin edemedim.

Adamın, yüzümün önünde elini döndürdüğünü, parmaklarının ıslak olduğunu ve soğuk havada parmaklarından buhar çıktığını ve bu arada da benim "Özür dilerim" dediğimi hatırlıyorum.

"Güvendeyiz" dedim.

Onun ıslak parmakları içimdeyken ben adama "bayım" deyip durdum. "O köpekler çoktan gitti" deyip durdum.

Zavallı Nelson: Tarihçiler buna "Boşluk", zamanın durduğu, yersiz yer demiyor mu? Zamanın dışındaki yer?

Irene Casey: Adam sanki üzerime diz çökecekmiş gibi dizini göğsüme kadar kaldırdı, sonra da aşağıya indirdi ve siyah ayakkabısının burnunu blucinimin apış arasına geçirdi. O, külotlarımı ve blucinimi soket çoraplarıma ve bileklerime doğru iterken, ben o an, evimdeki Noel masanına ne kadar fazla arkabamın oturduğunu hatırladım. Annemin beni aramayacağı kadar fazlaydılar.

Talihsiz Echo: Öğğk, benim için bıraktığı Paskalya yumurtasının üzerine beyaz balmumuyla bir şey yazmıştı; gizli mesajı okumak için yumurtayı boyaya batırmak gerekiyordu.

Irene Casey: Yaşadığım şey, beden eğitimi dersinde yakartop oynarken Basin Carlyle'nin topla beni vurmasından, çok sert mıhlamasından bile beterdi. Kramplardan beterdi. Bütün o sertçe bastırmalar, ittirmeler, içimdeki kıpırdanmalar canımı acıttı. Çamurlu su yüzünden pütür pütür olan buz altımda erimeye başlamıştı. Buzun ince kısmı, altımda çamura dönüşmüştü.

Kumaşın bir yere takıldığını fark ettim; büyük ve yavaş bir dikiş makinesine takılmış gibiydi.

Kollarım yeni doğmuş bir bebek veya ölümüne çaresiz bir anne gibi sımsıkı sarmalanmıştı; üzerimdeki adam, durana ve bütün kasları ve eklemleri taş gibi donup kalana kadar daha da hızlı hareket etti.

Sonra bütün vücudu gevşedi, rahatladı ama beni bırakmadı. Parmakları beni tutmaya devam ediyordu.

Kalbi yavaşladı ve bana, "Henüz olmadı" dedi. "İşi garantiye almak için, bir kez daha yapmamız gerekiyor."

Talihsiz Echo: Yumurtayı boyaya batırmaktansa kahve bardağına attım. Kahveyi içip bitirdim; yumurta ise, kâğıt bardağın dibinde duruyordu ve Öğğk şöyle yazmıştı: "Öldükten üç gün sonra geri geleceğim." Bir çeşit Paskalya alıntısına benziyordu.

Irene Casey: Adam, beklerken elini kokladı ve "Annen ve büyükannen ve büyük büyükannen senin yaşındayken nasıl kokuyorsa, öyle kokuyorsun..." dedi.

Hiçbir şey kımıldamadı. Hiçbir şey havlamadı.

Adamın ağzı gözlerimin üzerindeydi, dudakları sımsıkı kapalı gözkapaklarımın üzerindeydi ve adam, "Bu bebeği doğurursan" diye fısıldadı, "gelmiş geçmiş en ünlü anne olacaksın..."

Orada yatarken adam, beni buza, buzdan da öte nehre doğru bastırarak tekrar hareket etmeye başladı ve "Bu bebeği doğurmazsan başka bir bebek doğurasın diye geri geleceğim..." dedi.

Yeşil Taylor Simms'in Alan Notlarından: İlla bilmeniz gerekiyorsa, benim Paskalya yumurtamın üzerinde "Siktir git" yazıyordu.

Irene Casey: Çenesindeki kıllarla boynumu zımparalarken, "Evet" dedi. "Evet. Oh. Ohhh" dedi. "Lütfen" dedi.

Kalçasını bana o kadar sert bir şekilde çarptı ki, altımızdaki buzda meydana gelen bir, iki, üç çatlaktan şimşek gibi bir ses çıktı. Aşağıdan sular fışkırdı. Beyaz çatlaklar zikzak çizerek nehrin kıyısına kadar ulaştı.

Vurucu Dunyun: Niye öyle yazdığını bilmiyorum ama benim yumurtada "Yeşil Taylor Simms" yazıyordu.

Irene Casey: Adam dirseklerinin üzerinde doğruldu, aşağıya baktı ve "Kanıyorsun" dedi.

Elime bakıyordu; yumruğumun içindeki para, çok sıkı tuttuğum için avcumun içindeki deriyi keşmişti. Paranın kenarları, mükemmel bir şekilde yuvarlak bir yara oluşturmuştu, paranın açtığı daire şeklindeki yaranın üst ve alt kısmı daha derindi. Adam parmaklarımı zorla açtı; elimin içindeki altın

para, parlak kırmızı kan yüzünden Noel süsü gibi görünüyordu. Yeni yıla birkaç hafta kalmıştı; ama benim elimin içinde 1884 tarihli bir morluk vardı.

Ve adam bana, "Para sende kalsın. Kazağını temizletmek için kullanırsın" dedi.

Yeşil Taylor Simms'in Alan Notlarından: Bugüne kadar Çarpışma Partisi'nin bir yüzü olmadı ve partiye bir yüz seçmek mantıksızdır. "Flaşbek" gibi bir fenomen de yoktur. Ölümsüz "Tarihçiler" de mevcut değildir. Sizce hangisi daha olası? Bütün bu zamanda yolculuk palavrası mı yoksa bir genç adamın çıldırması gerçeği mi?

Tersini ileri sürmek fazlasıyla pervasızlık ve sorumsuzluk olurdu.

Irene Casey: Adam pantolonunu yukarıya çekti; çiş ve kan yüzünden şeyinden buhar çıkıyordu. Şeyi sperm damlatmaya devam ediyordu. Fermuarını kapattı ve şöyle bir çevresine baktı. Sonra bana dönüp, "Ben gidene kadar burada kal" dedi.

Ve nehirde akıntıya karşı, bütün yönlerin ötesindeki en uzak ufka doğru yürüdü.

Tina Bilmemne: Hayır, gerçek yalan, gerçek yalancılar **Talihsiz Echo** ve **Vurucu Dunyun**'dır; çünkü gerçeği bilirler ama söylemezler. Geçmişe dönüp olayları düzeltebilirsiniz. Ve onlar hâlâ bunu yapmaya çalışıyorlar.

Irene Casey: Bacaklarım Noel semasına karşı açıktı. Kazağım donmuş, birkaç yerden buza yapışmıştı. Nefes alamadığım için sersemlemiştim; gözlerim, etrafımdaki çatlaklardan çıkan su baloncuklarını izledi. Kulaklarım, kırılmış buz parçalarını çekip kopartan nehrin sızlanmalarını ve inlemelerini işitti.

Yaşayan, kanlı ve çişli ve canlı olan ben, donuyordum. Adamın spermleri de.

Nehrin üzerindeki buz hareket ederek kırılıyordu. Hayata dönüyordu.

Tina Bilmemne: İktidarda olanların çoğu bunu kullanarak güncel olayları tahmin etti ve bunlardan kendilerine fayda sağladı. İnsanların aynı şekilde yönetimi ele geçirdiğini tahmin ediyorum. Veya zamanda geçmişe gitmek modern tarihle sınırlı olmalı. Bilmiyorum. Siz de bilemezsiniz. Sadece şunu biliyorum: İnsanlar bunu yapıyor. Ve sizin bunu yapmanızı istemiyorlar.

Irene Casey: Buzun beni derin soğuğa batırmasına izin veriyordum ki, kulaklarım çalılıklardan gelen bir sesi işitti. Donmuş nehrin kenarındaki sukamışlarından gelen bir ses, "Bayan Casey?" dedi. "Irene?" dedi.

O ses, "Anne?" dedi.

Ve neredeyse çırılçıplak olan bir oğlan, çalılıkların içinden çıktı; titriyordu ve kollarını bedenine dolamıştı.

Önünü mavi renkli bir kâğıtla örtmüştü. Hastane kıyafetiyle. Ayağında kâğıt terlikler olan oğlan, "Otobüs bulamadım" dedi.

Dişleri zangırdıyordu ve "Geç kaldım" dedi. "Geç mi kaldım?" dedi.

Talihsiz Echo: O gün Chester'ın taktığı hastane bilekliğinin üzerinde, Öğğk'ü nehirden çıkardıkları günün tarihi vardı. Sadece yılı. Öğğk'ün arabasını suya sürdüğü yıldan on dokuz yıl öncesiydi. O bileklik saklıyorum. Onu bana Chet verdi.

Öğğk'ün nehirde kaybolduğu ve Chet'in yıkanıp temizlendiği tarih aynıydı: 21 Aralık.

Irene Casey: Oğlan ayak parmaklarını içe doğru kıvırmış şekilde buzun üzerinde duruyordu; ellerini ağzından çıkan buharın içinde birbirine kenetlemişti. Bütün vücudunu haya-

lifener bir yumruk gibi sıkmıştı ve titriyordu. "İyi olacak... Sen iyi olacaksın..." dedi.

Kollarında yaralar vardı. Zangırdayan dişlerinin rengi karaydı.

En fazla liseye giden birinin yaşındaydı.

Önündeki mavi kâğıt hariç, kamışların arasında bir bebek gibi çıplak duruyordu.

Zavallı Nelson: Lafı bile insanı tiksindiriyor olsa da, Öğğk annesiyle evlenmedi mi? Adını Chester Casey olarak değiştirip çocuğu büyütmek için ortalıklarda gezinmedi mi? Kendi kendisini yetiştirmedi mi?

Irene Casey: Vücudumun büyük kısmı buza yapıştığı için yattığım yerden doğrulamadım. Blucinimi veya külotlarımdan birini bulmak için aşağıya da uzanamıyordum.

Buzun katmanları hareket ediyor, yan yatıyordu; çıplak oğlan topallayarak yanıma geldi. Sürekli, "Hareket etme" diyordu. Sürekli, "Yaralanmışsın" diyordu.

Nehir taşıyor, buzun üzerini kaplıyordu; o, "Bu şekilde giyinip otostop çekmeye kalkma" dedi.

Yanıma gelmek için yürürken mavi kâğıttan terlikleri buzda kayıyordu; sonra aşağıya eğildi ve külotlarımı ve blucinimi çekti. Titreyen parmakları bana yöneldi, yaklaştı, ulaştı; bir kıvılcım sıçraması yaşadık. O bana dokununca statik bir kıvılcım çaktı, bir çatırtı koptu. Hem de çok güçlü. Gündüz ışığında elektrik kadar parlaktı. Onun parmak ucuyla benim ki buluşunca oldu bu.

Zavallı Nelson: Teslis gibi, öyle değil mi? Öğğk ve Chester ve yaşlı Yeşil Taylor Simms, tıpkı Katolik inancındaki gibi, birbirinden ayrılmış ama aynı üç kişi değil mi?

Irene Casey: İkimiz de donuyorduk; kırılmış buzdan emekleyerek kalkarken kulağım, arkamızdaki nehrin dalgalarının sesini duydu. Noel kazağım bolarmıştı ve kirliydi. Üzerinde kırmızı ve sarı lekeler vardı. Kan ve çiş. Çuval gibiydi, mahvolmuştu.

Çıplak oğlan, "Bunun için üzgünüm..." dedi.

Düğmeleri açtım ve kollarımı kazağın çamurlu kollarından çıkardım. Kazağımı üzerimden çıkardım ve "Al şunu. Soğuktan öleceksin" dedim.

Zavallı Nelson: Bu durum, Chet Casey'nin, oğlu öldüğünde çok da üzülmemesinin sebebini açıklamıyor mu? Chet sadece şehir değiştirip evini kurmadı mı? Zamanda geçmişe büyük döngüler yapmaktan bahsetmiyor muyuz?

Irene Casey: Noel yemeğine giderken ona, "Sen gerçekten kimsin?" diye sordum.

Ve oğlan bana, "Kim olduğumu bilmek istemezsin..." dedi.

Talihsiz Echo: Nakış dikiş gibi döngüler.

Vurucu Dunyun: Ne kadar da imkânsız, değil mi? Öğğk Casey ölmedi ama Chester oldu. Yani babası. Öğğk'ün arabası yanınca, Barlow Karayolu Köprüsü'nden Noel ağacıyla birlikte geçerken zamanda geçmişe gitti; ama Simms'in planladığı gibi Irene'i öldürmedi. Öğğk sadece Irene'e yapılacak saldırıyı önlemek için gitti. İmkânsızlıktan bile öte.

Irene Casey: Chet'in hayatıma girmesi böyle oldu işte. Bir sonraki ay âdet görmeyinceye kadar emin değildim; Buddy'nin hayatıma girmiş olduğunu da böylece anladım.

Talihsiz Echo: Beni köpeklerin havlaması uyandırdı. Araba park halindeydi; Öğğk'ün eski evini gözlüyorduk. Hâlâ

geceydi. Ön verandadaki ışık sönüp yanıyordu ve telli kapı gıcırdıyordu. Bir siluet kapıdan dışarıya doğru sarktı ve bir kadın sesi, "Gital!" diye bağırdı.

Uluma, havlama ve hırıltı azaldı, daha da azaldı ve sonra belirsizleşti.

Vurucu Dunyun: Verandadaki sarı renkli ampulün altında duran kadın, "Gital! Buraya gel" diye bağırdı.

Bir şahıs, akasya ağacının gövdesinin yanından kopup geldi. Bu şahıs verandaya doğru adım atıp, "Bayan Casey?" dedi.

Talihsiz Echo: Ve Irene, "Bodie? **Bodie Carlyle**?" dedi.

Sonra o adam veranda merdiveninin ilk basamağına adımını attı. Telli kapı gıcırdadı ve Irene, "İçeri gir. Yoksa öleceksin..." dedi.

Bodie Carlyle (x *Çocukluk Arkadaşı*): Gördüğünüz gibi hayat birazcık da olsa iyi veya kötü bir hal alıyor. Sonra diğer başka yönlere gidiyor.

Vurucu Dunyun: Adam içeriye girdi. Verandadaki ışık söndü.

Zavallı Nelson: O an, yapmacık Şerif Carlyle'nin bizi tutukladığı an değil miydi?

38
Communitas

Dr. Christopher Bing (x *Antropolog*): Yaygın olarak Çarpışma Partisi olarak bilinen fenomen, normatif communitas yaratarak, statükoya karşı bastırılmış husumeti saptırmak ve mevcut sosyal yapıyı koruyan bir katartik arıtmaya sebep olan bir Zaman Eşiği'nin en yeni tezahüründen ibarettir.

Victor Turner'ın "Liminality and Communitas" Makalesinden (x *Antropolog*): Peygamberler ve sanatçılar, eşiğe ve marjinalliğe meyillidir; "uçlarda yaşayan kişiler" olarak durumlarının gerektirdiği görevlerin klişelerinden ve rol yapmaktan kendilerini kurtarmak ve tutkulu samimiyetlerini

kullanarak düşünceleriyle ve hayal güçleriyle diğer insanlarla hayati ilişkiler kurmak için çaba gösterirler.

Dr. Christopher Bing: Antropolog Victor Turner'ın *The Ritual of Process: Structure and Anti-Structure* (1969) isimli kitabında açıkladığı üzere, eşik, hayatın iki farklı safhasının boşluğunda meydana gelir. Turner'a göre anlamsızlık ve paradoks, düzenliliği tanımlar. Eşiksizlik uzamında düzenli olarak meydana gelen düzensizlik, yani kaos, diğer yandan örgütlenmiş bir medeniyete imkân tanır.

Ina Gebert (q *Yüksek Lisanslı Dinbilimci*): Eşiğin muhtemelen en iyi örneği Birleşik Devletler'de kutlanmaya devam edilen ve dinsel değil, dünyevi bir tören olan Cadılar Bayramı'dır. O hususi gecelerde iktidar hiyerarşisi tersine çevrilir ve çocuklar yetişkinlerden saygı bekler. Söz konusu çocuklar iktidar sembollerini taklit etmek için maskeler takarlar. Bunlara ölümün temsilcisi olarak hayalet ve iskeletler; doğurganlığı bozan cadılar; kurt veya aslan gibi yırtıcı hayvanlar veya kovboy, serseri ve korsan gibi kültürden dışlanmış kişiler dahildir. Bu nedenle çocukların maske takması, kendilerine ödül vermeyen yetişkinleri cezalandırmak için, onları nası izrar yapmakla tehdit etmek demektir.

Dr. Erin Shea (q *Dinbilimci*): Belirlenmiş geniş eşikler arasında, Nevada'daki Black Rock Çölü'nde yılda bir kez yapılan Yanan Adam Festivali, Avustralya'da yapılan ConFest, uluslararası Gökkuşağı Ailesi buluşmaları ve İngiltere, Glastonbury'de yapılan sözde "Keltik Rönesansı" yer almaktadır.

Dr. Christopher Bing: Genel konuşmak gerekirse, eşik uzamına karşı eşiksizlik uzamı aşağıdaki gibi açıklanmalıdır. "Eşik" terimi hayatın iki farklı safhası arasındaki bölümü öne çıkaran bir töreni kastetmektedir: Vaftiz, mezuniyet, balayı

gibi. Buna karşılık rock konseri, çılgın bir parti veya katılan herkesin karşılıklı rızasına bağlı olarak yapılan grup seks partisi gibi tipik bir "eşiksiz" olay, genel toplumsal tercihlerin dışında yer alır; öte yandan eşiksiz bir olay, hayat dönüşümlerini öne çıkarmaz. Eşiksiz olayların en belirleyici özelliği, bütün katılımcıların eşit hareket ediyor olmasıdır. Sosyal statüsüne veya hangi sınıfa dahil olduğuna bakılmaz ve katılanların hepsi eşitliğe dayalı karşılıklı etkileşimden zevk alır. Turner bu doğal beraberlik ve aşk için Latince bir kelime olan *communitas*'ı kullanmıştır.

Dr. Erin Shea: Eşiksiz uzama daha mutevazı örnekler vermek gerekirse, bunlar, kutsal yolculuklar, arabayla uzun seyahatler, dövüş kulüpleri ve Çarpışma Partisi etkinlikleridir.

Ina Gebert: Eşikler arasında en yaygın olanı, bir toplumun üyelerinin kişisel statülerini geçici olarak değiştirdiği törenlerdir. Kral, hizmetçi olur. Hizmetçi, kral olur. Katolik Papa diz çöküp fakirlerin ayaklarını yıkar. İyi giyinmiş saygın bir Pentekost papaz yere çöküp seğirmeye ve saçma sapan homurdanmaya başlar. Nükleer madde taşıyan denizaltıların suyun altında kaldıkları üç aylık görev süresi boyunca, subaylarla tayfalar "Hefe Café" denilen periyodik törenler için rollerini değiştirirler ve resmi akşam yemeği sırasında komutanlar ast rütbelere hizmet ve itaat eder. Verilen her örnekte bu kısa süreli rütbe düşürme durumu, emir veren varlığın uzun vadeli iktidarını artırır.

Dr. Christopher Bing: Eşik veya eşiksiz uzam, birikmiş endişelerden kurtulmaya ve haliyle de bütün medeniyeti korumaya yarar. En iyi haliyle de eşik uzamı ve eşiksiz uzam, katılımcıların kendilerini ifade etmenin ve sosyal yapının yeni yollarını tecrübe ettiği ve geliştirdiği sosyal bir laboratuvar haline gelir.

Ina Gebert: Yaşayanlar, ölüler karşısında daima kendilerini üstün görürler. Ölümün nihai rütbe düşürme olduğunu düşünürler; aynı zamanda da ölüm, halkın bir birey hakkındaki gerçek duygularını emniyetli bir şekilde söylemesi için bir fırsattır. *Tom Sawyer*'daki cenazeyi hatırlarsanız, halk, baş kahramanın boğulduğunu düşünür ve alenen yas tutmak için cenaze töreni yapar. Halk, alışılmış şekilde "merhum"u hor görmesine rağmen bastırdığı sevgisini ortaya koyar. Tom Sawyer ortaya çıktıktan, yani ölümden döndükten sonra halk çok sevinir.

Dr. Erin Shea: Muhtemelen yerel yetkililer Çarpışma Partisi'nin farkında ve devam etmesine izin veriyorlar. Tören, ya katılan insanları bitkin düşürüp sakat bırakmak ya da ölümü kullanarak tamamen ortadan kaldırmak yoluyla ve serbestliğe imkân vererek yönetenlerin güçlerinin katartik bir şekilde serbest kalmasına sebep oluyor. Sonuca bakmaksızın Çarpışma Partisi, mevcut sosyal düzeni korumak için, maliyeti uygun ve etkili bir sosyal program olarak görevini yerine getiriyor.

Dr. Christopher Bing: Tipik bir tören eşiği, üç safhadan oluşur. Eşik öncesi. Eşik. Ve eşik sonrası. Çarpışma Partisi fenomenine uygulandığında bu üç safha şu şekilde kendini gösterir. Araçları dekore etme ve resmi geçit; fiili avlanma ve kazalar; ve genellikle "kazayı sağmak" olarak bilinen, kaza sonrası kamuya açık tartışma ve rol yapma performansı.

Dr. Erin Shea: Çarpışma Partisi kültürünün doğasında, geleneksel eşik sembollerini altüst etmek eğilimi vardır. Gelinlik giymiş bir kadın aslında gerçek bir gelin değildir. Bahse konu "kadın", kadın bile olmayabilir. Arabanın tavanına bağlanmış olan mobilyalar, bir evin taşınmakta olduğu anlamına gelmeyebilir. Sürücü Adayı levhası, acemi bir sürücüyü korumak için kullanılmaz.

Ina Gebert: Tom Sawyer'ın diriliş töreni İsa'nın dirilişini akıllara getiriyor; çünkü zeki bir genç ölüp bir kez daha doğarak ölümsüz oluyor. Ve çağdaş kültür aynı modeli kullanarak ortaya ilahlar çıkarmaya devam ediyor. Yakın bir zamanda Elvis Presley, Jim Morrison ve John Belushi gibi ünlüler başarıları tarafından yozlaştırılmış, erken bir zamanda ölmüş ve akabinde de hayatta olduklarına dair söylentiler yayılmıştır. Bu diriliş durumu, halkın kendi ölümlerini topluca yalanladığına açıkça işaret ediyor ama ardından da ölümsüz olmuş bireyle ilgili söylencebilim üretmeye yarayacak itibar ve kederi genel olarak boşaltıyor.

Dr. Erin Shea: Eşiğe ilişkin, lisandaki örneklerden bir tanesi Fransızca'daki şafak veya alacakaranlık ile ilgili deyiştir: "Köpekle kurt arasında." Aynı deyiş, insanın ruhsal ve fiziksel becerilerinin azaldığı hayatın son aylarını açıklamak için de kullanılır. İngilizce'de alacakaranlık için kullanılan "kedilerin hepsi gri olduğunda" deyişi, sosyal hiyerarşinin ve belli statü göstergelerinin sığlaştığını göstermektedir.

Victor Turner'ın "Liminality and Communitas" Makalesinden: Eksiltilmeleri veya moda olacak muntazam bir duruma getirilmeleri zordur ve hayatlarındaki yeni vaziyete alışsınlar diye kendilerine ilave güçler bahş edilir.

Ina Gebert: Öğğk Casey ve Karl Waxman bu eski modelin en son vücut bulmuş halini temsil eder. İki adam da kamu önünde vahşi bir şekilde ölerek aşağılanmış, hayatta olduklarına ilişkin söylentiler çıkmış, hayatta olmadıkları ancak ölümsüz oldukları söylenmiştir. Waxman'ın zamanda geçmişe gittiği, rahme düşmeden önce annesiyle babasını öldürdüğü ve kendini kalıcı bir eşiğe koyduğu söylendi. Casey, yani Öğğk Casey ise bambaşka bir hikâyedir: Kamu itibarı ve duygusal bağlar sayesinde günahlarından arınmıştır; yazılı kanıtlara

dayanan bir araba kazasında öldüğü, kitleler tarafından reddedilmiştir.

Vurucu Dunyun (q *Çarpışma Partisi Üyesi*): Şu Antropoloji ile ilgili 401 Numaralı ders sıkıcı olmaktan da öteydi. Çarpışma Partisi'nde eğleniriz. Çarpışma Partisi eğlenceli oyun zamanıdır. Lütfen büyük sözler söyleyerek onu öldürmeyin.

39
Kurt Adamlar V

Hudson Baker (x *Öğrenci*): Bunu açıklamak gerçekten çok zor ama, gittiğimiz lisenin bütün tuvaletlerinin duş bölümüne birisi şunu yazmıştı: "Amber Nye Sapına Kadar Kuduzdur!"

Aslında bunları gerçekte Amber kendisi yazdı.

Açıklamak gerçekten çok zor.

Toni Wiedlin (q *Çarpışma Partisi Üyesi*): Lisedeki öğrencilerin "Salyalı" dedikleri bir çeşit dansı vardı; kuduz hastalığının son evresinde olan, bir bacağı felçli kurbanları taklit ediyorlardı. Dans pistinin etrafında yalpalayarak dolanıyor,

dillerine koydukları Alka-Seltzer adlı ilaç sayesinde ağızlarından köpük geliyor, birbirlerine çarpıyor ve hırlıyorlardı. Demek istediğim; bu dansı yapmak polis tarafından vurulmanın iyi bir yolu.

Vurucu Dunyun (q *Çarpışma Partisi Üyesi*): Kendisine kuduz bulaşmasını isteyen insanlara "tükürük hokkası" diyoruz. Kuduz bulaştırmak isteyen insanlara ise "işportacı" diyoruz.

Yeşil Taylor Simms'in Alan Notlarından (q *Tarihçi*): Charles Dickens, Fransız Terör Dönemi'ni şöyle açıklamıştı: Veba zamanlarında, kendilerine veba bulaşana kadar rahata ermeyecek insanlar hep olacaktır.

Hudson Baker: Amber ve ben, vücudumuzun tamamına SPF 200 veya ona yakın koruması olan güneş kremi sürüyorduk. İnsanların bizim Gececi olduğumuzu fısıldamasını, sokağa çıkma yasağı polisinin de bizi yakalamaya çalışmasını istiyorduk. Geriye dönüp bakınca, insanların bizden korkmasını istediğimizi hatırlıyorum. Sanki her an çıldırmış gibi koşup Hıristiyanlık Araştırmaları Akademisi'ndeki herkesin boğazını ısıracakmışız gibi görünsün istiyorduk.

Toni Wiedlin: Gececi aptal yeniyetmelerin, kaptıkları kuduz hastalığının orijinal kaynağı anlamına gelen "köken" ile ilgili övündüğünü duyduğumu hatırlıyorum. İstisnasız her çocuk, kuduzu Öğğk Casey veya **Talihsiz Echo**'dan kaptığını söylüyordu. Herkes kendini özel hissetmek istiyordu -akranları arasında özel bir statü edinmek istiyordu- ama o kadar da özel olması gerekmiyordu. Çocukların çoğu, arkadaşları kadar özel olmak istiyordu.

Hudson Baker: Amber'ın annesiyle babası her gece gizlice evden kaçtığımızı bilmiyordu. Koyu siyah peruk takıp bem-

beyaz makyaj yapıyorduk. Geriye dönüp bakınca, gerçek Gececilere kıyasıya sakat ve aptal görünmek zorundaydık. Ucuzcu dükkânlarda bulduğumuz siyah elbiselerin altına siyah taytlar giyiyorduk ve Bay ve Bayan Nye bizde neyin olup olmadığını bilmiyordu. Bir köşede dikilip, Çarpışma Partisi üyeleriyle dolu bir arabanın önümüzde durmasını bekliyorduk.

Şimdi bu konuda konuşmak gerçekten çok zor.

Toni Wiedlin: Herkesin, Öğğk Casey'nin Çarpışma Partisi'nin kurucusu olduğunu ve ölmediğini söylediğini hatırlıyorum. Tıpkı çocukların size Elvis, Jim Morrison ve James Dean'in sahne ışıklarından bıktığını ve Fransa'nın güneyinde şiir yazmak için ölmüş numarası yaptıklarını söylediği gibi. Herkes Öğğk'ü görüp öptüğüyle ilgili yalan söyleyince, bütün bu yalanlar karşılıklı her iki tarafın da yarar sağladığı gerçekliği destekledi. Hükümet, bir kötü adama ihtiyacı olduğu için, Öğğk'ün yaşadığını söyledi. Çocuklar da kahramana ihtiyaç duydukları için, yaşadığını söylediler.

Hudson Baker: Amber, Öğğk'e öylesine âşıktı ki, postaneye gidip FBI'ın ilk on sıradaki kaçakları gösteren "Aranıyor" afişini panodan çalardı. FBI her defasında yeni bir afiş gönderir, Amber da yine onu çalardı. Üzerinde Öğğk'ün Gececi olduğunda çekilmiş bir fotoğrafı vardı. Amber odasına o afişlerden duvar kâğıdı yapmak istiyordu. Ne var ki, bunu duyan Bay Nye harbiden küplere bindi.

Toni Wiedlin: Genç çocuklar için Öğğk ve Echo dönemlerinin Âdem ve Havva'sı gibiydi. F. Scott ve Zelda, John ve Yoko, Sid ve Nancy, Kurt ve Courtney gibi. Hatırlıyorum da, kuduz hastalığının kökenini Öğğk veya Echo'ya dayandıran herkes, kendine "Öğğk'ün Çocuğu" veya "Echo'nun Dölü" demeye başlamıştı.

Her lisede trajik bir çift, yani bir Romeo ve Juliet vardır. Bu durum her nesil için de geçerlidir.

Hudson Baker: Lisemizde geceleri sıralarımızı ve sınıflarımızı kullanan ayrı bir öğrenci grubu vardı: Gececi çocuklar. Onların gece çalışan farklı öğretmenleri, hademeleri falan vardı. Hemşireleri bile farklıydı. Biz evde uyurken Gececi çocuklar sıralarımızda oturur, onlar uyurken de biz orada otururduk. Bazı günler, sakızla sıranın altına yapıştırılmış bir not bulurduk; Gececi bir çocuk, bizimle iletişim kurmak istediği için aynı yere biz de bir not bıraktık. Amber ve benim, Gregg Denney adındaki herifle tanışmamız böyle oldu.

Gregg Denney (q *Öğrenci*): O zamanlar orospular bakire olmak istemedikleri için ortalıkta duruyorlardı. Kendime sınırsız bir temiz am kaynağı buldum. Gündüzcü orospular kuduz olduğumu duyar duymaz beni avlamak istiyorlardı. Geri kalanımız çok fazla salya akıttığı için, onlara "tükürük hokkası" diyorduk.

Vurucu Dunyun: Öğğk'ün onları öptüğünü söyleyen Gündüzcü salak miniklerin hepsi kendine "safkan" diyordu. Acınacak bir durumdan bahsediyorum. Sanki onlar insan değil de, yarış atı veya vampirmiş gibi. Acınacak durumdan da öte.

Hudson Baker: Gregg Denney harbiden bir predatördü.

Yeşil Taylor Simms'in Alan Notlarından: Her kültürün, Diş Perisi'nde olduğu gibi, öcü için de kendine ait bir versiyonu vardır ve bu, çocukları ödüllendirmek için değil, cezalandırmak için kullanılan gizemli bir figürdür. Örneğin, yaramazlık yapan çocukları kırbaçlamak için Noel Baba'ya yardım eden Hollanda figürü Zwarte Piet gibi. İspanya'daki El Coco, yatağa gitmeyen çocukları yiyen şekilsiz ve kıllı bir canavardır. İtalya'daki L'Vama Nero, siyah bir manto giyen ve yemeğini bitirmek istemeyen çocukları kaçıran bir adamdır. Noel Baba'ya benzeyen ve onun gibi kocaman bir çuval taşıyan

ama uslu çocuklara hediye getirmeyip yaramaz olanları kaçıran Portekiz'deki Homem do Saco, Bulgaristan'daki Torbalan ve İran'daki Lulu-Khorkhore da bunlardandır.

Hudson Baker: Amber'la birbirimize söz verdik. Arabalara tek başımıza değil, ikimiz binecektik. Çarpışma Partisi takımında bir kişilik yer varsa, ellimizi sallayıp onları gönderiyor ve başka bir araba bekliyorduk. İkimiz ya da hiçbirimiz; bu daima ve sonsuza dek sürecek gerçek bir sözdü.

Dr. Phoebe Truffeau (x *Epidemiyolojist*): Çağdaş toplum, Mary Mallon davranışını değiştirmeyi kabul etmediğinden beri süper bulaştırıcı konusuyla mücadele etmek zorunda kalmıştır. "Tifolu Mary" aşçı olarak çalışmakta ısrar ettiği için hayatının son yirmi üç yılını New York'taki North Brother Adası'nda karantina altında geçirmiştir. Daha yakın bir zamanda, 1999'da, *The New England Journal of Medicine*, Kuzey Dakota'daki, ciğerlerinde olağandışı fazla töberküloz basili hücreleri olan dokuz yaşındaki bir oğlanın, ailesine ve elli altı okul arkadaşına virüs bulaştırdığını ancak bu arada son derece sağlıklı göründüğünü yazdı. Benzer bir şekilde 1996'da, *Annals of Internal Medicine*'nın kayıtlarında, bir hastanenin ameliyat sonrası yoğun bakım ünitesinde sağlıklı bir tıp öğrencisinin sinüslerinin derinlerindeki *Staphylococcus aureus* (*Stafilokoksal aureus*) kümesinde (kolonisinde) antibiyotik dirençli stafilin enfeksiyonlarının salgın halinde bulunduğu yer almıştır.

Zavallı Nelson (q *Çarpışma Partisi Üyesi*): Acil Sağlık Hizmetleri Yönetmeliği'ni duydunuz mu hiç? 11 Eylül fiyaskosundan sonra devlet başkanı tarafından devreye sokulmuştu, hatırladınız mı? O yönetmeliğin hükümete, herhangi birini kamu sağlığını tehdit eden biri olarak damgalama, sonra da o kişiyi hayatının sonuna kadar kilit altında tutma izni verdiği-

ni biliyor musunuz? Yargı süreci hakkında bir bilginiz var mı? Jüri huzurunda mahkemeye çıkacağınızı mı düşünüyorsunuz? Şaka mı yapıyorsunuz?

Dr. Phoebe Truffeau: Çin'in kırsal bölgelerinde cüzam hastalığının diğer insanlar üzerinde yarattığı sosyal etki, hastalığa yakalananların çoğunun, hastalığı saklamasına sebep olmuştur. Buna karşılık hükümet, cüzamlı kişileri ihbar edenlere nakit bağışta bulanacağını vaat ederek, hastalığa yakalananları tedaviye zorlamış ve ülkedeki hastalığı ortadan kaldırmaya uğraşmıştır.

Hindistan'da daha demokratik olan yönetim böyle bir program uygulamamış ve cüzam hastalığı varlığını korumuştur.

Acil Sağlık Hizmetleri Yönetmeliği federal hükümete, eyaletlerdeki ve yerel bölgelerdeki iktidarları görevden alma, hastalıkla engin bir şekilde mücadele etmek adına el koyma ve nüfusu karantina altına alma izni vermiştir.

Hudson Baker: Amber kuduz olmayı nihai bir taahhüt olarak görüyordu. Sanki kendisi ve herif bir arada kalmaya mahkûm olmuştu. Geriye dönüp bakınca, diyebilirim ki, ölüme hafifçe dokunmanın hayattan zevk almasını sağlayacağını düşünmüştü. Kendini daha canlı hissedecekti. Sıradan insanlar onun için üzülürdü veya bazıları ondan korkup iğrenirdi; ama Amber bunları ilave ilgi olarak görürdü.

Amber bu durumun kendisini, zirve deneyiminden kurtaracağını söyledi. Gerçek, canlı bir hayat yaşamak istiyordu. Demek istediğim, bunu açıklamak *gerçekten* çok zor.

Yeşil Taylor Simms'in Alan Notlarından: İngilizce'de öcü anlamına gelen "bogeyman" terimi, İngilizlerin Napolyon Bonapart için kullandığı, aşağılayıcı bir lakap olan "Boney"den gelmektedir. Bu isim zaman içinde "boneyman", sonra da "bogeyman" halini alır; ancak İngilizler tarafından hâlâ, çocuklar söz dinlesin diye bir tehdit olarak kullanılıyor.

Hudson Baker: Amber, Gregg Denney takımında yer almamızı istedi. Bu, o adamın arabasına binmediğim geceydi. Amber'a tek başına gitmesi için izin verdim.

Dr. Phoebe Truffeau: Semptomların görülmediği, Yedi Bela Casey vakasında olduğu gibi, bulaşıcı hastalığı taşıyan kişinin, önceden geçirdiği bir hastalık yüzünden bağışıklık sistemi baskılanmış olabilir. Örneğin, genellikle SARS olarak bilinen ağır *Coronavirus* süper bulaştırıcısı, hastalığın kuluçkaya yatmasına ve büyük miktarlarda virüsü bulaştırmasına imkân sağlayan geçmiş tarihli bir böbrek rahatsızlığından mustaripti.

Gregg Denney: Bu orospulardan bir tanesi altıma yatıp, benden kuduzlu bir bebek doğurmak istediğini söyledi. Tedavi olmadan o bebeği doğurup doğuramayacağını görmek istiyordu. Siz neden bahsediyorsunuz, bilmiyorum.

Hudson Baker: Amber bana, "Öğğk Casey kuduzumun babasıdır..." deyip duruyordu. Sanki Amber onunla tanışmıştı ve onu biliyordu; her şeyi biliyordu. Aralarındaki aşk bir öpücükle mühürlenmiş gibiydi.

Gregg Denney: O Gündüzcü orospuyu belki hamile bırakmış olabilirim; ama, hayır, aslında ben kuduz falan değildim. Temiz popoları peşime takmak için kuduz olduğumu söylüyordum sadece.

Hudson Baker: O zamandan beri Amber, Gregg Denney ile birlikte yaşıyordu. Doğuracağı bebeğin, yarı insan yarı hayvan olmasını umuyordu. Bir kez bana, "İnsan evrimini bir büyük adım geriye alıyorum..." demişti.

Dr. Phoebe Truffeau: *Lyssavirus*'in Öğğk serotipiyle birlikte çağdaş salgın hastalıkların çoğu hayvanlardan insanlara "sıçramış"tır: büyükbaş hayvan Coronavirus'unun bir formu veya "strese bağlı ateş" olan SARS; büyükbaş hayvan sponjiyöz ansefalopatinin insan formu veya bir tür "deli dana hastalığı" olan Creutzfeld-Jakob hastalığı; ve büyük ihtimalle maymunların bağışıklık sistemi yetmezliği virüsünden türeyen edinsel bağışıklık yetmezlik belirtisi (AIDS).

Yeşil Taylor Simms'in Alan Notlarından: Öldükten, en azından ortadan kaybolduktan sonra Öğğk Casey, hükümet için çok etkili bir öcü halini aldı. Kamu ilgisi ne zaman hükümetin yetersizliğine odaklansa ve federal hükümet bu ilgiyi başka yere kaydırma ihtiyacı duysa, Sağlık Dairesi Başkanı kuduz hastalığına veya Öğğk'ün avlanmasına ilişkin veya ikisini birden kapsayan yeni bir gelişmeyi açıklıyordu.

Zavallı Nelson: Aslında mevcut bir kuduz hastalığı olmadığını görmüyor musunuz? Öğğk Casey'nin siyasi bir günah keçisi olduğunu göremiyor musunuz? Lee Harvey Oswald'ın kendi başına hareket ettiğini gerçekten kabul ediyor musunuz? Dr. Martin Luther King JR'a suikast yaptığında James Earl Ray'in gerçekten "tek başına çalışan bir tetikçi" olduğunu kabul ediyor musunuz? Peki ya Sirhan Sirhan? Veya John Wilkes Booth?

Bir adamın bütün bir ulusa kuduz bulaştırdığına gerçekten inanıyor musunuz?

Gregg Denney: Hormonları kaynayan ve kuduz yüzünden beyninde ciddi hasar olan bir orospuyla takılmak bana uygun değildi. Unutun gitsin. Tükürüğü yıllarca vücudunda taşıyan insanlar olduğunu duydum; o kız da bunlardan biri olmalı.

Dr. Phoebe Truffeau: Süper bulaştırıcı yerine kullanılan diğer terimler arasında "süper hastalık yayan" ve "süper akıtan"

bulunmaktadır. Ne kadar ölümcül olduğuna bağlı olarak, hastalığı bulaştıran bireylerin etrafını çevreleyen gözle görülmeyen salya pusu ve sümük damlacıklarına epidemiyolojistler bazen "bulut olgular" demektedir.

Zavallı Nelson: Acil Sağlık Hizmetleri Yönetmeliği'nin neredeyse bireyin bütün yasal haklarını elinden almış olması sizi korkutmuyor mu?

Vurucu Dunyun: Herhangi bir suçun cezasını kesmeden veya avukat tutmadan, bütün düşmanlarınızı kilit altında tutmanız, onları karantina altına almanız demektir. Doktorlar artık yeni hakim ve jüriler. Hastalık ise toplu katliam için kullanılan yeni silah.

Zavallı Nelson: Her siyasi günah keçisine kuduz teşhisi konmasının ve sonra da kaçınılmaz ölümü ilan edilene kadar kilit altında tutulmasının sebebini biliyor musunuz? Bunun yasal bir suikast olduğunu göremiyor musunuz?

Hudson Baker: Artık daha fazla yardım edemediğim için Bay ve Bayan Nye'ı aradım ve onlara Amber ve sakızlı notlar ve Çarpışma Partisi ile ilgili her şeyi anlattım; onlar da gidip dedektif kiraladılar.

Ancak, Gregg Denney'in yaşadığı yere gittiklerinde Amber artık orada değildi.

Zavallı Nelson: Öğğk Casey'nin aşırı tepki verdiğini nasıl söyleyebilirsiniz? Yozlaşmış ve kötü bir sistemin sadece bir ürünü olduğunu fark ettiğinde, zeki bir insan nasıl tepki verir? Aldığınız her nefesin, vergi olarak ödediğiniz her doların, doğurduğunuz ve sevdiğiniz her bebeğin, bir şekilde kötü olan bir sistemi sürdüreceğini öğrendikten sonra yaşamaya nasıl devam edersiniz?

İçinizdeki bütün hücrelerin ve kanın büyük kötülüğün bir parçası olduğunu bilerek nasıl yaşayabilirsiniz?

40
Son Bağlantılar

Wallace Boyer (x *Araba Satış Elemanı*): Şu an kulağınızı kaşıyor olsaydınız, ben de kaşırdım. Kafanızı bir yana yatırıyor olsaydınız, ben de yatırırdım –sizin hızınıza yetişirdim– göz teması kurarak ve sizinle ilgilendiğimi kanıtlayarak kendimi size beğendirirdim.

"Şuraya bakın" derdim. İşte size başka bir saklı komut.

"Zamanda yolculuk imkânsızdır" derseniz, "Evet, çoğu insan bunun mümkün olduğunu söylese bile, Wright kardeşlerin yerden hiç kalkamadığını da söyleyip durmadılar mı?" diyerek itirazınızı desteklerdim.

Talihsiz Echo (q *Çarpışma Partisi Üyesi*): Yeşil Taylor Simms'i son kez gördüğümde, Şilte Gecesi vardı. Simms, Daimler'inin üzerine şilte bağladı. Pencere açılmadan önce benzin almak, ayakta dikilmek, arabaya yaslanmak için pit-stop yaparak arabayı benzin pompasının yanına park ettik. İnce çizgili takım elbise giymiş olan Simms benzin pompasını arabanın benzin deposuna sokup tetiğe bastı. Ortalık benzin ve kızarmış tavuk kokuyordu.

Simms'le yalnız kalabilmek için Dunyun'ı o geceye davet etmemiştim. Orada dururken Yeşil Taylor Simms'e Öğğk'ün babasının, yani Chester'ın şehre geldiğini söyledim.

Benzin pompasındaki para ve galon rakamlarının artışını izleyen Simms, "Yaşça büyük Bay Casey'nin ne kadar sanrılı olduğunu anlatsana" dedi.

Yanımızdan Torino, Vegas ve Toronado geçiyordu ve hepsinin tavanına şilte bağlanmıştı. O arabaların içindeki yüzler, arabamıza bağladığımız şilteyi görmek için dönüp bize baktılar. Görebileceğiniz her köşede insanlar bekliyor, arabaya binmek için otostop çekiyordu. Birkaç kişi benzin parası için banknotları havada sallıyordu.

Ve Yeşil Taylor Simms'e Chester Casey'nin bana anlatmış olduğu şeyi anlattım.

Simms hiçbir şey söylemedi. Sadece dinledi. Bizi izleyen diğer takımları izledi.

Sürücü Radyosu Trafik Raporu'ndan: Bu bülten şu an geldi ve gereksiz bir déjà vu'nun tekrarlanması gibi görünüyor. Üç polis aracı Madison Çevre Yolu'nun batısında, yanan bir arabayı çok süratli bir şekilde kovalıyor.

Tina Bilmemne'den Meraklı Sürücüler Raporu'nu dinlediniz...

Wallace Boyer: Chet Casey bana basit bir şekilde başlamanın yardımı olduğunu söyledi. Zamanı nehir gibi değil de bir kitap gibi görün. Veya plak gibi. Bitirilmiş bir şey gibi. Bir başı,

ortası ve sonu olan bir film gibi. Ancak zaten filmler yapılmış ve bitirilmiş olur.

Sonra zamanda yolculuğu, yarısına kadar okuduğunuz kitabınızı yere atıp sonra da kaldığınız yeri bulamadığınız bir durum gibi düşünün. Kitabı yerden alın ve önceden okuduğunuz veya hiç okumadığınız bir bölümün bulunduğu sayfayı açın; ama en son okuduğunuz sayfayı asla açmayın.

Talihsiz Echo: Halen beni dinleyen Yeşil Taylor Simms benzin vermeye devam eden pompayı orada bırakıp arabanın sürücü camına geldi ve camdan içeriye eğildi. "Seni dinliyorum" dedi ve kontrol panelindeki çakmağa bastı.

Arabası o kadar eskiydi. Hiçbirimiz sigara kullanmıyorduk.

Vurucu Dunyun (q *Çarpışma Partisi Üyesi*): Öğğk bir keresinde insanların zamanı, iktidardaki insanlar nasıl istiyorsa o şekilde *algıladığını* söyledi. Çevre yolundaki hız limiti gibi. Noel Baba veya Paskalya Tavşanı gibi. Diş Perisi'ne inanmak üzere yetiştirildiğimiz zamanlardaki gibi. Tek bir yöne akan bir yol veya nehir gibi.

Ama hız limitleri değişir. Noel Baba sahtedir.

Öğğk bana zamanın düşündüğümüz gibi olmadığını söyledi. Zaman sarmalar. Döngüseldir. Durur ve başlar. Ve onun farkına vardığı bu şeyler, zamanın sadece küçük bir kısmıydı. Öğğk, çoğu insan, uçamayan bir kuş gibi zamanda hareket ediyor, diyor. Zaman, insanların sonsuza kadar yaşamayacağı bir şekilde düzenlenmiş, diyor. Zaman, hepimizin mutabık kaldığı, planlanmış bir eskime.

Ölmeyecek insanlar hariç herkesin mutabık kaldığı. Yani Tarihçiler hariç.

"Bunu yutmak zorunda olduğunu hiçbir şey söylemez" dedi Öğğk. "Her an ölebilirsin."

Sürücü Radyosu Trafik Raporu'ndan: Son sürat polis takibiyle ilgili son durumu bildiriyorum. Yangın arabanın tavanına bağlanmış şiltenin tutuşmasından ibaret. Sürücü Madison Çevre Yolu'nda batıya doğru gidiyor ve Center-Point İş Parkı'na yaklaşıyor. Yeni gelişmelerde bulaşmak dileğiyle. Tina Bilmemne'den Meraklı Sürücüler Raporu'nu dinlediniz...

Talihsiz Echo: Benzin istasyonunda, Simms'in Daimler'in içindeki çakmak "tink" sesi çıkararak yukarı fırladı.

Yeşil Taylor Simms'in Alan Notlarından (q *Tarihçi*): Bunu bir şekilde özetlememe izin verin. İnsan beyni, dört temel frekansta çalışır. Normalde uyanık bir halde ayaktayken, insanın beyin dalgaları, saniyede on üç ila otuz kez vuku bulan "beta" seviyesinde çalışmaya başlar. Dinlenirken insanın aklı, saniyede dokuz ila on kez vuku bulan "alfa" beyin dalga seviyesine kayar. Hayal kurarken veya uyku bastırınca akıl, saniyede beş ila sekiz kez vuku bulan "teta" seviyesine doğru yavaşlar. Derin ve rüya görmeden uyurken beyin dalgaları, saniyede bir ila dört kez vuku bulan "delta" seviyesine geçer.

Wallace Boyer: Buna inanmanız gerektiğini söyleyen bir şey yok. Hatta dinlemeniz gerektiği bile söylenemez; ama tarihteki bir sürü zeki, zengin ve güçlü insanın kendi mezarına gidip dünyanın değil güneşin etrafımızda döndüğüne yemin ettiğini bir düşünün. Bir gün ölüp çürüdüğünüzde, sütdişleri olan çocukların sizin coğrafya sınıfınızda oturup *sizin* ne kadar salak olduğunuza güldüğünü bir düşünün.

—

Talihsiz Echo: Benzin pompası donuk bir ses çıkardı ve rakamlar durdu. Pompa birazcık zıpladı ve sessizleşti. Yeşil Taylor Simms elini ince çizgili takım elbisesinin cebine soktu ve cüzdanını çıkardı.

Simms'e, "Chet Casey'ye göre, Öğğk'le tanışmamızın sebebi, Öğğk sokağın köşesinde beklerken senin onu tanımamış..." dedim.

Simms iki yirmilik, bir onluk, yani elli dolar çıkarıyordu. Bütün o kâğıt paraları cüzdanından çıkardı.

"Kolunu sıva" dedim. "Kollarını görmek istiyorum."

Ve Simms, "Çok zevk aldığın bu minik oyunu kimin icat ettiğini sanıyorsun?" dedi. "Alan ve flama ve pencereye karar verip sonra da bunları yayan kim sanıyorsun?" dedi. "Ben olmasaydım Çarpışma Partisi'ne ne olurdu sence?"

Benzin kokusu sarmıştı her yanı.

Yeşil Taylor Simms parayı elime tutuşturup, "Biraz Red Vines marka meyankökü alırsan çok sevinirim" dedi.

Yeşil Taylor Simms'in Alan Notlarından: En fazla ilgiyi çeken ise, keşiş ve hacıların en çok arzuladıkları gizemli meditasyon durumu olan "teta" beyin dalgalarına, sıradan bir insanın arabayı kullanırken bile kolaylıkla ulaşmasıyla ilgili fikirdir. Uzun sürecek bir yolculuk sırasında o kişi zamanı geçip süreci hatırlamadan uzaklığı kaplayınca, derin teta seviyesi meditasyonuna dalar. Düşlere açıktır. Bilinçaltına açıktır. Yaratıcılık, sezgi ve ruhani aydınlanmaya açıktır.

Talihsiz Echo: Pompa arabanın benzin deposuna takılı şekilde, onu orada bıraktım. İçeriye girip Red Vines aldım, benzin parasını ödedim ve dışarıya çıktım. Ve –hadi canım– dışarıya çıkınca, kırmızı Daimler'in yerinde olmadığını gördüm.

Yeşil Taylor Simms'in Alan Notlarından: Beyin aktivitelerinin teta seviyesi ise özel ilgi çeker. Sufiler bu frekansta genellikle düş kurma ve ilham almanın vuku bulduğunu söylüyor. Duş almak, araba kullanmak veya uyuyakalmak gibi sakin dakikalarda insan teta beyin dalgalarına kayıyor ve tipik olarak derin, uzak anıları ele geçiriyor. Bağlantı ve keşifler yapıyor.

Teta beyin aktivitesini harekete geçirmek için Tibet Budist ibadet müziğinde yavaş beyin dalga frekansına uyan monoton

bir ritim çalınmaktadır. Davul çalan kültürler arasında şaman davulcuları bir saniyede, değişmeyen, sürekli dört vuruş yaparak teta aktivitesini tetiklemektedir.

Pattie Reynolds (q *Barmen*): Ben yedi numaralı pompadaydım. Bahsettiğiniz adam ise beşinci pompadaydı. Foş diye bir ses duydum ve bakmak için arkama döndüm; bu yaşlı adam elindeki pompayla kırmızı renkli arabanın tavanına bağlanmış şiltenin üzerine benzin tutuyordu. Lacivert takım elbise giymişti. Saçları griydi. Ayağında güzel görünen, klasik, bağcıklı ayakkabılar vardı. Şilte, benzini emdi; ancak birkaç damla arabasının kenarından, yani camlarından süzüldü. Koku bayıltacak gibiydi.

Sürücü koltuğuna yerleşip, arabayı hareket ettirdiğini hatırlıyorum. Ön camdan o kadar fazla benzin akıyordu ki silecekleri çalıştırdı.

Wallace Boyer: Size söylediğim gibi, Öğğk Casey ile o öldükten sonra tanıştım. Chester Casey'nin yanına oturduğum o uçuştan hatırladığım kadarıyla, o bana imkânsızı öğretmeye uğraştı. Viskimi içti ve zamanın düz bir çizgi olmadığını söyledi.

Zaman, nehir değildir. Veya saat ya da kum saati değildir. Sadece bir yöne doğru hareket etmez.

Bunun nasıl olacağını teşrih edecek, parlak zekâlı uzmanlardan oluşan bir grup tutsanız bile, bazı insanlar yine de kanıta bakacak ve dünyanın düz olduğunu tartışacaktır. İnsanlar başka bir şeyden evrim geçirmedi. Ve Elvis Presley hâlâ hayatta.

Sürücü Radyosu Trafik Raporu'ndan: Ben **Tina Bilmemne**; acil bir bülteni bildiriyorum. CenterPoint çıkışında yanan bir araba kaza yaptığı için Madison Çevre Yolu'ndaki batıya giden bütün şeritler kapatıldı. Yangını kontrol altına almak için itfaiye erleri olay yerine geldi. Trafik, Market Kavşağı'na

ve 287 numaralı çevre yoluna yönlendirildi. Madison Çevre Yolu'nun batı kısmındaki trafik yavaşlama noktasına geldi...

Vurucu Dunyun: Saçma! Flaşbekin nasıl işlediğini bilmiyorum. Bir ampulün aslında nasıl çalıştığını size anlatamam; iyi kötü size sıfırdan bir ampul yapamam. Ama bir tanesini kullanabilirim.

Beyninizi kuduzla yakabilirsiniz. Araba kullanarak tetatrans yapabilirsiniz. Bir şeye çarparsınız, tarihte çıplak olarak uyanırsınız.

Wallace Boyer: İnsanların dünyanın düz olduğuna inandığı zamanları hatırlamanızın yardımı olacaktır. İki boyutlu olduğunu. Cesur birinin gemileri icat edip dünyanın geri kalanını görmek için yelken açtığı zamana kadar insanlar dünyanın görebildikleri kısmına inandılar sadece. Öğğk Casey'nin, zamanda yolculuğun Kristof Kolomb'u olduğunu düşünün.

Sürücü Radyosu Trafik Raporu'ndan: Batıdaki trafik durmuş durumda. Araçlar park halinde. İtfaiye CenterPoint Kavşağı'ndaki yangının kontrol altına alındığını ve enkazın yoldan kaldırıldığını söylüyor; ancak ambülanstaki çocuklar yükü almak için bekliyorlar.

Söylentilere bakılırsa, yanmış Daimler-Benz'in içi boş gibi görünüyor. Korkunç detayları size vermeye devam edeceğiz; burası Sürücü Radyosu Trafik Raporu...

41
Öğğk'ü Hatırlamak

Sürücü Radyosu Trafik Raporu'ndan: Bu gece dolunay olduğunu söylemek için gökyüzüne bakmaya gerek yok. 217 numaralı çevre yolundaki 20. kilometre levhasının orada ufak çaplı trafik kazası olduğuna ve düğün taraflarının birbirlerine avuç avuç pasta attığına ilişkin bilgi aldık. On dakikada bir Meraklı Sürücüler Raporu'nu veren Tina Bilmenne'yi dinlediniz...

Zavallı Nelson (q *Çarpışma Partisi Üyesi*): İnsanların hâlâ Çarpışma Partisi yaptığını herkes bilmiyor mu? İnsanların akıllarına bir fikir geldiği yerde yolculuk transına geçtiğini?

Veya anayolu terk edip kafalarına göre takıldıklarını? Bilirsiniz işte, insanlarla tanışıp birlikte zaman geçirdiklerini?

Talihsiz Echo (q *Çarpışma Partisi Üyesi*): Sakin olun. **Vurucu Dunyun** zamanda kendini geçmişe gönderebiliyorsa, hepimiz onun zirve deneyimleme teknolojisinin atası olduğuyla ilgili yeni gerçekliğe uyanabiliriz. Dunyun, sinirsel uyarlamanın Thomas Edison'ı olmak için eğitimini kullanacaktır. Asıl bilimi yeteri kadar hatırlayabilirse tabii. Yönetmen olmak bir şeydir; ama kahrolası bir sanat formunun bütününü üretmek bambaşka bir şeydir.

Hayır, şu an geçmişe gidiyor ve tarihi eğip büküyor; geri kalanımız ise yarın sinirsel uyarlama deneyimleri olmayan bir dünyaya uyanabiliriz. Film izlemeye ve kitap okumaya devam ederiz. Ama onun Sandy adındaki minik buldok cinsi köpeği hayatta olur.

Vurucu Dunyun (q *Çarpışma Partisi Üyesi*): Belki de Öğğk hatırladığımız kadar... taşaklı veya kocaman değildi. Belki de azizler bu şekilde yaratılıyor; arkadaşları onu şişirdiler de şişirdiler ve böylece altına yatabildiler. Aziz Peter'in bir barda güzel bir kıza, "Evet, İsa Mesih'le takıldım. Biz çok sıkı fıkıyız..." dediğini hayal edebilirsiniz.

Belki de insanlar zamanda yolculuk yapmıyordur. Kokan her şey kara, simsiyah, sonsuza kadar süren ölümden daha iyidir gibi seksi yalanlardır dünyadaki dinleri yaratan. Belki de Öğğk gerçekten öldü.

Talihsiz Echo: Kaynağı düşünün. Belki de **Vurucu Dunyun** hiç kimseyle rekabet etmeden geçmişe gitmek istiyor.

Vurucu Dunyun: Saçmalık. Biliyorsunuz, Echo zamanda yolculuk yaparsa, yine hemen bu zamana döner ama kollarıyla bacakları muntazam bir halde. Yani normal. Ve hayattaki

ailesiyle birlikte oturur. Eskimiş, lekeli seks oyuncakları olmaz. Öğğk veya Chester veya kendine hangi ismi vermişse, onun yaşında olur. İkisi de sıradan, sıkıcı, orta yaşlı bir insan olur.

Talihsiz Echo: Nelson zamanda geçmişe gitmeyi becerseydi, Altyapıyı Etkin ve Verimli Kullanma Kanunu olmazdı. İnsanlar mağara adamları gibi yaşardı; tercihan kapalı veya açık alanlarda. Sokağa çıkma yasağı olmazdı. Dünyada şu anki gibi müthiş trafik sıkışıklığı olurdu.

Vurucu Dunyun: İster geçmişe gidelim ister gitmeyelim, geçmişi sürekli olarak değiştirdiğimizi tartışıp durabilirsiniz. Gözümü kapatıyorum ve Öğğk Casey'nin gerçek bir insan olmadığını görüyorum. Size anlattığım Öğğk sayemde, filtreden geçmiş, renklendirilmiş ve orantısız. Herhangi bir zirve deneyimi gibi.

Bütün bu yolları kullanarak geçmişi değiştiriyorum; ama çoğu kez, yaptıklarımın farkında bile değilim. Geçmişi, şimdiyi ve geleceği sürekli sikip attığımı söylebilirsiniz.

Talihsiz Echo: Öğğk olur da işini hatasız yaparsa –geçmişe gidip annesini, annesi olmaktan kurtarırsa– büyük ihtimalle Öğğk Casey adını hiç duyamazsınız. O ve Simms, başı ve sonu olmayan birer Tarihçi olur.

Vurucu Dunyun: Ne kadar tuhaf, değil mi? Bu hikâye, biyografi yerine roman olacak. Asla olmamış bir geçmişi belgeleyen olgusal tarihi bir yapıt.

Başka bir hükümsüz gerçek olan Noel Baba ve Paskalya Tavşanı gibi.

Bodie Carlyle (x *Çocukluk Arkadaşı*): Bu pisliği sindirmek için kafam deli gibi çalışıyor. Millet, çılgın millet, Öğğk'ün geçmişe gittiğini, bunların hiçbiri olmasın diye bir şey yaptığını söylüyor. Veya kendisi olmasın diye yaptığını.

Söylentilere bakılırsa dünyayı gizli bir köpek sürüsü yönetiyormuş. Asla ölmeyecek insanlar, geri kalanlar gülsün diye onları coşturuyor. Tarihe nasıl çomak soktuklarına bağlı olarak yarın, benim Süpermen veya Kral Arthur kadar gerçek olduğum bir zaman olabilir.

Bütün bu konuşmaların uydurma olduğunu söylemek için beyin ameliyatı geçirmeye gerek yok.

Zavallı Nelson: Kendinize sorun: Bugün kahvaltıda ne yedim? Dün gece akşam yemeğinde ne yedim?

Gerçekliğin ne kadar hızlı eridiğini görüyor musunuz?

Tina Bilmemne (q *Çarpışma Partisi Üyesi*): Herhangi bir şeyi değiştirmeme gerek yok ki. Bir sonraki Çarpışma Partisi'nde, lanet olası bir Masserati veya Rolls-Royce kaldırıma yanaşacak olursa, hemen binerim.

Geri kalan kahrolası zavallılar... ölümünüzün keyfini çıkarın.

42
Katkıda Bulunanlar

Hudson Baker (x *Öğrenci*) bugünlerde ceza hukuku lisans derecesi almak için çalışıyor.

Dr. Brannan Benworth (q *Diş Doktoru*): belirsiz bir süre için, hükümetin bulaşıcı hastalıklar hastanesinde karantina altında.

Allan Blayne (q *İtfaiyeci*) belirsiz bir süre için hükümetin bulaşıcı hastalıklar hastanesinde karantina altında.

Dr. Christopher Bing (x *Antropolog*) bugünlerde Japonya'da her yönüyle Noh tiyatrosunu araştırıyor.

Wallace Boyer (x *Araba Satış Elemanı*) Öğğk Casey ile kurduğu kısa süreli uçak ilişkisi hakkında kapsamlı konferanslar veriyor.

Vivica Brawley (q *Dansçı*) belirsiz bir süre için, hükümetin bulaşıcı hastalıklar hastanesinde karantina altında.

Şerif Bacon Carlyle (x *Çocukluk Düşmanı*) iddiaya göre, Middleton Diş Müzesi ziyaretçilerine tacizde bulunmaktan haksız yere tutuklandığı için ceza çekiyor.

Basin Carlyle (x *Çocukluk Komşusu*) aile, kilise ve toplum hayatında aktif rol oynamaya devam ediyor.

Bodie Carlyle (x *Çocukluk Arkadaşı*) yeni açılan Middleton Diş Müzesi'nde işletmeci ve küratör.

Chester Casey (x *Çiftçi*) Yeşil Taylor Simms'in ortalıktan kaybolmasından hemen sonra arabasıyla yaptığı kazayla bağlantılı olarak ortadan kayboldu.

Irene Casey (x *Öğğk'ün annesi*) artık varlıklı bir yardımsever ve Middleton Diş Müzesi'nin ana finansörü ve doçenti.

Lynn Coffey (q *Gazeteci*) *Mıhla ve Vur: Çarpışma Partisi'nin Tarihçesi* adlı kurgusal olmayan hikâyeyi kaleme aldı.

Gregg Denney (q *Öğrenci*) vefat etti. Kuduz şüphesiyle polis tarafından vuruldu.

Vurucu Dunyun (q *Çarpışma Partisi Üyesi*) önceden Christopher Dunyun olarak bilinen **Vurucu Dunyun**'ın kullandığı araba yoldan çıkıp yüz metrelik uçurumdan düştüğünden beri kayıp.

Cammy Elliot (q *Çocukluk Arkadaşı*) aile, kilise ve toplum hayatında aktif rol oynamaya devam ediyor.

Logan Elliot (x *Çocukluk Arkadaşı*) aile, kilise ve toplum hayatında aktif rol oynamaya devam ediyor.

Ruby Elliot (x *Çocukluk Komşusu*) aile, kilise ve toplum hayatında aktif rol oynamaya devam ediyor.

Muhterem Curtis Dean Fields (x *Papaz, Middleton Hıristiyan Cemaati*) altı yüz kişilik cemaati aynı kupadan üzüm suyu içtiği için kuduz salgını başladığından Aşai Rabbani ayinini değiştirdi.

Denise Gardner (x *Emlakçı*) bölgedeki orta sınıf tek ebeveynli-aile-evleri pazarında Milyonluk-Bonus-Kazanan Satıcı adını aldı.

Sean Gardner (x *Müteahhit*) eşiyle birlikte Gotiği-Durdur telefon yardım hattını işletiyor ve gotik yaşam biçimini seçmiş ergen çocukların ailelerine ergenlik-ve-tedavi programı uyguluyor.

Ina Gebert (q *Yüksek Lisanslı Dinbilimci*) herhangi bir partide aktif.

Mary Cane Harvey (x *Öğretmen*) "Middleton hariç her yerde" geçirebileceği emekliliğinin düşünü kuruyor.

Glenda Hendersen (x *Çocukluk Komşusu*) aile, kilise ve toplum hayatında aktif rol oynamaya devam ediyor.

Silas Hendersen (x *Çocukluk Arkadaşı*) aile, kilise ve toplum hayatında aktif rol oynamaya devam ediyor.

Brenda Jordan (x *Çocukluk Arkadaşı*) aile, kilise ve toplum hayatında aktif rol oynamaya devam ediyor.

Leif Jordan (x *Çocukluk Arkadaşı*) aile, kilise ve toplum hayatında aktif rol oynamaya devam ediyor.

Allfred Lynch (q *Böcek İlaçlama Şirketi Elemanı*) belirsiz bir süre için hükümetin bulaşıcı hastalıklar hastanesinde karantina altında.

Canada Mercer (x *Yazılım Mühendisi*) geçenlerde İrlanda seteri köpeği Lulu'nun birinci yaş gününü kutladı.

Sarah Mercer (x *Pazarlama Direktörü*) bu yılın Eylül ayında ilk bebeğini doğuracak.

Jayne Merris (q *Müzisyen*) muhasebe kariyerine devam ederken bir yandan da punk rock türünde canlı konserler veriyor.

Polis Memuru Romie Mills (q *Cinayet Dedektifi*) her türlü hastalık bulaşmış bireyleri tutuklama ve karantina altına alma yetkisiyle çok yakın bir zamanda Federal Kuduz Önleme Programı'nda baş idareci olarak atandı.

Jarrell Moore (q *Özel Dedektif*) belirsiz bir süre için hükümetin bulaşıcı hastalıklar hastanesinde karantina altında.

Zavallı Nelson (q *Çarpışma Partisi Üyesi*) en son, Chester Casey'nin ortadan kaybolduğu arabanın yolcu koltuğunda görüldü.

Galton Nye (x *Belediye Meclisi Üyesi*) mevcut kamu sağlığı tehdidi ortadan kalkana kadar karantina altındaki kuduz şüphelilerinin içeride tutulmaya devam edilmesini destekleyen programa başarılı bir şekilde lobi yaptı.

Danny Perry (x *Çocukluk Arkadaşı*) aile, kilise ve toplum hayatında aktif rol oynamaya devam ediyor.

Edna Perry (x *Çocukluk Komşusu*) aile, kilise ve toplum hayatında aktif rol oynamaya devam ediyor.

LouAnn Perry (x *Çocukluk Arkadaşı*) aile, kilise ve toplum hayatında aktif rol oynamaya devam ediyor.

Polk Perry (x *Çocukluk Komşusu*) aile, kilise ve toplum hayatında aktif rol oynamaya devam ediyor.

Jeff Pleat (q *İnsan Kaynakları Direktörü*) artık başarılı bir mayo mankeni olarak çalışıyor.

Symon Praeger (q *Ressam*) avukatlıktan zaman kaldıkça portre çizmeye devam ediyor.

Hartley Reed (x *Trackside Market'in Sahibi*) şahitler tarafından elmaları yalayıp halka ucuza satmaya kalktığı öne sürüldü; ancak halkı bilerek isteyerek tehlikeye atma suçunu işlemediğine karar verildi.

Pattie Reynolds (q *Barmen*) uyuşturucu bağımlılığı izin verdiği oranda barmenlik yapıyor.

Lowell Richards (x *Öğretmen*) geçenlerde altı aydır ayık olmasını kutladı.

Livia Rochelle (x *Öğretmen*) geçenlerde altı haftadır ayık olmasını kutladı.

Todd Rutz (x *Madeni Para Tüccarı*) Akdeniz'de özel bir adada inzivaya çekildi.

Dr. David Schmidt (x *Middleton Hekimi*) Acil Sağlık Hizmetleri Yönetmeliği'ne bağlı olarak bölgesel karantina başkanlığı pozisyonunu kabul etmek için muayenehanesini kapattı.

Dr. Erin Shea (q *Dinbilimci*) belirsiz bir süre için hükümetin bulaşıcı hastalıklar hastanesinde karantina altında.

Yeşil Taylor Simms (q *Tarihçi*) Buster L. Casey'nin ortadan kaybolmasıyla ilgili olarak şüpheli şahıs sıfatıyla hâlâ polis tarafından aranıyor.

Tina Bilmemne (q *Çarpışma Partisi Üyesi*) en son, bir yük trenine yandan çarparak havaya uçan bir Dodge Viper'a binerken görüldü. Acil durum ekibi olay yerinde ölü veya diri hiç kimseyi bulamadı.

Edith Steele (q *İnsan Kaynakları Direktörü*) belirsiz bir süre için hükümetin bulaşıcı hastalıklar hastanesinde karantina altında.

Lew Terry (q *Apartman Yöneticisi*) bir çocuğa cinsel istismar cürümünden aldığı yirmi beş yıllık hapis cezasını çekiyor.

Carlo Tiengo (q *Gece Kulübü Müdürü*) belirsiz bir süre için hükümetin bulaşıcı hastalıklar hastanesinde karantina altında.

Luella Tommy (x *Çocukluk Komşusu*) aile, kilise ve toplum hayatında aktif rol oynamaya devam ediyor.

Dr. Phoebe Truffeau (x *Epidemiyolojist*) Acil Sağlık Hizmetleri Yönetmeliği'ne bağlı olarak güvenlik polislerinin genişleyen görevlerini koordine etmek üzere Federal Kuduz Çarı seçildi.

Victor Turner (x *Antropolog*) uluslararası tören ve üstdil otoritesi, Brezilya'da samba okulu açmayı düşlüyordu. 1983 yılında vefat etti.

Toni Wiedlin (q *Çarpışma Partisi Üyesi*) Çarpışma Partisi organizasyonlarına katılmaya devam ediyor ancak kendisinin oyun organizatörü olduğuyla ilgili dedikoduları reddediyor.

Onu herkes farklı anlatıyor. Biri, "Yedi Bela Öğğk Casey aslında kötü biri değil; sadece dünyada sahici bir şeyler bulmaya çalışıyor" diyor. Onu etkileyici ve olağanüstü bulanlar kadar onun iğrenç, korkutucu, hatta katil olduğunu düşünenler de var. Peki kim bu Öğğk Casey denen adam?

Chuck Palahniuk'un, her zaman olduğu gibi, bir öncekinden daha çılgın bu romanı bir anlamda sözel kişisel tarih. Amerika'nın başına bela kesilip, yürüyen ve konuşan bir kitle imha silahına dönüşen iğrenç mi iğrenç bir tipin, Yedi Bela Öğğk Casey'nin, hayatına giren ya da girmeyip şöyle bir kenarından geçen bir sürü insanın sözlü anlatımıyla, kimsenin hayal bile edemeyeceği eylemlerine tanık oluyoruz.

Öğğk Casey daha küçük yaşta, koklayarak ve tadarak olaylar ve kişiler hakkında çok şey söylemek gibi olağanüstü özelliklere sahiptir. Doğduğu Middleton kasabasının çölünde hayvan yuvalarına kolunu ya da bacağını sokarak kendine kuduz bulaştırır. Çok zeki olmasa bile uyanıktır ve hayatın kanlı, canlı gerçekliğine herkesten farklı yaklaşır. Dolayısıyla yaşadığı aşk bile şiddetli, tiksindirici ve zorlayıcıdır. Elbette, seksidir de. Büyük şehre taşındığında "arabalarla yapılan Dövüş Kulübü" diyebileceğimiz Çarpışma Partisi'ne katılır ve sıra dışı olaylar yaşanmaya devam eder...

Kısacası, roman boyunca yine rahatsız olacaksınız. Bu kitapta, insanların sıradan hayatlarındaki günlük tecrübelerine gizlenmiş aşırılıklar öyle açık, net ve sansürsüz anlatılıyor ki, zaman zaman utanacak, iğrenecek ve dehşete düşeceksiniz. Ama sonunda her zamanki gibi, aklın sınırlarını zorlayan bir yazarı okumanın verdiği mutlulukla hınzır bir gülümseme yayılacak yüzünüze.

AYRINTI • YERALTI EDEBİYATI
ISBN: 978-975-539-571-5
9 789755 395715

37 00 TL